

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Warszawa, 2011

KZGW
Krajowy Zarząd
Gospodarki Wodnej

Sfinansowano ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na zamówienie Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej

Spis treści:

1. Stosowane skróty i pojęcia	6
2. Planowanie w gospodarowaniu wodami zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną.....	8
3. Ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza	10
Wody powierzchniowe	22
Odwzorowanie położenia granic części wód powierzchniowych	22
Odwzorowanie typów części wód powierzchniowych	22
Wyznaczenie silnie zmienionych i sztucznych części wód	26
Określenie warunków referencyjnych dla typów części wód powierzchniowych	27
Wody podziemne	29
Odwzorowanie położenia granic części wód podziemnych	29
4. Podsumowanie znaczących oddziaływań i wpływów działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych	31
Punktowe źródła zanieczyszczeń	31
Zanieczyszczenia obszarowe wraz z krótką charakterystyką użytkowania gruntów.....	34
Oddziaływania wywierane na ilościowy stan wód - pobory wód powierzchniowych i podziemnych.....	35
5. Zmiany klimatu a gospodarowanie wodami w pierwszym cyklu planistycznym.....	39
Zróżnicowanie przestrzenne oraz zmienność opadów atmosferycznych na obszarze dorzecza Wisły.....	39
Rozkład przestrzenny oraz zmienność temperatury powietrza na obszarze dorzecza Wisły ...	42
Obserwowane i prognozowane skutki globalnego ocieplenia w Polsce	45
6. Określenie i odwzorowanie obszarów chronionych	48
7. Monitoring wód oraz ocena stanu	51
Wody powierzchniowe	51
Wody podziemne	55
Obszary chronione	59
8. Cele środowiskowe oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych	61
Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, ustalonych na mocy art. 4 RDW	61
Cele środowiskowe dla wód podziemnych ustalonych na mocy Art. 4 RDW.....	68
Odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych (derogacje)	73
9. Podsumowanie analizy ekonomicznej korzystania z wód	92
Charakterystyka ekonomiczna obszaru dorzecza	92
Zwrot kosztów usług wodnych w sektorze komunalnym	93
Zwrot kosztów usług wodnych w sektorze przemysłu	98
Zwrot kosztów usług wodnych w rolnictwie i leśnictwie.....	100
Zwrot kosztów usług wodnych w pozostałych formach korzystania z wód	101
Oszacowanie kosztów zasobowych i środowiskowych	103

10. Podsumowanie programów działań zapisanych w Programie wodno – środowiskowym kraju	106
11. Wykaz pozostałych programów i planów wraz z krótką charakterystyką	122
Krajowe dokumenty o charakterze planistycznym i rozwojowym	123
Strategia Rozwoju Kraju 2007 – 2015	123
Narodowy Plan Rozwoju 2007 – 2013	124
Narodowa Strategia Rozwoju Regionalnego	125
Koncepcja Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju	126
Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016	127
Krajowy Program Zwiększenia Lesistości (aktualizacja 2003 r.)	134
Strategia Rozwoju Energetyki Odnawialnej	136
Krajowa Strategia Ochrony i Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej	137
Strategia Ochrony Obszarów Wodno-Błotnych w Polsce	138
Sektorowe programy operacyjne na lata 2007-2013	140
Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007 - 2013	140
Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka	142
Regionalne Programy Operacyjne na lata 2007-2013	144
Program rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007-2013	146
Strategia rozwoju społeczno – gospodarczego Polski Wschodniej do roku 2020	147
Strategia Gospodarki Wodnej 2005 r.	150
Projekt Polityki wodnej państwa do roku 2030 (z uwzgl. etapu 2016)	152
Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych z 2003 r.	156
Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych z 2005 r.	158
Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych z 2009 r.	160
Regionalne dokumenty o charakterze planistycznym i rozwojowym	162
Strategia rozwoju dla województw	162
Wojewódzkie programy ochrony środowiska i plany gospodarki odpadami	169
Plany gospodarowania odpadami województw	185
Wojewódzkie programy udrażniania rzek	186
Programy małej retencji	199
Plany ochrony parków narodowych	209
Plany ochrony parków krajobrazowych	211
Plany ochrony rezerwatów przyrody	214
Plany Ochrony obszarów Natura 2000	216
12. Krótka charakterystyka działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie	218
I tura konsultacji społecznych	218
II tura konsultacji społecznych	219
III tura konsultacji społecznych	221
Podsumowanie wyników	223
13. Wykaz właściwych władz	225

14. Punkty kontaktowe i procedury pozyskiwania źródłowej dokumentacji i informacji wykorzystanej do sporządzenia PGW	241
15. Podsumowanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły	244
16. Literatura.....	250
17. Spis tabel.....	254
18. Spis rysunków	257

Załączniki:

Załącznik nr 1 – mapy:

- Mapa nr 1. Granica obszaru dorzecza
- Mapa nr 2. Jednolite części wód powierzchniowych
- Mapa nr 3. Scalone części wód powierzchniowych
- Mapa nr 4. Jednolite części wód podziemnych
- Mapa nr 5. Typy jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych
- Mapa nr 6. Typy jednolitych części wód powierzchniowych jeziornych
- Mapa nr 7. Typy jednolitych części wód powierzchniowych przybrzeżnych i przejściowych
- Mapa nr 8. Ekoregiony
- Mapa nr 9. Ocena stanu jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych
- Mapa nr 10. Ocena stanu jednolitych części wód powierzchniowych jeziornych, przejściowych i przybrzeżnych
- Mapa nr 11. Ocena stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych
- Mapa nr 12. Ocena stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych
- Mapa nr 13. Sieć monitoringu wód powierzchniowych
- Mapa nr 14. Sieć monitoringu wód podziemnych
- Mapa nr 15. Wykaz wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych
- Mapa nr 16. Wykaz wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia
- Mapa nr 17. Wykaz wód podziemnych przeznaczonych do poboru wody w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia
- Mapa nr 18. Obszary szczególnie narażone na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych
- Mapa nr 19. Obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie
- Mapa nr 20. Punktowe i obszarowe źródła zanieczyszczeń

Załącznik nr 2 – Charakterystyka JCW

Załącznik nr 3 – Mapy do celów planistycznych:

- Mapa nr 1. Granice obszarów dorzeczy i regionów wodnych

- Mapa nr 2. Jednolite części wód powierzchniowych
- Mapa nr 3. Scalone części wód powierzchniowych
- Mapa nr 4. Jednolite części wód podziemnych
- Mapa nr 5. Typy jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych
- Mapa nr 6. Typy jednolitych części wód powierzchniowych jeziornych
- Mapa nr 7. Typy jednolitych części wód powierzchniowych przybrzeżnych i przejściowych
- Mapa nr 8. Ekoregiony
- Mapa nr 9. Ocena stanu jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych
- Mapa nr 10. Ocena stanu jednolitych części wód powierzchniowych jeziornych, przejściowych i przybrzeżnych
- Mapa nr 11. Ocena stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych
- Mapa nr 12. Ocena stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych
- Mapa nr 13. Sieć monitoringu wód powierzchniowych
- Mapa nr 14. Sieć monitoringu wód podziemnych
- Mapa nr 15. Wykaz wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych
- Mapa nr 16. Wykaz wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia
- Mapa nr 17. Wykaz wód podziemnych przeznaczonych do poboru wody w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia
- Mapa nr 18. Obszary szczególnie narażone na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych
- Mapa nr 19. Obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie
- Mapa nr 20. Punktowe i obszarowe źródła zanieczyszczeń

1. Stosowane skróty i pojęcia

<i>GIOŚ</i>	<i>Główny Inspektor Ochrony Środowiska</i>
<i>GUS</i>	<i>Główny Urząd Statystyczny</i>
<i>GZWP</i>	<i>Główny Zbiornik Wód Podziemnych</i>
<i>IPPC</i>	<i>zintegrowane zapobieganie i ograniczanie zanieczyszczeń</i>
<i>JCWP</i>	<i>jednolita część wód powierzchniowych</i>
<i>JCWPa</i>	<i>jednolita część wód podziemnych</i>
<i>KE</i>	<i>Komisja Europejska</i>
<i>KPOŚK</i>	<i>Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych</i>
<i>KZGW</i>	<i>Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej</i>
<i>MŚ</i>	<i>Ministerstwo Środowiska</i>
<i>NFOŚiGW</i>	<i>Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej</i>
<i>OSN</i>	<i>obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenia związkami azotu pochodzącymi ze źródeł rolniczych</i>
<i>OSO</i>	<i>obszar specjalnej ochrony ptaków (Natura 2000)</i>
<i>PGW</i>	<i>plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza</i>
<i>PSH</i>	<i>Państwowa Służba Hydrogeologiczna</i>
<i>PWŚK</i>	<i>Program wodno-środowiskowy kraju</i>
<i>RDW</i>	<i>dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowa Dyrektywa Wodna</i>
<i>RZGW</i>	<i>regionalny zarząd gospodarki wodnej</i>
<i>SCW</i>	<i>sztuczna część wód</i>
<i>SCWP</i>	<i>scalona część wód powierzchniowych</i>
<i>SOO</i>	<i>specjalny obszar ochrony siedlisk (Natura 2000)</i>
<i>SZCW</i>	<i>silnie zmieniona część wód</i>
<i>UE</i>	<i>Unia Europejska</i>
<i>WFOŚiGW</i>	<i>wojewódzki fundusz ochrony środowiska i gospodarki wodnej</i>
<i>WIOŚ</i>	<i>wojewódzki inspektor ochrony środowiska</i>
<i>WZMiUW</i>	<i>wojewódzki zarząd melioracji i urządzeń wodnych</i>

Dorzecze – obszar, z którego całkowity odpływ wód powierzchniowych następuje ciekami naturalnymi przez jedno ujście do morza.

Obszar dorzecza – obszar lądu i morza, składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi oraz morskimi wodami wewnętrznymi i wodami przybrzeżnymi, będący główną jednostką przestrzenną w gospodarowaniu wodami

Jednolita część wód podziemnych – oznacza określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Jednolita część wód powierzchniowych – oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych (jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny, sztuczny zbiornik wody, rzeka, struga, strumień, potok, kanał, lub ich część, morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub wody przybrzeżne).

Scalona część wód powierzchniowych – jednolite części wód, które zostały zgrupowane na potrzeby opracowywania planów gospodarowania wodami i ich aktualizacji.

Silnie zmieniona część wód – jednolita część wód powierzchniowych, których charakter został w znacznym stopniu zmieniony w wyniku działalności człowieka .

Sztuczna część wód – jednolita część wód powstała w wyniku działalności człowieka.

2. Planowanie w gospodarowaniu wodami zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną

Od czasu akcesji Polski do Unii Europejskiej nastąpiło szereg zmian w polityce kraju. Wiele wysiłku włożono m.in. w dostosowanie polskiego prawodawstwa do przepisów UE. Zmienione zostały m.in. przepisy ustawy – Prawo wodne w celu transpozycji przepisów wspólnotowych w zakresie polityki wodnej UE. Politykę tą wyznaczają trzy podstawowe dyrektywy:

- dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 5, str. 275, z późn. zm.), tzw. Ramowa Dyrektywa Wodna (RDW),
- dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. U. UE L 372 z 27.12.2006, str. 19),
- dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. U. UE L 288 z 6.11.2007, str. 27).

Zmiany wprowadzone przepisami ww. dyrektyw mają przede wszystkim usprawnić działanie obecnie funkcjonujących systemów planowania i zarządzania w gospodarce wodnej państw członkowskich.

RDW weszła w życie dnia 22 grudnia 2000 r. Najważniejszym przesłaniem RDW jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. Wprowadza ona zintegrowaną politykę wodną mającą na celu zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej po rozsądnej cenie, która umożliwi rozwój gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska. Głównym celem RDW jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich części wód, poprzez określenie i wdrożenie koniecznych działań w ramach zintegrowanych programów działań w państwach członkowskich do 2015 roku.

Zgodnie z przepisami RDW planowanie gospodarowaniem wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.) w chwili obecnej na obszarze Polski wyznaczonych jest 10 obszarów dorzeczy: Wisły, Odry, Dniestru, Dunaju, Jarftu, Łaby, Niemna, Pregoty, Świeżej i Ücker. Dla każdego obszaru dorzecza opracowuje się plan gospodarowania wodami. Niniejszy dokument jest zatem jednym z dziesięciu PGW na obszarze Polski.

Według RDW plany gospodarowania wodami są narzędziem planistycznym, które ma usprawnić proces osiągania celów środowiskowych. Stanowią one będą fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. PGW będą miały wpływ nie tylko na kształtowanie gospodarki wodnej, ale także na inne sektory gospodarki, w tym: przemysł, rolnictwo, leśnictwo, gospodarkę komunalną, transport, rybołówstwo czy turystykę. PGW powinny zostać uwzględnione w dokumentach planistycznych na

poziomie krajowym i regionalnym, np. w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw czy w wojewódzkich planach zagospodarowania przestrzennego.

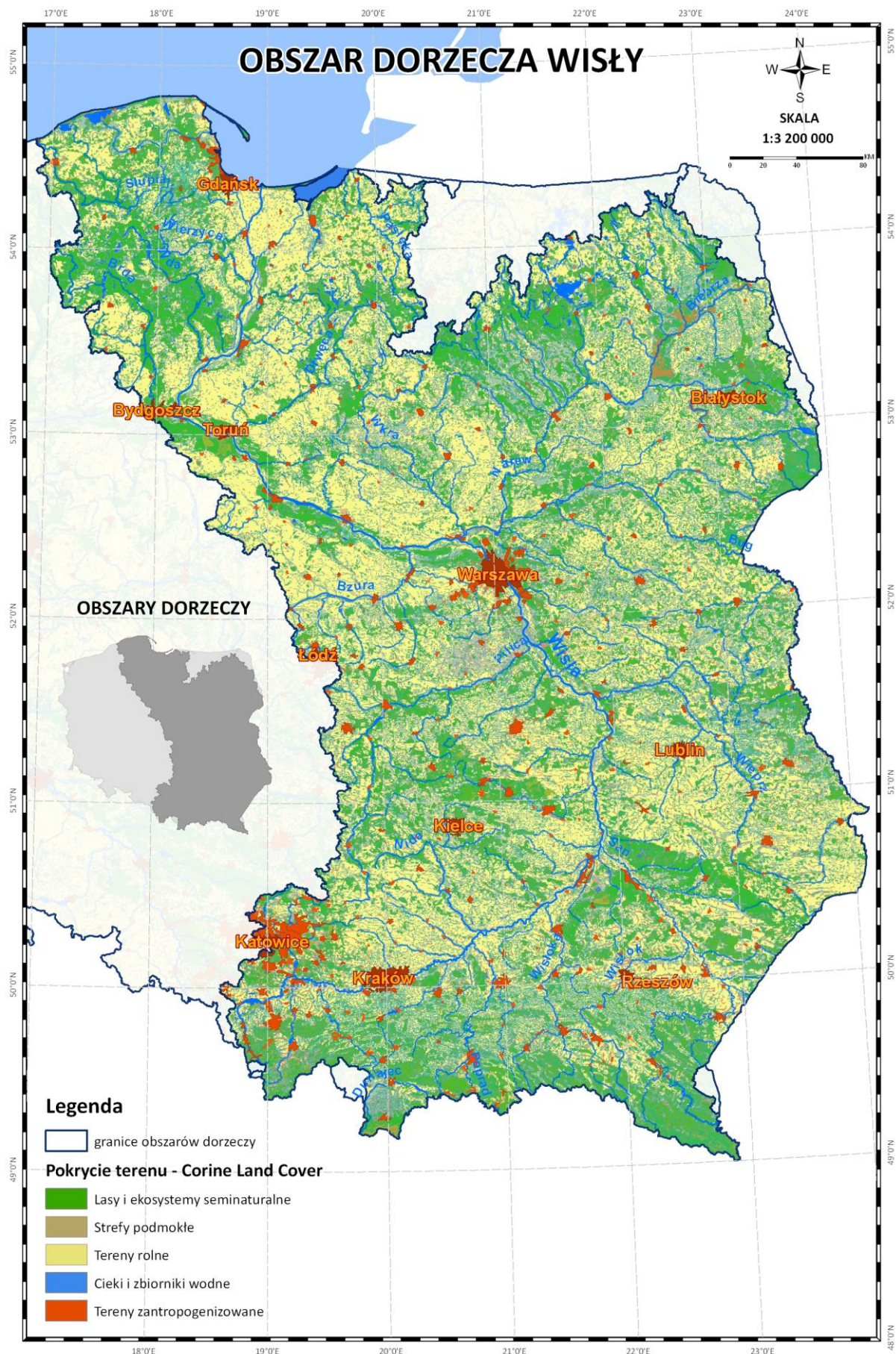
PGW jako dokumenty, które obejmują działania zmierzające do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych - nie stoją w sprzeczności z realizacją działań mogących wpłynąć na pogorszenie stanu wód, o ile działania te służą nadrzędnemu celowi społecznemu lub wynikają z przyjętych polityk, planów lub programów, a ich realizacja jest uzasadniona pod względem ekonomicznym, społecznym lub gospodarczym.

PGW jest syntezą prac przeprowadzonych na obszarze dorzecza w pierwszym cyklu planistycznym i zawiera takie elementy jak:

- ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza,
- podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych,
- wykaz obszarów chronionych,
- mapę sieci monitoringu, wraz z prezentacją programów monitoringowych,
- ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód i obszarów chronionych,
- podsumowanie wyników analizy ekonomicznej związanej z korzystaniem z wód,
- podsumowanie działań zawartych w programie wodno – środowiskowym kraju,
- wykaz innych szczegółowych programów i planów gospodarowania dotyczących zlewni, sektorów gospodarki, problemów lub typów wód, wraz z omówieniem zawartości tych programów i planów,
- podsumowanie działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa i konsultacji społecznych, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie,
- wykaz organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami na obszarze dorzecza,
- informacje o sposobach i procedurach pozyskiwania informacji i dokumentacji źródłowej wykorzystanej do sporządzenia planu oraz informacji o spodziewanych wynikach realizacji planu.

W PGW szczególną rolę zajmuje podsumowanie działań, zawartych w PWŚK. Działania te winny zostać zrealizowane na obszarze dorzecza w celu zapewnienia utrzymania lub poprawy jakości wszystkich wód do 2015 r., a w uzasadnionych przypadkach w terminie późniejszym. Dotyczą one zarówno konkretnych przedsięwzięć inwestycyjnych jak i środków o charakterze administracyjnym, ekonomicznym, badawczym, informacyjnym czy edukacyjnym.

3. Ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza

Rysunek 1. Pokrycie terenu obszaru dorzecza Wisły

Główną rzeką tego obszaru dorzecza jest Wisła o długości całkowitej 1047,5 km. Wisła w całości znajduje się na terytorium Polski, a jej źródła zlokalizowane są na zachodnim stoku Baraniej Góry w Beskidzie Śląskim, na wysokości 1106 m n.p.m. Wisła uchodzi do Zatoki Gdańskiej. Obszar dorzecza położony jest w południowo – wschodniej, wschodniej oraz w północno – wschodniej części kraju. Graficzne odwzorowanie granic obszaru dorzecza Wisły przedstawione zostało na mapie nr 1 (załącznik nr 1).

Do największych lewostronnych dopływów Wisły należą: Nida, Kamienna, Radomka, Pilica, Bzura, Rawka, Brda, Wda i Wierzyca. Głównym dopływem Bzury jest Rawka. Do największych prawostronnych dopływów Wisły zaliczane są: Raba, Dunajec, Wisłoka, San, Wieprz, Świder, Narew z dopływem rzeki Bug, Wkra, Skrwa, Drwęca, Osa, Liwa. Największe zbiorniki zaporowe zlokalizowane na rzece: Zb. Wisła Czarne, Goczałkowice, Zegrzyński, Włocławek.

Z większych rzek obszar dorzecza Wisły obejmuje także:

- w Zlewisku Bałtyku- rzeki: Słupię, Łupawę i Łebę,
- rzekę zasilającą Zalew Wiślany - Pastękę.

Na obszarze dorzecza Wisły całkowita długość jednolitych części wód powierzchniowych rzek wynosi 65387,09 km, z czego długość naturalnych to 39442,54 km (ok.60,5%). Długość sztucznych części wód powierzchniowych – 822,76 km (ok. 1%), natomiast silnie zmienionych – 25121,78 km (ok. 38,5%).

Górny odcinek Wisły, tj. od źródeł do ujścia Przemszy nazywany jest Małą Wisłą, a punkt ujścia Przemszy do Wisły oznaczany jest jako punkt 0,0 km, od którego rzeka jest kilometrowana w górę i w dół rzeki (początek Wisły żeglownej). W odcinku źródłowym Wisła jest rzeką górską, przechodząc w ciek o charakterze wyżynnym, a następnie nizinnym. Wisła jest najdłuższą rzeką w Polsce, jednocześnie największą rzeką w zlewisku Morza Bałtyckiego. Jako potoki źródłowe wskazuje się Czarną i Białą Wisłokę. Dorzecze Wisły w 87,5% położone jest na terytorium Polski. Rzeka w środkowym i dolnym biegu tworzy liczne meandry i starorzecza. Od Torunia do Gdańska rzeka jest uregulowana. Średnie wzniesienie nad poziom morza dorzecza Wisły wynosi 270 m. Przeważająca część dorzecza położona jest na wysokościach mieszczących się w przedziale 100 – 200 m n.p.m., 75% dorzecza w przedziale 100 – 300 m n.p.m. Wisła w swym środkowym biegu stanowi bardzo cenne przyrodniczo obszary, zajmowane m.in. przez lasy łęgowe, będące siedliskiem wielu gatunków zwierząt.

Powierzchnia obszaru dorzecza Wisły wynosi 183 174 km², co stanowi ok. 59% powierzchni kraju. W strukturze użytkowania gruntów, największy obszar stanowią tereny rolne, które zajmują ok. 66% powierzchni, tj. 120 457,5 km². Lasy i ekosystemy seminaturalne stanowią 53 127,7 km², czyli ok. 29% powierzchni. Tereny z antropogenizowane zajmują powierzchnię 5 925,65 km² (ok. 3% powierzchni), zaś tereny

wodne łącznie zajmują 2 833,2 km², co stanowi ok. 1,5% powierzchni obszaru dorzecza. Strukturę użytkowanie gruntów na obszarze dorzecza Wisły przedstawia rysunek 1.

Wg podziału administracyjnego, obszar dorzecza Wisły leży w województwach:

- śląskim,
- małopolskim,
- podkarpackim,
- lubelskim,
- świętokrzyskim,
- łódzkim,
- mazowieckim,
- podlaskim,
- warmińsko – mazurskim,
- kujawsko – pomorskim,
- pomorskim.

Na obszar dorzecza Wisły składają się regiony wodne Dolnej Wisły, Środkowej Wisły, Górnej Wisły i Małej Wisły.

Region wodny Dolnej Wisły obejmuje dolny odcinek Wisły, Żuławy Wiślane, subregion Zalewu Wiślanego oraz Pobrzeże Bałtyku na wschód od Koszalina. Wyróżnia się tu 4 piętra wodonośne – holoceno – plejstoceno – neogeo – paleogeo – kredowe. Piętra wodonośne mają różne rozprzestrzenienie i nie tworzą ciągłej warstwy. Najbardziej zróżnicowane jest piętro holoceno – plejstoceno. Tworzy 3 poziomy (górny, środkowy i dolny), lokalnie poziomy mogą się dzielić na większą ilość warstw wodonośnych. Poziom górny najczęściej związany jest z utworami sandrowymi najmłodszego zlodowacenia, natomiast poziom środkowy i dolny (tzw. międzyglinowe) występują w piaskach i żwirach fluwioglacjalnych różnego wieku interglacjałów. Miąższość tych osadów jest bardzo zróżnicowana, na co wpływ mają zjawiska glacictektoniczne. Na obszarze Żuław Wiślanych poziom wodonośny związany jest z utworami delty wiślanej. Są to utwory drobnopiaszczyste, przeławiczone osadami nieprzepuszczalnymi. Wody holoceno – plejstoceno regionu wodnego Dolnej Wisły są charakterystyczne dla młodo glacialnych rejonów pojeziernych. Należą do typu HCO₃-Ca i HCO₃-Ca-Mg. Mineralizacja ogólna nie przekracza zwykle 500 mg/dm³. Jest to piętro wodonośne najbardziej narażone na zanieczyszczenia antropogeniczne, lokalnie zawartość azotanów przekracza 10 mg/dm³. Generalnie są to wody dobrej jakości, wymagają prostego uzdatniania ze względu na podwyższoną zawartość Fe i Mn. Najgorsze jakościowo są wody subregionu Żuław Wiślanych. Zasolenie w tym regionie dochodzi do 3100 mg/dm³, ponadto charakterystyczna jest wysoka zawartość żelaza, manganu, amoniaku i związków fluorku. Piętro wodonośne neogeo i paleogeo często występuje w ciągłości hydraulicznej. Utwory neogenu tworzą 2 poziomy wodonośne w piaskach mioceńskich. Ich średnia miąższość to 40 m. Poziom

paleogeński związany jest z piaskami glaukonitowymi oligocenu o miąższości 10 – 25 m. Piętro neogeńskie i paleogeńskie w niektórych obszarach zostało całkowicie zerodowane i występuje wyspowo w miejscach zagłębień podłoża mioceńskiego. Przydatność piętra neogeńskiego jest ograniczona ze względu na słabo przepuszczalne utwory (piaski drobnoziarniste). Pociąga to za sobą słabą wydajność studni. Pod względem chemicznym wody piętra neogeńsko – paleogeńskiego są zbliżone do wód piętra holoceno – plejstocenońskiego. Wynika to z licznych kontaktów hydraulicznych oraz zasilania poziomów wodonośnych z wyżej leżących utworów plejstocenońskich. W obrębie piętra kredowego rozróżnia się 2 poziomy: górny i dolny. Poziom dolny związany jest z serią piasków glaukonitowych, natomiast górny z serią węglanowo – krzemionkową. Dolny poziom kredowy jest bardzo zasobny i tworzy w wielu regionach główny użytkowy poziom wodonośny. Piętro wodonośne kredowe jest najintensywniej eksploatowane przez ujęcie Las Gdański, w Bydgoszczy Fordonie i Toruniu. Charakterystyczna dla wód piętra kredowego jest zawartość Ca, Na, i Cl. Są to wody typu $\text{HCO}_3\text{-Ca}$ i $\text{HCO}_3\text{-Na}$. Ogólna mineralizacja wynosi ok. 500 mg/dm^3 , zawartość chlorków $6 - 40 \text{ mg/dm}^3$ i fluorków do 4 mg/dm^3 (Lidzbarski i in., 2007).

Region Wodny Środkowej Wisły obejmuje Wisłę na odcinku od ujścia Sanu do Włocławka, zlewnię Bugu i Narwi, Krainę Wielkich Jezior Mazurskich, Wyżynę Lubelską i północną część regionu świętokrzyskiego. Na tym obszarze głównym piętrem wodonośnym, o największym rozprzestrzenieniu jest plejstocenońskie piętro wodonośne. W części północnej regionu występuje nieprzerwanie na całym obszarze, w regionie świętokrzyskim i Wyżynie Lubelskiej występuje w dolinach większych rzek, pomiędzy wychodniami starszego podłoża. Charakteryzuje się piętrowością osadów wodonośnych, które związane są z akumulacją wodno – lodowcową w trakcie interglacjalów następujących po sobie zlodowaceń. Piętro wodonośne związane jest z dolinami rzek współczesnych, strukturami piaszczysto – żwirowymi występującymi wśród utworów morenowych oraz ze strukturami dolin kopalnych. Generalnie wydziela się 3 poziomy, ale układ ten może być zaburzony. Poziomy składają się lokalnie z większej ilości warstw wodonośnych. Piętro czwartorzędowe cechuje się bardzo dobrymi parametrami hydrogeologicznymi, takimi jak wodoprzepuszczalność i wydajność potencjalna studni. Poziom górny, ze względu na słabą izolację ma największy moduł zasobów odnawialnych, ale jest najbardziej narażony na zanieczyszczenia pochodzenia antropogenicznego. Najczęściej eksploatowane są poziomy międzyglinowe, których miąższość wynosi kilkanaście metrów. Wody piętra plejstocenońskiego są typu $\text{HCO}_3 - \text{Ca}$ i $\text{HCO}_3 - \text{Ca} - \text{Mg}$. Dla tego typu wód charakterystyczna jest podwyższona zawartość Fe i Mn. Ze względu na narażenie zanieczyszczeniami antropogenicznymi notuje się podwyższone zawartości jonów SO_4^{2-} , Cl^- , Na^+ , K^+ . Neogeńsko – paleogeńskie piętro wodonośne związane jest z osadami piaszczystymi mioceń i oligocenu. Poziomy te są rozdzielone mułkami i iltami, ale występują również w kontakcie hydraulicznym. Piętro to jest

szeroko rozprzestrzenione na obszarze regionu wodnego Środkowej Wisły. Nie występuje tylko w południowej części, w regionie świętokrzyskim i na Wyżynie Lubelskiej. Miocen jako użytkowy poziom wodonośny ma znaczenie lokalne ze względu na gorsze parametry hydrogeologiczne i silną barwę pochodzącą od pokładów węgla brunatnych. Częściej ujmowany jest poziom oligoceński, który tworzy zasobny zbiornik o miąższości od kilku do 90 m. Wody piętra neogeńsko – paleogeńskiego są dobrej jakości, ogólna mineralizacja waha się w granicach 300 – 700 mg/dm³, zawartość chlorków 0 – 40 mg/dm³ i siarczanów < 40 mg/dm³. Powyżej poziomu miocenińskiego występują osady plioceńskie, które ze względu na wykształcenie litologiczne nie mają właściwości wodonośnych, ale tworzą bardzo dobrą izolację zbiornika miocenińskiego i oligoceńskiego. Kredowe piętro wodonośne jest najłatwiej rozpoznane w północnej części regionu. Największe znaczenie jako główny użytkowy poziom wodonośny ma na południu regionu, w rejonie niecki lubelskiej tworzy największy podziemny zbiornik wód słodkich w Polsce. Utworami wodonośnymi są spękane margle, opoki i kreda pizująca. Wraz z głębokością zmniejsza się szczelinowatość, co powoduje obniżenie przydatnych parametrów hydrogeologicznych dla zbiornika wód podziemnych. Wody piętra kredowego w strefie aktywnej wymiany wód są dobrej jakości i nie wymagają uzdatniania. Wraz ze wzrostem głębokości wzrasta ogólna mineralizacja i może znacznie przekraczać 1 g/dm³. Pojawiają się wody sodowo – chlorkowe o charakterze reliktowym. Miąższość utworów kredowych dochodzi do 600 – 700 m. Zawodniona jest ich górna część o miąższości 200 – 300 m, mająca znaczenie użytkowe. Jurajskie piętro wodonośne ma jest słabo rozpoznane i ma znaczenie użytkowe na obszarach gdzie brak jest poziomów użytkowych w wyższych piętrach wodonośnych. Najlepiej rozpoznany zbiornik wód podziemnych wieku jurajskiego występuje w północnym i wschodnim obrzeżu paleozoicznego trzonu Gór Świętokrzyskich. Występują tu 3 poziomy wodonośne w spękanych wapieniach skalistych. Najlepsze parametry wodonośne wapieni jurajskich występują w strefach uskokowych. Zwykłe wody podziemne piętra jurajskiego występują do głębokości 250 m, poniżej znacznie wzrasta mineralizacja, czyniąc te wody nieprzydatnymi do zaopatrzenia ludności w wodę zdatną do picia. W obrzeżu Gór Świętokrzyskich występuje również triasowe piętro wodonośne. Poziom górno triasowy zbudowany z iłowców i mułowców nie ma znaczenia użytkowego, ze względu na słabe zawodnienie. Poziom środkowo triasowy tworzą wapienie i margle o miąższości do 100 m. Poziom dolno triasowy występuje w piaskowcach, zlepieńcach i mułowcach. Jest często łączony z permskim piętrzem wodonośnym ze względu na podobne wykształcenie litologiczne. Wody piętra triasowego cechują się dobrą jakością, niekiedy o zbyt niskim pH < 6,5. Trzon paleozoiczny Gór Świętokrzyskich zbudowany jest ze skał karbońskich, dewońskich, sylurskich, ordowickich i kambryjskich. Charakteryzują się słabą wodonośnością. Użytkowy charakter ma poziom środkowo- i górno dewoński, który jest wykształcony w postaci wapieni i dolomitów. Tworzą zbiorniki szczelinowo – krasowe, o zmiennej

wodoności, zależnej od stopnia spękania (Kowalczyk A., Rubin H., Wagner, Rubin K., Motyka, Różkowski, Pacholewski, 2007; Prażak, 2007; Krajewski, Woźnicka, 2007; Herbich, Kazimierski, Knyszyński, Prażak, Nowicki, 2007).

Region wodny Górnej Wisły obejmuje południową część rejonu świętokrzyskiego, fragment Wyżyny Krakowsko – Częstochowskiej, zapadlisko przedkarpackie, Karpaty Zewnętrzne i fragment Karpat Wewnętrznych (Tatry). Czwartorzędowe piętro wodonośne największe znaczenie użytkowe ma w subregionie zapadliska przedkarpackiego. Najbardziej zasobne w wodę są dolina Wisły, którą wypełniają osady piaszczysto – żwirowe o miąższości 20 – 30 m oraz dolina kopalna, rozciągająca się pomiędzy Tarnowem i Rzeszowem. W subrejonie Karpat Zewnętrznych osady czwartorzędowe występują w postaci pokryw. Tworzą lokalnie zasobne zbiorniki w kotlinach śródgórskich i dolinach większych rzek. Jakość wód jest dobra, nie wymaga skomplikowanego uzdatniania. Ze względu na słabą izolację czwartorzędowe piętro wodonośne narażone jest na zanieczyszczenie ze źródeł antropogenicznych. Miocenne piętro wodonośne występuje w obrębie zapadliska przedkarpackiego. W rejonie Bochni miocen wykształcony jest w postaci piasków i słabozwięzłych piaskowców bogucickie. Tworzą zbiornik wód podziemnych o dobrej jakości i ograniczonych możliwościach eksploatacji. W rejonie Sandomierza rozpoznane jest neogeńskie piętro wodonośne występujące w kompleksie margli i wapieni serii chemicznej. Słabe parametry hydrogeologiczne i wysoka mineralizacja czynią wody tego poziomu nieprzydatnymi w celach konsumpcyjnych. Na obszarze Karpat występuje połączone piętro paleogeńsko – kredowego. Występuje w tzw. osadach fliszowych, które budują Karpaty Zewnętrzne. Poziomy wodonośne występują w piaskowcach, zlepieńcach, wapieniach okrucowych, iłowcach, mułowcach i marglach. Największe znaczenie na właściwości hydrogeologiczne i zasobność tych skał ma spękanie. Najczęściej charakteryzują się słabą wodonością i niską wydajnością studni 1,0 – 2,5 m³/h. Dla Karpat fliszowych charakterystyczne jest współwystępowanie wód zwykłych i mineralnych. Jest to obszar podatny na ascensyjny dopływ wód słonych z podłoża. Wody słodkie mają charakter wód infiltracyjnych z przewagą jonów HCO₃ i Ca. Ogólna mineralizacja w kompleksie paleogeńskim wynosi 200 – 400 mg/dm³, a kredowym 250 – 500 mg/dm³. Starsze piętra wodonośne są słabo rozpoznane i nie mają znaczenia użytkowego. Występują głównie w rejonie świętokrzyskim i tatrzańskim. W rejonie Tatr rozróżnia się poziom gruntowy oraz system głębszego krążenia (Małecka, Chowaniec, Małecki, 2007).

Na obszarze dorzecza Wisły najwyższy stopień udokumentowania zasobów dyspozycyjnych został osiągnięty na obszarze działalności RZGW Warszawa i Gdańsk, najniższy w regionie wodnym Górnej Wisły. W roku 2001 przyjęto pojęcie zasobów perspektywicznych, które następnie oszacowano dla obszaru całego kraju (Herbich, Paczyński, 2007). Dyspozycyjne i perspektywiczne zasoby wód podziemnych na obszarze dorzecza Wisły przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 1. Dyspozycyjne i perspektywiczne zasoby wód podziemnych na obszarze dorzecza Wisły (wg P. Herbich i in., 2003)

Nazwa regionu wodnego/obszaru dorzecza	Zasoby dyspozycyjne		Zasoby perspektywiczne		Łącznie	
	Obszar [km ²]	[tys. m ³ /d]	Obszar [km ²]	[tys. m ³ /d]	Obszar [km ²]	[tys. m ³ /d]
Mała Wisła	2 202	298,04	1 604	529	3 806	827
Górna Wisła	10 738	742,12	32 870	4 076	43 608	4 818
Środkowa Wisła	61 343	5 253,32	50 962	7 209	112 305	12 463
Dolna Wisła	15 820	1 747,80	18 850	2 376	34 670	4 124
OBSZAR DORZECZA WISŁY	90 103	8 041,28	104 286	14 190	194 389	22 232

Na obszarze dorzecza Wisły zlokalizowane są 93 główne zbiorniki wód podziemnych (tab. 2). Dla 44 z nich opracowano dokumentację hydrogeologiczną, która została zatwierdzona przez Komisję Dokumentacji Hydrogeologicznych, a określa zasoby dyspozycyjne wód podziemnych oraz proponuje granicę obszaru ochronnego GZWP (wg Polityki resortu w dziedzinie hydrogeologii na lata 2008 – 2015, Ministerstwo Środowiska, 2008). Na lata 2009 - 2011 przewidziano wykonanie dokumentacji 20 GZWP (w tym reambulacje wcześniej wykonanych dokumentacji) wg nowej metodyki opracowanej w 2009 roku przez zespół P. Herbich, J. Kapuściński, K. Nowicki, J. Prażak, L. Skrzypczyk

W północnej części obszaru dorzecza Wisły większość GZWP ustanowiono w obrębie osadów czwartorzędowych i neogeńsko – paleogeńskich. W części środkowej największe znaczenie mają mezozoiczne piętra wodonośne (kredowe, jurajskie i triasowe). Na południu obszaru w rejonie Karpat i Zapadliska Przedkarpacciego GZWP występują w obrębie fliszu karpacciego (osady paleogeńskie i kredowe), oraz w osadach czwartorzędowych.

Tabela 2. Główne zbiorniki wód podziemnych na obszarze dorzecza Wisły.

Lp.	Nr GZWP	Nazwa GZWP	Obszar dorzecza	Powierzchnia (km ²)	Wiek piętra wodonośnego	Zasoby Dyspozycyjne/ Szacunkowe (tys.m ³ /dobę)	Stopień odporności	Stopień udokumentowania	Rok wykonania dokumentacji
1	107	Pradolina rzeki Łeba	Wisły	212	Q	160,8		udokumentowany	1995
2	108	Zbiornik międzymorenowy Salino	Wisły	80,0	Q	16,9		udokumentowany	2001
3	109	Dolina kopalna Żarnowiec	Wisły	15,0	Q	21,6		udokumentowany	1996
4	110	Pradolina Kaszuby i rzeka Reda	Wisły	146,9	Q	293,9		udokumentowany	1994
5	111	Subniecka Gdańska	Wisły	1800	Cr	110,0		udokumentowany	1996
6	112	Zbiornik Żuławy	Wisły	90,5	Q	2,7		udokumentowany	2000
7	114	Zbiornik międzymorenowy Maszewo	Wisły	81,8	Q	30,4		udokumentowany	2001
8	115	Zbiornik międzymorenowy Łupawa	Wisły	118	Q	28,6		udokumentowany	1997
9	116	Zbiornik międzymorenowy Gołębiewo	Wisły	170	Q	24,96		udokumentowany	1997
10	117	Zbiornik Bytów	Wisły	514	Q	140,0		udokumentowany	2003, 2009-2011
11	121	Zbiornik międzymorenowy Czersk	Wisły	39	Q	8,0		udokumentowany	2001
12	128	Zbiornik międzymorenowy Ogorzeliny	Wisły	180	Q	32,8		udokumentowany	2001
13	129	Dolina rzeki dolna Osa	Wisły	112	Q	80,0	niski	nieudokumentowany	2009-2011
14	130	Zbiornik rzeki dolna Wda	Wisły	56	Q	25,0	średni	nieudokumentowany	
15	131	Zbiornik międzymorenowy Chetmno	Wisły	76	Q	31,0	średni	nieudokumentowany	2009-2011
16	132	Zbiornik międzymorenowy Byszewo	Wisły/Odry	204,5	Q	51,8		udokumentowany	1998
17	140	Subzbiornik Bydgoszcz	Wisły/Odry	170	Tr	25,0	wysoki	nieudokumentowany	
18	141	Zbiornik rzeki dolna Wiśła	Wisły	354	Q	84,0	niski	nieudokumentowany	
19	203	Dolina Letniki	Wisły	18,5	Q	23,0		udokumentowany	2000
20	206	Wielkie Jeziora Mazurskie	Wisły/Pregoły	584	Q	99,6		udokumentowany	1996
21	207	Zbiornik międzymorenowy Morąg	Wisły	104	Q	36,0	średni	nieudokumentowany	

22	210	Zbiornik Iławski	Wisły	1158,7	Q	118,0		udokumentowany	1996**, 2009-2011
23	212	Zbiornik międzymorenowy Olsztynek	Wisły	63,0	Q	24,0	średni	nieudokumentowany	2009-2011
24	213	Zbiornik międzymorenowy Olsztyn	Wisły/Pregoły	1383	Q	290,0		udokumentowany	
25	214	Zbiornik Działdowo	Wisły	2330	Q	300,0	średni	nieudokumentowany	
26	215	Subniecka warszawska	Wisły	51000	Tr	250,0	wysoki	nieudokumentowany	
27	216	Sandr Kurpie	Wisły	1120	Q	134,0		udokumentowany	1998**, 2009-2011
28	217	Pradolina rzeki Biebrza	Wisły	1295	Q	200,0	średni	nieudokumentowany	2009-2001
29	218	Pradolina rzeki Supraśl (Jurowce-Wasilków)	Wisły	85,8	Q	56,7		udokumentowany	1995**, 2009-2011
30	219	Zbiornik międzymorenowy rzeki górna Łodynia	Wisły	200	Q	30,0	średni	nieudokumentowany	2009-2011
31	220	Pradolina rzeki środkowa Wisła (Włocławek-Płock)	Wisły	800	Q	200,0		udokumentowany	1998
32	221	Dolina kopalna Wyszaków	Wisły	590	Q	80,0	średni	nieudokumentowany	
33	222	Dolina środkowej Wisły (Warszawa-Puławy)	Wisły	2674	Q	616,68		udokumentowany	1996
34	223	Zbiornik międzymorenowy rzeki górny Liwiec	Wisły	414,7	Q	60,0		udokumentowany	1996**, 2009-2011
35	224	Subzbiornik Podlasie	Wisły	1197,0	Q, Tr	75,0		udokumentowany	2007
36	225	Zbiornik między morenowy Chodcza-Łąnięta	Wisły	200	Q	60,0	średni	nieudokumentowany	2009-2011
37	226	Zbiornik Krośniewice Kutno	Wisły	1200	J ₃	350,0	wysoki	nieudokumentowany	2009-2011
38	326	Zbiornik Częstochowa (E)	Wisły/Odry	3257	J	1020,0		udokumentowany	2008
39	329	Zbiornik Bytom	Wisły/Odry	250	T	165	niski	nieudokumentowany	

40	346	Zbiornik Pszczyna – Żory	Wisły	72,9	Q	17,0		udokumentowany	1996**, 2009-2011
41	347	Dolina rzeki górna Wiśła	Wisły	99,0	Q	13,0	niski	nieudokumentowany	
42	348	Zbiornik warstw Godula (Beskid Śląski)	Wisły	410	Tr,Cr	8,0	średni	nieudokumentowany	
43	401	Niecka łódzka	Wisły/Odry	1875	Cr ₁	90,0	średni	opracowany projekt	
44	402	Zbiornik Stryków	Wisły	260	J ₃	90,0	wysoki	nieudokumentowany	
45	403	Zbiornik międzymorenowy Brzeziny – Lipce Reymontowskie	Wisły	726	Q	220,0	średni	nieudokumentowany	
46	404	Zbiornik Koluszki – Tomaszów	Wisły	1109	J ₃	350,0	średni	nieudokumentowany	2009-2011
47	405	Niecka radomska	Wisły	3220	Cr ₃	820,0	niski	opracowany projekt	2006, 2009-2011
48	406	Niecka lubelska (Lublin)	Wisły	6650	Cr ₃	1330		udokumentowany	2008
49	407	Niecka lubelska (Chełm-Zamość)	Wisły	9015	Cr ₃	1127,5		udokumentowany	1996
50	408	Niecka miechowska (NW)	Wisły/Odry	3194	Cr ₃	466		udokumentowany	1999**, 2009-2011
51	409	Niecka miechowska (SE)	Wisły	6650	Cr ₃	1330		udokumentowany	1998
52	410	Zbiornik Opoczno	Wisły	474	J	115	niski	nieudokumentowany	
53	411	Zbiornik Końskie	Wisły	198	J	41,0	niski	opracowany projekt	2004
54	412	Zbiornik Szydłowiec – Goszczewice	Wisły	1486	J	236,36		udokumentowany	1995
55	413	Zbiornik Szydłowiec – Goszczewice	Wisły	1486	J	236,36		udokumentowany	1995
56	414	Zbiornik Zagnańsk	Wisły	219,6	T _{1,2}	40,79		udokumentowany	2006
57	415	Zbiornik rzeka górna Kamienna	Wisły	182,5	T _{1,2}	24,5		udokumentowany	1996
58	416	Zbiornik Małogoszcz	Wisły	211	J	41,0	niski	nieudokumentowany	2009-2011
59	417	Zbiornik Kielce	Wisły	39,4	D _{2,3}	48,0		udokumentowany	1994

60	418	Zbiornik Gałęzice – Bolechowice – Borków	Wisły	103	D _{2,3}	19,0	b.d.	opracowany projekt	2005
61	419	Zbiornik Bodzentyn	Wisły	47,3	D _{2,3}	8,73		udokumentowany	1996
62	420	Zbiornik Wierzbica – Ostrowiec	Wisły	659,0	J	101,25		udokumentowany	1998
63	421	Zbiornik Włostów	Wisły	95	D _{2,3}	18,9		udokumentowany	2001
64	422	Zbiornik Romanówka	Wisły	74	Tr, J ₃	14,0	niski	nieudokumentowany	
65	424	Dolina Borowa	Wisły	56	Q	15,7		udokumentowany	1997
66	425	Zbiornik Dębica - Stalowa Wola - Rzeszów	Wisły	2194	Q	576,0		udokumentowany	1996**, 2009-2011
67	426	Dolina kopalna Kolbuszowa	Wisły	60	Q	16,8		udokumentowany	1996
68	428	Dolina kopalna Biłgoraj – Lubaczów	Wisły	290	Q	76,2		udokumentowany	1996**, 2009-2011
69	429	Dolina Przemyśl	Wisły	137	Q	38,6		udokumentowany	1994
70	430	Dolina rzeki San	Wisły	83,15	Q	5,5		udokumentowany	1995
71	431	Zbiornik warstw Krosno (Bieszczady)	Wisły/Dniestru	1220	Tr, Cr	25	niski i średni	nieudokumentowany	
72	432	Dolina rzeki Wisłok	Wisły	172	Q	22,0	niski	nieudokumentowany	
73	433	Dolina rzeki Wisłoka	Wisły	200	Q	26	niski	nieudokumentowany	
74	434	Dolina rzeki Biała Tarnowska	Wisły	54	Q	7,0	niski	nieudokumentowany	
75	435	Dolina rzeki Dunajec (Zakliczyn)	Wisły	47	Q	12,0	niski	nieudokumentowany	
76	436	Zbiornik warstw Istebna (Ciężkowice)	Wisły	119	Tr, Cr	4,0	b.d.	nieudokumentowany	
77	437	Dolina rzeki Dunajec (Nowy Sącz)	Wisły	145	Q	37,0	niski	nieudokumentowany	
78	438	Zbiornik warstw Magura (Nowy Sącz)	Wisły	250	Tr, Cr	5,0	niski	nieudokumentowany	
79	439	Zbiornik warstw Magura (Gorce)	Wisły/Dunaju	450	Cr, Tr	23,0	niski	nieudokumentowany	

								ny	
80	440	Dolina kopalna Nowy Targ	Wisty/Dunaju	280	Q	86,0	niski	opracowany projekt	2006, 2009-2011
81	441	Zbiornik Zakopane	Wisty	145	Tr, T ₂	10,0	średni	nieudokumentowany	
82	442	Dolina rzeki Stradomka	Wisty	26	Q	5,0	b.d.	nieudokumentowany	
83	443	Dolina rzeki Raba	Wisty	59	Q	12,0	b.d.	nieudokumentowany	
84	444	Dolina rzeki Skawa	Wisty	86	Q	16,0	niski	nieudokumentowany	
85	445	Zbiornik warstw Magura (Babia Góra)	Wisty/Dunaju	763	Tr, Cr	26,0	niski	nieudokumentowany	
86	446	Dolina rzeki Soła	Wisty	116	Q	15	niski	nieudokumentowany	
87	447	Zbiornik warstw Godula (Beskid Mały)	Wisty	256	Tr, Cr	8,0	niski i średni	nieudokumentowany	
88	450	Dolina rzeki Wisła (Kraków)	Wisty	95	Q	20,0	niski	nieudokumentowany	
89	451	Subzbiornik Bogucice	Wisty	176	Tr	40,0	średni	opracowany projekt	2006, 2009-2011
90	452	Zbiornik Chrzanów	Wisty	262,9	T	82,0		udokumentowany	1998
91	453	Zbiornik Biskupi Bór	Wisty	75	Q	108,0	niski	nieudokumentowany	
92	454	Zbiornik Olkusz – Zawiercie	Wisty	732	T	391	b.d.	nieudokumentowany	
93	455	Zbiornik Dąbrowa Górnicza	Wisty	21	Q	46,0	b.d.	nieudokumentowany	

Wody powierzchniowe

Odzworowanie położenia granic części wód powierzchniowych

Na obszarze dorzecza Wisły wyznaczonych jest obecnie:

- 2660 jednolitych części wód rzek,
- 5 jednolitych części wód przejściowych,
- 6 jednolitych części wód przybrzeżnych,
- 481 jednolite części wód jezior.

Powyższe informacje przedstawiono na mapie nr 2 (załącznik nr 1).

Tabelaryczne zestawienie wszystkich JCWP, zostało zamieszczone w załączniku 2.

Odzworowanie typów części wód powierzchniowych

Wydzielenie różnych typów wód jest wstępnym etapem na drodze do ustalenia zgodnej z RDW oceny i klasyfikacji stanu ekologicznego wód. Opracowanie typologii wód powierzchniowych było niezbędne z powodu ogromnej różnorodności warunków środowiskowych, które wpływają na charakter występowania organizmów wodnych. Warunki środowiskowe wynikają z takich czynników, jak m. in.:

- położenie geograficzne,
- wysokość bezwzględna,
- geologia terenu,
- morfologia terenu.

Typy wód, w warunkach nie naruszonych przez człowieka, różnią się pod względem cech biologicznych. Z tego względu stanowiąc będą wzorzec do określenia stopnia odchylenia przy ocenie stanu ekologicznego wód. Dlatego dobry stan charakteryzowany jest w zależności od poszczególnych typów wód.

W zakresie prac związanych z wyznaczaniem typów części wód posłużono się typologią abiotyczną zgodnie z wymaganiami RDW. Typologie ustalono przy zastosowaniu „systemu A” lub „systemu B” (Załącznik II RDW). Przy czym stosowanie „systemu A” części wód zróżnicowano wg właściwych ekoregionów.

Obszar dorzecza Wisły leży w obrębie 3 ekoregionów: Karpat, Równin Wschodnich i Równin Centralnych. Odzworowanie położenia granic ekoregionów przedstawia mapa nr 8 (załącznik nr 1).

W zakresie ustalenia typologii rzek przeanalizowano następujące parametry: wielkość powierzchni zlewni cieków, wysokość n.p.m. oraz typ podłoża. W zakresie ustalenia typologii jezior zastosowano kryteria tzw. „systemu B” wg RDW. Typologia abiotyczna jezior została ustalona na podstawie analizy danych dla 749 jezior w Polsce. Oprócz kryteriów abiotycznych typologii, przeanalizowano również szereg parametrów dodatkowych, mających znaczenie

weryfikujące, jak kategoria podatności zbiornika na degradację, klasa czystości wody, czy podstawowe wskaźniki chemiczne. Parametry te były pomocne przy ustaleniu, czy pewne budzące wątpliwości wartości parametrów typologii, jak niski odczyn, wysokie przewodnictwo czy zasadowość, wynikają z naturalnych uwarunkowań danego ekosystemu (jego typu), czy raczej mogą być wynikiem wpływu antropogenicznego i powinny zostać pominięte. Na podstawie kombinacji przyjętych klas wybranych parametrów wydzielono siedem typów podstawowych jezior, dodatkowo podzielonych na podtypy pod względem stratyfikacji termicznej wód. Przy określaniu typów wód przybrzeżnych i przejściowych, wzięto pod uwagę dwa zasadnicze czynniki abiotyczne, tj. zasolenie oraz pływy. Do podziału wód na jednolite części zastosowano „systemu B”, uwzględniający również dodatkowe parametry abiotyczne, tj. głębokość, morfologię i inne.

Typy jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych

Typy jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych zostały ustalone przy zastosowaniu systemu A wg RDW (Załącznik II).

Zidentyfikowane typy cieków na obszarze dorzecza Wisły reprezentowane są we wszystkich regionach hydrograficznych oraz we wszystkich wyróżnionych typach krajobrazów wodnych.

Na obszarze dorzecza Wisły określono 23 typy rzek. Dla cieków sztucznych nie określono typu.

W regionie Karpat, na obszarach położonych >800 m n.p.m., występuje sześć JCWP o charakterze potoków górskich, w tym: cztery JCWP o podłożu krystalicznym, budowanym przez skały krzemianowe (typ 1 - Potok tatrzański krzemianowy), oraz dwie JCWP na skałach węglanowych (typ 2 - Potok tatrzański węglanowy). Powierzchnia zlewni tych rzek nie przekracza 100 km², zatem wszystkie należą do cieków małych.

Na obszarach wyżynnych (200-800 m n.p.m.), obejmujących w części zachodniej Polski Wyżyny Centralne i fragment Równin Centralnych, a w części wschodniej Równiny Wschodnie i fragment Karpat, zróżnicowanie geologii podłoża oraz wielkości cieków jest znacznie większe. Obok małych cieków wyżynnych, o powierzchni zlewni 10-100 km², wyróżnionych ze względu na różne typy podłoża, w tym:

- typ 4 – Potok wyżynny krzemianowy z substratem gruboziarnistym - zachodni – cieki na skałach krzemianowych (1 JCWP),
- typ 5 – Potok wyżynny krzemianowy z substratem drobnoziarnistym - zachodni i typ 12 – Potok fliszowy na piaskowcach (270 JCWP),
- typ 6 – Potok wyżynny węglanowy z substratem drobnoziarnistym na lessach i lessopodobnych (275 JCWP),

- typ 7 – Potok wyżynny węglanowy z substratem gruboziarnistymi – cieki na skałach węglanowych (44 JCWP).

Występują tu także rzeki znacznie większe. Wśród rzek o powierzchni 100-1000 km² wyróżnione zostały cztery typy, w tym:

- typ 8 – Mała rzeka wyżynna krzemianowa – zachodnia – cieki na skałach krzemianowych i piaskowcach (11 JCWP),
- typ 14 – Mała rzeka fliszowa – rzeki na strukturach fliszowych (32 JCWP),
- typ 9 – Mała rzeka wyżynna węglanowa na lessach i skałach węglanowych (40 JCWP).

Rzeki średnie o powierzchni zlewni 1000-10000 km² zostały wydzielone jako dwa typy, niezróżnicowane pod względem geologii, a jedynie pod względem położenia geograficznego:

- typ 10 – rzeki średnie Wyżyn i Równin Centralnych (7 JCWP),
- typ 15 – rzeki średnie Karpat i Równin Wschodnich (14 JCWP).

Na obszarach nizinnych < 200 m n.p.m. reprezentowane są wszystkie typy wielkościowe rzek:

- typ 16 – Potok nizinny lessowo-gliniasty zarówno – małe cieki na lessach (94 JCWP),
- typ 17 – Potok nizinny piaszczysty – cieki na utworach staroglacjalnych (1099 JCWP),
- typ 18 – Potok nizinny żwirowy – cieki na utworach młodoglacjalnych (72 JCWP),
- typ 19 – Rzeka nizinna piaszczysto-gliniasta – rzeki średnie na utworach staroglacjalnych (151 JCWP),
- typ 20 - Rzeka nizinna żwirowa – rzeki na utworach młodoglacjalnych (38 JCWP).

Jako jeden typ, wydzielono typ 21 – Wielka rzeka nizinna ze względu na wielkość zlewni – rzeki wielkie > 10 000 km² (39 JCWP).

Do niezróżnicowanego wielkościowo typu 22 - Rzeka przyujściowa pod wpływem wód słonych, zakwalifikowano odcinki przyujściowe, pod wpływem wód słonych (9 JCWP).

Dodatkowo wyróżnione zostały cztery typy cieków, których funkcjonowanie ekologiczne jest niezależne od ekoregionów:

- typ 23 – małe cieki na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych (193 JCWP),
- typ 24 – małe i średnie rzeki na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych (65 JCWP),
- typ 25 – cieki łączące jeziora (49 JCWP),
- typ 26 – cieki w dolinach wielkich rzek nizinnych (59 JCWP).

Dla 82 JCWP nie określono typu rzeki. Ponieważ, niektóre z wyróżnionych typów występują w różnych ekoregionach dla odróżnienia zostały one dodatkowo zakodowane

np.: 6 i 6¹ – oznaczają małe cieki na lessach (i lessopodobnych) oraz na skałach węglanowych w ekoregionach 14 i 16.

Typy jednolitych części wód powierzchniowych jeziornych

Typologia abiotyczna jezior na obszarze dorzecza Wisły została ustalona na podstawie kryteriów systemu B.

Na obszarze dorzecza Wisły wydzielono siedem typów podstawowych jezior, dodatkowo podzielonych na podtypy pod względem stratyfikacji termicznej wód. Ostatecznie na obszarze dorzecza Wisły występuje 13 typów polskich jezior. W obrębie typów jezior, wyróżniono jednolite części wód. Na obszarze dorzecza Wisły występują typy jezior:

- 1a – Jezioro o niskiej zawartości wapnia, stratyfikowane (8 JCWP),
- 1b – Jezioro o niskiej zawartości wapnia, niestratyfikowane (8 JCWP),
- 2a – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o małym wypływie zlewni, stratyfikowane (43 JCWP),
- 2b – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o małym wypływie zlewni, niestratyfikowane (7 JCWP),
- 3a – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wypływie zlewni, stratyfikowane (113 JCWP),
- 3b – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wypływie zlewni, niestratyfikowane (100 JCWP),
- 4 – Jezioro przymorskie, pod wpływem wód słonych (3 JCWP),
- 5a – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o małym wypływie zlewni, stratyfikowane (42 JCWP),
- 5b – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o małym wypływie zlewni, niestratyfikowane (10 JCWP),
- 6a – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wypływie zlewni, stratyfikowane (87 JCWP),
- 6b – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wypływie zlewni, niestratyfikowane (43 JCWP),
- 7a – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, stratyfikowane (5 JCWP),
- 7b – Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, niestratyfikowane (11 JCWP).

Dla jednego jeziora nie określono typu.

Typy jednolitych części wód powierzchniowych przejściowych i przybrzeżnych

Przy określaniu typów wód przybrzeżnych i przejściowych wzięto pod uwagę dwa zasadnicze parametry abiotyczne, tj. zasolenie oraz pływy. W obrębie tej kategorii znajdują się obszary, na których zachodzi intensywne współdziaływanie wód rzecznych i morskich.

Są to:

- estuaria ujść dużych rzek do morza,
- zalewy morskie.

W granicach polskiej strefy Bałtyku na obszarze dorzecza Wisły wyróżniono:

- dwa typy wód przejściowych:
 - TWI - Lagunowy z substratem mułowym i piaszczystym dla czterech jednolitych części wód,
 - TWV - Ujściowy z substratem piaszczystym dla jednej jednolitej części wód,
- trzy typy wód przybrzeżnych:
 - CWI – Mierzejowy dla trzech jednolitych części wód,
 - CWII - Otwarte wybrzeże z klifami i substratem piaszczystym dla dwóch jednolitych części wód,
 - CWIII - Otwarte wybrzeże z substratem piaszczystym z brzegiem wydmowym dla jednej jednolitej części wód.

Typy wód na obszarze dorzecza Wisły zawierają mapy nr 5, 6, 7 (załącznik nr 1).

Wyznaczenie silnie zmienionych i sztucznych części wód

Zakwalifikowanie wód do silnie zmienionych lub sztucznych części wód, zgodnie z RDW, jest możliwe, jeżeli:

- wdrożenie działań, które zmierzają do przywrócenia dobrego stanu ekologicznego tych wód w zakresie hydromorfologii, miałyby zdecydowanie niekorzystny wpływ przede wszystkim na środowisko w szerszym znaczeniu, jak również na dotychczasowe formy użytkowania,
- aktualnie nie istnieją znacząco lepsze rozwiązania alternatywne (wykonalne technicznie oraz akceptowalne ekonomicznie), które zapewniłyby osiągnięcie analogicznych „korzyści” z użytkowania wód.

Prace związane z wyznaczeniem silnie zmienionych i sztucznych części wód były prowadzone dwuetapowo. Pierwszy etap, tzw. wstępnego wyznaczania SZCW i SCW polegał na zastosowaniu szeregu wskaźników zmian hydromorfologicznych części wód dla oceny rzeczywistych zmian w morfologii i hydrologii cieków, mogących mieć wpływ na możliwości osiągnięcia przez te części wód dobrego stanu. Drugi etap wyznaczania miał za zadanie uzasadnienie, na podstawie szeregu analiz alternatywnych rozwiązań konieczności i zasadności wyznaczenia części wód jako silnie zmienione bądź sztuczne. Analizy te wykonywane były również pod kątem uzasadnienia ekonomicznej opłacalności pozostawienia lub zmiany dotychczasowego sposobu użytkowania danej części wód.

W wyniku przeprowadzonych prac, na obszarze dorzecza Wisły, jako silnie zmienionych części wód jest wyznaczonych:

- 904 jednolitych części wód rzek,

- 1 jednolita część wód przybrzeżnych,
- 31 jednolitych części wód jezior.

Natomiast jako sztucznych części wód wyznaczonych jest:

- 58 jednolitych części wód rzek.

Określenie warunków referencyjnych dla typów części wód powierzchniowych

Warunki referencyjne stanowią ustalone dla poszczególnych typów wód wartości wzorcowe w zakresie elementów jakości hydromorfologicznej i fizykochemicznej, a przede wszystkim jakości biologicznej, odpowiadającej bardzo dobremu stanowi ekologicznemu tych wód.

W roku 2004 zostały przeprowadzone w Polsce pierwsze prace w zakresie ustalenia warunków referencyjnych odpowiednich dla poszczególnych typów wód powierzchniowych, zgodnie z wymaganiami załącznika II RDW. Prace te miały na celu ustalenie wstępnych warunków referencyjnych dla wybranych typów wód, na podstawie ówczesnie istniejących informacji w tym zakresie tj. wyników monitoringu wód oraz danych literaturowych. Przeprowadzone prace polegały przede wszystkim na rozpoznaniu metod stosowanych do wyznaczania warunków referencyjnych, inwentaryzacji istniejących danych, wskazaniu typów wód rzecznych, jeziornych, przejściowych i przybrzeżnych, dla których miały być wyznaczone wstępne warunki referencyjne. Na tym etapie wykonano również wstępną charakterystykę warunków referencyjnych dla wybranych typów wód w poszczególnych kategoriach wraz z określeniem braków w danych, w zakresie elementów hydromorfologicznych, fizykochemicznych i biologicznych. Ustalenie jedynie wstępnych warunków referencyjnych dla niektórych z wybranych typów wód spowodowane było licznymi brakami w informacjach, zwłaszcza w zakresie danych biologicznych. Elementem prac przeprowadzonych w roku 2004 w zakresie ustalania warunków referencyjnych, było również ustalenie kształtu sieci monitoringowej w celu pozyskania informacji o uwarunkowaniach biologicznych panujących w poszczególnych typach wód.

W wyniku przeprowadzonych prac ustalono warunki referencyjne dla typów wód w poszczególnych kategoriach wód:

Wody płynące (rzeki i potoki)

Wstępne warunki referencyjne określono dla wszystkich typów wód w tej kategorii, przy czym:

Szczegółowo opisano warunki dla ośmiu typów wód płynących:

1. Potok tatrzański krzemianowy,
2. Potok tatrzański węglanowy,
3. Potok sudecki,
4. Potok wyżynny krzemianowy z substratem gruboziarnistym – zachodni,

- 5. Potok wyżynny krzemianowy z substratem drobnoziarnistym – zachodni,
- 7. Potok wyżynny węglanowy z substratem gruboziarnistym,
- 18. Potok nizinny żwirowy,
- 20. Rzeka nizinna żwirowa.

Ogólnie opisano warunki dla trzech typów:

- 22. Rzeki przyujściowe pod wpływem wód słonych,
- 24. Rzeki w dolinach zatorfionych,
- 25. Rzeki łączące jeziora.

Dla pozostałych 15 typów wód płynących dokonano opisu warunków abiotycznych oraz niekompletnego opisu warunków biologicznych (z uwagi na brak danych w tym zakresie).

Wody przejściowe i przybrzeżne

Z uwagi na brak danych biologicznych dla wszystkich typów wód, nie określono warunków referencyjnych dla tych wskaźników. Oszacowano natomiast wstępnie wartości referencyjne parametrów fizyko-chemicznych dla wód w tych kategoriach.

Jeziora

Specyficzne dla typu wartości referencyjne dla chlorofilu a i makrofitów w jeziorach

W chwili obecnej istnieje w Polsce oficjalna klasyfikacja jezior, zgodna z RDW, wyłącznie na podstawie chlorofilu *a* (obfitość fitoplanktonu) i makrofitów. Dla tych elementów biologicznych wyznaczono wartości referencyjne.

Chlorofil a

Wartości referencyjne ustalono dla 4 typów jezior: stratyfikowanych i niestratyfikowanych i w ich obrębie dla jezior o małej (<2) i dużej (>2) wartości wskaźnika Schindlera. Podstawą wyznaczenia wartości referencyjnych była analiza danych z potencjalnych stanowisk referencyjnych wyselekcjonowanych na podstawie kryteriów presji. Jest to jedna z metod rekomendowanych przez Komisję Europejską w ramach Wspólnej Strategii Wdrażania RDW (metoda przestrzenna - spatially based metod). Wartość referencyjną chlorofilu *a* stanowi mediana ze średnich wartości parametru w populacji jezior referencyjnych w obrębie wyżej wymienionych typów.

Wartości referencyjne dla chlorofilu *a* przedstawia poniższa tabela.

Tabela 3. Wartości referencyjne dla chlorofilu a

Typ jeziora	Chlorofil a
Jeziora stratyfikowane, wskaźnik Schindlera < 2	3,1 µg/l
Jeziora stratyfikowane, wskaźnik Schindlera > 2	4,8 µg/l
Jeziora niestratyfikowane, wskaźnik Schindlera < 2	5,7 µg/l
Jeziora niestratyfikowane, wskaźnik Schindlera > 2	5,9 µg/l

Makrofity

Podstawą oceny jezior na podstawie makrofitów jest Makrofitowy Indeks Stanu Ekologicznego. Indeks służy do oceny jezior ramieniowych głębokich i ramieniowych płytkich, a więc do klasyfikacji dwóch typów jezior o wodach twardych, wydzielonych na podstawie makrofitów. Nie stosuje się do jezior lobeliowych, dla których klasyfikacji na podstawie makrofitów dotąd nie opracowano. Przy ustalaniu warunków referencyjnych, a następnie przy opracowywaniu klasyfikacji jezior na podstawie makrofitów zastosowano, podobnie jak w przypadku chlorofilu *a*, metodę przestrzenną, czyli przeanalizowano dane o roślinności z potencjalnych stanowisk referencyjnych wyselekcjonowanych na podstawie kryteriów presji. Wartość indeksu zawiera się pomiędzy 1 a 0. Jako wartość referencyjną (mieszczącą się w zakresie stanu bardzo dobrego) przyjęto graniczną wartość dla stanu bardzo dobrego i dobrego, wynoszącą w obu typach jezior 0,680.

Na podstawie wskazanych warunków referencyjnych dla poszczególnych typów wód, dokonano oceny stanu ekologicznego tych wód i tym samym wskazano wody/obszary mogące pełnić funkcje referencyjne, dla wypełnienia zobowiązań wynikających z załącznika II RDW w zakresie utworzenia sieci referencyjnej dla poszczególnych typów części wód powierzchniowych. Jednak z uwagi na brak warunków dla wszystkich typów wód powierzchniowych, zadanie to będzie również wymagało uzupełnienia w dalszych pracach planistycznych.

Procedurę ustalenia warunków referencyjnych przeprowadzono zgodnie z wymogami załącznika II do RDW oraz zgodnie z wytycznymi metodycznymi do ustalenia warunków referencyjnych i granic klas stanu ekologicznego dla śródlądowych wód powierzchniowych, przejściowych i przybrzeżnych. Opracowane wówczas wstępne warunki referencyjne wymagają weryfikacji na podstawie uzyskanych wyników z przeprowadzonych badań. W ramach realizowanych od 2005 r. badań monitoringowych wód powierzchniowych, pozyskiwane są informacje do uszczegółowienia prac nad ustaleniem warunków referencyjnych. Uzyskane wyniki będą podstawą do ustalenia właściwych wartości granicznych stosowanych przy ocenie stanu wód. Obecnie obowiązujące są wstępne warunki referencyjne ustalone w 2004 r.

Wody podziemne

Odwzorowanie położenia granic części wód podziemnych

W wyniku podziału obszaru Polski na JCWPd wyznaczono 161 JCWPd. Przy wydzielaniu JCWPd brano pod uwagę szereg materiałów i podziałów obowiązujących w hydrogeologii. Są to m.in. Atlas hydrogeologiczny Polski, Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50 000, mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych, obszary bilansowe

wydzielone w obszarach wodnych, Mapa Podziału Hydrograficznego Polski, różnego typu ekosystemy. Głównymi kryteriami przy wyznaczaniu JCWPd były:

- związek hydrauliczny wód podziemnych z wodami powierzchniowymi,
- typ ośrodka geologicznego i rozciągłości poziomów wodonośnych, granice hydrauliczne i hydrostrukturalne, warunki zasilania wód podziemnych,
- związek wód podziemnych z ekosystemami bagiennymi (obszary sieci Natura 2000),
- rozmieszczenie punktów monitoringu wód podziemnych,
- strefy poboru wód podziemnych kształtujące regionalny układ krążenia (aglomeracji miejsko-przemysłowych i górnictwa),
- charakter i zasięg antropogenicznego oddziaływania oraz stopnia przekształcenia chemizmu wód podziemnych - grupowania jednorodnych jednolitych części wód podziemnych o zbliżonym stanie chemicznym i ilościowym (agregacja według wybranego kryterium jednorodności).

Na obszarze dorzecza Wisły występuje 90 JCWPd. Odzworowanie położenia granic części wód podziemnych przedstawia mapa nr 4 (załącznik nr 1).

Tabelaryczne zestawienie wszystkich JCWPd, zostało zamieszczone w załączniku nr 2.

4. Podsumowanie znaczących oddziaływań i wpływów działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych

W ramach charakterystyki obszaru dorzecza, zgodnie z art. 5 RDW w Polsce dokonano analizy mającej na celu identyfikację znaczących oddziaływań antropogenicznych (presji) na wody oraz oceny wpływu działalności człowieka na środowisko wodne. Prace te miały na celu dostarczenie informacji niezbędnych do wykonania oceny ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych przez jednolite części wód na obszarze dorzecza. Do identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych wykorzystano m.in. dane gromadzone w jednostkach administracji w zakresie użytkowania wód, w tym pobory wody, zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych, wielkość nawożenia, hodowlę zwierząt. Uwzględniono również dostępne dane z monitoringu wód w zakresie poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych.

Na obszarze dorzecza Wisły zidentyfikowano następujące rodzaje presji:

Punktowe źródła zanieczyszczeń

Działalność górnicza

Wody powierzchniowe na obszarze działania RZGW Gliwice, a zwłaszcza w części Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego, są jednym z bardziej zagrożonych elementów środowiska. Zagrożeniem dla wód powierzchniowych są zasolone wody dołowe doływające do wód powierzchniowych głównie z kopalń zlokalizowanych w województwie śląskim. W ostatnim okresie niekorzystny wpływ kopalnianych wód zasolonych na jakość wód powierzchniowych ma tendencję malejącą, głównie na skutek deponowania i odprowadzania wód słonych do cieków w sposób kontrolowany, odsalaniu wód i wykorzystywaniu wód słonych do innych celów oraz ograniczania wypływu wód zasolonych. Jednak nadal wody tej części obszaru dorzecza są jednymi z najbardziej zanieczyszczonych. Eksploatacja węgla kamiennego powoduje konieczność intensywnego odwadniania górotworu, zmianę kierunków krążenia wód podziemnych oraz obniżenie zwierciadła wód podziemnych. Likwidacja kopalń węgla kamiennego oraz wypełnianie leja depresji powoduje uruchomienie w górotworze procesów geochemicznych, mających istotny negatywny wpływ na wody podziemne.

Zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych

Jednym z podstawowych czynników wpływających na jakość wód powierzchniowych są również zanieczyszczenia zawarte w ściekach komunalnych i przemysłowych. Na obszarze

dorzecza Wisły łączna ilość ścieków wymagających oczyszczenia pochodzących z zakładów przemysłowych, ścieków gospodarczych z innych rodzajów działalności człowieka oraz ścieków komunalnych (oszacowano na podstawie danych GUS za 2007r.), wynosi rocznie ok. 1105,4 mln m³, oczyszczanych tylko mechanicznie jest 292,9 mln m³. Ścieki nieoczyszczone odprowadzane do wód to 78,5 mln m³.

Szczególnie w przypadku jezior ścieki z punktowych źródeł zanieczyszczeń to największe zagrożenie jakości ich wód. Biorąc pod uwagę, specyfikę jezior (systemy prawie zamknięte, w których raz wprowadzone zanieczyszczenia wchodzą w obieg materii) systematyczna dostawa nawet niewielkich ilości biogenów ma znaczenie dla jakości wód i powodować może lokalne (w litoralu) niekorzystne zmiany elementów biologicznych, takich jak makrofity, czy makrofauna bezkręgową. Jeziora przez lata zanieczyszczane ściekami oczyszczonymi w niedostatecznym stopniu, nawet po odcięciu źródeł zanieczyszczeń lub wprowadzeniu zaawansowanych technik oczyszczania, z usuwaniem fosforu włącznie, powoli reagują na te zmiany ze względu na wewnętrzne zasilanie biogenami skumulowanymi w zbiorniku przez lata jego zanieczyszczania.

Składowiska odpadów

Większość odpadów komunalnych wytworzonych na terenie Polski jest składowana na składowiskach odpadów. Jest to najbardziej rozpowszechniona metoda ich zagospodarowania. Obiekty, jakimi są składowiska odpadów, powinny zatem spełniać odpowiednie wymagania, aby nie nastąpiła ewentualna infiltracja zanieczyszczeń do gruntu i wód powierzchniowych. Nieodpowiednie składowanie odpadów może mieć negatywny wpływ na środowisko wodne. Zagrożeniem dla wód są wody odciekowe pochodzące z niez izolowanych składowisk. Źródłem odcieków ze składowisk jest przesiąkanie wody opadowej przez bryłę wysypiska, a także na niez izolowanych składowiskach doływ wód powierzchniowych oraz podziemnych powodujących wypłukiwanie i rozpuszczanie powstających produktów rozkładu. Źródłem odcieków jest także woda dostarczana wraz z odpadami oraz pochodząca z rozkładu substancji organicznych. Ilość i skład odcieków zależą głównie od: rodzaju i stopnia rozdrobnienia odpadów, ilości wody infiltrującej, wieku składowiska, techniki składowania. Odcieki z wysypisk wykazują bardzo wysoką mineralizację i charakteryzują się znacznie podwyższonymi parametrami biologicznego i chemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT₅ i ChZT), wysokimi stężeniami substancji rozpuszczonych, chlorków, siarczanów i związków azotu amonowego.

Wszystkie składowiska odpadów winny być zabezpieczone i uszczelnione co zapobiega przedostawaniu się zanieczyszczeń do wód gruntowych. Szczegółowe wymagania dotyczące eksploatacji składowisk oraz stosowanych metod zabezpieczenia przed infiltracją zanieczyszczeń określają stosowne rozporządzenia. Wobec istniejących składowisk

niespełniających wymogów ekologicznych prowadzone są prace uszczelniające lub zgodnie z prawem składowiska takie są zamykanie i poddawane rekultywacji.

Przypadkowe skażenia środowiska gruntowo-wodnego (zidentyfikowane zagrożenia nadzwyczajne – wg raportów o stanie środowiska WIOŚ)

Ogólnodostępne dane dotyczące interwencji w przypadku zaistnienia awarii publikowane są na stronie internetowej Głównego Inspektora Ochrony Środowiska <http://www.gios.gov.pl> w następujących dokumentach:

- *Rejestr poważnych awarii w 2003 roku,*
- *Rejestr poważnych awarii 2005 roku,*
- *Rejestr poważnych awarii 2006 roku,*
- *Rejestr poważnych awarii w 2007 roku,*
- *Raport o występowaniu poważnych awarii w 2003 roku,*
- *Raport o występowaniu poważnych awarii w 2004 roku,*
- *Raport o występowaniu poważnych awarii w 2005 roku,*
- *Raport o występowaniu poważnych awarii w 2006 roku,*
- *Raport o występowaniu poważnych awarii w 2007 roku*

W dokumentach tych znajduje się informacja o dacie i miejscu zaistnienia zdarzenia oraz opis zdarzenia i działania podjęte przez Inspekcje Ochrony Środowiska. Poniżej przedstawiono zestawienie liczbowe zarejestrowanych w latach 2003 – 2007 zagrożeń nadzwyczajnych mogących oddziaływać na stan zasobów wodnych.

Tabela 4. Zestawienie liczbowe zarejestrowanych w latach 2003 – 2007 zagrożeń nadzwyczajnych mogących oddziaływać na stan zasobów wodnych

Lp.	Rodzaj zagrożenia	Liczba	Komentarz
1	transportowe	101	Najwięcej zagrożeń spowodowanych było wypadkami drogowymi.
2	rurociągi przesyłowe	47	Najczęstszymi przyczynami awarii były nielegalne nawierty na rurociągach przesyłowych.
3	awarie instalacji	116	Rozszczelnieniu ulegały transformatory, przewody oraz inne instalacje.
4	inne	130	Najczęstszą przyczyną zagrożeń były pożary lub nielegalne zrzuty ścieków przez nieznaną sprawców.

Pobory kruszywa

Na obszarze dorzecza Wisły, a w zdecydowanej większości regionu wodnego Górnej Wisły, zlokalizowane są złoża piasku i żwiru. Najczęściej występują wzdłuż dolin rzecznych. Najbogatsze zasoby piasków występują w dolinie Wisły. Najzasobniejsze i najlepsze

jakościowo złoża żwirów zalegają w dolinach rzek m.in. Dunajca czy Wisłoka. Na skutek intensyfikacji wydobycia w ostatnich latach, obserwuje się nasilenie procesu degradacji koryt rzecznych spowodowanych niekontrolowanym wydobyciem piasków i żwirów. Wydobycie materiałów bezpośrednio z koryt rzecznych i terenów do nich przyległych powoduje naruszenia równowagi hydrodynamicznej w rzekach i potokach. Wzmożona erozja wgłębna powoduje wzrost pojemności transportowej koryt i zmniejszanie się terenów zalewowych, co w konsekwencji może powodować większe straty podczas powodzi.

Zanieczyszczenia obszarowe wraz z krótką charakterystyką użytkowania gruntów

Działalność rolnicza

W strukturze użytkowania gruntów na obszarze dorzecza największy obszar zajmują grunty orne (43 % powierzchni). Lasy i grunty leśne stanowią 5313 tys. ha ogólnej powierzchni tj. 29%. Ponad 10% zajmują łąki rozciągające się na powierzchni 1762 tys. ha oraz sady (sadownictwo, ogrodnictwo i warzywnictwo) o powierzchni 79 tys. ha, których udział w strukturze użytkowania wynosi zaledwie 0,43 %.

Zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych

Skutkami nieprawidłowo prowadzonej działalności rolniczej jest zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych związkami azotu powodujące proces eutrofizacji wód powierzchniowych, tym samym uniemożliwiających m.in. ich rekreacyjne wykorzystanie czy też dyskwalifikując wody do ich poboru w celu zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia. Zanieczyszczenie wód związkami azotu stanowi również zagrożenie dla ekosystemów wodnych i od wód zależnych.

Pomimo, że zużycie nawozów sztucznych jak i naturalnych zmniejszyło się w ostatnich latach, to jednak rolnictwo i hodowla nadal generują źródła zanieczyszczeń. Często zdarza się, że pola uprawne przylegają bezpośrednio do brzegów rzek i jezior. Brak bariery ochronnej w postaci pasów zieleni i zadrzewień sprzyja przenikaniu zanieczyszczeń rolniczych do wód.

Według informacji z Raportu Ministra Środowiska z realizacji przepisów dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991, str.1; Dz. Urz. WE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 5, str. 68), na obszarze dorzecza Wisły w okresie 2004 – 2007 funkcjonowało 9 obszarów szczególnie narażonych o łącznej powierzchni 1296,50 km². Na obszarze dorzecza 1025 gospodarstw rolnych (wpisanych do rejestrów gminnych) zostało objętych monitorowaniem w ramach realizacji programów działań w celu ograniczenia zanieczyszczenia wód związkami azotu ze

źródeł rolniczych w okresie 2004 - 2008. Po przeprowadzonej weryfikacji wód wrażliwych i OSN w okresie 2008 – 2011 będzie funkcjonować 8 obszarów na powierzchni 1186,47 km².

Obowiązujący w Polsce stopień obciążenia azotem pochodzącym ze źródeł rolniczych, nie może przekraczać rocznie 170 kg N/ ha użytków rolnych.

Zrzuty ścieków komunalnych z terenów nieobjętych kanalizacją

Niekorzystny wpływ na jakość wód na obszarze dorzecza Wisły wywierają również niekontrolowane zrzuty ścieków bytowo - gospodarczych z nieskanalizowanych miejscowości. Skutkiem ich dopływu jest zły stan sanitarny wód oraz zwiększone stężenia substancji biogenych.

Na obszarze dorzecza oszacowany łączny ładunek zanieczyszczeń w ściekach nieoczyszczonych, pochodzący od mieszkańców niepodłączonych do kanalizacji przedstawiono w poniższej tabeli. [oszacowano na podstawie danych z GUS, 2007].

Tabela 5. Oszacowany łączny ładunek zanieczyszczeń w ściekach nieoczyszczonych, pochodzący od mieszkańców niepodłączonych do kanalizacji

BZT ₅	kg/rok	238 573 831
ChZT _{Cr}	kg/rok	495 499 495
zawiesina	kg/rok	256 925 664
azot ogólny	kg/rok	43 310 326
fosfor ogólny	kg/rok	7 157 214

Na obszarze dorzecza Wisły średni ładunek zanieczyszczeń pochodzący od mieszkańców niepodłączonych do kanalizacji w przeliczeniu na km² powierzchni obszaru dorzecza przedstawiono w poniższej tabeli [oszacowano na podstawie danych z GUS, 2007].

Tabela 6. Średni ładunek zanieczyszczeń pochodzący od mieszkańców niepodłączonych do kanalizacji w przeliczeniu na km² powierzchni obszaru dorzecza

BZT ₅	1 304,3	kg/rok/km ²
ChZT _{Cr}	2 708,9	kg/rok/km ²
zawiesina	1 404,6	kg/rok/km ²
azot ogólny	236,8	kg/rok/km ²
fosfor ogólny	39,1	kg/rok/km ²

Oddziaływania wywierane na ilościowy stan wód - pobory wód powierzchniowych i podziemnych

Podstawowym źródłem zaopatrzenia w wodę gospodarki komunalnej, rolnictwa i przemysłu na obszarze dorzecza Wisły są zasoby wód powierzchniowych, stanowiące tutaj

ponad 85 % poborów wody. Zdecydowana większość wody, bo ok. 73% przeznaczana jest na cele przemysłowe. Od kilku lat obserwuje się spadek zużycia wody, który na obszarze dorzecza Wisły w przypadku przemysłu przyniósł zmniejszenie ilości zużywanej wody o ok. 40%, a w odniesieniu do gospodarki komunalnej o ok. 33% . Związane jest to z racjonalizacją zużycia wody w przemyśle, likwidacją nadmiernie wodochłonnych technologii, zmniejszaniem strat wody w sieciach wodociągowych i ograniczanie jej marnotrawstwa przez odbiorców, co jest m.in. skutkiem stałego wzrostu cen wody. Całkowite zużycie wody na obszarze dorzecza Wisły wynosi rocznie ok. 6049,0 mln m³.

Główną przyczyną nieosiągnięcia dobrego stanu wód podziemnych do 2015 roku jest nadmierny, długotrwały pobór wód podziemnych, który przekracza dostępne zasoby dyspozycyjne. Skutkuje to obniżeniem zwierciadła wód podziemnych, powstawaniem lejów depresji, zmianą kierunków przepływu wód podziemnych, negatywnym oddziaływaniem na ekosystemy zależne od wód podziemnych oraz na wody powierzchniowe. Dodatkowo w rejonach nadmorskich na skutek eksploatacji wód podziemnych istnieje ryzyko wystąpienia ascenzji wód słonych.

W poniższych tabelach przedstawiono pobór wód powierzchniowych i podziemnych.

Tabela 7. Pobór wód powierzchniowych na obszarze dorzecza Wisły [oszacowano na podstawie danych z GUS, 2007]

Lp.	Użytkownik wody	Pobór wody [tys. m ³ /rok]
1	Pobory dla rolnictwa i nawodnień	673,1
2	Pobory dla publicznego zaopatrzenia w wodę (sieci wodociągowych)	528,2
3	Pobory wody dla przemysłu (z ujęć własnych)	4376,2
	łącznie	5577,5

Tabela 8. Pobór wód podziemnych na obszarze dorzecza Wisły [oszacowano na podstawie danych z GUS, 2007]

Lp.	Użytkownik wody	Pobór wody [tys. m ³ /rok]
1	Pobory dla publicznego zaopatrzenia w wodę (sieci wodociągowych)	631,1
2	Pobory dla przemysłu w tym IPPC	112,6
	łącznie	743,7

Analizę wpływów antropogenicznych uzupełniona została o prognozę rozwoju do 2015 roku zmierzającą do oceny możliwych zmian w środowisku wodnym w wyniku przyszłej

działalności człowieka. Do wykonania prognozy wykorzystano dane z oficjalnych dokumentów strategicznych rozwoju kraju, m.in.: Strategię Rozwoju Kraju na lata 2007-2015, II Politykę Ekologiczną Kraju, Strategię Gospodarki Wodnej, Program Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Zebrane informacje odnośnie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych, oceny stanu wód oraz prognoza rozwoju posłużyły do oceny ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych tzn. wskazania tych części wód, dla których istnieje ryzyko, iż do roku 2015 nie osiągną one dobrego stanu wód. W wyniku przeprowadzonej analizy na obszarze dorzecza Wisły wydzielono:

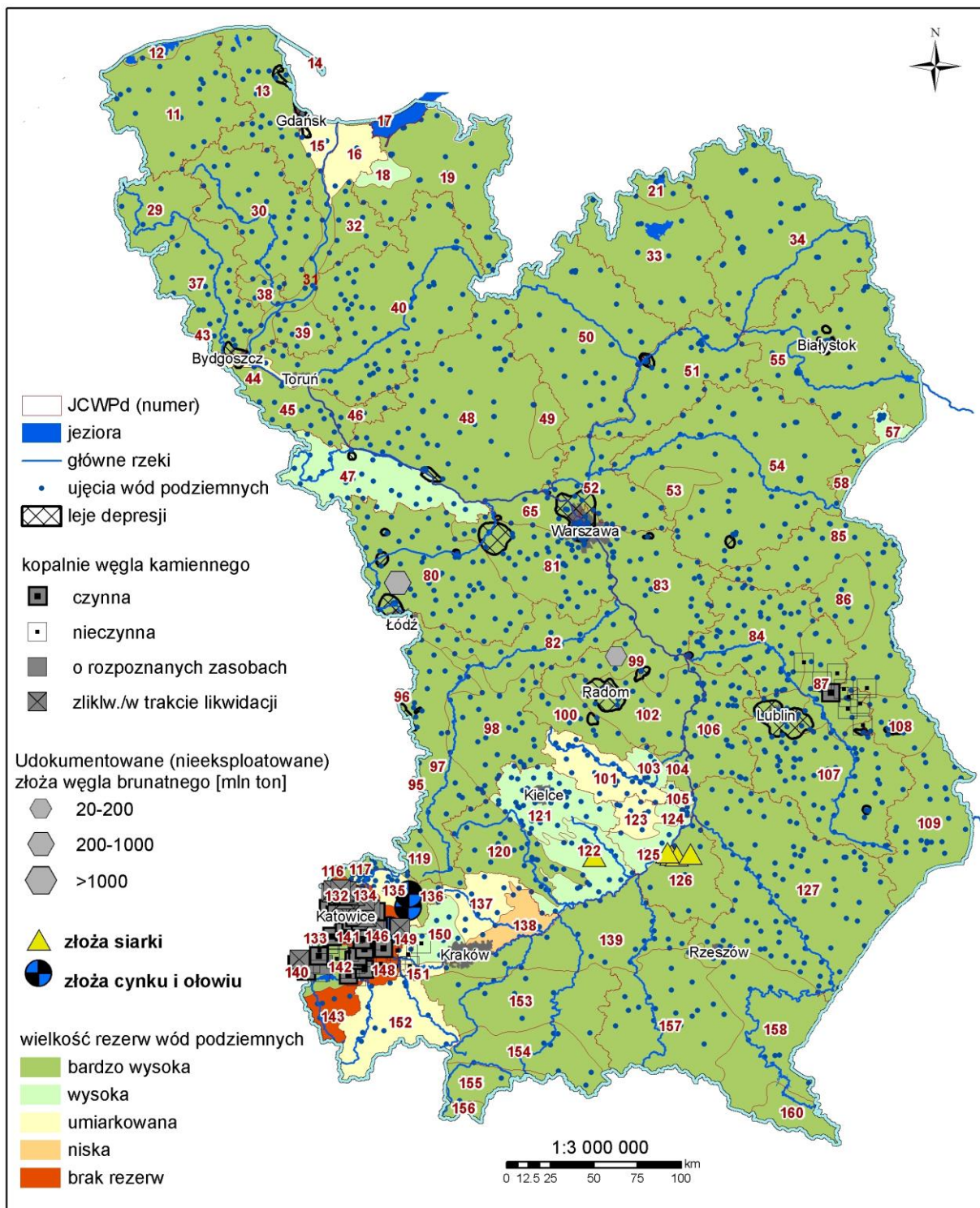
- 1017 jednolitych części wód rzek zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych,
- 288 jednolitych części wód jezior zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych,
- 4 jednolite części wód przybrzeżnych zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych,
- 5 jednolitych części wód przejściowych zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych,
- 21 jednolitych części wód podziemnych zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Niedobory wód podziemnych

Stopień wykorzystania zasobów wód podziemnych został opracowany przez zespół pod kierownictwem T. Hordejuka (2008). Został on wyrażony w procentach jako stosunek poboru całkowitego do zasobów wód podziemnych. Na tej podstawie można określić szacunkowy stopień wielkości rezerw wód podziemnych, który został wyrażony w 5 stopniowej skali (bardzo wysoki, wysoki, umiarkowany, niski, brak rezerw) i zaprezentowany w postaci graficznej na rysunku 2. Brakiem rezerw, ich niskim lub umiarkowanym stopniem na obszarze dorzecza Wisły charakteryzują się obszary na których prowadzone jest intensywne wydobywanie węgla kamiennego – Górnośląski Okręg Przemysłowy oraz obszary które są pod silną presją aglomeracji miejsko – przemysłowych.

W latach 2005 – 2007 Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej opracowały temat pt. „Identyfikacja oddziaływań zmian poziomów zwierciadła wód podziemnych w regionach wodnych”. W tych opracowaniach zostały zidentyfikowane leje depresji o znaczeniu regionalnym oraz obszary o trwałym, antropogenicznym obniżeniu zwierciadła wód podziemnych. Leje depresji wywołane są na skutek długotrwałych odwodnień górniczych oraz eksploatacji przez ujęcia wód podziemnych w celu zaopatrzenia aglomeracji miejskich i przemysłowych. Granice lejów depresji zostały zaprezentowane na rysunku 2.

Graficzne odwzorowanie punktowych i obszarowych źródeł zanieczyszczeń przedstawione zostało na mapie nr 20 (załącznik nr 1).

Rysunek 2. Stopień wielkości rezerw wód podziemnych oraz granice lejów depresji

5. Zmiany klimatu a gospodarowanie wodami w pierwszym cyklu planistycznym

W poniższym rozdziale omówiono zmiany klimatu na przestrzeni wielolecia 1971 – 2005.

Na obszarze dorzecza Wisły występuje klimat umiarkowany o charakterze przejściowym pomiędzy klimatem lądowym i morskim, co jest efektem ścierania się mas wilgotnego powietrza znad Atlantyku z suchym powietrzem z głębi kontynentu euroazjatyckiego. Wynikiem tego klimat obszaru dorzecza charakteryzuje się dużą kapryśnością pogody i znacznymi wahaniami przebiegu pór roku w następujących po sobie latach. Zimy są wilgotne, typu oceanicznego, rzadziej pogodne, typu kontynentalnego. Pogoda kształtowana jest głównie przez stałe układy baryczne: niż islandzki, silniejszy zimą, i wyż azorski, aktywniejszy latem oraz sezonowo zmieniające się ciśnienia baryczne znad Azji: zimowy wyż wschodnioazjatycki i letni niż południowoazjatycki. Obszar Polski leży w strefie przeważających wiatrów zachodnich wynoszących 60% wszystkich dni wietrznych, które wieją głównie od Czech po Norwegię i Szwecję. We wschodniej części obszaru dorzecza zwiększa się odsetek wiatrów wschodnich, a w górach – południowych. Wiatry zachodnie przeważają latem, tj. od lipca do września, natomiast zimą, zwłaszcza w grudniu i styczniu ich przewaga się zmniejsza, zaczynają wiać wiatry wschodnie. Widocznymi efektami ścierania się mas powietrza nad Polską jest zachmurzenie, które sięga 60 – 70% dni. Największe zachmurzenie ma miejsce w listopadzie natomiast najmniejsze w sierpniu i wrześniu. Średnia liczba dni pochmurnych, czyli takich gdy zachmurzenie jest powyżej 80%, wynosi 120 – 160 dni w roku, dni pogodnych (zachmurzenie poniżej 20%) jest 30 – 50.

Zróźnicowanie przestrzenne oraz zmienność opadów atmosferycznych na obszarze dorzecza Wisły

Na obszarze dorzecza Wisły roczna suma opadów jest zróźnicowana w granicach 500 – 700 mm. Opady poniżej 500 mm występują tylko na stosunkowo niewielkim obszarze dorzecza. Jest to środkowy obszar zachodniej części obszaru dorzecza Wisły poprzez Nizinę Mazowiecką, gdzie sumy roczne przekraczają nieznacznie 500 mm. Podwyższone sumy w granicach 600 – 700 mm i większe zaznaczają się na obszarach wyżynnych obszaru dorzecza. W obrębie Karpat daje się zauważyć wyraźne zmniejszenie się rocznych sum opadów z zachodu ku wschodowi, a więc od Beskidu Śląskiego do Beskidu Sądeckiego i w Beskidzie Niskim, gdzie wynoszą one zaledwie 850 – 900 mm. Ponowny wzrost do 1000 – 1300 mm zaznacza się w Bieszczadach (Paszyński, Niedźwiedź 1991).

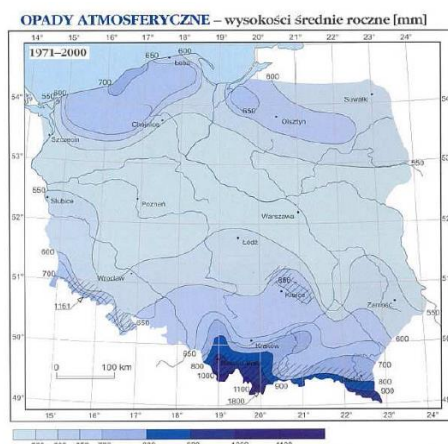
Rozkład średnich miesięcznych i rocznych sum opadów atmosferycznych (mm) dla wybranych miast na obszarze dorzecza Wisły przedstawia poniższa tabela.

Tabela 9. Średnie miesięczne i roczne sumy opadów atmosferycznych (mm) na obszarze dorzecza Wisły (1971-2000)

Lp.	Stacja	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
1	Białystok	29	24	31	39	52	71	86	63	57	46	40	39	577
2	Chojnice	34	25	36	32	50	69	70	57	51	43	42	41	550
3	Kielce	34	29	35	39	53	71	81	77	56	42	40	44	601
4	Kraków	35	30	35	50	74	94	81	76	60	50	40	38	663
5	Lublin	27	27	30	43	56	71	75	68	59	43	37	37	573
6	Mława	28	23	31	35	47	77	71	60	55	39	39	39	544
7	Nowy Sącz	32	28	33	54	81	104	101	86	66	41	35	36	697
8	Rzeszów	29	26	31	47	72	82	91	68	62	48	35	39	630
9	Terespol	23	22	26	37	52	65	71	62	53	38	34	33	516
10	Toruń	26	23	28	29	48	72	80	62	52	37	35	39	531
11	Warszawa	22	22	28	35	51	71	73	59	49	38	36	35	519

Źródło: Dekadowy Biuletyn Agrometeorologiczny 2001-2 i Biuletyn Państwowej Służby Hydrologiczno-Meteorologicznej 2003-2007, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Warszawa

W 30-leciu 1971 – 2000 uśredniona roczna suma opadów atmosferycznych na obszarze dorzecza Wisły obliczona na podstawie 11 stacji meteorologicznych, przedstawionych w tabeli powyżej, wynosiła 582 mm. Najniższe średnie opady wystąpiły w lutym (25 mm), gdzie najniższe średnie miesięczne odnotowano IX na stacjach w Terespolu i Warszawie (22 mm). Miesiącem najobfitszym w opady był lipiec ze średnią 80 mm, gdzie najwyższe średnie odnotowano w Nowym Sączu. Na poniższym rysunku przedstawiono rozkład wysokości średnich rocznych opadów atmosferycznych w wieloleciu 1971-2000.

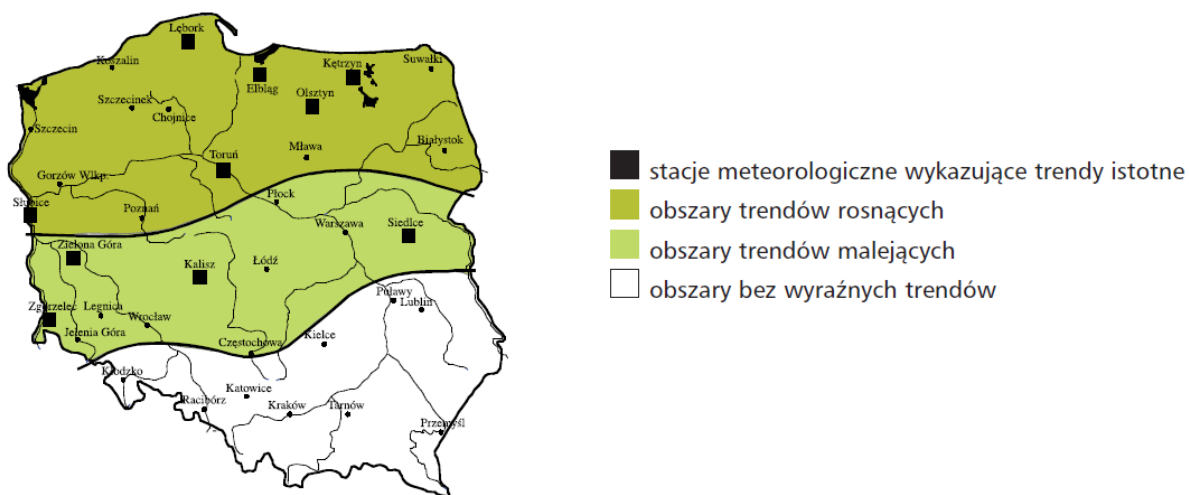

Rysunek 3. Opady atmosferyczne - wysokości średnie roczne (mm) – 1971-2000

Źródło: Atlas klimatu Polski pod redakcją Haliny Lorenc, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Warszawa 2005

Ze względu na wysokość opadów notowaną w poszczególnych latach na obszarze dorzecza Wisły wyróżnić można obszary charakteryzujące się trendem: rosnącym, malejącym

oraz obszary nie wykazujące się wyraźnymi zmianami. Obszary trendów rosnących znajdują się w północnej części obszaru dorzecza, aż po Białystok, Mławę i Toruń. Malejącymi trendami wykazuje się środkowy obszar dorzecza od Płocka poprzez Siedlce, Warszawę aż po Koźienice i Opoczno. Południowa część obszaru dorzecza wraz z Krakowem, Tarnowem i Lublinem to tereny gdzie nie zaobserwowano żadnego wyraźnego trendu. Zmienność tą przedstawia poniższy rysunek.

Rysunek 4. Trendy rocznych sum opadów atmosferycznych na obszarze Polski w okresie 1891-2000

Źródło: Zawora T., Ziernicka A. 2003. *Precipitation variability in time in Poland in the light of multi-annual mean values (1891-2000)*. *Studia Geograficzne 75 Acta Universitatis Wratislaviensis No 2542*, Wrocław 2003, 123-128.

Jednakże Żmudzka (2002) oraz Koźuchowski (2004) uważają iż wysokość opadów na obszarze dorzecza w drugiej połowie XX wieku nie wykazuje określonego kierunku (istotnego trendu) zmian. Wzrasta natomiast zmienność opadów wyrażona współczynnikiem zmienności będącym stosunkiem odchylenia standardowego do wartości średniej, co jest dowodem postępującej niestabilności naszego klimatu, a w praktyce przejawia się zwiększeniem częstości występowania zarówno okresów z niedostatkim jak i nadmiarem opadów. Poniżej przedstawiono wielkość opadów na przestrzeni lat 1971 – 2005 dla trzynastu wybranych stacji meteorologicznych znajdujących się na obszarze dorzecza Wisły.

Tabela 10. Roczne średnie sumy opadów atmosferycznych (mm) na obszarze dorzecza Wisły

Lp.	Stacja	1971 - 2000	1991 - 2000	2001 - 2005
1	Białystok	577	573	555
2	Bielsko-Biała	942	879	1007
3	Chojnice	547	574	664
4	Hel	578	590	582
5	Kielce	600	626	670
6	Kraków	662	669	685
7	Lublin	572	590	575

8	Łeba	632	638	681
9	Mława	543	573	538
10	Nowy Sącz	696	703	768
11	Rzeszów	629	666	695
12	Terespol	512	527	483
13	Toruń	528	526	558
14	Warszawa	519	532	529
15	Włodawa	515	518	502
16	Zakopane	1107	992	1198

Źródło: Mały rocznik statystyczny Polski 2009, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa

Rozkład przestrzenny oraz zmienność temperatury powietrza na obszarze dorzecza Wisły

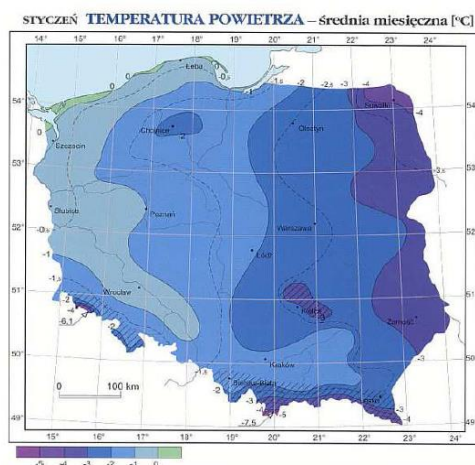
Na obszarze dorzecza Wisły zaznacza się ogólna tendencja spadku średniej rocznej temperatury powietrza z południowego zachodu na północny wschód. Najwyższe wartości średniej rocznej temperatury powietrza – ponad 8 °C notuje się na obszarze południowej części Kotliny Sandomierskiej oraz środkowej części Niziny Mazowieckiej. Wartości najniższe – poniżej 7 °C, jeśli chodzi o nizinną część obszaru dorzecza występują na Pojezierzu Suwalskim (rys. 5). Najniższe wartości średniej rocznej temperatury odnotowano na stacji w Zakopanem i wyniosła 5,4 °C.

Rysunek 5. Temperatura powietrza - średnia roczna (°C) – 1971-2000

Źródło: Atlas klimatu Polski pod redakcją Haliny Lorenc, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Warszawa 2005

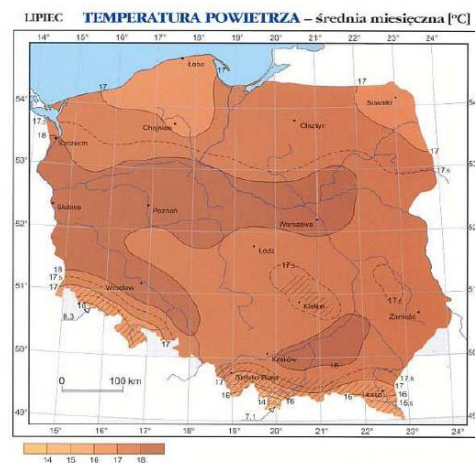
Izotermy najchłodniejszego miesiąca stycznia na obszarze dorzecza Wisły mają przebieg południkowy. Temperatury mniejsze niż -5 °C notuje się na wschodzie obszaru dorzecza, i rosną w stronę zachodu (rys. 6).

Rysunek 6. Temperatura powietrza - średnia miesięczna (°C) Styczeń

Źródło: Atlas klimatu Polski pod redakcją Haliny Lorenc, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Warszawa 2005

Rozkład przestrzenny temperatur powietrza na obszarze dorzecza w najcieplejszym miesiącu lipcu jest w porównaniu ze styczniem odmiennie zróżnicowany (tab. 11). W nizinnej części obszaru dorzecza najwyższe wartości przekraczają 18 °C występują w środkowej części Niziny Mazowieckiej. A także lokalnie w zachodniej części Kotliny Sandomierskiej. Obszary najchłodniejsze o wartościach poniżej 17 °C obejmują północno – wschodnia część Pojezierza Mazurskiego, Wysoczyznę Białostocką oraz obszar Beskidów (rys. 7).

Rysunek 7. Temperatura powietrza - średnia miesięczna (°C) Lipiec

Źródło: Atlas klimatu Polski pod redakcją Haliny Lorenc, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Warszawa 2005

Tabela 11. Średnie miesięczne i roczne wartości temperatur powietrza (°C) na obszarze dorzecza Wisły (1971-2000)

Lp.	Stacja	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
1	Białystok	-3,5	-2,7	1,0	6,8	12,8	15,7	17,2	16,5	11,9	7,0	1,8	-1,6	6,9
2	Chojnice	-2,1	-1,4	1,8	6,5	12,2	15,0	16,8	16,6	12,2	7,6	2,5	-0,5	7,3
3	Kielce	-2,9	-1,6	2,1	7,2	12,9	15,7	17,3	16,9	12,4	7,6	2,1	-1,1	7,4
4	Kraków	-2,3	-0,9	3,1	8,0	13,4	16,2	17,8	17,5	13,2	8,4	2,8	-0,6	8,0
5	Lublin	-3,1	-2,0	1,8	7,4	13,1	15,8	17,3	17,0	12,6	7,6	2,1	-1,3	7,4
6	Mława	-2,8	-2,0	1,7	7,1	12,9	15,7	17,3	17,1	12,4	7,5	2,1	-1,0	7,3
7	Rzeszów	-2,6	-1,3	2,7	8,0	13,4	16,4	17,9	17,4	13,2	8,3	2,8	-0,7	8,0
8	Terespol	-3,1	-2,2	1,8	7,8	13,7	16,4	17,8	17,3	12,6	7,6	2,2	-1,2	7,6
9	Toruń	-1,6	-0,8	2,7	7,6	13,3	16,3	18,0	17,3	13,1	8,3	3,1	0,0	8,1
10	Warszawa	-2,2	-1,2	2,6	7,9	13,7	16,5	18,1	17,7	13,0	8,1	2,8	-0,4	8,1
11	Zakopane	-3,7	-2,9	0,3	4,8	10,1	12,8	14,5	14,2	10,4	6,1	0,8	-2,5	5,4

Źródło: Dekadowy Biuletyn Agrometeorologiczny 2001-2 i Biuletyn Państwowej Służby Hydrologiczno-Meteorologicznej 2003-2007, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Warszawa

W 30-leciu 1971 – 2000 średnia roczna wartość temperatury powietrza na obszarze dorzecza Wisły obliczona na podstawie 11 stacji meteorologicznych, przedstawionych w tabeli powyżej, wynosiła 7,4 °C. Najniższe średnie temperatury wystąpiły w styczniu (-2,7 °C), gdzie najniższe średnie miesięczne odnotowano na stacji w Zakopanem (-3,7 °C). Miesiącem najcieplejszym był lipiec ze średnią 17,3 °C, gdzie najwyższe średnie odnotowano w Rzeszowie (17,9 °C).

Analiza wartości średniej rocznej temperatury powietrza na obszarze dorzecza w II połowie XX wieku pozwala wyróżnić w tym okresie ostatnie 20-lecie, w którym nastąpiło wyraźne ocieplenie. Średnie roczne temperatury wykazały tendencję rosnącą.

Poniżej przedstawiono średnią roczną temperaturę na przestrzeni lat 1971 – 2005 dla szesnastu wybranych stacji meteorologicznych znajdujących się na obszarze dorzecza Wisły.

Tabela 12. Średnie roczne temperatury powietrza (°C) na obszarze dorzecza Wisły

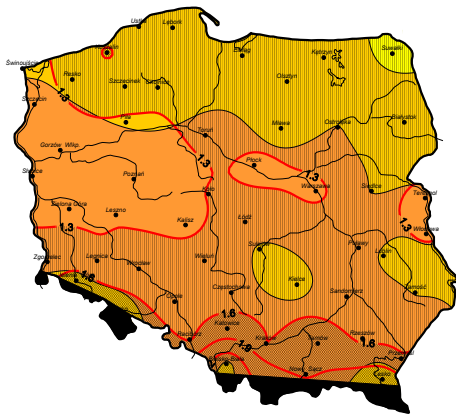
L.p.	Stacja	1971 - 2000	1991 - 2000	2001 - 2005
1	Białystok	6,9	7,2	7,4
2	Bielsko-Biała	8,1	8,4	8,6
3	Chojnice	7,3	7,6	7,9
4	Hel	8,1	8,4	8,6
5	Kielce	7,4	7,7	7,9
6	Kraków	8,1	8,5	8,8
7	Lublin	7,4	7,7	7,9
8	Łeba	7,7	8,0	8,2
9	Mława	7,3	7,7	7,9

10	Nowy Sącz	8,2	8,5	8,7
11	Rzeszów	7,9	8,2	8,5
12	Terespol	7,5	7,9	8,1
13	Toruń	8,1	8,5	8,7
14	Warszawa	8,1	8,3	8,6
15	Włodawa	7,5	7,8	8,0
16	Zakopane	5,4	5,8	5,8

Źródło: Mały rocznik statystyczny Polski 2009, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa

Obserwowane i prognozowane skutki globalnego ocieplenia w Polsce

Badania dotyczące zmian granic zasięgów regionów rolniczo-klimatycznych na obszarze Polski wykazały, że powierzchnia regionu umiarkowanie ciepłego i ciepłego o sumie temperatury $\geq 10,0^{\circ}\text{C}$ wynoszącej odpowiednio 2400 – 2800 i 2800 – 3200 $^{\circ}\text{C}$ w okresie 1971-2000 wynosiła odpowiednio 62 i 0%. Dla scenariusza podniesienia się temperatury powietrza o 1 $^{\circ}\text{C}$ wartości te będą wynosiły 75 i 22%. Przy niezmienionej sumie opadów atmosferycznych i podwyższonej temperaturze powietrza na skutek zwiększonego parowania wzrośnie powierzchnia regionów o niedostatecznym uwilgotnieniu atmosfery i zmniejszy się powierzchnia regionów wilgotnych i optymalnego uwilgotnienia. Dla scenariusza wzrostu temperatury powietrza o 1 $^{\circ}\text{C}$ powierzchnia regionów wilgotnego, optymalnego uwilgotnienia i umiarkowanie suchego na obszarze Polski zmieni się z 10, 70 i 20% do 9, 48 i 43% (rys. 8, 9) (Ziernicka-Wojtaszek 2009, 13(3), 803-812). Zasięgi regionów wilgotnościowych określone były przez wartości współczynnika hydrotermicznego Sielianinowa $K=10P/t$ w okresie od czerwca do sierpnia gdzie P oznacza sumę opadów, a t sumę średnią dobową temperatury. Z ekstrapolacji trendu temperatury powietrza można przyjąć, że wspomniane wyżej zmiany zaistnieją na początku trzeciej dekady XXI.

Regiony termiczne

	Suma temperatury ≥10°C
Chłodny	1600° – 2000°
Umiarkowanie chłodny	2000° – 2400°
Umiarkowanie ciepły	2400° – 2800°
Ciepły	2800° – 3200°
Bardzo ciepły	3200° – 3600°

Rysunek 8. Regiony pluwiotermiczne na obszarze Polski w latach 1971-2000

Źródło: Ziarnicka-Wojtaszek A. 2009. Weryfikacja rolniczo-klimatycznych regionalizacji Polski w świetle współczesnych zmian klimatu. *Acta Agrophysica*, 13(3), 803-812.

Regiony wilgotnościowe

	Wartości współczynnika
Umiarkowanie suchy	1,0 – 1,3
Optymalnego uwilgotnienia	1,3 – 1,6
Wilgotny	> 1,6

Rysunek 9. Regiony pluwiotermiczne na obszarze Polski w latach 1971-2000 scenariusz +1°C

Źródło: Ziarnicka-Wojtaszek A. 2009. Weryfikacja rolniczo-klimatycznych regionalizacji Polski w świetle współczesnych zmian klimatu. *Acta Agrophysica*, 13(3), 803-812.

W celu sprawdzenia powiększania się zjawiska suszy w ostatnim 10-leciu XX w. porównano wartości temperatury, opadów i stopnia uwilgotnienia wierzchniej warstwy gleby w okresie 1971-2000 i 1991-2000. Stwierdzono, że wzrost temperatury powietrza wyniósł 0,5 °C, suma opadów atmosferycznych wzrosła o 11 mm, natomiast stopień uwilgotnienia gleby zmniejszył się o 0,5 w przyjętej skali (tab. 13).

Umowna skala wilgotności wierzchniej warstwy gleby przedstawia się następująco:

- 0 – wilgotność klęskowo niedostateczna,
- 10 – wilgotność niedostateczna,
- 20 – wilgotność dostateczna,
- 30 – wilgotność nadmierna,
- 40 – wilgotność klęskowo nadmierna.

Tabela 13. Różnice temperatury, sum opadów i oceny wilgotności wierzchniej warstwy gleby w miesiącach IV, V, VII, VIII i X w okresach 1971-2000 i 1991-2000

Stacja	Temp. (°C)	Suma opadów (mm)	Wilg. gleby (j.um.)
Kraków	0,7	10	-0,5
Przemyśl	0,5	25	-0,4
Warszawa	0,4	0	-0,8
Siedlce	0,4	0	-0,4
Toruń	0,5	-5	-0,5
Elbląg	0,5	10	-0,3
Polska	0,5	11	-0,5

Źródło: Ziarnicka-Wojtaszek A. 2009. Weryfikacja rolniczo-klimatycznych regionalizacji Polski w aspekcie współczesnych zmian klimatu. *Acta Agrophysica* 13(3), 803-812.

Można zauważyć, że przy wzroście temperatury powietrza i nieznacznym wzroście sumy opadów atmosferycznych nastąpiło powiększenie się zjawiska suszy na skutek zwiększonej ewapotranspiracji. Potwierdzają to badania Pressa (1963), z których wynika iż przy wzroście temperatury powietrza o 1,0 °C wartość optymalna opadów atmosferycznych w skali miesiąca powinny być wyższa o 5 mm. Ziarnicka (2004) wykazała, że przy wzroście temperatury powietrza o 1,0 °C, niedobór opadów okresie wegetacyjnym IV-X wyniesie 6,3 mm, a przy wzroście temperatury o 2,0 °C – 14,5 mm na obszarze Polski bez uwzględnienia zróżnicowania regionalnego.

W związku z rosnącą wartością współczynnika zmienności opadów i wzrostem częstości występowania zachmurzenia typu konwekcyjnego należy spodziewać się zwiększenia częstości zarówno powodzi, opadów o dużej intensywności jak i okresów suszy. Fakt ten należy uwzględnić w analizie dynamiki zmian zanieczyszczeń wody zależnych w dużej mierze od stanów wody i wartości przepływów.

Obserwowany i prognozowany wzrost temperatury powietrza spowodowany zmianami klimatu może wpłynąć na procesy fizyczne, chemiczne i biologiczne w ciekach i zbiornikach wodnych, a niekiedy prowadzić do pogorszenia jakości wody. Dla potrzeb przyszłych planów niezbędne jest uwzględnienie badań nad zmianami klimatu w celu podjęcia właściwych działań zapobiegających pogorszeniu stanu wód.

Na podstawie pozyskanych danych dla obszaru Polski oraz założonego horyzontu czasowego dla pierwszego cyklu planowania wg RDW można stwierdzić, iż przewidywane zmiany klimatu Polski, a więc także na obszarze dorzecza Wisły nie będą znaczące wobec jakichkolwiek działań zidentyfikowanych w PGW.

6. Określenie i odwzorowanie obszarów chronionych

RDW wymaga od państw członkowskich dokonywania przeglądu oraz uaktualniania rejestru obszarów chronionych (art. 6). W Polsce przegląd ten miał miejsce w roku 2007, czyli cztery lata po sporządzeniu pierwszego rejestru tych obszarów w roku 2003, którego zawartość była przedmiotem Raportu do KE w roku 2005. Prace przeprowadzone w 2007 roku miały na celu aktualizację wykazów:

- wód powierzchniowych i podziemnych, które są lub mogą być wykorzystywane dla zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia - wyznaczonych na mocy RDW, ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, transponowanej ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
- części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym obszary wyznaczone jako kąpieliska – wyznaczone na mocy dyrektywy Rady 76/160/EWG z dnia 8 grudnia 1975 r. dotyczącej jakości wody w kąpieliskach (Dz. Urz. WE L 31 z 05.02.1976, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 1, str. 26) (uchylonej dyrektywą 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącą zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającą dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 37)), transponowanej przez ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, a w szczególności przez rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 16 października 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać woda w kąpieliskach (Dz. U. Nr 183, poz.1530),
- wód powierzchniowych i podziemnych uznanych za wrażliwe oraz obszarów szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych, z których należy ograniczyć odpływ azotu do tych wód – wyznaczonych na mocy dyrektywy 91/676/EWG transponowanej do polskiego prawodawstwa poprzez:
 - ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
 - ustawę z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.),
 - ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033),oraz rozporządzenia wykonawcze do ww. ustaw:
 - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie kryteriów wyznaczania wód wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. Nr 241, poz. 2093),
 - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy działań

mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. z 2003 r. Nr 4, poz. 44),

- rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania (Dz. U. Nr 80, poz. 479),
- obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie – w tym obszarów wyznaczonych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona) (Dz. Urz. UE L 20 z 26.01.2010, str. 7), transponowanej przez ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.), a w szczególności przez:
 - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 229, poz. 2313),
 - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 179, poz. 1275),
 - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 198, poz. 1226),

oraz na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 2, str. 102), transponowanej również przez ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a w szczególności przez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510).

W odniesieniu do wykazu obszarów przeznaczonych do ochrony gatunków wodnych o znaczeniu ekonomicznym, podtrzymano decyzję o braku potrzeb wyznaczania tego typu obszarów, z uwagi na brak ekonomicznego znaczenia gatunków występujących w wodach poza urządzeniami specjalnie do tego wyznaczonymi.

W przypadku wykazu obszarów wrażliwych na substancje biogenne pochodzenia komunalnego, stanowiącego element wdrażania dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 2, str. 26), przyjęto kontynuację zasięgu występowania obszaru na terenie całego kraju.

Dla obszaru dorzecza Wisły zostały sporządzone następujące wykazy:

- *Wykaz jednolitych części wód powierzchniowych wykorzystywanych do poboru wody dla zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia; graficzne odwzorowanie wykazu przedstawione zostało na mapie nr 16 (załącznik nr 1),*
- *Wykaz jednolitych części wód podziemnych wykorzystywanych do poboru wody dla zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia; graficzne odwzorowanie wykazu przedstawione zostało na mapie nr 17 (załącznik nr 1),*
- *Wykazy części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, a w szczególności do kąpieli; graficzne odwzorowanie wykazu przedstawione zostało na mapie nr 15 (załącznik nr 1),*
- *Wykazy wód powierzchniowych i podziemnych uznanych za wrażliwe oraz obszarów szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych, z których należy ograniczyć odpływ azotu do tych wód; graficzne odwzorowanie wykazu przedstawione zostało na mapie nr 18 (załącznik nr 1),*
- *Wykaz obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie; graficzne odwzorowanie wykazu przedstawione zostało na mapie nr 19 (załącznik nr 1); na mapie przedstawiono obszary Natura 2000 zgodnie ze stanem na styczeń 2009 r.,*
- *Wykaz obszarów wrażliwych na substancje biogenne pochodzenia komunalnego; ze względu na zasięg występowania obszaru na terenie całego kraju, mapa nie została załączona.*

7. Monitoring wód oraz ocena stanu

Program monitoringu środowiska, został opracowany w celu dokonania spójnej i jednolitej oceny stanu części wód we wszystkich obszarach dorzeczy oraz w sposób zgodny z działaniami w tym zakresie podejmowanymi na terenie całego obszaru UE. Cele ustanowienia programów monitoringu, zgodnie z wymogami unijnymi, to:

- weryfikacja podstaw oceny oraz dotrzymania celów środowiskowych,
- umożliwienie jednolitej klasyfikacji wód w ramach UE,
- obserwowanie długoterminowych zmian oraz identyfikowanie trendów,
- pomoc przy planowaniu oraz kontroli skuteczności działań,
- ustalanie natężenia zanieczyszczeń oraz wywieranych przez nie oddziaływań

Zasady organizacji i funkcjonowania monitoringu wód powierzchniowych i podziemnych zostały opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska zgodnie z wymaganiami RDW.

Wody powierzchniowe

Monitoring wód powierzchniowych na obszarach dorzeczy w Polsce prowadzony jest zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych (Dz. U. Nr 81, poz. 685).

Sieć monitoringu wód powierzchniowych zaprojektowana została w sposób umożliwiający pozyskanie spójnego i całościowego obrazu stanu ekologicznego i chemicznego na obszarze dorzecza dla każdej jednolitej części wód.

Na obszarze dorzecza Wisły, sieć monitoringu wód powierzchniowych zgodnie z Państwowym Monitoringiem Środowiska (PMŚ), składa się z 1617 punktów, których większość pełni równocześnie wiele funkcji oraz przynależy do kilku rodzajów monitoringu. Ich rozmieszczenie przedstawiono na mapie nr 13 (załącznik nr 1).

Do prowadzenia monitoringu wód powierzchniowych wyróżnia się następujące sieci:

- monitoring diagnostyczny jednolitych części wód powierzchniowych,
- monitoring operacyjny jednolitych części wód powierzchniowych,
- monitoring badawczy jednolitych części wód powierzchniowych.

W ramach poszczególnych rodzajów monitoringu prowadzone są badania: wskaźników biologicznych, fizykochemicznych i chemicznych wykonywane przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska oraz wskaźników hydromorfologicznych wykonywane przez służbę hydrologiczno-meteorologiczną.

Monitoring diagnostyczny

Celem monitoringu diagnostycznego jednolitych części wód powierzchniowych jest:

- ustalenie stanu jednolitych części wód powierzchniowych,
- określenie rodzajów oraz oszacowania wielkości znacznych oddziaływań wynikających z działalności człowieka, na które narażone są jednolite części wód powierzchniowych w danym obszarze dorzecza,
- zaprojektowanie przyszłych programów monitoringu,
- dokonania oceny długoterminowych zmian stanu jednolitych części wód powierzchniowych w warunkach naturalnych,
- dokonanie oceny długoterminowych zmian stanu jednolitych części wód powierzchniowych w warunkach szeroko rozumianych oddziaływań wynikających z działalności człowieka.

Zakres i częstotliwość prowadzonych badań dla poszczególnych elementów klasyfikacji stanu ekologicznego i chemicznego są zmienne i szczegółowo określone w rozporządzeniu w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Określa się następujące kryteria wyboru jednolitych części wód powierzchniowych do monitorowania w ramach monitoringu diagnostycznego:

- występowanie w ciekach znacznych zmienności przepływu wód,
- powierzchnia zlewni (powierzchnia jest większa niż 2500 m²),
- powierzchnia jednolitej części wód powierzchniowych, takiej jak jezioro lub inny zbiornik naturalny, w tym jezioro i inny naturalny zbiornik wodny uznane za silnie zmienioną jednolitą część wód powierzchniowych, przekracza 50 ha,
- przekraczanie przez daną jednolitą część wód powierzchniowych granicy państwa bądź zlokalizowanie tej jednolitej części wód powierzchniowych przy granicy państwa,
- uznanie jednolitej części wód powierzchniowych za referencyjną,
- zaliczenie jednolitej części wód powierzchniowych do badania w ramach międzynarodowej sieci interkalibracyjnej.

Monitoring operacyjny

Celem monitoringu operacyjnego wód powierzchniowych jest:

- ustalenie stanu jednolitych części wód powierzchniowych, które zostały określone jako zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych,
- ustalenie stanu jednolitych części wód powierzchniowych, dla których określono specyficzny cel użytkowania,

- ustalenie stanu wód powierzchniowych w obszarach, które zostały zawarte w wykazach, o których mowa w art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
- dokonanie oceny zmian stanu wód powierzchniowych wynikających z programów, które zostały przyjęte dla poprawy jakości jednolitych części wód powierzchniowych, uznanych za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych.

Zakres i częstotliwość pomiarów i badań poszczególnych wskaźników ustalane są dla każdego operacyjnego punktu pomiarowo-kontrolnego osobno, z uwzględnieniem wskaźników i częstotliwości określonych w odpowiednich przepisach prawnych, tj. w rozporządzeniu w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Określa się następujące kryteria wyboru jednolitych części wód powierzchniowych do monitorowania w ramach monitoringu operacyjnego:

- zaklasyfikowanie jednolitej części wód powierzchniowych jako zagrożonej niespełnieniem określonych dla niej celów środowiskowych,
- odprowadzanie do danej jednolitej części wód powierzchniowych substancji z listy substancji priorytetowych,
- występowanie w jednolitej części wód powierzchniowych źródeł zanieczyszczeń, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającym dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 33 z 04.02.2006, str. 1),
- występowanie jednolitej części wód powierzchniowych w obszarze zanieczyszczonym lub zagrożonym zanieczyszczeniami powodowanymi przez związki azotu ze źródeł rolniczych,
- występowanie jednolitej części wód powierzchniowych w obszarze wrażliwym na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych,
- zaliczenie jednolitej części wód powierzchniowych do wód stanowiących miejsce bytowania ryb, skorupiaków i mięczaków lub powiązanie jednolitej części wód z obszarami chronionymi, o których mowa w art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
- zaliczenie jednolitej części wód powierzchniowych do jednolitych części wód powierzchniowych przeznaczonych do zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia, jeżeli dana jednolita część wód powierzchniowych dostarcza średnio powyżej 100 m³ na dobę wody przeznaczonej do spożycia,

- przeznaczenie jednolitej części wód powierzchniowych do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych,
- zalecenia wynikające z planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy i programu wodno-środowiskowego kraju.

Monitoring badawczy

Monitoring badawczy jednolitych części wód powierzchniowych prowadzi się w celu:

- wyjaśnienia przyczyn nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla danej jednolitej części wód powierzchniowych, jeżeli wyjaśnienie tych przyczyn jest niemożliwe na podstawie danych oraz informacji uzyskanych w wyniku pomiarów i badań prowadzonych w ramach monitoringu diagnostycznego i operacyjnego,
- wyjaśnienia przyczyn niespełnienia celów środowiskowych przez daną jednolitą część wód powierzchniowych, jeżeli z monitoringu diagnostycznego wynika, że cele środowiskowe wyznaczone dla danej jednolitej części wód powierzchniowych nie zostaną osiągnięte, i gdy nie rozpoczęto realizacji monitoringu operacyjnego dla tej jednolitej części wód powierzchniowych,
- określenia wielkości i wpływów przypadkowego zanieczyszczenia,
- ustalenia przyczyn wyraźnych rozbieżności między wynikami oceny stanu ekologicznego na podstawie biologicznych i fizykochemicznych elementów jakości.

Zakres i częstotliwość pomiarów i badań w monitoringu badawczym wód powierzchniowych uwzględnia uwarunkowania wynikające z przyczyn podjęcia decyzji o przeprowadzeniu monitoringu badawczego, a także jest dostosowany do lokalnych warunków tak, aby ich wyniki dostarczyły informacji o koniecznym programie działań dla osiągnięcia celów środowiskowych lub o szczególnych środkach zaradczych przeciw skutkom przypadkowego zanieczyszczenia.

Określa się następujące kryteria wyboru jednolitych części wód powierzchniowych do monitorowania w ramach monitoringu badawczego:

- wyniki badań monitoringu diagnostycznego do wyjaśnienia przyczyn nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla danej jednolitej części wód powierzchniowych są niewystarczające,
- konieczność ustalenia przyczyn, które mogą uniemożliwić osiągnięcie celów środowiskowych w sytuacji, gdy nie został ustanowiony monitoring operacyjny jednolitych części wód powierzchniowych,
- konieczność określenia wielkości i wpływu na środowisko przypadkowego zanieczyszczenia wód powierzchniowych na skutek poważnej awarii, która jest objęta obowiązkiem zgłoszenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,

- konieczność ustalenia przyczyn rozbieżności między wynikami oceny stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych na podstawie elementów biologicznych i fizykochemicznych,
- konieczność zebrania dodatkowych informacji o stanie wód w związku z uwarunkowaniami lokalnymi.

Ocena stanu wód powierzchniowych

Ocena stanu wód jest wykonywana w oparciu o klasyfikację wg rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. Nr 122, poz.1018).

W PGW ocena stanu jednolitych części wód powierzchniowych została przyjęta w oparciu o rozporządzenie z dnia 20 sierpnia 2008 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. Nr 162, poz. 1008). Na podstawie tego rozporządzenia GIOŚ opracował ocenę stanu części wód, dla których w ramach PMŚ prowadzony był monitoring. Przedstawiona w ramach planów ocena stanu została zweryfikowana w oparciu o istniejące dokumenty opracowane na potrzeby prac planistycznych tj. „Opracowanie analizy presji i wpływów zanieczyszczeń antropogenicznych w szczegółowym ujęciu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych dla potrzeb opracowania programów działań i planów gospodarowania wodami” z maja 2007 roku. Z uwagi na zmianę rozporządzenia w sprawie klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych w trakcie prac planistycznych ocena przedstawiona w ramach planów została uszczegółowiona o dodatkowe materiały przekazane przez GIOŚ (m.in. „*Ocena stanu wód w dorzeczach na podstawie wyników monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych w latach 2008 – 2010*”) oraz w oparciu o dane pochodzące z regionalnych zarządów gospodarki wodnej poparte konsultacjami z terenowo odpowiedzialnymi jednostkami WIOŚ.

Ocenę stanu części wód powierzchniowych przedstawiono w postaci map nr 9, 10 (załącznik nr 1)

Wody podziemne

Monitoring wód podziemnych

Monitoring wód podziemnych na obszarach dorzeczy w Polsce prowadzony jest zgodnie z rozporządzeniem w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Monitoring jednolitych części wód podziemnych prowadzi się w sposób umożliwiający ocenę stanu jednolitych części wód podziemnych oraz ustalenie czasowej i przestrzennej zmienności elementów fizykochemicznych i ilościowych.

Na obszarze dorzecza Wisły, sieć monitoringu wód podziemnych, zgodnie z PMŚ, składa się z 710 punktów, których większość pełni równocześnie wiele funkcji oraz przynależy do kilku rodzajów monitoringu. Ich rozmieszczenie przedstawiono na mapie nr 14 (załącznik nr 1).

Określa się następujące formy monitoringu jednolitych części wód podziemnych:

- monitoring stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych,
- monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych.

Zakres monitoringu stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych jest określony w załączniku 4 do ww. rozporządzenia w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych. Obejmuje takie parametry jak:

- ogólne: odczyn, temperatura, przewodność elektrolityczna, tlen rozpuszczony, ogólny węgiel organiczny,
- nieorganiczne: amoniak, antymon, arsen, azotany, azotyny, bor, chlorki, chrom, cyjanki, fluorki, fosforany, glin, kadm, magnez, mangan, miedź, nikiel, ołów, potas, rtęć, selen, siarczany, sód, srebro, wapń, wodorowęglany, żelazo.

Monitoring stanu chemicznego

Określa się następujące rodzaje monitoringu stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych:

- monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych,
- monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych,
- monitoring badawczy stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych.

Monitoring diagnostyczny

Celem monitoringu diagnostycznego jednolitych części wód podziemnych jest:

- uzupełnienie i sprawdzenie procedury oceny wpływu oddziaływań wynikających z działalności człowieka,
- dokonanie oceny długoterminowych zmian wynikających zarówno z warunków naturalnych, jak również z oddziaływań wynikających z działalności człowieka.

Zakres monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego może ulec poszerzeniu o inne elementy fizykochemiczne charakteryzujące rodzaj działalności człowieka mającej wpływ na badane wody podziemne.

Monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się raz w roku z następującą częstotliwością:

- co najmniej co 3 lata – dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym,
- co najmniej co 6 lat – dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Monitoring operacyjny

Celem monitoringu operacyjnego jednolitych części wód podziemnych jest:

- ustalenie stanu chemicznego wszystkich jednolitych części wód podziemnych uznanych za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych,
- ustalenie obecności długoterminowych tendencji wzrostowych stężenia wszelkich zanieczyszczeń spowodowanych oddziaływaniami wynikającymi z działalności człowieka.

Zakres monitoringu operacyjnego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych obejmuje określenie wartości elementów fizykochemicznych, spośród wymienionych w załączniku 4 do rozporządzenia w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych

i podziemnych, charakteryzujących rodzaj zidentyfikowanej działalności człowieka mającej wpływ na badane wody podziemne oraz elementów fizykochemicznych, których wartości stwierdzone na podstawie monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych są wyższe od wartości granicznych elementów fizykochemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38a ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

Monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się z następującą częstotliwością:

- co najmniej 2 razy w roku, z wyłączeniem roku, w którym prowadzony jest monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych – dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym,
- co najmniej raz w roku, z wyłączeniem roku, w którym prowadzony jest monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych – dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Monitoring badawczy

Monitoring badawczy stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych może być ustanowiony w odniesieniu do danej jednolitej części wód podziemnych lub jej fragmentu w celu:

- wyjaśnienia przyczyn nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla danej jednolitej części wód podziemnych, jeżeli wyjaśnienie tych przyczyn jest

niemożliwe na podstawie danych oraz informacji uzyskanych w wyniku pomiarów i badań prowadzonych w ramach monitoringu diagnostycznego i operacyjnego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych,

- wyjaśnienie przyczyn niespełnienia celów środowiskowych przez daną jednolitą część wód podziemnych, jeżeli z monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych wynika, że cele środowiskowe wyznaczone dla danej jednolitej części wód podziemnych nie zostaną osiągnięte, i gdy nie rozpoczęto realizacji monitoringu operacyjnego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych dla danej jednolitej części wód podziemnych,
- zidentyfikowania zasięgu i stężeń zanieczyszczeń, jeżeli nastąpiło przypadkowe zanieczyszczenie jednolitej części wód podziemnych.

Zakres i częstotliwość monitoringu badawczego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych wynikają z uwarunkowań związanych z przyczyną podjęcia decyzji o przeprowadzeniu monitoringu badawczego i powinny być stosowane do lokalnych warunków tak, aby jego wyniki dostarczyły informacji o konkretnym programie działań dla osiągnięcia celów środowiskowych lub o szczególnych środkach zaradczych przeciwdziałającym skutkom przypadkowego zanieczyszczenia w odniesieniu do tych jednolitych części wód podziemnych, dla których podjęto decyzję o przeprowadzeniu monitoringu badawczego.

Monitoring stanu ilościowego

Celem monitoringu stanu ilościowego wód podziemnych jest określenie stopnia wpływu poboru wód na wielkość zasobów JCWPd m.in. położenie zwierciadła wód podziemnych, kształtowanie się składu chemicznego - ascenzja lub ingresja wód słonych na skutek szczypty zasobów wód podziemnych, stan ekosystemów wód powierzchniowych i lądowych bezpośrednio zależnych od wód podziemnych.

Zakres monitoringu stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych obejmuje pomiary zwierciadła wód podziemnych oraz określenie dostępnych zasobów wód podziemnych i rzeczywistego poboru wód podziemnych w odniesieniu do każdej jednolitej części wód podziemnych.

Monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się z częstotliwością:

- raz w tygodniu – dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym,
- raz w miesiącu – dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Ustalenia wielkości dostępnych zasobów i rzeczywistego poboru wód podziemnych dokonuje się raz w roku.

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, określa się następujące kryteria wyboru jednolitych części wód podziemnych do monitorowania:

- monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych, które dostarczają średniorocznie powyżej 100 m³ na dobę wody przeznaczonej do spożycia,
- monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych uznanych za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych,
- monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych, które dostarczają średniorocznie powyżej 100 m³ na dobę wody przeznaczonej do spożycia.

Ocena stanu wód podziemnych

Ocena stanu (chemicznego i ilościowego) jednolitych części wód podziemnych wykonana została w 2008 roku w oparciu o klasyfikację wg rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 143, poz. 896) i opublikowana w „Raporcie o stanie chemicznym i ilościowym jednolitych części wód podziemnych dla obszarów dorzeczy zgodnie z wymaganiami RDW” z listopada 2008 roku.

Ocena stanu jednolitych części wód podziemnych przyjęta w Planach gospodarowania wodami w części oceny stanu chemicznego pochodzi z „Raportu o stanie chemicznym i ilościowym jednolitych części wód podziemnych dla obszarów dorzeczy zgodnie z wymaganiami RDW” z listopada 2008, natomiast w części oceny stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych z „Opracowania analizy presji i wpływów zanieczyszczeń antropogenicznych w szczegółowym ujęciu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych dla potrzeb opracowania programów działań i planów gospodarowania wodami” z maja 2007 roku. Ostateczny stan jednolitych części wód podziemnych określa gorszy ze stanu ilościowego lub chemicznego określonej jednolitej części wód podziemnych.

Ocenę stanu części wód podziemnych przedstawiono w postaci map nr 11, 12 (załącznik nr 1)

Obszary chronione

Programy monitoringu wymienione powyżej prowadzi się również obrębie obszarów chronionych, czyli:

- obszary Natura 2000, ustanowione na podstawie dyrektywy Habitatowej 92/43/EWG lub dyrektywy Ptasiej 79/409/EWG,

- obszary narażone na działanie azotanów pochodzenia rolniczego ustanowione na mocy dyrektywy 91/676/EWG,
- obszary ochrony ujęć wód do picia, które mogą być ustanowione na mocy art. 7 RDW,
- obszary przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym wyznaczone jako kąpieliska.

Specjalne zasady monitorowania *obszarów Natura 2000* realizowane są wtedy, gdy znajdują się tam ekosystemy lądowe bezpośrednio zależne od wód podziemnych (podmokłe i torfowiska). Z uwagi na brak izolacji od powierzchni, zanieczyszczenia w tych obszarach przenikają do wód podziemnych bardzo szybko. W obszarach tych została zwiększona liczba punktów monitoringu, szczególnie stanu ilościowego, w tym poziomu zwierciadła wody, a w pozostałych elementach monitoringu utrzymany jest ten sam jego zakres jak dla innych terenów.

W przypadku, *obszarów narażonych na zanieczyszczenie azotanami* monitoring jest realizowany w uwzględnieniu rozporządzenia w sprawie kryteriów wyznaczania wód wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Minimalny wymagany zakres badań obejmuje: azotany, tlen rozpuszczony, azot amonowy, azot azotynowy.

W przypadku powierzchniowych *wód wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę pitną*, monitoring jest realizowany z uwzględnieniem wymogów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia (Dz. U. Nr 204, poz. 1728).

W przypadku podziemnych *wód wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę pitną*, w sieci monitoringu jednolitych części wód podziemnych znajdują się punkty pomiarowo-kontrolne, w których monitorowane są wody z obszarów ujęć.

W przypadku *wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym wyznaczone jako kąpieliska*, monitoring jest realizowany w uwzględnieniu rozporządzenia w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać woda w kąpieliskach.

8. Cele środowiskowe oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, ustalonych na mocy art. 4 RDW

W pierwszym cyklu planowania gospodarowania wodami w Polsce, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Zastosowane podejście, polegające na przyjęciu za cele środowiskowe wartości granicznych odpowiadających dobremu stanowi wód, związane było z niekompletnym zrealizowaniem prac w zakresie opracowania warunków referencyjnych dla poszczególnych typów wód, a tym samym brakiem możliwości ustalenia wartości celów środowiskowych wg charakterystycznych wymagań względem poszczególnych typów we wszystkich kategoriach wód. Dodatkowo, z uwagi na trwające prace w zakresie opracowywania metodyk oceny stanu hydromorfologicznego oraz fakt, że monitoring w zakresie badań stanu chemicznego jest jeszcze w fazie kształtowania i rozbudowy ustalenie celów środowiskowych zostało oparte o dostępne wartości graniczne wskaźników podanych w rozporządzeniu w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem nie pogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy, nie zostały obecnie podwyższone cele środowiskowe, z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości

graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dla dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania co do stanu wód w obrębie obszarów chronionych. Wyjątkiem w tym zakresie będą prawdopodobnie wymagania zgodne z wymogami wynikającymi z planów ochrony dla obszarów Natura 2000 wyznaczonych na podstawie dyrektywy 79/409/EWG oraz dyrektywy 92/43/EWG, jednak w obecnym cyklu planistycznym z uwagi na brak planów ochrony ww. obszarów, nie zostaną zaostżone cele środowiskowe dla części wód, na których takie obszary zostały wyznaczone. Celem środowiskowym dla tych obszarów będzie zatem osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu. Weryfikacja celów środowiskowych uwzględniająca ten zakres tematyczny będzie miała miejsce w kolejnych cyklach planistycznych.

Poniżej zestawiono w ujęciu tabelarycznym informacje o wartościach granicznych dla dobrego stanu i dobrego potencjału ekologicznego wód, jak również wymagań dla bardzo dobrego stanu ekologicznego wód, w zakresie podstawowych wskaźników biologicznych i fizyko-chemicznych wody. Wskaźniki stanu hydrologicznego i morfologicznego wód obecnie zostały wyznaczone w sposób ogólny (bez wartości liczbowych) jedynie dla I klasy jakości wód wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, zatem nie są one uwzględniane dla wskazania wartości odpowiadających pojęciu celu środowiskowego. Wskaźniki stanu chemicznego zostały określone w ramach rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, które w załączniku nr 8 wprowadza wartości graniczne chemicznych wskaźników jakości wody, wypełniając tym samym przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/EWG z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej *zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywę Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE* Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84) art. 13, który stanowi, że państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne tej dyrektywy nie później niż do 13 lipca 2010 r.

W tabelach tych podano również informację o ilościach części wód, w poszczególnych kategoriach wód na obszarze dorzecza, dla których wymagane jest osiągnięcie odpowiednich wartości wskaźników, odpowiadających celom środowiskowym. Wskazano również ilości części wód w poszczególnych kategoriach, dla których konieczne jest przedłużenie terminu osiągnięcia określonych celów środowiskowych, z uwagi na występujące specyficzne uwarunkowania, uniemożliwiające osiągnięcie tych celów do roku 2015.

Tabela 14. Wartości graniczne wybranych wskaźników wód odnoszących się do dobrego i wyższego niż dobry stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych

Nazwa wskaźnika	Wartości graniczne wskaźników jakości wód według kategorii jednolitych części wód powierzchniowych		
	struga, strumień, potok, rzeka (w tym wody silnie zmienione), kanał	jeziora, jeziora silnie zmienione oraz inne naturalne i sztuczne zbiorniki wodne	morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe i przybrzeżne
Arsen (mg As/l)	0,05		0,05
Bar (mg Ba/l)	0,5		0,5
Bor (mg B/l)	2		2
Chrom sześciowartościowy (mg Cr ⁺⁶ /l)	0,02		0,02
Chrom ogólny (suma ^{+Cr3} i ^{+Cr8}) (mg Cr/l)	0,05		0,05
Cynk (mg Zn/l)	1		1
Miedź (mg Cu/l)	0,05		0,05
Fenole lotne (indeks fenolowy) (mg/l)	0,01		0,01
Węglowodory ropopochodne – indeks olejowy (mg/l)	0,2		0,2
Glin (mg Al/l)	0,4		0,4
Cyjanki wolne (mg CN/l)	0,05		0,05
Cyjanki związane (mg Me (CN) _x /l)	0,05		0,05
Molibden (mg Mo/l)	0,04		0,04
Selen (mg Se/l)	0,02		0,02
Srebro (mg Ag/l)	0,005		0,005
Tal (mg Tl/l)	0,002		0,002
Tytan (mg Ti/l)	0,05		0,05
Wanad (mg V/l)	0,05		0,05
Antymon (mg Sb/l)	0,002		0,002
Fluorki (mg F/l)	1,5		1,5
Beryl (mg Be/l)	0,0008		0,0008
Kobalt (mg Co/l)	0,05		0,05
Cyna ¹ (mg Sn/l)	-		-

¹ Wskaźnik nieuwzględniany w klasyfikacji wód (warunki referencyjne w trakcie ustalania).

Tabela 15. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości biologicznej i fizyko - chemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych płynących na obszarze dorzecza, uznanych za naturalne oraz silnie zmienione, bądź sztuczne

Nazwa wskaźnika	Wartość dla bardzo dobrego stanu ekologicznego	Wartość dla dobrego stanu ekologicznego	Wartość dla potencjału ekologicznego dobrego lub powyżej dobrego	Liczba wszystkich JCWP	Liczba JCWP wykazujących obecnie bardzo dobry lub dobry stan ekologiczny	Liczba JCWP naturalnych	Liczba JCWP wykazujących obecnie bardzo dobry lub dobry potencjał ekologiczny	Liczba JCWP silnie zmienionych bądź sztucznych
ELEMENTY BIOLOGICZNE				2660	282	1698	215	962
Chlorofil „a” (µg/l)	< 20 ¹ / < 25 ²	35 ¹ / 60 ²	35 ¹ / 60 ²					
Wskaźnik okrzemkowy IO	>0,75 ³ / >0,70 ⁴ , >0,70 ⁵ , >0,65 ⁶	0,55 ³ / 0,50 ⁴ , 0,50 ⁵ , 0,45 ⁶	0,55 ³ / 0,50 ⁴ , 0,50 ⁵ , 0,45 ⁶					
Makrofitowy Indeks Rzeczny	≥44,5 ⁷ / ≥47,1 ⁸ , ≥37,9 ²	35 ⁷ / 36,8 ⁸ , 35 ²	35 ⁷ / 36,8 ⁸ , 35 ²					
ELEMENTY FIZYKO- CHEMICZNE								
Temperatura wody (°C)	≤ 22	24	24					
Zawiesina ogólna (mg/l)	≤ 25	50	50					
BZT ₅ (mg O ₂ /l)	≤ 3	6	6					
ChZT- Mn (mg O ₂ /l)	≤ 6	12	12					
Azot ogólny (mg N/l)	≤ 5	10	10					
Fosfor ogólny (mg P/l)	≤ 0,2	0,4	0,4					
Siarczany (mg SO ₄ /l)	≤ 150	250	250					
Chlorki (mg Cl/l)	≤ 200	300	300					

¹ Dla rzek nizinnych piaszczysto - gliniastych, rzek nizinnych żwirowych o pow. zlewni ≥ 5000 km², małych i średnich rzek na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych, a także cieków łączących jeziora; ² Dla wielkich rzek nizinnych; ³ Dla potoków tatrzańskich krzemianowych i węglanowych oraz potoków sudeckich; ⁴ Dla potoków wyżynnych krzemianowych z substratem gruboziarnistym, potoków wyżynnych krzemianowych z substratem drobnoziarnistym, potoków wyżynnych węglanowych z substratem drobnoziarnistym, potoków wyżynnych węglanowych z substratem gruboziarnistym, małych rzek wyżynnych krzemianowych, małych rzek wyżynnych węglanowych, średnich rzek wyżynnych- zachodnich, potoków fliszowych, małych rzek fliszowych, średnich rzek wyżynnych- wschodnich; ⁵ Dla potoków nizinnych lessowych

lub gliniastych, potoków nizinnych piaszczystych, potoków nizinnych żwirowych, potoków organicznych; ⁶ Dla rzek nizinnych piaszczysto- gliniastych, rzek nizinnych żwirowych, małej i średniej rzeki na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych oraz cieków łączących jeziora; obszar zlewni powinien być mniejszy niż 5000 km²; ⁷ Dla potoków nizinnych lessowych lub gliniastych, potoków nizinnych piaszczystych, rzek nizinnych piaszczysto- gliniastych, rzek przyujściowych będących pod wpływem wód słonych, potoków organicznych, rzek w dolinie zatorfionej, cieków łączących jeziora; ⁸ Dla potoków nizinnych żwirowych oraz rzek nizinnych żwirowych.

Tabela 16. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości biologicznej i fizyko- chemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód jezior

Nazwa wskaźnika	Wartość dla bardzo dobrego stanu ekologicznego	Wartość dla dobrego stanu ekologicznego	Wartość dla potencjału ekologicznego dobrego lub powyżej dobrego	Liczba wszystkich JCWP	Liczba JCWP wykazujących obecnie bardzo dobry lub dobry stan ekologiczny	Liczba JCWP naturalnych	Liczba JCWP wykazujących obecnie bardzo dobry lub dobry potencjał ekologiczny	Liczba JCWP silnie zmienionych bądź sztucznych
ELEMENTY BIOLOGICZNE				481	221	450	11	31
Chlorofil „a” (µg/l)	<5 ¹ / <7 ² / ³ <10 ³ / <10 ⁴	8 ¹ / 13 ² / 19 ³ / 23 ⁴	8 ¹ / 13 ² / 19 ³ / 23 ⁴					
Wskaźnik okrzemkowy dla jezior OIJ ⁵	> 0,83	0,55	0,55					
Makrofitowy Indeks Stanu ekologicznego	1 – 0,680	0,679 – 0,340 ⁶ / 0,679 – 0,270 ⁷	0,679 – 0,340 ⁶ / 0,679 – 0,270 ⁷					
ELEMENTY FIZYKO- CHEMICZNE								
Przezroczystość – widzialność Krążka Secchiego (m)	2,5 ¹ / 1,7 ² / 1,5 ³ / 1 ⁴	2,5 ¹ / 1,7 ² / 1,5 ³ / 1 ⁴	2,5 ¹ / 1,7 ² / 1,5 ³ / 1 ⁴					
Tlen rozpuszczony (mg O ₂ /l)	≥ 4	≥ 4	≥ 4					
Azot całkowity (mg N/l)	1,5 ¹ / 2 ² / 1,6 ³ / 2,5 ⁴	1,51/ 22/ 1,63/ 2,54	1,5 ¹ / 2 ² / 1,6 ³ / 2,5 ⁴					
Fosfor ogólny (mg P/l)	0,06 ¹ / 0,09 ² / 0,10 ³ / 0,12 ⁴	0,061/ 0,092/ 0,103/ 0,124	0,06 ¹ / 0,09 ² / 0,10 ³ / 0,12 ⁴					

¹ Dla jezior stratyfikowanych o Współczynniku Schindlera<2; ² Dla jezior stratyfikowanych o Współczynniku Schindlera>2; ³ Dla jezior niestratyfikowanych o Współczynniku Schindlera<2; ⁴ Dla jezior niestratyfikowanych o Współczynniku Schindlera>2; ⁵ Dla jezior ramienicowych głębokich; ⁶ Dla jezior ramienicowych płytkich.

Tabela 17 Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości biologicznej i fizyko- chemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód przejściowych na obszarze dorzecza, uznanych za naturalne oraz silnie zmienione, bądź sztuczne

Nazwa wskaźnika	Wartość dla bardzo dobrego stanu ekologicznego	Wartość dla dobrego stanu ekologicznego	Wartość dla potencjału ekologicznego dobrego lub powyżej dobrego	Liczba wszystkich JCWP	Liczba JCWP wykazujących obecnie bardzo dobry lub dobry stan ekologiczny	Liczba JCWP naturalnych	Liczba JCWP wykazujących obecnie bardzo dobry lub dobry potencjał ekologiczny	Liczba JCWP silnie zmienionych bądź sztucznych					
ELEMENTY BIOLOGICZNE													
Chlorofil „a” (µg/l)	<1,94 ^{1, a} / <2,5 ^{2, a} / <5 ^{3, b} / <2,5 ^{4, b} / <1 ^{5, b} / <10 ^{6, b} / <1,2 ^{7, b}	3,76 ^{1, a} / 5,5 ^{2, a} / 7,5 ^{3, b} / 3,8 ^{4, b} / 23,2 ^{5, b} / 20 ^{6, b} / 2 ^{7, b}	3,76 ^{1, a} / 5,5 ^{2, a} / 7,5 ^{3, b} / 3,8 ^{4, b} / 23,2 ^{5, b} / 20 ^{6, b} / 2 ^{7, b}	5	brak	5	brak	brak					
ELEMENTY FIZYKO- CHEMICZNE													
Przezroczystość – widzialność Krążka Secchiego (m)	>6 ^{1, a} / >4 ^{2, a} / >5 ^{3, b} / >6 ^{4, b} / >1 ^{5, b} / >2,5 ^{6, b}	4,5 ^{1, a} / 3 ^{2, a} / 3,75 ^{3, b} / 4,5 ^{4, b} / 0,75 ^{5, b} / 1,9 ^{6, b}	4,5 ^{1, a} / 3 ^{2, a} / 3,75 ^{3, b} / 4,5 ^{4, b} / 0,75 ^{5, b} / 1,9 ^{6, b}										
BZT ₅ (mg O ₂ /l)	≤ 2	4	4										
Azot ogólny (mg N/l)	<0,25 ^{1, 2, a, c} / <0,35 ^{3, b, c} / <0,18 ^{4, a, c} / <0,65 ^{5, b, c} / <1,25 ^{6, b, c} / <0,20 ^{7, b, c}	0,40 ^{1, 2, a, c} / 0,53 ^{3, b, c} / 0,27 ^{4, a, c} / 0,98 ^{5, b, c} / 1,90 ^{6, b, c} / 0,30 ^{7, b, c}	0,40 ^{1, 2, a, c} / 0,53 ^{3, b, c} / 0,27 ^{4, a, c} / 0,98 ^{5, b, c} / 1,90 ^{6, b, c} / 0,30 ^{7, b, c}										
Fosfor ogólny (mg P/l)	<0,022 ^{1, a, c} / <0,03 ^{2, a, c} / <0,031 ^{3, b, c} / <0,028 ^{4, b, c} / <0,080 ^{5, b, c} / <0,10 ^{6, b, c} / <0,0205 ^{7, b, c}	0,035 ^{1, a, c} / 0,045 ^{2, a, c} / 0,045 ^{3, b, c} / 0,032 ^{4, b, c} / 0,12 ^{5, b, c} / 0,15 ^{6, b, c} / 0,03 ^{7, b, c}	0,035 ^{1, a, c} / 0,045 ^{2, a, c} / 0,045 ^{3, b, c} / 0,032 ^{4, b, c} / 0,12 ^{5, b, c} / 0,15 ^{6, b, c} / 0,03 ^{7, b, c}										

¹ Dla akwenu morskich wód wewnętrznych w obszarze Zatoki Gdańskiej; ² Dla akwenu wód przejściowych w obszarze ujściowym Wisły w Zatoce Gdańskiej; ³ Dla akwenu wód przejściowych w obszarze ujściowym Świny w Zatoce Pomorskiej; ⁴ Dla akwenu wód przejściowych w obszarze ujściowym Dziwny w Zatoce Pomorskiej; ⁵ Dla akwenu Zalewu Wiślanego; ⁶ Dla akwenu Zalewu Szczecińskiego; ⁷ Dla akwenu Zalewu Puckiego; ^a Wartości średnie z pomiarów w miesiącach V – IX; ^b Wartości średnie roczne; ^c Wartości średnie z całej kolumny wody.

Tabela 18. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości biologicznej i fizyko- chemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód przybrzeżnych na obszarze dorzecza, uznanych za naturalne oraz silnie zmienione, bądź sztuczne

Nazwa wskaźnika	Wartość dla bardzo dobrego stanu ekologicznego	Wartość dla dobrego stanu ekologicznego	Wartość dla potencjału ekologicznego dobrego lub powyżej dobrego	Liczba wszystkich JCWP	Liczba JCWP wykazujących obecnie bardzo dobry lub dobry stan ekologiczny	Liczba JCWP naturalnych	Liczba JCWP wykazujących obecnie bardzo dobry lub dobry potencjał ekologiczny	Liczba JCWP silnie zmienionych bądź sztucznych
ELEMENTY BIOLOGICZNE				6	2	5	brak	1
Chlorofil „a” (µg/l)	<2,10 ^{1, 2, a} / <1,50 ^{3, a} / a/ <2,10 ^{2, b}	3,15 ^{1, 2, a} / 1,90 ^{3, a} / a/ 3,15 ^{2, b}	3,15 ^{1, 2, a} / 1,90 ^{3, a} / a/ 3,15 ^{2, b}					
ELEMENTY FIZYKO- CHEMICZNE								
Przezroczystość – widzialność Krążka Secchiego (m)	>4,7 ^{1, a} / >5 ^{2, b}	3,5 ^{1, a} / 3,8 ^{2, b}	3,5 ^{1, a} / 3,8 ^{2, b}					
BZT ₅ (mg O ₂ /l)	≤ 2	4	4					
Azot ogólny (mg N/l)	<0,25 ^{1, a, c} / <0,20 ^{3, a, c} / c/ <0,25 ^{2, b, c}	0,40 ^{1, a, c} / 0,30 ^{3, a, c} / c/ 0,40 ^{2, b, c}	0,40 ^{1, a, c} / 0,30 ^{3, a, c} / a, c/ 0,40 ^{2, b, c}					
Fosfor ogólny (mg P/l)	<0,022 ^{1, a, c} / <0,020 ^{3, a, c} / <0,025 ^{2, b, c}	0,033 ^{1, a, c} / 0,030 ^{3, a, c} / 0,038 ^{2, b, c}	0,033 ^{1, a, c} / 0,030 ^{3, a, c} / 0,038 ^{2, b, c}					

¹ Dla akwenu Zatoki Gdańskiej oraz pasa wód przyległych do Mierzei Wiślanej; ² Dla akwenu Zatoki Pomorskiej oraz pasa wód przyległych do Wolińskiego Parku Narodowego; ³ Dla akwenu wód przybrzeżnych środkowego wybrzeża; ^a Wartości średnie z pomiarów w miesiącach V – IX; ^b Wartości średnie roczne; ^c Wartości średnie z całej kolumny wody.

Cele środowiskowe dla wód podziemnych ustalonych na mocy Art. 4 RDW

Zgodnie z definicją umieszczoną w RDW dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry”.

RDW w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie doptywowi lub ograniczenia doptywu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w RDW),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Stan chemiczny wód podziemnych

Ocena stanu chemicznego wód podziemnych prowadzona jest głównie na podstawie wartości progowych elementów fizykochemicznych określających stan chemiczny wód podziemnych odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu wg rozporządzenia w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych. Zgodnie z powyższym cele środowiskowe są reprezentowane przez wartości progowe, określone dla klasy III jakości wód podziemnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu zapisów mówiących, że stan chemiczny uznaje się za dobry w przypadku, gdy przekroczenia wartości progowych dla dobrego stanu chemicznego występują, ale są one związane z naturalnie podwyższonym tłem niektórych jonów lub ich wskaźników.

Dodatkowymi parametrami, które uwzględniane są w wyznaczaniu celów środowiskowych są:

- brak efektów zasolenia występującego na skutek oddziaływania antropogenicznego (nadmierna eksploatacja wód podziemnych, ascenzja wód zasolonych),
- zmiany przewodności elektrolitycznej właściwej (PEW), świadczącej o ogólnej mineralizacji, na takim poziomie, że nie wykazują efektów zasolenia wód podziemnych

- wskaźniki fizykochemiczne wód podziemnych są na takim poziomie, że nie zagrażają osiągnięciu celów środowiskowych przez wody powierzchniowe.

Stan ilościowy wód podziemnych

Głównym wyznacznikiem dobrego stanu ilościowego dla jednolitych części wód podziemnych jest zapewnienie zasobów wód podziemnych dostępnych do zagospodarowania przy długoterminowej średniorocznej wartości poboru z ujęć wód podziemnych. Opisane jest to wzorem:

$$\Delta Q = ZD - PU^*$$

Gdzie:

ZD – dostępne do zagospodarowania zasoby JCWPd

PU – całkowity pobór wód podziemnych (w tym odwodnienia)

* - wg Herbich (2006)

Dodatkowymi parametrami, które uwzględniane są w wyznaczaniu celów środowiskowych są:

- poziom wód podziemnych nie podlega takim wahaniom, które mogłyby doprowadzić do:
 - niespełnienia celów środowiskowych przez wody powierzchniowe,
 - wystąpienia znacznych obniżen zwierciadła wód podziemnych,
 - wystąpienia szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych,
- kierunki zmian krążenia wód podziemnych nie powodują intruzji wód słonych.

W ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych brane są pod uwagę wszystkie wyżej wymienione parametry dla oceny stanu chemicznego i ilościowego.

Poniżej zestawiono w ujęciu tabelarycznym informacje o wartościach granicznych wybranych wskaźników jakości fizykochemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych (tab. 19). W tabelach tych podano również parametry dla ustalenia celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych na obszarze dorzecza oraz informację o ilościach części wód wykazująca obecnie dobry stan chemiczny i ilościowy (tab. 20).

Tabela 19. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości fizykochemicznej wód, ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych

Nazwa wskaźnika	Tło hydrogeochemiczne ¹⁾ (zakres wartości stężeń charakterystycznych)	Wartość dla bardzo dobrego stanu chemicznego	Wartość dla dobrego stanu chemicznego	Wartość dla umiarkowanego stanu chemicznego
		klasa I	klasa II	klasa III
ELEMENTY OGÓLNE				
Odczyn (pH)	6,5 – 8,5	6,5 – 9,5		
Ogólny węgiel organiczny (mgC/l)	1 - 10	5	10 ^{*)}	10 ^{*)}
Przewodność elektrolityczna w 20 ° (μS/cm)	200 - 700	700	2500 ^{*)}	2500 ^{*)}
Temperatura (°C)	4 - 20	<10	12	16
Tlen rozpuszczony (mg/l)	0 - 5	> 1	0,5 - 1	< 0,5 ¹
ELEMENTY NIEORGANICZNE				
Amonowy jon (mgNH ₄ /l)	0 - 1	0,5	1,0	1,5
Antymon ^H (mgSb/l)	0 – 0,001	0,005 ^{*)}	0,005 ^{*)}	0,005 ^{*)}
Arsen ^H (mgAs/l)	0,00005 – 0,02	0,01 ^{*)}	0,01 ^{*)}	0,02
Azotany ^H (mgNO ₃ /l)	0 - 5	10	25	50
Azotyny ^H (mg NO ₂ /l)	0 – 0,3	0,03	0,15	0,5
Bar (mgBa/l)	0,01 – 0,3	0,3	0,5	0,7
Beryl (mgBe/l)	0 – 0,0005	0,0005	0,05	0,1
Bor ^H (mgB/l)	0,01 – 0,50	0,5	1 ^{*)}	1 ^{*)}
Chlorki (mgCl/l)	2 - 60	60	150	250
Chrom ^H (mgCr/l)	0,0001 – 0,01	0,01	0,05 ^{*)}	0,05 ^{*)}
Cyjanki wolne ^H (mgCN/l)	-	0,1	0,05 ^{*)}	0,05 ^{*)}
Cyna (mgSn/l)	0 – 0,02	0,02	0,1	0,2
Cynk (mgZn/l)	0,005 – 0,05	0,05	0,5	1
Fluorki ^H (mgF/l)	0,05 – 0,5	0,5	1	1,5
Fosforany (mgPO ₄ /l)	0,01 - 1	0,5 ^{*)}	0,5 ^{*)}	1
Glin ^H (mgAl/l)	0,05 – 0,1	0,1	0,2	0,2
Kadm ^H (mgCd/l)	0,0001 – 0,0005	0,001	0,003	0,005
Kobalt (mgCo/l)	0 – 0,001	0,02	0,05	0,2

Magnez (mgMg/l)	0,5 - 30	30	50	100
Mangan (mgMn/l)	0,01 – 0,4	0,05	0,4	1*)
Miedź (mgCu/l)	0,001 – 0,02	0,01	0,05	0,2
Molibden (mgMo/l)	0 – 0,003	0,003	0,02*)	0,02*)
Nikiel ^H (mgNi/l)	0,001 – 0,005	0,005	0,01	0,02
Ołów ^H (mgPb/l)	0,001 – 0,01	0,01	0,025	0,1*)
Potas (mgK/l)	0,5 - 10	10*)	10*)	15
Rtęć ^H (mgHg/l)	0,00005 – 0,001	0,001*)	0,001*)	0,001*)
Selen ^H (mgSe/l)	0,00001 – 0,005	0,005	0,01*)	0,01*)
Siarczany (mgSO ₄ /l)	5 – 60	60	250*)	250*)
Sód (mgNa/l)	1 – 60	60	200*)	200*)
Srebro ^H (mgAg/l)	0 – 0,001	0,001	0,05	0,1*)
Tal (mgTl/l)	0 - 0,01	0,001	0,01	0,02
Tytan (mgTi/l)	0 – 0,01	0,01	0,05	0,1
Uran (mgU/l)	0,000003 – 0,0003	0,009	0,009	0,03
Wanad (mgV/l)	0,000006 – 0,004	0,004	0,02	0,05
Wapń (mgCa/l)	2 - 200	50	100	200
Wodorowęglany (mgHCO ₃ /l)	60 - 360	200	350	500
Żelazo (mgFe/l)	0,02 - 5	0,2	1	5
ELEMENTY ORGANICZNE				
AOX ^H – adsorbowe związki chloroorganiczne (mgCl/l)	0 – 0,0001	0,01	0,02	0,06
Benzo(a)piren ^H (mg/l)	0,000001 – 0,00001	0,00001	0,00002	0,00005
Benzen ^H	0	0,001	0,005	0,01
BTX ^H - lotne węglowodory aromatyczne	0	0,005	0,03	0,1*)
Fenole (indeks fenolowy)	0 – 0,001	0,001	0,005	0,01
Substancje ropopochodne	0	0,01	0,1	0,3
Pestycydy ^{2) H} (mg/l)	0	0,0001*)	0,0001*)	0,0001*)
Suma pestycydów ^{3)H} (mg/l)	0	0,0001*)	0,0001*)	0,0001*)
Substancje powierzchniowo	0	0,0005*)	0,0005*)	0,0005*)

czynne anionowe (mg/l)				
Substancje powierzchniowo czynne anionowe i nieanionowe (mg/l)	0	0,1	0,2	0,5
Tetrachloroeten ^H (mg /l)	0 - 0005	0,001	0,01	0,05
Trichloroeten ^H (mg /l)	0 – 0,003	0,001	0,01	0,05
WWA ^H – wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (mg/l)	0,000001 – 0,0001	0,0001	0,0002	0,0003

W przypadku metali podane wartości graniczne odnoszą się do ich formy rozpuszczonej.

¹⁾ Tło hydrogeochemiczne wg Katalogu wybranych fizycznych i chemicznych wskaźników zanieczyszczeń wód podziemnych i metod ich oznaczania - S. Witczak, A. F. Adamczyk, 1995 (zmodyfikowane).

²⁾ Termin „pestycydy” obejmuje organiczne: insektycydy, herbicydy, fungicydy, nematocydy, akarycydy, algicydy, rodentocydy, slimicydy, a także produkty pochodne oraz ich pochodne metabolity, a także produkty ich rozkładu i reakcji; oznacza się jedynie te pestycydy, których występowania w wodzie można oczekiwać; określone dla pestycydów wartości graniczne stosuje się do każdego poszczególnego pestycydu.

³⁾ Suma pestycydów oznacza sumaryczną zawartość poszczególnych pestycydów wykrytych i oznaczonych ilościowo w ramach badań monitoringowych

^H - element fizykochemiczny, dla którego nie dopuszcza się przekroczenia wartości granicznej przy określaniu klasy jakości wód podziemnych w punkcie pomiarowym

^{*)} Brak dostatecznych podstaw do zróżnicowania wartości granicznych w niektórych klasach jakości; przy klasyfikacji do oceny przyjmuje się klasę o najwyższej jakości spośród klas posiadających tę samą wartość graniczną

Tabela 20. Parametry dla ustalenia celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych na obszarze dorzecza

Nazwa parametru	Wartość progowa dla parametru	Liczba wszystkich JCWPd	Liczba JCWPd wykazująca obecnie dobry stan chemiczny i ilościowy
PARAMETRY CHEMICZNE		90	69
Wskaźniki fizykochemiczne	Określona dla klasy III wg rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 143, poz. 896)		
Występowanie efektów zasolenia	Nie występuje		
Zmiany PEW świadczące o zasoleniu	Nie występuje		
Zagrożenie dla osiągnięcia celów środowiskowych przez wody powierzchniowe	Nie występuje		
PARAMETRY ILOŚCIOWE			
Pobór wód podziemnych	Nieprzekraczanie dostępnych zasobów do zagospodarowania		
Znaczne zmiany położenia zwierciadła wody	Nie występują		
Zmiana kierunków krążenia wody	Nie występuje		

Odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych (derogacje)

Zgodnie z art. 4 RDW cele środowiskowe powinny zostać osiągnięte do 2015 roku.

Dyrektywa przewiduje odstępstwa od założonych celów środowiskowych, jeżeli ich osiągnięcie dla danej części wód w ustalonym terminie nie będzie możliwe z określonych przyczyn.

W myśl art. 4 RDW, odstępstwa zdefiniowane są następująco:

- odstępstwa czasowe – dobry stan wód może zostać osiągnięty do roku 2021 lub najpóźniej do 2027 (art. 4.4 RDW),
- ustalenie celów mniej rygorystycznych (art. 4.5 RDW),

- czasowe pogorszenie stanu wód (art. 4.6 RDW),
- nieosiągnięcie celów ze względu na realizację nowych inwestycji (art. 4.7 RDW).

Odstępstwa czasowe, czyli przedłużenie terminu realizacji zadań RDW do 2021 lub 2027 roku, można wyznaczyć dla części wód ze względu na:

- brak możliwości technicznych wdrażania działań,
- dysproporcjonalne koszty wdrożenia działań,
- warunki naturalne niepozwalające na poprawę stanu części wód.

Dążenie do osiągnięcia celów mniej rygorystycznych jest możliwe dla tych części wód, które zostały zmienione w wyniku działalności człowieka w taki sposób, że doprowadzenie ich do stanu (potencjału) dobrego jest niemożliwe ze względu na:

- brak możliwości technicznych wdrożenia działań,
- dysproporcjonalne koszty wdrożenia działań.

RDW dopuszcza wyznaczenie derogacji dla jednolitych części wód również w sytuacji, gdy osiągnięcie celów jest niemożliwe w wyniku:

- nowych zmian w charakterystykach fizycznych jednolitych części wód,
- nowych form zrównoważonej działalności gospodarczej człowieka.

Stosowanie powyższych odstępstw w osiągnięciu celów środowiskowych możliwe jest w określonych warunkach, wymienionych w art. 4 RDW. RDW dopuszcza realizację inwestycji mających wpływ na stan wód, powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych jednolitych części wód, jeżeli cele którym służą, stanowią nadrzędny interes społeczny i/lub korzyści dla środowiska naturalnego i dla społeczeństwa. Na obszarze dorzecza Wisły zidentyfikowano następujące główne inwestycje tego typu:

- *inwestycje z zakresu ochrony przeciwpowodziowej.*

1. Budowa zbiornika wodnego Kąty-Myscowa.

Inwestor: RZGW Kraków.

Cel inwestycji: Ochrona przed skutkami suszy, ochrona przed powodzią, produkcja energii elektrycznej, aktywizacja gospodarcza terenu.

Lokalizacja: województwo podkarpackie; powiat jasielski; gmina: Krempna, Nowy Żmigród.

Parametry inwestycji: Lokalizacja zapory - 133,6 km rzeki Wisłoki, powierzchnia zlewni – 297 km², pojemność całkowita zbiornika - 65,5 mln m³ (w tym pojemność powodziowa - 19,5 mln m³), maksymalna powierzchnia zalewu przy maksymalnym poziomie piętrzenia - 427 ha, odpływ gwarantowany - 2,25 m³/s, redukcja fali powodziowej 100-letniej - 304 m³/s (78 % redukcji).

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

2. Ekologiczne bezpieczeństwo stopnia wodnego Włocławek: modernizacja Stopnia Wodnego Włocławek i poprawa bezpieczeństwa powodziowego zbiornika włocławskiego.

Inwestor: RZGW Warszawa.

Cel inwestycji: Zapewnienie bezpieczeństwa pracy Stopnia Wodnego Włocławek, produkcja energii, ochrona przeciwpowodziowa.

Lokalizacja: województwo: mazowieckie, kujawsko-pomorskie.

Parametry inwestycji: W ramach przedsięwzięcia realizowane będą trzy zadania:

- przebudowa i remont obiektów Stopnia Wodnego Włocławek: zapory czołowej, systemu kontrolno-pomiarowego (ASTKZ), jazu, śluzy z awanportami oraz przepławki dla ryb,
- rozbudowa zapory bocznej Borowiczki i rozbudowa wałów wstecznych Słupianki i lewego wału Rosicy,
- przebudowa dwóch zapór bocznych Zbiornika Włocławskiego: zapory w Nowym Duninowie, zapory Jordanów – Tokary – Radziwie oraz makroniwelacja w czaszy zbiornika.

Koszt - 152 550 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

3. Przebudowa budowli przeciwpowodziowych (grobli) na rzece Supraśl.

Inwestor: WZMiUW w Białymstoku.

Cel inwestycji: zwiększenie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego poprzez budowę budowli na dł. 4 670 mb.

Lokalizacja: województwo podlaskie; powiat Białystok; gmina Dobrzyniewo.

Koszt inwestycji: 9 340 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2008 – 2010 r.

4. Modernizacja węzła wodnego wraz z jazem piętrzącym na rzece Pilicy w km 264+728.

Inwestor: Śląski ZMiUW.

Cel inwestycji: utrzymanie węzła wodnego poprzez modernizację sterowania mechanizmów wyciągowych zamknięć jazu wraz z remontem korpusu jazu i syfonu.

Lokalizacja: województwo śląskie; powiat Częstochowski; gmina Koniecpol.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

5. Remont koryta rzeki Pilicy w km 292+450-292+570 wraz z odbudową 2 jazów w węźle wodnym w miejscowości Szczekociny.

Inwestor: Śląski ZMiUW.

Cel inwestycji: utrzymanie węzła wodnego poprzez odbudowę 2 jazów piętrzących wraz z remontem koryta rzeki na odcinku 120 km.

Lokalizacja: województwo śląskie; powiat Zawierciański; gmina Szczekociny.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2009 – 2010 r.

6. Remont zbiornika wodnego Dzibice.

Inwestor: Śląski ZMiUW.

Cel inwestycji: Odmulenie czaszy zbiornika wodnego wraz z remont urządzeń budowli.

Lokalizacja: województwo śląskie; powiat Zawierciański; gmina Kroczyce.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2009 – 2010 r.

7. Poprawa bezpieczeństwa powodziowego miejscowości Ostrowiec Świętokrzyski w oparciu o regulację rzeki Modły z wykorzystaniem istniejącego zbiornika w Częstocicach jako polderu zalewowego do redukcji fali powodziowej.

Inwestor: WZMiUW w Kielcach.

Cel inwestycji: poprawa bezpieczeństwa powodziowego poprzez regulację rzeki Modły wykonanie śluzy i polderu zalewowego w oparciu o istniejący zbiornik w Częstocicach.

Lokalizacja: województwo świętokrzyskie; powiat Ostrowiec; gmina Bodzechów.

Koszt inwestycji: 9 665 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 – 2015 r.

8. Budowa zbiornika Ćmielów.

Inwestor: WZMiUW w Kielcach.

Cel inwestycji: Budowa zbiornika Ćmielów.

Lokalizacja: województwo świętokrzyskie; powiat Ostrowiec; gmina Ćmielów.

Koszt inwestycji: 17 770 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 – 2015 r.

9. Odbudowa zbiornika wodnego w Bochothnicy.

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: Odbudowa zbiornika wodnego w Bochothnicy.

Lokalizacja: województwo lubelskie, powiat Puławy, gmina Kazimierz Dolny.

Koszt inwestycji: 5 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

10. Kształtowanie przekroju poprzecznego i podłużnego rzeki Bętlewianki w km 0+700 – 2+500 w celu zwiększenie możliwości retencjonowania w dolinie wody do nawodnień.

Inwestor: WZMiUW we Włocławku.

Cel inwestycji: utrzymanie retencji dolinowej poprzez regulację rzek i kanałów.

Lokalizacja: województwo kujawsko – pomorskie; powiat lipnowski; gmina Dobrzyń n/ Wisłą.

Koszt inwestycji: 3 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 – 2013 r.

11. Projekt budowy zbiornika wodnego zlokalizowanego na rzece Łydyni.

Inwestor: Urząd Gminy Regiminie.

Cel inwestycji: Retencjonowanie wód powierzchniowych na potrzeby rolnictwa, poprawę stosunków wodnych na terenie deficytowym w wody powierzchniowe i o niskich opadach, poprawę czystości wód ,wykorzystanie potencjału zmagazynowanych wód dla celów budowy MEW o mocy 49kw.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat ciechanowski; gmina Regimin.

Koszt inwestycji: 500 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2007 – 2013 r.

12. Rozbudowa wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Opolskiej w km 19+840 - 23+360 i obwałowania wstecznego prawego rzeki Chodelki.

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: Rozbudowa wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Opolskiej w km 19+840 - 23+360 i obwałowania wstecznego prawego rzeki Chodelki.

Lokalizacja: województwo lubelskie.

Koszt inwestycji: 14 367 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2007 – 2012 r.

13. Rozbudowa wału przeciwpowodziowego odcinek Wisły w dolinie Puławsko – Parchacko - Bochatnickiej w km 0+000 - 4+580.

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: Rozbudowa wału przeciwpowodziowego odcinek Wisły w dolinie Puławsko – Parchacko – Bochatnickiej.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat Puławy; gmina Kazimierz Dolny.

Koszt inwestycji: 18 364 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2007 – 2011 r.

14. Rozbudowa wału przeciwpowodziowego Dęblin- Stężycza Piotrowice w km 0+000-14+312

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: Rozbudowa wału przeciwpowodziowego Dęblin- Stężycza Piotrowice.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat Ryki; gmina Stężycza.

Koszt inwestycji: 12 812 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2009 – 2013 r.

15. Odbudowa koryta rzeki Por i regulacja stosunków wodnych w jej dolinie. Odbudowa i modernizacja koryta rzeki Por dla uregulowania gospodarki wodnej na użytkach rolnych oraz odbudowa (kształtowanie przekroju podłużnego i poprzecznego i układu poziomego koryta rzeki na odcinku 4+150-15+050 na dł. 10,90km).

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: Odbudowa koryta rzeki Por i regulacja stosunków wodnych w jej dolinie. Odbudowa i modernizacja koryta rzeki Por dla uregulowania gospodarki wodnej na użytkach rolnych.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat Zamość; gmina Sulów Radecznicza.

Koszt inwestycji: Odbudowa koryta rzeki Por i regulacja stosunków wodnych w jej dolinie, koszt – 4 400 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011- 2012 r.

16. Budowa wału wiślanego w Piotrkowicach w km 14+312 - 16+312 na dł. 2,00 km oraz pompownia w miejscowości Piotrowice – Maciejowice.

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: ochrona przed powodzią Piotrkowic poprzez budowę wału wiślanego w Piotrkowicach oraz pompowni.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat Ryki; gmina Stężycza.

Koszt inwestycji: Budowa wału wiślanego koszt - 7500 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 – 2012 r.

17. Rozbudowa wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Janiszewskiej.

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: Rozbudowa wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w dolinie Janiszewskiej.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat Kraśnik; gmina Annopol.

Koszt inwestycji: 11 726 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2012 r.

18. Zabezpieczenie skarpy w miejscowości Wyszogród na odcinku od istniejącego ubezpieczenia brzegu Wisły w km 586+800 do ubezpieczeń przy nowym moście.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Zabezpieczenie skarpy przed dalszym postępowaniem osuwiska.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat płocki; gmina Wyszogród.

Koszt inwestycji: 6 066 400 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2008 – 2009 r.

19. Budowa śluzy Guzianka II.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Poprawa bezpieczeństwa na stopniu wodnym „Guzianka”. Odciążenie istniejącej śluzy w Guziance.

Lokalizacja: województwo warmińsko-mazurskie; powiat piski; gmina Ruciane-Nida.

Koszt inwestycji: 26 700 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

20. Poprawa bezpieczeństwa powodziowego w newralgicznych miejscach na Wiśle.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Ubezpieczenie brzegów Wisły w km 397 – 398, 406, 417, 429 oraz w km 599 w miejscowości Rakowo-Drwały rozebranie ostróg i wykonanie opaski brzegowej.

Lokalizacja: województwo lubelskie: powiat rycki; gmina Stężyca; powiat garwoliński; gmina Maciejowice; województwo mazowieckie: powiat plocki; gmina Wyszogród.

Koszt inwestycji: 16 756 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

21. Remont Śluzy na Żeraniu i Kanału Żerań – Zegrze.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Remont Śluzy na Żeraniu, pogłębienie bazy sprzętu przeciwpowodziowego i awanportu, odmulenie Kanału Żerań-Zegrze.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat m.st. Warszawa; gmina Warszawa.

Koszt inwestycji: 42 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

22. Poprawa bezpieczeństwa ekologicznego Zbiornika Sulejów na Pilicy w km 153,0 – 159,3

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Poprawa bezpieczeństwa ekologicznego Zbiornika Sulejów na Pilicy w km 153,0 – 159,3.

Lokalizacja: województwo łódzkie; powiat piotrkowski; gmina Sulejów.

Koszt inwestycji: 50 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

23. Remont zapór bocznych jeziora zegrzyńskiego Kania - Popowo i Arciechów - Kuligów wraz z umocnieniem prawego brzegu rzeki Bug w miejscowości Kania Polska.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Remont i przebudowa zapór bocznych w celu poprawienie ochrony terenów przyległych do zbiornika.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat legionowski; gmina Serock.

Koszt inwestycji: 17 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

24. Udrożnienie ujściowego odcinka rzeki Bug od ujścia do rzeki Narew do km 3+300.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Usunięcie namulów naniesionych przez rzekę Bug w miejscu ujścia do Jeziora Zegrzyńskiego.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat legionowski; gmina Serock.

Koszt inwestycji: 5 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

25. Ubezpieczenie lewego brzegu rzeki Bug w miejscowości Dorohusk.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Ubezpieczenie lewego brzegu rzeki Bug w miejscowości Dorohusk.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat chełmski; gmina Dorohusk.

Koszt inwestycji: 1 665 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

26. Ubezpieczenie brzegów rzeki Kamiennej na odcinkach: Bałtów (28 – 30) i Rudka Bałtowska (km 33).

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Ubezpieczenie brzegów rzeki Kamiennej przed erozją.

Lokalizacja: województwo świętokrzyskie; powiat ostrowiecki; gmina Bałtów.

Koszt inwestycji: 700 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

27. Zabezpieczenie skarpy w km 30 rzeki Kamiennej - prawy brzeg.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Usunięcie osuwiska w 30-tym km rzeki Kamiennej. Zagrożenie dla budynku usytuowanego w odległości 2,5 m od skarpy.

Lokalizacja: województwo świętokrzyskie; powiat ostrowiecki; gmina Bałtów.

Koszt inwestycji: 150 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

28. Modernizacja jazu i pompowni zbiornika Brody.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Podniesienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego rzeki Kamiennej.

Lokalizacja: województwo świętokrzyskie.

Koszt inwestycji: 1 200 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

29. Udrożnienie koryta rzeki Kamiennej na odcinkach: Ćmielów (km 23 - 64), Kunów-Brody (71 - 83) i Dziurów – Starachowice (km 89-95).

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Udrożnienie koryta w celu prawidłowego spływu wód powodziowych na rzece Kamiennej.

Lokalizacja: województwo świętokrzyskie; powiat ostrowiecki; gmina Ćmielów, Kunów; powiat starachowicki; gmina Starachowice, Brody.

Koszt inwestycji: 400 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

30. Ubezpieczenie dwóch odcinków erodowanego lewego brzegu Pisy w km 3,0 – 4,0

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Zatrzymanie procesu intensywnej erozji lewego brzegu Pisy, stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa budynku Ośrodka „Caritas-u”.

Lokalizacja: województwo mazowieckie.

Koszt inwestycji: 2 917 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

31. Wykonanie ubezpieczenia prawego brzegu Bugu w km 4,2 – 4,8 w miejscowości Kania Polska.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Zabezpieczenie brzegu przed postępującą erozją, która zagraża drodze powiatowej Kania - Popowo.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat legionowski; gmina Serock.

Koszt inwestycji: 2 919 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

32. Zabezpieczenie erodowanego brzegu Wisły w km 406 w miejscowości Drachalica.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Zatrzymanie dynamicznej erozji brzegu. Przeciwdziałanie zniszczeniu stopy wału ppow. chroniącego ok. 1,5 tys. ha gruntów rolnych oraz 2 tys. gospodarstw.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat rycki; gmina Strężyca.

Koszt inwestycji: 600 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

33. Zabezpieczenie erodowanego prawego brzegu Wieprza w km 43 w miejscowości Blizocin

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Zatrzymanie rozwijającej się dynamicznie erozji brzegu. Przeciwdziałanie zniszczeniu drogi powiatowej biegnącej w odległości ok. 0,5-1,0 m.

Lokalizacja: województwo lubelskie; gmina Kock.

Koszt inwestycji: 520 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

34. Przebudowa wału przeciwpowodziowego prawobrzeżnej doliny Wisły na odcinku: Antoniówka, Świerżowska – Kolonia Bączki.

Inwestor: WZMiUW w Warszawie.

Cel inwestycji: Przebudowa wału przeciwpowodziowego prawobrzeżnej doliny Wisły – długość 11,960 km.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat garwoliński; gmina Maciejowice.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2013 r.

35. Modernizacja wału przeciwpowodziowego na odcinku Wisły w km 525+000-537+400

Inwestor: WZMiUW w Warszawie.

Cel inwestycji: Modernizacja wału przeciwpowodziowego – dł. 10,680 km.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat Nowodworski; gmina Łomianki.

Koszt inwestycji: 30 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 – 2015 r.

36. Przebudowa wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły w km 541+400-546+800.

Inwestor: WZMiUW w Warszawie.

Cel inwestycji: Przebudowa wału przeciwpowodziowego – dł. 4,630 km.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat Nowodworski; gmina Czosnów.

Koszt inwestycji: 24 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2012 r.

37. Modernizacja (przebudowa) ubezpieczenia skarpy odwodnej zapory czołowej zbiornika wodnego „Ruda” na rzece Mławka.

Inwestor: WZMiUW w Warszawie.

Cel inwestycji: Modernizacja (przebudowa) ubezpieczenia skarpy odwodnej zapory czołowej zbiornika.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat mławski; gmina Lipowiec Kościelny.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 – 2015 r.

38. Poprawa bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, stanu ekologicznego, retencji i stanu technicznego obiektów Kanału Augustowskiego wraz z jeziorem Serwy, rzeką: Marychą, Czarną Hańczą, Rospudą i Nettą.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Wykonanie robót budowlanych na Kanale Augustowskim mających na celu podniesienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego oraz zdolności transportowych Kanału.

Lokalizacja: województwo podlaskie.

Koszt inwestycji: 25 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

- *inwestycje z zakresu poprawy i rozwijania infrastruktury związanej z dostosowywaniem i rozwojem rolnictwa i leśnictwa*

1. Projekt odtworzenia kształtowanie przekroju podłużnego i poprzecznego oraz układu poziomego rzeki Różnicy w km 12+700-17+120, wieś Kurzątki.

Inwestor: WZMiUW w Olsztynie.

Cel inwestycji: Poprawa i rozwijanie infrastruktury związanej z dostosowywaniem i rozwojem rolnictwa i leśnictwa.

Lokalizacja: województwo warmińsko-mazurskie, powiat ełcki; gmina Prostki.

Parametry inwestycji: Odmulenie dna cieku, wymaga odbudowy, utrudniony jest spływ wody z obiektów melioracyjnych, wymiana zniszczonej kieszki faszynowej.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 – 2013 r.

2. Projekt odtworzenia kształtowanie przekroju podłużnego i poprzecznego oraz układu poziomego rzeki Staświnki, gmina Wydminy km 8+000-17+230.

Inwestor: WZMiUW w Olsztynie.

Cel inwestycji: Poprawa i rozwijanie infrastruktury związanej z dostosowywaniem i rozwojem rolnictwa i leśnictwa.

Lokalizacja: województwo warmińsko-mazurskie; powiat giżycki; gmina Wydminy.

Parametry inwestycji: Zabudowa wyrw umocnienie stopy skarpy i skarp.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2012 r.

3. Projekt odtworzenia kształtowanie przekroju podłużnego i poprzecznego oraz układu poziomego rzeki Kamienny Bród w km 17+440-22+268, wieś Turowo Zocie.

Inwestor: WZMiUW w Olsztynie.

Cel inwestycji: Poprawa i rozwijanie infrastruktury związanej z dostosowywaniem i rozwojem rolnictwa i leśnictwa.

Lokalizacja: województwo warmińsko-mazurskie; powiat ełcki; gmina Kalinowo.

Parametry inwestycji: Rzeka wymaga odbudowy, konieczne jest zwiększenie średnicy rurociągów co umożliwi swobodny odpływ wód. Wymiana kieszki faszynowej na dł. 8250 m, przebudowa 6 przepustów rurowych.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 – 2012 r.

4. Projekt odtworzenia kształtowanie przekroju podłużnego i poprzecznego oraz układu poziomego rzeki Różynki Ełckiej w km 3+000-8+240, wieś Czyprzyki.

Inwestor: WZMiUW w Olsztynie.

Cel inwestycji: Poprawa i rozwijanie infrastruktury związanej z dostosowywaniem i rozwojem rolnictwa i leśnictwa.

Lokalizacja: województwo warmińsko-mazurskie; powiat ełcki; gmina Prostki.

Parametry inwestycji: Odmulenie dna ciek, rzeka wymaga odbudowy (utrudniony jest spływ wody z obiektów melioracyjnych).

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2012 r.

6. Regulacja rzeki Łomżyczka.

Inwestor: WZMiUW w Białymstoku.

Cel inwestycji: Przebudowa rzeki – 0,8 km budowle regulacyjne – 16 szt. wały i groble -890 mb.

Lokalizacja: województwo podlaskie; powiat łomża.

Koszt inwestycji: 26 305 600 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2008 – 2013 r.

7. Regulacja rzeki Kukawka.

Inwestor: WZMiUW w Białymstoku.

Cel inwestycji: Przebudowa rzeki na dł. 14,5 km, budowle regulacyjne 10 szt.

Lokalizacja: województwo podlaskie; powiat Wysokie Mazowieckie; gmina Ciechanowiec

Koszt inwestycji: 4 624 463 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2008 – 2013 r.

8. Regulacja rzeki Rokietnica.

Inwestor: WZMiUW w Białymstoku.

Cel inwestycji: Przebudowa rzeki na dł. 25,7 km, budowle regulacyjne 13 szt.

Lokalizacja: województwo podlaskie; powiat Wysokie Mazowieckie; gmina Kulesze Kościelne

Koszt inwestycji: 8 716 665 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2008 – 2013 r.

9. Modernizacja istniejących progów na rzece Nurzec.

Inwestor: WZMiUW w Białymstoku.

Cel inwestycji: Modernizacja istniejąca progów w ilości 85 szt.

Lokalizacja: województwo podlaskie; powiat: Bielsko Podlaski, Hajnówka; gmina: Rudka, Boćki, Brańsk, Orla, Kleszcze.

Koszt inwestycji: 16 900 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 – 2013 r.

10. Denaturalizacja rzeki Ełk ,modernizacja urządzeń wodnych Modzelówka.

Inwestor: WZMiUW w Białymstoku.

Cel inwestycji: Budowle regulacyjne szt. 3, wały i groble 4,3 km.

Lokalizacja: województwo podlaskie; powiat Grajewo; gmina Grajewo.

Koszt inwestycji: 3 378 581 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 - 2011 r.

11. Rzeka Nurzec (jaz z mostem i elektrownią w miejscowości Wyszonki Nagórki).

Inwestor: WZMiUW w Białymstoku.

Cel inwestycji: Jaz z mostem i elektrownią.

Lokalizacja: województwo podlaskie; powiat Wysokie Mazowieckie; gmina Klukowo.

Koszt inwestycji: 4 123 175 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 r.

12. Przebudowa rzeki Brzozówka.

Inwestor: WZMiUW w Białymstoku.

Cel inwestycji: Przebudowa rzeki na dł. 12,6 km, remont budowli 5 szt.

Lokalizacja: województwo podlaskie; powiat Sokółka, Mońki, Białystok; gmina Korycin, Jasionówka Czarna Białostocka.

Koszt inwestycji: 800 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 - 2011 r.

13. Polder Stężycko – Maciejowicki z budowlami odwadniającymi i użytkowymi z pompownią w Prażmowie i służą w Młynkach.

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: Dokumentacja, roboty.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat Ryki; gmina Stężyca.

Koszt inwestycji: 20 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2012 r.

14. Odbudowa (kształtowanie) przekroju podłużnego i poprzecznego oraz układu poziomego koryta rzeki Kosarzewka w km 0+000-24+000.

Inwestor: WZMiUW w Lublinie.

Cel inwestycji: Dokumentacja, roboty.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat lubelski; gmina: Strzyżewice, Jabłonna, Bychawa

Koszt inwestycji: 12 000 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2011 r.

15. Modernizacja przekroju podłużnego i poprzecznego koryta rzeki Łydyni od km 23+300 do km 28+350 wraz z budowlami.

Inwestor: WZMiUW w Warszawie.

Cel inwestycji: Modernizacja przekroju podłużnego i poprzecznego koryta rzeki Łydyni – dł. 5,050 km.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat Ciechanowski; gmina Ciechanów.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 – 2012 r.

16. Przebudowa (modernizacja) przekroju podłużnego i poprzecznego koryta rzeki Płonki od km 12+700 do km 19+000 w miejscowości Płońsk.

Inwestor: WZMiUW w Warszawie.

Cel inwestycji: Przebudowa (modernizacja) przekroju podłużnego i poprzecznego koryta rzeki Płonki – dł. 6,300 km.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat Płoński; gmina: Płońsk, Dzierżążnia.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2013 r.

17. Budowa budowli wodnych wraz z remontem koryta rzeki – rzeka Węgiełka w km 0+000 - 17+600.

Inwestor: WZMiUW w Warszawie.

Cel inwestycji: Budowa budowli wodnych wraz z remontem koryta rzeki –rzeka Węgiełka - dług. 17,600km.

Lokalizacja: województwo mazowieckie; powiat makowski; gmina Płoniawy – Brawura; powiat przasnyski; gmina Przasnysz.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2010 – 2014 r.

- *inwestycje związane rozwojem gospodarczym regionu*

1. Kompleksowa rekonstrukcja Kanału Augustowskiego.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Usprawnienie żeglugi, przywrócenie charakteru zabytkowego, rozwój gospodarczy regionu.

Lokalizacja: województwo podlaskie.

Koszt inwestycji: 49 906 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2009 – 2010 r.

2. Remont jazu z mostem drogowym w miejscowości Krutyński Piec.

Inwestor: RZGW w Warszawie.

Cel inwestycji: Remont jazu z mostem drogowym usprawni gospodarkę wodną na terenie jezior mazurskich.

Lokalizacja: województwo warmińsko-mazurskie; powiat mrągowski, gmina Piecki.

Koszt inwestycji: 900 000 zł.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2011 r.

3. Budowa elektrociepłowni o mocy 2 x 800 MW zlokalizowanej w rejonie Kopalni Węgla „Bogdanka”.

Inwestor: Polska Grupa Energetyczna Elektrociepłownia Lublin – Wrotków sp. z o.o.

Cel inwestycji: Jednym z wariantów zabezpieczenia potrzeb wodnych elektrowni jest budowa Zbiornika Oleśniki.

Lokalizacja: województwo lubelskie; powiat świdnicki; gmina Trawniki.

Parametry inwestycji: Brak ostatecznej decyzji odnośnie zabezpieczenia potrzeb wodnych elektrowni - jednym z wariantów jest budowa Zbiornika Oleśniki.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 r.

4. Kompleks turystyczny na „Szlaku Wodnym im. Króla Stefana Batorego” i na „Szlaku Pisa - Narew” .

Inwestor: Urząd Miejski w Nowogrodzie.

Cel inwestycji: Kompleks turystyczny nad rzeką Narew w Nowogrodzie oraz nad rzeką Pisą w Serwatkach, Morgownikach, Balikach i Ptakach.

Lokalizacja: województwo mazowieckie, podlaskie.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2012 r.

5. Rewitalizacja Kanału Elbląskiego na odcinkach: Jezioro Drużno - Miłomłyn, Miłomłyn - Zalewo, Miłomłyn – Ostróda - Stare Jabłonki.

Inwestor: RZGW w Gdańsku – beneficjent projektu.

Cel inwestycji: Poprawa warunków żeglugowych na Kanale, poprawa bezpieczeństwa użytkowników Kanału, poprawa funkcjonalności Kanału, zwiększenie turystyki pobytowej regionu, wzrost atrakcyjności turystycznej Polski, wzmocnienie potencjału rozwojowego regionu.

Lokalizacja: województwo warmińsko – mazurskie; powiat elbląski; gmina: Elbląg, Gronowo Elbląskie, Markusy, Pasłęk, Rychliki; powiat ostródzki (Małdyty, Morąg, Łukta, m. i gm. Ostróda, Miłomłyn); powiat ławski; m. i gmina Ława, m. i gmina Zalewo.

Parametry inwestycji: W skład projektu wchodzi następujące zadania inwestycyjne:

- przebudowa śluz: Ostróda, Zielona, Mała Ruś, Miłomłyn,
- przebudowa Kanału na szlaku żeglownym Miłomłyn – Jezioro Drużno,
- przebudowa Kanału na szlaku żeglownym Miłomłyn – Ostróda – Stare Jabłonki,
- przebudowa Kanału na szlaku żeglownym Miłomłyn – Ława,
- przebudowa Kanału Elbląskiego na szlaku żeglownym jez. Ruda Woda – jez. Bartężek,
- odbudowa pochylni: Całuny, Jelenie, Oleśnica, Buczyniec, Kąty,
- zagospodarowanie przy pochylniach: Całuny, Jelenie, Oleśnica, Buczyniec, Kąty,
- miejsce postojowe w Buczyńcu,
- rozbudowa Izby historii Kanału na terenie pochylni Buczyniec,
- oznakowanie turystyczne na obiektach Kanału.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2009 – 2015 r.

6. Pętla Żuławska - rozwój turystyki wodnej.

Inwestor: RZGW w Gdańsku – Partner projektu, Beneficjent Projektu – Marszałek Województwa Pomorskiego.

Cel inwestycji: rozwój gospodarczy regionu pomorskiego i warmińsko-mazurskiego poprzez turystyczny rozwój dróg wodnych, budowa i rozwój zintegrowanego produktu turystycznego charakteryzującego się wysoką konkurencyjnością w skali kraju, będącego atrakcją turystyczną województwa - gospodarza EURO 2012, rozwój dróg wodnych Delt Wisły i Zalewu Wiślanego poprzez budowę wysokiej jakości infrastruktury żeglarskiej, wydłużenie sezonu turystycznego poprzez zwiększenie ruchu turystycznego, w tym międzynarodowego na obszarze delty Wisły oraz Zalewu Wiślanego, poprawa stanu środowiska naturalnego na szlakach wodnych Żuław Wiślanych i Zalewu Wiślanego, w tym zrównoważone wykorzystanie obszarów objętych systemem Natura 2000.

Parametry inwestycji: W ramach projektu przewidziano stworzenie wysokiej jakości oraz bezpiecznej infrastruktury turystycznej służącej zarówno aktywnemu uprawianiu sportów wodnych oraz turystyce rekreacyjnej. Przewidziano stworzenie portów i przystani żeglarskich oraz pomostów cumowniczych służących zarówno aktywnemu uprawianiu sportów wodnych jak również innym formom turystyki.

W ramach zadań inwestycyjnych planuje się:

- zadanie pn.: *Budowa stanowisk cumowniczych przy śluzach: Biała Góra, Szonowo, Rakowiec, Michałowo, Gdańska Głowa, Przegalina* (w awanportach poszczególnych śluz powstaną stanowiska cumownicze o charakterze stałym dla jednostek

pływających, utwardzone ciągi piesze oraz schody lub trapy łączące stanowiska cumownicze z ciągami pieszymi),

- zadanie pn.: *Elektryfikacja śluzy Gdańska Głowa* (elektryfikacja wrót śluzy oraz zamknięć obiegowych, rozdzielnia z urządzeniami energetycznymi i sterującymi (w obudowie), linia energetyczna zasilająca (kablowa lub napowietrzna) z istniejącej stacji transformatorowej, automatyczny system pomiaru poziomu wody (w głowie górnej, głowie dolnej i komorze śluzy), system sygnalizacji świetlnej.

Lokalizacja: województwo pomorskie, projekt obejmuje swym zasięgiem obszar 15 gmin

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2008 – 2011 r.

7. Wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii poprzez budowę małej elektrowni wodnej w Michałowie

Inwestor: RZGW w Gdańsku – beneficjent projektu.

Cel inwestycji: Powstanie małej elektrowni wodnej o mocy 0,5 MW, jest kolejnym etapem zaplanowanych działań w kierunku ochrony środowiska, poprzez promowanie odnawialnych źródeł energii, co wpłynie korzystnie na stan czystości środowiska naturalnego i lokalny rozwój społeczno – gospodarczy poprzez: uatrakcyjnienie terenu jako miejsca zamieszkania i gospodarowania będące wynikiem redukcji zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery, uatrakcyjnienie terenu pod względem turystycznym.

Lokalizacja: województwo warmińsko – mazurskie; powiat elbląski; gmina Gronowo Elbląskie

Parametry inwestycji: Zakres projektu obejmuje wykonanie następujących obiektów:

- budowę kanału ziemnego doprowadzającego wodę do elektrowni,
- budowę ujęcia wody umożliwiającego pobór wody i rozdział na turbiny,
- budowę bloku elektrowni, którego hala zostanie wyposażona w trzy turbozespoły zamontowane w układzie poziomym z trzema generatorami asynchronicznymi,
- budowę wylotu elektrowni w postaci kanału ziemnego z ubezpieczeniem dna i skarp, wyprowadzenie mocy za pomocą linii kablowej NN.

Termin rozpoczęcia realizacji inwestycji: 2009 r. (zakończenie przewidziane jest w pierwszym kwartale 2011r).

- *inwestycje (wydana koncesja na wydobywanie kopaliny) związane z górnictwem mające znaczący wpływ na wody podziemne.*

W poniższej tabeli zestawiono listę inwestycji związanych z wydobywaniem węgla kamiennego oraz rud cynku i ołowiu, na wydobycie których zostały udzielone koncesje w latach 2008 – 2009 przez Ministra Środowiska. Wymienione inwestycje związane są z intensywnym odwadnianiem górotworu, wytworzeniem leja depresji. Ograniczenie niekorzystnego wpływu

na środowisko nie jest możliwe przy zastosowaniu dostępnych środków technicznych i proporcjonalnych nakładów finansowych. Inwestycje te są niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i surowcowego kraju.

Tabela 21. Zestawienie inwestycji związanych z wydobywaniem węgla kamiennego oraz rud cynku i ołowiu, na wydobycie których zostały udzielone koncesje w latach 2008 – 2009 przez Ministra Środowiska

Lp.	Inwestycja	Inwestor	Gmina/ Województwo	Powierzchnia [tys m ²]	Parametry odwodnienia	Stan zagospodarowania
1	Odkrywka węgla brunatnego Złoże „Tomisławice”	KWB „Konin”	Wierzbinek, Piotrków Kuj./ wielkopolskie , kuj.-pom.	Obszar górniczy: 17 401,5 Teren górniczy: 153 161,85	Rzędna obniżenia zwierciadła wody: + 40 m n.p.m. Dopływ max: 6000 m ³ /h Depresja R: 6000 m	Rozpoczęcie działalności – trwa odwadnianie
2	Kopalnia węgla kamiennego Złoże „Centrum”	Kompania Węglowa S.A.	Bytom, Piekary Śl, Radzionków/ śląskie	Obszar górniczy: 12 130,0 Teren górniczy: 16 140,0	Brak danych	Rozpoczęcie działalności – VII 2008
3	Kopalnia węgla kamiennego Złoże „Bytoml-1”	„EKO-PLUS” Sp z o.o.	M. Bytom/ śląskie	Obszar górniczy: 727,862 Teren górniczy: 1 393,093	Brak danych	Rozpoczęcie działalności – do VIII.2009
4	Kopalnia węgla kamiennego Złoże „Bogdanka”	Lubelski Węgiel „Bogdanka” S.A.	Puchaczów, Cyców, Ludwin/ lubelskie	Obszar górniczy: 73 365,492 Teren górniczy: 86 642,826	Brak danych	Rozpoczęcie działalności 6.IV.2009
5	Kopalnia węgla kamiennego Złoże „Byczyna”	Południowy Koncern Węglowy S.A.	M. Jaworzno, Chrzanów/ małopolskie	Obszar górniczy: 8 090,98 Teren górniczy: 9 651,382	Brak danych	Rozpoczęcie działalności 31.XII.2008
6	Kopalnia cynku i ołowiu Złoże „Klucze I”	Zakład Górniczo-Hutniczy „Bolesław” S. A.	Klucze/ małopolskie	Obszar górniczy: 1 815,757 Teren górniczy: 2 111,994	Eksploatacja na poziomie: +251,0 do 200,2 m n.p.m. Planowana wielkość odwodnienia: 307,6 m ³ /h	Rozpoczęcie działalności - do 2.II.2010

W tabelach poniżej przedstawiono dane odnośnie jednolitych części wód zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych oraz wskazanych do derogacji na obszarze dorzecza Wisły.

Tabela 22. Odstępstwa od celów środowiskowych dla JCWP na obszarze dorzecza Wisły

	zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych		wskazane do odstępstw od celów środowiskowych	
	liczba JCWP	% JCWP	liczba JCWP	% JCWP
Wody powierzchniowe				
rzeki	1019	38 %	871	33 %
jeziora	287	60 %	287	60 %
przybrzeżne	4	67 %	4	67 %
przejściowe	5	100 %	5	100 %

Tabela 23. Odstępstwa od celów środowiskowych dla JCWPd na obszarze dorzecza Wisły

	zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych		wskazane do odstępstw od celów środowiskowych	
	liczba JCWPd	% JCWPd	liczba JCWPd	% JCWPd
Wody podziemne	21	21 %	21	21 %

Tabelaryczne zestawienie odstępstw od osiągnięcia celów środowiskowych dla każdej JCW, zostało zamieszczone w załączniku nr 2.

9. Podsumowanie analizy ekonomicznej korzystania z wód

Podstawowym celem analizy ekonomicznej korzystania z wód jest analiza zwrotu kosztów za usługi wodne, zarówno na poziomie finansowym, jak i ekonomicznym dla poszczególnych sektorów gospodarki i form korzystania z wód oraz określenie stopnia wdrożenia zasady „zanieczyszczający płaci” oraz „użytkownik płaci”.

Użytkownicy wód w Polsce zobowiązani są do ponoszenia kosztów korzystania z zasobów wodnych, poprzez uiszczanie opłat za pobór wód i zrzut ładunków zanieczyszczeń, na podstawie ustalanych corocznie przez Radę Ministrów stawek opłat, przyczyniając się w ten sposób do realizacji przepisów art. 9 RDW. W polskim systemie prawnym funkcjonuje również system zwolnień z opłat, wynikający z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (zwolnienie wody do przerzutów, celów energetycznych, nawodnień rolniczych i napełniania stawów rybnych).

Charakterystyka ekonomiczna obszaru dorzecza

Obszar dorzecza Wisły wynosi 183 171 km². Na podstawie danych GUS obliczono, iż na koniec 2007 r. obszar dorzecza zamieszkiwało 24,5 mln mieszkańców, co stanowiło ok. 62 % populacji całej Polski. Stopa bezrobocia wyniosła 14,0 %, z kolei średnie wynagrodzenie brutto w 2007 r. wynosiło 2 391,88 zł. W odniesieniu do całkowitej ilości przedsiębiorstw Polski, wartość procentowa podmiotów gospodarczych na obszarze dorzecza Wisły wynosiła 56,47 %.

Poniższa tabela przedstawia przedsiębiorstwa pogrupowane według sektorów przemysłu oraz ich procentowy udział na obszarze dorzecza.

Tabela 24. Struktura przedsiębiorstw na obszarze dorzecza Wisły

Sektory przemysłu	% przedsiębiorstw na obszarze dorzecza
Rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo	2.28
Rybnictwo	0.05
Górnictwo i przetwórstwo przemysłowe	10.29
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz i wodę	0.11
Budownictwo	10.67
Handel hurtowy i detaliczny	38.99
Usługi	29.64
Administracja publiczna i obrona narodowa	0.80
Edukacja	2.71
Ochrona zdrowia i pomoc społeczna	4.45
SUMA	100.00

Zwrot kosztów usług wodnych w sektorze komunalnym

Źródłem danych do obliczeń były dane pochodzące z badań ankietowych przeprowadzonych przez poszczególne RZGW wśród operatorów, po ich eksperckiej weryfikacji. Jako rok bazowy dla obliczeń przyjęto 2006.

Usługi wodno-kanalizacyjne w sektorze komunalnym świadczone są przez podmioty zajmujące się dostarczaniem wody, odbiorem i oczyszczaniem ścieków lub świadczeniem obu wymienionych usług. Z tego powodu opis statystyczny próby stanowiącej przedmiot badań prowadzony jest oddzielnie dla obu usług. Jest to zgodne z wiodącymi zaleceniami w zakresie zwrotu kosztów w sektorze: należy dążyć do rozdzielenia rachunku kosztów obu usług.

Rynek usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków obsługiwany jest przez operatorów, których można podzielić wg ich statusu prawnego na:

- zakłady budżetowe wraz z pozostałymi jednostkami działającymi na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.),
- podmioty prawa handlowego- spółki,
- pozostałe formy prawne.

Zakres analiz

Podstawowym celem analizy było określenie stopnia zwrotu kosztów usług dostarczania wody oraz odbioru i oczyszczania ścieków. Dodatkowo został przeprowadzony szereg analiz, charakteryzujących strukturę świadczonych usług:

- wpływ dotacji na stopę zwrotu kosztów,
- badanie związku jednostkowego kosztu dostarczania wody w zależności od wielkości produkcji,
- związek jednostkowego kosztu dostarczania wody z wysokością strat,
- związek między wysokością opłat za korzystanie ze środowiska a jednostkowym kosztem dostarczania wody,
- związek między podatkiem VAT i ceną usług,
- zależność pomiędzy formą prawną operatora a kosztami świadczonych usług,
- finansowanie skrośne,
- wpływ odpisów amortyzacyjnych, opłat za dzierżawę i podatku od nieruchomości na koszty.

Zwrot kosztów w sektorze komunalnym – zaopatrzenie w wodę

Wartość rynku zaopatrzenia w wodę w Polsce w roku bazowym 2006 oscylowała w granicach 4,3 mld zł.

Finansowy zwrot kosztów

Finansową stopę zwrotu kosztów obliczono porównując całkowite koszty dostarczania wody z całkowitymi przychodami z tej działalności. Należy jednak wziąć pod uwagę potencjalne przekłamanie wynikające z faktu, iż część podmiotów prowadzi również inną działalność (np. utrzymanie dróg, gospodarka odpadami), ponadto świadczą one usługi (np. laboratoryjne, projektowe).

Dane zawarte w tabeli poniżej uwzględniają dopłaty gmin do działalności operatorów, w kolejnej tabeli – zostały skorygowane o wysokość dopłat.

Tabela 25. Finansowa stopa zwrotu kosztów

Obszar dorzecza	Koszty zaopatrzenia w wodę	Przychody ze sprzedaży	Finansowa stopa zwrotu
	mln zł	mln zł	%
Wisła	1814,6	1851,5	102,0
Polska	3235,5	3387,0	104,7

Wpływ dotacji na zwrot kosztów

Jedynie niewielka część operatorów ujawniła uzyskiwane od gminy dotacje. W tabeli poniżej przedstawiono finansową stopę zwrotu kosztów po eliminacji dotacji gmin. Zarówno na obszarze dorzecza Wisły jak i w skali Polski jest ona niewiele mniejsza od stopy zwrotu bez uwzględnienia dotacji.

Tabela 26. Wpływ dotacji na stopę zwrotu kosztów

Obszar dorzecza	Koszty zaopatrzenia w wodę	Skorygowane przychody ze sprzedaży	Finansowa stopa zwrotu
	mln zł	mln zł	%
Wisła	1814,6	1833,2	101,0%
Polska	3235,5	3359,0	103,8%

Badanie związku jednostkowego kosztu dostarczania wody w zależności od wielkości produkcji

Statystyczna analiza badanej zbiorowości nie wykazała jakiegokolwiek związku pomiędzy roczną wielkością sprzedaży, a jednostkowym kosztem

Badanie związku jednostkowego kosztu dostarczania wody z wysokością strat

Zbadano związek strat z kosztem dostarczenia wody zarówno biorąc pod uwagę same straty, jak i sumę strat i zużycia na cele technologiczne. W obu przypadkach nie uzyskano związku tych wielkości z kosztem jednostkowym zaopatrzenia w wodę. Stopień dopasowania

równań regresji w obu przypadkach nie przekraczał 0,02 przy wartościach wymaganych od 0,9 wzwyż.

Badanie związku jednostkowego kosztu dostarczania wody z wysokością opłat za korzystanie ze środowiska - pobór wody

Nie stwierdzono istotnego statystycznie związku pomiędzy jednostkowymi płatnościami za pobór, a jednostkowym kosztem produkcji.

Ma to racjonalne uzasadnienie – najwyższe opłaty związane są z poborem wysokiej klasy wód podziemnych, niewymagających uzdatniania – nie występuje więc składowa kosztów związana z uzdatnianiem.

Statystyka roli opłat za korzystanie ze środowiska w kosztach zaopatrzenia w wodę przedstawiona jest w tabeli 27.

Tabela 27. Udział opłat za pobór wód w kosztach zaopatrzenia w wodę

Obszar dorzecza	Udział opłat za pobór wód w kosztach zaopatrzenia w wodę ogółem
Wisła	2,68%
Polska	2,81%

Podatek VAT w procesie zaopatrzenia w wodę

Informacje nt podatku VAT często okazywały się niemiernodajne (operatorzy podają wartość podatku „VAT należny” dla całego przedsiębiorstwa a nie dla działalności zaopatrzenia w wodę). W efekcie przeprowadzenie jakiegokolwiek analizy nie było możliwe.

Formy własności operatorów, a koszty świadczonych przez nich usług

Obliczenia wskazują, że koszty w zakładach budżetowych są nieco niższe, a w spółkach wyższe od przeciętnej dla całego kraju. Jest to jednak obraz statyczny dotyczący pojedynczego roku, a koszty operatora zależą od strategii jego działalności w dłuższym okresie czasu. Tak więc wyniki te nie pozwalają na rzetelne wnioskowanie czy konkretny rodzaj formy prawnej umożliwia obniżenie rzeczywistych kosztów.

Zróźnicowanie cen wg poszczególnych grup taryfowych – subwencje krzyżowe (skrośne)

Przeprowadzone w badaniach obliczenia pozwalają zaryzykować przypuszczenie, że przynajmniej 21% wody jest sprzedawana w sytuacji subwencji krzyżowych. Nie wykazano natomiast wpływu zróźnicowania kosztów na decyzję o zróźnicowaniu taryf. Obliczenia wykazały również brak wpływu zróźnicowania cen na finansową stopę zwrotu.

Badanie związku jednostkowego kosztu dostarczania wody z wysokością odpisów amortyzacyjnych, opłat za dzierżawę infrastruktury oraz podatku od nieruchomości

Wszystkie 3 analizowane kategorie stanowią istotną składową w strukturze kosztów operatorów. Odnosząc sumę kosztów z tytułu: amortyzacji, opłat za użyczenie/dzierżawę i podatku od nieruchomości - do kosztów ogółem, otrzymano wskaźnik 24,1%.

Zwrot kosztów w sektorze komunalnym – odbiór i oczyszczanie ścieków

Wartość rynku odbioru i oczyszczania ścieków zbliżyła się w Polsce w roku 2006 (rok bazowy obliczeń) do poziomu 3,4 mld zł.

Finansowy zwrot kosztów

Finansową stopę zwrotu kosztów obliczono porównując całkowite koszty odbioru i odprowadzania ścieków z całkowitymi przychodami z tej działalności. Należy jednak, podobnie jak w przypadku zaopatrzenia w wodę, wziąć pod uwagę potencjalne przekłamanie wynikające z faktu, iż część podmiotów prowadzi również inną działalność (np. utrzymanie dróg, gospodarka odpadami), ponadto świadczą one usługi (np. laboratoryjne, projektowe).

Dane w tabeli poniżej uwzględniają dopłaty gmin do działalności operatorów.

Tabela 28. Finansowa stopa zwrotu kosztów

Obszar dorzecza	Przychody ze sprzedaży	Koszty odbioru i oczyszczania ścieków	Finansowa stopa zwrotu
	mln zł	mln zł	%
Wisła	1868,2	1845,3	101,2
Polska	3263,3	3221,9	101,3

Wpływ dotacji na stopę zwrotu kosztów

Łączna kwota dotacji jest niewielka (54,5 mln zł w 2006 r. co stanowi ok. 1,6% przychodów) – nie wpływają zatem istotnie na stopę zwrotu.

Po korekcie o wielkość dotacji od gmin finansowa stopa zwrotu dla usługi odbioru ścieków zmalała do poziomu 99,6% (dla całego kraju)- czyli o 1,7%.

Badanie związku jednostkowego kosztu odbioru i oczyszczania ścieków w zależności od wielkości operatora

Statystyczna analiza badanej zbiorowości nie wykazała jakiegokolwiek związku pomiędzy roczną wielkością świadczonych usług, a jednostkowym kosztem odbioru i oczyszczania ścieków.

Badanie związku jednostkowego kosztu dostarczania wody z wysokością opłat za korzystanie ze środowiska – odbiór i oczyszczanie ścieków

Nie stwierdzono istotnego statystycznie związku pomiędzy jednostkowymi płatnościami za zrzut, a jednostkowymi kosztami odbioru i oczyszczania.

Udział opłat za zrzut ładunków zanieczyszczeń w kosztach odbioru i oczyszczania ścieków ukazuje poniższa tabela.

Tabela 29. Udział opłat za zrzut ładunków zanieczyszczeń w kosztach odbioru i oczyszczania ścieków

Obszar dorzecza	Udział opłat za zrzut ładunków zanieczyszczeń w kosztach odbioru i oczyszczania ścieków ogółem
Wisła	2,90%
Polska	2,87%

Opłata za zrzut ładunków nie odgrywa znaczącej roli w kosztach ani też w cenie usługi. Jednak w przypadku niskiego stopnia oczyszczania lub nieuregulowanego statusu formalno-prawnego (brak/częściowy brak pozwolenia) – może okazać się znacząca.

Wysokie jednostkowe opłaty za zrzut ładunków do wód nie determinują wysokich kosztów świadczenia usług. Udział opłat za zrzut w kosztach ogółem wyniósł przeciętnie 2,87%. Odchylenia pomiędzy RZGW były jednak znacznie większe niż dla opłat za pobór wód (tam było to 0,5%) – dla ładunków zanieczyszczeń udział wahał się od 1,7% do 10,2%. Średnia opłata za zrzut przypadająca na 1m³ ścieków podlegających opłacie (odebranych) wyniosła 7,8 gr/m³.

Podatek VAT w procesie odbioru i oczyszczania ścieków

Informacje nt. podatku VAT przekazane w ankietach przez operatorów okazały się niemiernorodne (bardzo często podawano wartość podatku „VAT należny” dla całego przedsiębiorstwa a nie dla działalności odbiór i oczyszczanie ścieków). W efekcie przeprowadzenie jakiegokolwiek analizy nie było możliwe.

Formy własności operatorów, a koszty świadczonych przez nich usług

Różnice dla kosztów jednostkowych pomiędzy dwoma podstawowymi grupami operatorów: (a) działającymi na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i (b) spółkami wynosi ok. 1%. Odwrotnie niż w przypadku zaopatrzenia w wodę nieco wyższe koszty mają zakłady budżetowe. Różnice są jednak marginalne i nie mogą stanowić podstawy do jakiegokolwiek wnioskowania statystycznego.

Jednak podobnie jak w przypadku zaopatrzenia w wodę, prezentowany obraz – jest obrazem statycznym, dotyczącym pojedynczego roku, a koszty operatora zależą od strategii jego działalności w dłuższym okresie czasu.

Zróżnicowanie cen wg poszczególnych grup taryfowych – subwencje krzyżowe (skróśne)

Sprawdzenie, czy zróżnicowanie cen wynika ze zróżnicowania częściowych kosztów świadczenia usługi jest jednak w praktyce niemożliwe. Inaczej niż w przypadku zaopatrzenia w wodę, trudno jest wyznaczyć maksymalne dopuszczalne zróżnicowanie kosztu jednostkowego przypadającego na 1m³ odebranych ścieków (opłaty podlegają różnym

kombinacjom zanieczyszczeń i stawek za ich zrzut mnożonym przez różne współczynniki). W konsekwencji nadzwyczaj trudno jest oszacować zakres stosowanych subwencji krzyżowych.

Badanie związku jednostkowego kosztu odbioru i odprowadzania ścieków z wysokością odpisów amortyzacyjnych, opłat za dzierżawę infrastruktury oraz podatku od nieruchomości

Wszystkie trzy analizowane kategorie stanowią istotną składową w strukturze kosztów operatorów. Odnosząc sumę kosztów z tytułu: amortyzacji, opłat za użyczenie/dzierżawę i podatku od nieruchomości - do kosztów ogółem, otrzymano wskaźnik 37,8%.

Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów w sektorze komunalnym

Obliczenia przeprowadzono łącznie dla całej działalności sektora wod-kan (zaopatrzenie w wodę i odbiór ścieków). W porównaniu do obliczeń stopy finansowej, modyfikacji podlega pojęcie kosztów. Jest ono rozszerzone z kosztów ponoszonych przez operatorów (suma: woda i ścieki) na sumę kosztów operatorów oraz kosztów środowiskowych i zasobowych. Te ostatnie mają umowną wartość 0¹.

Ekonomiczną stopę zwrotu kosztów w sektorze komunalnym przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 30. Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów w sektorze komunalnym

RZGW/ regiony wodne	Koszty zaopatrzenia w wodę	Koszty odbioru i oczyszczania ścieków	KŚ	Suma K	Przychody ze sprzedaży wody	Przychody ze sprzedaży usług odbioru ścieków	Suma przychodów	Ekonomiczna stopa zwrotu
	mln zł/r	mln zł/r	mln zł/r	mln zł/r	mln zł/r	mln zł/r	mln zł/r	%
Wisła	1814,6	1845,3	2973,09	6632,99	1851,5	1868,2	3719,7	56,1%
Polska	3235,5	3221,9	4641,34	11098,74	3387	3263,3	6650,3	59,9%

Ekonomiczna stopa zwrotu w sektorze komunalnym wynosi dla całego kraju 60%. O takiej wartości zdecydowała duża kwota kosztów środowiskowych przypisanych do tego sektora.

Zwrot kosztów usług wodnych w sektorze przemysłu

Zgodnie z RDW użytkownicy przemysłowi są to użytkownicy korzystający z własnych ujęć oraz indywidualnych urządzeń do zrzutu zanieczyszczeń. Nie jest to do końca zgodne z rzeczywistością, gdyż istnieją w praktyce zakłady przemysłowe pobierające wodę

¹ Założenia do przyjęcia zerowej wartości kosztów zasobowych znajdują się w podrozdziale *Oszacowanie kosztów środowiskowych i zasobowych*

i odprowadzające ścieki do sieci komunalnej. Stosując podejście zgodnie z RDW, zostały one uwzględnione w obliczeniach dla sektora komunalnego.

W obecnej chwili można przyjąć, że zwrot kosztów finansowych usług wodnych w tym sektorze wynosi 100%. Założenie takie jest w pełni uzasadnione z uwagi na fakt, iż w Polsce nie są stosowane dopłaty do działalności operacyjnej związanej z poborem wody oraz odbiorem ścieków w przemyśle, natomiast opłaty za korzystanie ze środowiska ponoszone są przez wszystkie podmioty w tym sektorze.

Jednak, biorąc pod uwagę poziom ekonomiczny, stopa zwrotu jest inna. Aby oszacować ekonomiczną stopę zwrotu kosztów ponoszonych na bieżącą ochronę wód, należało oszacować zewnętrzne koszty środowiskowe.

Wyniki przedstawiono w tabelach poniżej.

Tabela 31. Koszty netto ochrony wód w przemyśle

	obszar dorzecza Wisły	POLSKA
Koszty (netto) ochrony wód mln zł/rok	900,24	2 083,88

Tabela 32. Koszty środowiskowe i zasobowe w przemyśle

	obszar dorzecza Wisły	POLSKA
Koszty środowiskowe w mln zł/rok	164,06	384,49
Koszty zasobowe	przyjęto umowną wartość 0	

Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów w przemyśle

W poniższej tabeli przedstawiono koszty netto ochrony wód i koszty całkowite związane z gospodarką wodną w przemyśle w 2006 r.

Tabela 33. Koszty netto ochrony wód i koszty całkowite związane z gospodarką wodną w przemyśle w 2006 r.

OBSZAR DORZECZA	obszar dorzecza Wisły	POLSKA
Koszty netto ochrony wód w mln zł/rok	900,24	2 083,88
Koszty całkowite związane z gospodarką wodną mln zł/rok	1064,30	2 468,37
Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów	84,6%	84,0%

Zwrot kosztów usług wodnych w rolnictwie i leśnictwie

W przypadku sektora rolniczego w Polsce, wskazywana w RDW zasada „zanieczyszczający płaci” oraz „użytkownik płaci” nie jest egzekwowana w pełni. Pobory wody powierzchniowej do nawodnień rolniczych i leśnych oraz do napełniania stawów hodowlanych, zwolnione są z opłat. Przytoczone zwolnienie dotyczy również tylko częściowego ponoszenia kosztów utrzymania niezbędnej infrastruktury.

Usługi wodne w sektorze rolnictwa i leśnictwa obejmują przede wszystkim kształtowanie stosunków wodnych poprzez nawadnianie oraz odwadnianie, a także pobór wody na potrzeby hodowli ryb. Brakuje jednak szczegółowych danych dotyczących tych kosztów.

Identyfikacja poszczególnych rodzajów kosztów

Zidentyfikowano dwa podstawowe źródła kosztów związanych z gospodarką wodną w sektorze rolnictwa. Dominujące są koszty środowiskowe, zaś drugim co do wielkości źródłem kosztów są koszty związane z działalnością melioracyjną. Pozostałe koszty to opłaty wniesione z tytułu poboru wód oraz zrzutu ładunków zanieczyszczeń, (odpowiednio: 4,6 + 0,25 mln zł) oraz opłaty nie naliczone za pobór w wysokości ok. 21-35 mln zł.

Analiza zwrotu kosztów w tym sektorze została przeprowadzona na podstawie formularza statystycznego RRW-10 (Sprawozdanie ze stanu ilościowego oraz utrzymania wód i urządzeń melioracji wodnych) zawierającego dane za rok 2006. Ponieważ formularz ten odnosi się do obszarów województw, konieczne było przeliczenie zawartych w nim informacji na układ zlewniowy.

Na podstawie danych z formularza obliczona została finansowa stopa zwrotu kosztów, zaś następnie uwzględniając obliczoną wysokość kosztów środowiskowych określono ekonomiczną stopę zwrotu kosztów.

Finansowa stopa zwrotu kosztów za usługi wodne w rolnictwie

Tabela 34. Finansowa stopa zwrotu w rolnictwie

	obszar dorzecza Wisły	Polska
Wydatki poniesione przez beneficjentów w mln zł	103,6	148,9
Wydatki ogółem w mln zł	195,2	301,2
Finansowa stopa zwrotu kosztów w %	53,1%	49,4%

Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów w rolnictwie

W stosunku do analizy finansowej, wydatki beneficjentów nie ulegają w obliczeniach zmianie, jednak w kosztach ogółem pojawiają się koszty zasobowe, środowiskowe i nie naliczone opłaty za pobór wód.

W poniższej tabeli ukazano ekonomiczną stopę zwrotu kosztów w rolnictwie.

Tabela 35. *Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów w rolnictwie*

Wydatki i koszty w mln zł	obszar dorzecza Wisły	Polska
Wydatki poniesione przez beneficjentów	103,6	148,9
Koszty melioracji ogółem	195,2	301,2
Koszty środowiskowe	984,62	1667,97
Nie naliczone opłaty za pobór	12,77	20,98
Koszty razem	1192,6	1990,1
Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów w %	8,7%	7,5%

Zwrot kosztów w sektorze rolnictwa i leśnictwa jest stosunkowo niewielki. Wynika to z faktu, iż usługi wodne w tym sektorze zwolnione są z opłat za korzystanie ze środowiska, a ponadto użytkownicy nie ponoszą kosztów utrzymania infrastruktury. Wyjątkiem jest pobór wód podziemnych na potrzeby nawodnień, jednak w Polsce występuje on niezmiernie rzadko.

Zwrot kosztów usług wodnych w pozostałych formach korzystania z wód

Dla przeprowadzenia analizy zwrotu kosztów w pozostałych formach korzystania z wód, czyli w tzw. usługach bezpośredniego oddziaływania na wodę, obok wymaganych prawem UE sektorów: komunalnego, rolnictwa i przemysłu, biorąc jednocześnie pod uwagę brak wytycznych dla wskazania konkretnych form korzystania, umocowanych prawem unijnym, bądź krajowym, przyjęto jako trzy kolejne formy korzystania mogące znacząco oddziaływać na wody:

- hydroenergetykę,
- żeglugę,
- zarządzanie ryzykiem powodziowym.

Zakłada się ponadto istnienie innych form korzystania z wód, takich jak rekreacyjny połów ryb, wszelkiego rodzaju sporty wodne itd. Z pewnym uproszczeniem przyjmuje się, że formy te nie oddziałują znacząco na wody.

Hydroenergetyka

Wykorzystanie wody do produkcji energii elektrycznej jest w zasadzie wolne od opłat. Formułując takie stwierdzenie pomijane są pewne koszty, tj. koszt uzyskania pozwolenia

wodnoprawnego na piętrzenie wód oraz przypadki obciążania użytkowników (dierzawców) opłatą za użytkowanie gruntów pokrytych wodą, w granicach zasięgu jazu. Nie są to jednak klasyczne opłaty za piętrzenie czy wykorzystanie wody do celów hydroenergetycznych. W polskim systemie prawnym brak jest opłat rekompensujących negatywne zjawiska związane z wykorzystaniem wody do celów hydroenergetycznych (takich jak: utrudniona migracja ryb, obniżenie zawartości tlenu).

W zakresie hydroenergetyki, stopa zwrotu może być liczona, ale osobno dla poszczególnych obiektów służących tym celom. Prawidłowa kalkulacja wymaga uwzględnienia odpisów amortyzacyjnych.

Zarządzenie ryzykiem powodziowym

W zakresie działań związanych z zarządzaniem ryzykiem powodziowym, w Polsce nie istnieją żadne opłaty nakładane na potencjalnych beneficjentów (osoby, które doświadczają zmniejszenia ryzyka). Zabezpieczenia przed powodzią dostarczane są przez władze publiczne na zasadzie dóbr publicznych tzn. dostęp do nich jest nieograniczony, a użytkowanie wolne jest od opłat. Nieodpłatne dostarczanie usług polegających na zmniejszeniu ryzyka powodziowego nie oznacza automatycznie braku opłat za korzystanie ze środowiska, jednak faktycznie czynności związane z ograniczaniem ryzyka powodziowego nie podlegają opłatom za korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian.

W związku z powyższym w zakresie zarządzania ryzykiem powodziowym dopóty dopóki świadczenie to dostarczane będzie na zasadzie dóbr publicznych, liczenie stopy zwrotu nie ma merytorycznego sensu.

Żegluga

Opłaty związane z żeglugą nakładane są w Polsce za: tkm ładunku (lub iloczyn miejsc pasażerskich i km) oraz odrębnie za śluzowania. Zróżnicowanie stawek dotyczy poszczególnych dróg wodnych, rodzaju ładunku, sposobu transportu. W przypadku śluzowania zróżnicowanie dotyczy pory dnia. Przychody jednak są tak nikłe, iż nie można mówić o jakimkolwiek zwrocie kosztów, nawet ograniczonym do kosztów operacyjnych. Analiza opinii użytkowników dróg wodnych wskazuje, że podstawowym problemem jest jakość szlaków, a nie obciążenie kosztami opłat. W sytuacji niskiego natężenia przewozów, przychody z opłat są nikłe i nie wystarczają do utrzymania istniejących dróg, kłopotliwe jest też wykazanie celowości wsparcia takich inwestycji ze środków publicznych.

Dla żeglugi obliczenia stóp zwrotu nie są możliwe nawet w przypadku zawężenia do stopy finansowej. Przeszkodą formalną jest brak odpisów amortyzacyjnych (nie są naliczane), kolejnym źródłem niedokładności jest brak metodyki alokacji korzyści na poszczególnych beneficjentów w obiektach służących między innymi żegludze. Przyjmowanie arbitralnych

założeń może zmienić obliczenia o kilkaset procent. Takie szacunki nie mogą być przesłanką do rewizji opłat wnoszonych przez beneficjentów

Oszacowanie kosztów zasobowych i środowiskowych

RDW wymaga, oprócz obliczenia kosztów finansowych usług wodnych, oszacowania kosztów środowiskowych i zasobowych.

Obliczenia zostały przeprowadzone dla obszaru całego kraju, dla poszczególnych obszarów dorzeczy oraz obszarów działania RZGW, uwzględniając podział na regiony wodne.

Koszty zasobowe

Koszt zasobowy = koszt alternatywny = koszt utraconych korzyści. Koszty zasobowe czyli koszty utraconych korzyści występują wtedy, gdy istnieje alternatywny sposób (sposoby) wykorzystania danego dobra, wykluczający się z innymi. Koszt utraconych korzyści równy jest korzyściom z najlepszego alternatywnego wykorzystania danego dobra (zasobu).

Obliczanie kosztów zasobowych odbywało się w 2 krokach:

- określenie ilościowego deficytu zasobów wodnych w danej jednostce obliczeniowej (jednostką tą może być: cały kraj, dorzecze, obszar RZGW),
- przypisanie konkretnej wartości jednostkowej do korzyści utraconych w wyniku zidentyfikowanego deficytu wody (w zł/m³ deficytu wody rocznie).

Przypisanie wartości zerowej do kosztów zasobowych w Polsce jest rezultatem przeprowadzonych analiz, ale jednocześnie wynika z pewnych założeń przyjętych z konieczności wywołanej brakiem odpowiedniego mechanizmu gromadzenia informacji. W przypadku pojawienia się możliwości pozyskania nowych, niedostępnych dotychczas informacji w tym zakresie będzie możliwe kolejne oszacowanie tych kosztów. Na chwilę obecną:

- brak jest w Polsce mechanizmu rejestrującego niezaspokojony popyt na wodę w sektorze przemysłowym,
- brak jest informacji o faktycznych deficytach zasobów wodnych, rozumianych jako odmowa/ ograniczenie pozwolenia wodno prawnego na pobór wód,
- wszystkie potrzeby związane z wykorzystaniem wód jako surowca są zaspokajane kosztem jakości wód powierzchniowych (poprzez obniżenie przepływu poniżej przepływu nienaruszalnego) lub kosztem przyszłych pokoleń (trwałe zmniejszenie zasobów wód podziemnych),
- niekorzyści związane z obniżeniem przepływów poniżej poziomu nienaruszalnego zostały wycenione w kosztach środowiskowych,
- istnieją poważne problemy metodologiczne z wyceną niekorzyści przyszłych pokoleń (obecnie przyjęto wartość równą 0),

- przyjęcie założenia zaspokajania wszystkich bieżących potrzeb prowadzi do braku alternatywnych kosztów wykorzystania wód traktowanych jako surowiec,
- alternatywne wykorzystanie wód w innych celach (np. do rekreacji) ujęte zostało w szacunku kosztów środowiskowych.

Koszty środowiskowe

Koszt środowiskowy - pieniężna wartość niekorzyści spowodowanych w środowisku (wodnym) przez użytkowników. Niekorzyści te związane są ze spadkiem wszystkich rodzajów użyteczności środowiska wodnego na skutek obniżenia jego jakości. Z uwagi na wiele użyteczności środowiska wodnego (np.: surowiec, miejsce rekreacji, środek transportu, podtrzymanie ekosystemów) niekorzyści mogą mieć charakter rynkowy (posiadać ceny) lub nierynkowy.

Obliczenia przeprowadzono na podstawie badań A. Markowskiej z roku 2003. Prowadzone były one metodą wyceny warunkowej, czyli określają przeciętną skłonność zapłacenia za poprawę jakości wód. Zadeklarowana gotowość do płacenia na rzecz poprawy jakości wód jest utożsamiana z wartością utraconych korzyści wynikających z nieprawidłowego stanu zasobów wodnych. W roku 2007 opracowano metodę aktualizacji wyników w oparciu o zmianę podstawowych parametrów socjoekonomicznych oraz postępu prac w zakresie poprawy jakości wód.

W tabeli zostały przedstawione wyniki obliczeń kosztów środowiskowych dla roku 2006.

Tabela 36. Wyniki oszacowania kosztów środowiskowych dla roku 2006

RZGW	REGION WODNY	Ogółem, bez Bałtyku	Ogółem z Bałtykiem
		mln zł/rok	mln zł/rok
RZGW Gliwice	ogółem	786,50	1649,11
	MW	439,36	921,27
RZGW Kraków	ogółem	776,40	2133,97
	GW	775,50	2131,49
RZGW Warszawa	ogółem	2283,70	4621,25
	SW	2245,30	4543,54
RZGW Gdańsk	ogółem	661,60	1538,44
	DW	661,60	1538,44

obszar dorzecza Wisły	4121,76	9134,74
OGÓŁEM POLSKA	6693,80	14844,12

Alokacji kosztów środowiskowych pomiędzy poszczególne sektory działalności, dokonano poprzez podział odpowiedzialności wg struktury zanieczyszczeń zrzuconych przez poszczególne sektory (tab. 37).

Tabela 37. Podział odpowiedzialności za koszty środowiskowe w roku 2006

RZGW	REGION WODNY	GOSPODARKA KOMUNALNA	PRZEMYSŁ	ROLNICTWO
RZGW Gliwice	ogółem	69,4%	23,8%	6,8%
	MW	71,5%	24,0%	4,5%
RZGW Kraków	ogółem	83,5%	1,2%	15,3%
	GW	83,5%	1,2%	15,3%
RZGW Warszawa	ogółem	70,8%	0,8%	28,4%
	SW	71,5%	0,8%	27,6%
RZGW Gdańsk	ogółem	61,3%	4,6%	34,0%
	DW	61,3%	4,6%	34,0%
obszar dorzecza Wisły		73,6%	3,3%	23,1%
OGÓŁEM POLSKA		70,1%	5,0%	24,9%

Wysoki udział sektora komunalnego w kosztach środowiskowych generowany jest poprzez częściowe ujmowanie ładunków zanieczyszczeń odprowadzanych z przemysłu, pomijanie specyficznych zanieczyszczeń również z tego sektora z uwagi na brak danych statystycznych w tym zakresie, stanowiących źródło danych wejściowych do analiz oraz w wyniku zastosowania znacznych uogólnień algorytmów wyliczania ładunku netto pochodzących z rolnictwa.

Mimo powyższego, należy stwierdzić, iż udział sektora komunalnego w kosztach środowiskowych w Polsce jest na tyle istotny, że jest to z pewnością główne źródło tych kosztów.

10. Podsumowanie programów działań zapisanych w Programie wodno – środowiskowym kraju

W programie wodno-środowiskowym kraju zostały zebrane wyłącznie działania, zmierzające do utrzymania lub poprawy stanu wód, a których rozpoczęcie realizacji powinno nastąpić najpóźniej do 22 grudnia 2012 r.

W opracowanym po raz pierwszy dokumencie, działania których wykonanie pozwoli osiągnąć cele środowiskowe w terminie do 2015 r. wynikają wprost z innych przyjętych już programów lub planów, tak więc będą one realizowane zgodnie z ich wewnętrznymi harmonogramami, nie generując przy tym żadnych dodatkowych kosztów dla budżetu Państwa. Przykładem mogą być tu działania wynikające wprost z Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, zawierającego między innymi informacje o nakładach na inwestycje planowane do poniesienia w najbliższych latach, a których realizacja jest niezbędna w celu wypełnienia przez Polskę zobowiązań Traktatu Akcesyjnego w obszarze „Środowisko”. Kolejnym przykładem działań ujętych w pierwszym PWŚK, a wynikających bezpośrednio z innych zatwierdzonych przez stosowne organy dokumentów są działania z krajowego i wojewódzkich programów zwiększania lesistości. Szczegółowe informacje dot. sposobu doboru działań w PWŚK a podsumowanych w PGW zostało przedstawione poniżej.

Działania wymienione w PWŚK dla poszczególnych SCWP i JCWPd, uwzględniają podział na działania podstawowe i uzupełniające, zgodnie z art. 113a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, w zależności od wyników oceny zagrożenia nieosiągnięcia celów środowiskowych. Zaproponowane programy dla poszczególnych SCWP stanowią zbiór efektywnych, skutecznych i realnych do wykonania działań. Tak opracowane programy zagregowano następnie dla wszystkich obszarów dorzeczy wyznaczonych w Polsce.

Reasumując, celem PWŚK jest przedstawienie zestawień działań, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Analiza możliwości technicznych, finansowych oraz czasowych wykazała, iż niektóre z części wód nie osiągną do 2015 r. założonych celów środowiskowych. Przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne i RDW dopuszczają takie „odstępstwo” w formie przedłużenia terminów lub ustalenia mniej rygorystycznych celów. Wszystkie tego typu przypadki należy opisać i uzasadnić. Ustalenia zawarte w PWŚK powinny zostać przeniesione do innych dokumentów szczebla krajowego i regionalnego, poprzez uwzględnienie ich zapisów w strategiach, programach operacyjnych i rozwojowych, planach zagospodarowania przestrzennego oraz studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a także w planach i programach tematycznych związanych w sposób bezpośredni bądź pośredni z gospodarką wodną. Taka sytuacja powinna umożliwić pełne wdrożenie zaplanowanych działań.

PWŚK uwzględnia wymagania RDW, w tym podział działań na działania podstawowe i działania uzupełniające. Działania podstawowe skierowane są do realizacji niemal we wszystkich częściach wód (tam gdzie jest to wymagane na podstawie wyników analiz sporządzonych na podstawie art. 5 RDW), na terenie całego kraju. W ramach działań podstawowych zastosowano podział na dwie grupy, tj. działania podstawowe grupy A i B.

Działania podstawowe grupy A wynikają z:

- Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych,
- Programu wyposażenia aglomeracji poniżej 2000 RLM w oczyszczalnie ścieków i systemy kanalizacji zbiorczej,
- Programu wyposażenia zakładów przemysłu rolno-spożywczego o wielkości nie mniejszej niż 4000 RLM odprowadzających ścieki bezpośrednio do wód w urządzenia zapewniające wymagane przez polskie prawo standardy ochrony wód,
- programów przyjętych dla obszarów wrażliwych na zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego,
- działań zapobiegających zanieczyszczeniu wód substancjami zanieczyszczającymi lub grupami substancji zanieczyszczających, stanowiących poważne zagrożenie dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem środowiska przyrodniczego.

Działania podstawowe grupy B obejmują:

- działania dla silnie zmienionych i sztucznych części wód pozwalające na osiągnięcie przez te części wód dobrego potencjału,
- działania wymagane na mocy części A załącznika VI RDW (działania wymagane w pozostałych dyrektywach),
- zestawienie pozostałych działań podstawowych wymagane na mocy art. 11 ust. 3 RDW.

Działania podstawowe wynikają z przepisów aktów prawa krajowego oraz wspólnotowego w zakresie ochrony i przywracania właściwego stanu wód oraz ekosystemów od wód zależnych, czyli pozwalają na wypełnienie zobowiązań następujących dyrektyw zdefiniowanych w załączniku VI część A (zgodnie z art. 11 pkt 3 a RDW):

- dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 2, str. 26),
- dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 2, str. 68),

- dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 37),
- dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 4, str. 9),
- dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 1, str. 265),
- dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 2, str. 102, z późn. zm.),
- dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona) (Dz. Urz. UE L 20 z 26.01.2010, str. 7),
- dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L z 19.08.1991, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 11, str. 332),
- dyrektywa Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz. Urz. WE L 10 z 14.01.1997, str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 2, str. 410),
- dyrektywa 2008/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008, str. 8),
- dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 1, str. 248),
- dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko, (Dz. Urz. WE L 73 z 14.03.1997, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 3, str. 151),
- dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca

dyrektywę 90/313/EWG (Dz. Urz. UE L 41 z 14.02.2003, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 7, str. 375).

W PWŚK zawarto również działania, wynikające z przepisów następujących dyrektyw:

- dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz. Urz. UE L 143 z 30.04.2004, str. 56; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 8, str. 357),
- dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. Urz. UE L 372 z 27.12.2006, str. 19).

Zadania wynikające z realizacji przepisów dyrektywy 91/271/EWG obejmują realizację inwestycji związanych z wdrażaniem zapisów KPOŚK, Programu wyposażenia aglomeracji poniżej 2000 RLM w oczyszczalnie ścieków i systemy kanalizacji zbiorczej oraz Programu wyposażenia zakładów przemysłu rolno - spożywczego o wielkości nie mniejszej niż 4000 RLM, odprowadzających ścieki bezpośrednio do wód, w urządzenia zapewniające wymagane przez polskie prawo standardy ochrony wód. Działania zidentyfikowane dla SCWP dotyczą budowy, rozbudowy bądź modernizacji obiektów oczyszczalni ścieków oraz budowy bądź modernizacji systemów kanalizacyjnych, dążących dla zapewnienia prawidłowego zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych oraz ścieków przemysłowych biologicznie rozkładalnych z niektórych dziedzin przemysłu, które nie są odprowadzane do oczyszczalni komunalnych, w celu redukcji ładunków zanieczyszczeń odprowadzanych do środowiska. Wszystkie zadania w tym zakresie mają ściśle określony termin wdrożenia wynikający ze stanowiska negocjacyjnego Polski w obszarze „Środowisko”.

Dyrektywa 91/676/EWG wskazuje jako konieczne do realizacji, w celu ochrony wód przed zanieczyszczeniami pochodzenia rolniczego, programy opracowane dla obszarów wyznaczonych jako szczególnie narażone na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych. W PWŚK zostały wskazane do realizacji zadania pochodzące ze wspomnianych programów działań tam gdzie zostały one ustalone, natomiast na pozostałych obszarach w ramach określenia działań uzupełniających, pozwalających na osiągnięcie przez wody założonych celów, zostały wskazane działania polegające na ograniczeniu odpływu związków azotu do wód z powierzchni użytkowanych rolniczo, głównie poprzez: *prowadzenie monitoringu wód, wspieranie rolnictwa ekologicznego i rolnictwa zrównoważonego* oraz prowadzenie właściwej techniki gospodarowania w zakresie uprawy roślin i hodowli zwierząt, ograniczającej straty związków azotowych do wód, np.: *przechowywanie nawozów naturalnych w odpowiednich warunkach*.

Z dyrektywy 2006/7/WE przeniesiono do PWSK zadania mające na celu kontrolowanie wody w kąpieliskach, zarządzanie jakością tej wody oraz udostępnianie społeczeństwu tych informacji. Wdrożenie powyższych wymagań nastąpi poprzez wskazanie jako koniecznych do realizacji działań typu: *objęcie nadzorem sanitarnym wody w kąpielisku i wykonywanie oceny jakości wody oraz informowanie mieszkańców o jakości wody w kąpielisku*. Należy zaznaczyć, iż wszelkie działania polegające na ograniczaniu zrzutów substancji zanieczyszczających z poszczególnych sektorów (komunalny, przemysłowy, rolnictwo) będą miały pozytywny wpływ na poprawę stanu wody w kąpieliskach.

Dyrektywa 98/83/WE wskazała konieczność realizacji działań mających na celu spełnianie przez wody wykorzystywane do zaopatrzenia ludności, odpowiednich norm jakościowych. Działania te zostały przetransponowane do PWSK poprzez następujące zapisy: *opracowanie oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia; informowanie mieszkańców o jakości wody przeznaczonej do spożycia*. Ponadto, tak jak w przypadku dyrektywy 2006/7/WE, wszelkie działania ograniczające zanieczyszczenie wód ze źródeł punktowych i rozproszonych będą realizować cele niniejszej dyrektywy.

Dyrektywa 86/278/EWG ma na celu niedopuszczenie do negatywnego oddziaływania stosowanych w państwach członkowskich osadów ściekowych na środowisko naturalne oraz na ludzi i zwierzęta. Realizacja założeń tej dyrektywy została zapewniona poprzez umieszczenie w PWSK zadania: *zagospodarowanie osadów ściekowych*. Obowiązek ten regulowany jest również przez krajowe akty prawne, tj. przez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie komunalnych osadów ściekowych (Dz. U. Nr 137, poz. 924) oraz przez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984, z późn. zm.).

Dyrektywa 92/43/EWG wskazuje na konieczność stworzenia spójnej Europejskiej Sieci Ekologicznej specjalnych obszarów ochrony siedlisk naturalnych i siedlisk gatunków, która pozwoli zachować te siedliska w odpowiednim dla nich stanie lub odtworzyć właściwe warunki dla uzyskania takiego stanu. Dyrektywa ta wskazuje również wymogi związane z realizacją inwestycji na obszarach Natura 2000.

Polska jako państwo członkowskie stworzyła listę potencjalnych obszarów ochrony siedlisk i przekazała do Komisji Europejskiej. W PWSK zostały uwzględnione odpowiednie działania zmierzające do utrzymania siedlisk we właściwym stanie, w zakresie zagadnień uzależnionych od stanu wód. Główne działania stanowiące w PWSK element zapewniający wdrażanie tejże dyrektywy to: *ochrona, zachowanie i przywracanie biotopów i naturalnych siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory; opracowanie i wdrożenie planu ochrony obszaru prawnie chronionego; ochrona, zachowanie ekosystemów od wód zależnych zgodnie z planami ochrony obszarów prawnie chronionych; kompleksowa ochrona układu hydrologicznego poprzez ochronę źródeł i zapobieganie erozji; tworzenie korytarzy ekologicznych i stref buforowych*.

Dyrektywa 79/409/EWG dotyczy ochrony wszystkich gatunków ptaków naturalnie występujących w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich. Zadania związane z wdrażaniem dyrektywy skierowane są na ochronę, gospodarowanie i regulowanie liczebności tych gatunków. Działania przewidziane w PWŚK dotyczą prawidłowego gospodarowania na wyznaczonych obszarach Natura 2000, do której należą obszary wytyczone zgodnie z przepisami dyrektywy 79/409/EWG. Zadania przewidziane do wdrożenia na obszarach ochrony gatunkowej są tożsame z działaniami wdrażanymi na obszarach siedliskowych, oczywiście z uwzględnieniem cech charakterystycznych rozpatrywanego obszaru.

Dyrektywa 91/414/EWG (zmieniona dyrektywami: 2005/25/WE, 2006/75/WE, 2008/69/WE, 2009/82/WE, 2009/116/WE oraz 2009/117/WE) ustanawia w państwach członkowskich jednolite zasady dopuszczania do obrotu środków ochrony roślin oraz dopuszczania przez KE substancji aktywnych do stosowania w środkach ochrony roślin. W Polsce zagadnienia dotyczące wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu reguluje ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.) implementująca przepisy przedmiotowej dyrektywy. Aktem wykonawczym do ww. ustawy jest rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 maja 2005 r. w sprawie zakresu badań, informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin i substancji aktywnej oraz zasad sporządzania ich oceny (Dz. U. Nr 100, poz. 839, z późn. zm.), które określa zakres dokumentacji wymaganej do uzyskania zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu. Proponowane działanie wynikające i pozwalające na spełnienie celów dyrektywy 91/414/EWG to przede wszystkim: *obowiązek stosowania środków ochrony roślin, dopuszczonych do obrotu zgodnie z ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.*

Dyrektywa 96/82/WE wskazuje na konieczność eliminowania lub zmniejszenia skutków dla środowiska z tytułu nadzwyczajnych zagrożeń, a także doskonalenie istniejącego systemu ratowniczego na wypadek zaistnienia awarii i klęsk żywiołowych. Jak zapisano w Polityce Ekologicznej Państwa do roku 2025 należy osiągnąć taki stan, aby awaryjność przemysłowych instalacji niebezpiecznych oraz środków transportowych (rurociągów, samochodów, wagonów kolejowych, statków) nie przekraczała średnich wskaźników dla państw OECD. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska obok podstawowych definicji i przepisów ogólnych w zakresie przeciwdziałania, zapobiegania i ograniczania skutków poważnych awarii przemysłowych określa również obowiązki prowadzącego zakład stwarzający zagrożenie wystąpienia awarii przemysłowej, obowiązki organów administracji związane z awarią przemysłową oraz współpracę międzynarodową w tym samym zakresie pomiędzy różnymi instytucjami. Proponowane działania pozwalające na spełnienie celów dyrektywy 96/82/WE to przede wszystkim: *opracowanie programu zapobiegania poważnym awariom przez zakłady o zwiększonym bądź dużym ryzyku; opracowanie wewnętrznego i zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego przez odpowiedzialne służby; opracowanie planów operacyjno-ratowniczych dla wszystkich gmin, w których znajdują się obiekty niebezpieczne; opracowanie*

wojewódzkich planów zarządzania ryzykiem dla wszystkich województw oraz planów powiatowych dla tych powiatów, na terenie których znajduje się więcej niż 5 obiektów niebezpiecznych; zorganizowanie na szczeblu centralnym systemu analizy doświadczeń z przebiegu zaistniałych awarii i przebiegu akcji ratowniczych; prowadzenie krajowego rejestru obiektów niebezpiecznych; opracowanie programu informowania społeczeństwa o nadzwyczajnych zagrożeniach środowiska i edukacji w tym zakresie, obejmującego działania na szczeblu lokalnym, regionalnym i centralnym; prace legislacyjne w analizowanym zakresie.

Dyrektywa 2008/1/WE dotyczy zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (IPPC). Uchyła ona dyrektywę 96/61/WE, której przepisy zostały transponowane do polskiego prawa ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska oraz poprzez akty wykonawcze do tej ustawy. Dyrektywa 2008/1/WE stanowi, że wszystkie istniejące instalacje, których funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w nich działalności, mogą powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska, powinny uzyskać pozwolenie zintegrowane, natomiast wszystkie nowe instalacje muszą uzyskać pozwolenie zintegrowane przed uruchomieniem. Proponowane działania wynikające i pozwalające na spełnienie celów dyrektywy 2008/1/WE to przede wszystkim: *uzyskanie pozwolenia zintegrowanego w celu zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli przez zakłady prowadzące rodzaje działalności wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122 poz. 1055); kontrola przestrzegania warunków w zakresie dopuszczalnych wartości emisji substancji zanieczyszczających środowisko; wydanie rozporządzenia Ministra Środowiska „w sprawie minimalnych wymagań wynikających z najlepszej dostępnej techniki, jakie muszą spełniać instalacje”.*

Dyrektywa 97/11/WE zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu skutków wywieranych przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 73 z 14.03.1997, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 3 str. 151), w polskim prawie ma umocowanie w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), która wprowadza procedurę administracyjną – postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko (OOS). Postępowanie to wszczyna się dla przedsięwzięć mogących znacząco, bądź mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko lub obszar Natura 2000. Ponadto procedura, określona ww. ustawą przewiduje proces strategicznej oceny na środowisko dla projektów, m.in. dla programów w dziedzinie gospodarki wodnej, który nie jest regulowany przepisami dyrektywy 97/11/WE. Proces OOS obejmuje wielokierunkową i kompleksową analizę stanu środowiska oraz wskazuje potencjalne pozytywne jak i negatywne oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

Dyrektywa 2003/4/WE określa konieczność udostępniania informacji o stanie wód, powietrza, gleby, przyrody itp., jak również informacji o działaniach lub środkach wpływających na środowisko lub zmierzających do jego ochrony, włączając podejmowane środki administracyjne oraz programy działania. Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do wdrożenia ustaw, rozporządzeń i zarządzeń mających na celu umożliwienie społeczeństwu dostępu do informacji o środowisku będących w posiadaniu władz publicznych. Zaproponowane działania wpisane do PWŚK realizujące obowiązki nałożone dyrektywą 2003/4/WE to: *prowadzenie bazy danych o środowisku i udostępnianie informacji przez Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska; publiczne udostępnianie informacji w zakresie planów ochrony środowiska i planów gospodarki odpadami; informowanie mieszkańców o jakości wody przeznaczonej do spożycia; informowanie mieszkańców o jakości wody w kąpielisku; przestrzeganie trybu postępowania w sprawach ocen oddziaływania na środowisko.*

Dyrektywa 2004/35/WE została zaimplementowana do polskiego prawa ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz.493, z późn. zm.). Ustawa określa zasady odpowiedzialności za zapobieganie szkodom w środowisku i naprawę szkód w środowisku. Przepisy ustawy stosuje się do zagrożenia szkodą w środowisku wywołaną emisją rozproszoną, pochodzącą z wielu źródeł, gdy jest możliwe ustalenie związku przyczynowego między bezpośrednim zagrożeniem szkodą w środowisku lub szkodą w środowisku, a działalnością podmiotu korzystającego ze środowiska. Proponowane działania wynikające i pozwalające na spełnienie celów dyrektywy 2004/35/WE to: *prowadzenie rejestru szkód w środowisku; prowadzenie działań naprawczych i kompensacyjnych w przypadku powstania szkody w środowisku.*

Dyrektywa 2006/118/WE określa kryteria oceny i stanu chemicznego wód podziemnych, a w szczególności normy jakości wód podziemnych. Dyrektywa reguluje sposób monitoringu wód podziemnych, określa sposób identyfikacji znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych zanieczyszczeń oraz inicjowanie działań mających na celu odwrócenie tych trendów. Określone są również środki zapobiegania wprowadzaniu zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ich ograniczenia. Niniejsza dyrektywa została częściowo przetransponowana do prawodawstwa polskiego za pomocą rozporządzenia w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych. Działania zidentyfikowane jako zapewniające wdrożenie niniejszej dyrektywy to przede wszystkim: *określenie dodatkowych punktów monitoringu jakości wód podziemnych; odizolowanie ognisk zanieczyszczeń; monitoring diagnostyczny dla potencjalnych ognisk zanieczyszczeń; systematyczna rekultywacja i rewitalizacja terenów użytkowanych wcześniej jako składowiska; uzupełnienie monitoringu dla eksploatowanych, wyłączonych z eksploatacji, rekultywowanych i zamkniętych składowisk odpadów oraz innych instalacji unieszkodliwiania odpadów komunalnych.*

Oprócz powyższych działań wynikających z realizacji dyrektyw wskazanych w załączniku VI A RDW, uwzględnione zostały działania podstawowe wymagane art. 11 pkt 3 (b-l) RDW, realizujące cele wymienione w RDW, w tym:

- działania służące spełnieniu wymogów art. 9, służące wdrożeniu zasady zwrotu kosztów usług wodnych (art. 11 pkt 3b RDW), zidentyfikowane jako: *analiza polityki opłat za wodę i ścieki; wprowadzenie koniecznych, wynikających z analizy, zmian w polityce opłat za wodę i ścieki; analiza opłat i koncesji za korzystanie z zasobów wodnych; analiza zwolnień z opłat za korzystanie z zasobów wodnych,*
- działania służące propagowaniu skutecznego i zrównoważonego korzystania z wody w celu niedopuszczenia do zagrożenia realizacji celów określonych w art. 4 (art. 11 pkt 3c RDW), zidentyfikowane jako: *skuteczne wprowadzenie programu racjonalizacji zużycia wody w zakładach przemysłowych; propagowanie idei zrównoważonego rozwoju i upowszechnienie informacji o podejmowanych działaniach, akcjach, kampaniach na rzecz aktywnej ochrony środowiska,*
- działania służące spełnieniu wymogów art. 7, włącznie ze środkami zabezpieczenia jakości wody w celu zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego przy produkcji wody do picia (art. 11 pkt 3d RDW), zidentyfikowane jako: *opracowanie warunków korzystania z wód regionu; opracowanie warunków korzystania z wód zlewni; opracowanie warunków korzystania z wód zlewni dla obszaru o podwyższonych celach środowiskowych,*
- działania służące kontroli poboru wody słodkiej powierzchniowej i podziemnej oraz retencja wody słodkiej powierzchniowej, w tym wykazy poborów wód i wymagane uprawnienia dla poboru i retencji (art. 11 pkt 3e RDW), zidentyfikowane jako: *weryfikacja pozwoleń wodnoprawnych na pobór wód, zwłaszcza na terenach o znacznym rozdysponowaniu wód zasobów wodnych; wprowadzenie ograniczeń w zużyciu wód na cele inne niż socjalno-bytowe, produkcji żywności i artykułów farmaceutycznych; weryfikacja zapisów instrukcji gospodarowania wodą,*
- działania służące ograniczeniu zanieczyszczeń, łącznie z wymogiem uprzedniego uzyskania zezwolenia na sztuczne zasilanie lub uzupełnianie części wód podziemnych (art. 11 pkt 3f RDW),
- działania służące kontroli zrzutów ze źródeł punktowych mogących przyczynić się do zanieczyszczenia (art. 11 pkt 3g RDW), zidentyfikowane jako: *działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej, np. prowadzenie ewidencji zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków i wdrożenie harmonogramu wywozu nieczystości płynnych i osadów ściekowych z przydomowych oczyszczalni; kontrola przestrzegania harmonogramu wywozu ścieków; kontrola przestrzegania warunków w zakresie dopuszczalnych wartości emisji substancji zanieczyszczających środowisko,*

- działania służące zapobieganiu lub kontroli wprowadzania zanieczyszczeń ze źródeł rozproszonych (art. 11 pkt 3h RDW), zidentyfikowane jako: *stosowanie środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu; uzyskania pozwolenia zintegrowanego w celu zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli przez zakłady prowadzące rodzaje działalności wymienione w rozporządzeniu w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości; kontrola przestrzegania warunków w zakresie dopuszczalnych wartości emisji substancji zanieczyszczających środowisko; prowadzenie rejestru szkód w środowisku; prowadzenie działań naprawczych i kompensacyjnych w przypadku powstania szkody w środowisku; opracowanie wewnętrznego i zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego przez odpowiedzialne służby,*
- działania służące kontroli nad innymi znaczącymi niekorzystnymi oddziaływaniami na stan wody, a w szczególności oddziaływania hydromorfologiczne (art. 11 pkt 3i RDW): *przeprowadzenie kontroli gospodarowania wodami w zakresie posiadanych pozwoleń oraz kontrole interwencyjne,*
- działania służące zakazom bezpośredniego zrzucania zanieczyszczeń do wód podziemnych (art. 11 pkt 3j RDW): *zakaz wprowadzania ścieków do wód,*
- działania służące eliminowaniu zanieczyszczenia wód powierzchniowych substancjami określonymi w wykazie substancji priorytetowych (art. 11 pkt 3k RDW), zidentyfikowano jako: *eliminacja zanieczyszczenia wód przez priorytetowe substancje niebezpieczne (wykaz I dyrektywy 76/464/EWG), poprzez: przeprowadzenie spisu zrzutów zawierających te substancje, ustalenie norm emisji tych substancji w zrzutach do wód bądź urządzeń kanalizacyjnych, wydawanie zezwoleń na odprowadzanie ścieków zawierających te substancje, opracowanie programów specjalnych ograniczania emisji priorytetowych substancji niebezpiecznych; ograniczenie zanieczyszczeń wód substancjami niebezpiecznymi (wykaz II dyrektywy 76/464/EWG), poprzez: przeprowadzenie spisu zrzutów zawierających te substancje, ustalenie norm emisji tych substancji w zrzutach do wód bądź urządzeń kanalizacyjnych, wydawanie zezwoleń na odprowadzanie ścieków zawierających te substancje, opracowanie programów mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wody,*
- inne działania służące zapobieganiu stratom zanieczyszczeń z technicznych instalacji oraz służących zapobieganiu i/lub redukcję przypadkowych wydarzeń mogących zanieczyszczać wodę (art. 11 pkt 3l RDW), zidentyfikowanych jako: *przeprowadzenie przez WIOŚ działań kontrolnych w zakresie wdrażania dyrektywy 2006/11/WE w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego niektórymi substancjami niebezpiecznymi odprowadzanymi do środowiska wodnego oraz dyrektywy 80/68/EWG w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem przez*

niektóre substancje niebezpieczne; opracowanie planów operacyjno-ratowniczych dla wszystkich gmin, w których znajdują się obiekty niebezpieczne; opracowanie wojewódzkich planów zarządzania ryzykiem dla wszystkich województw oraz planów powiatowych dla tych powiatów, na terenie których znajduje się więcej niż 5 obiektów niebezpiecznych (z liczby ok. 1200 obiektów niebezpiecznych na terytorium kraju).

Drugi rodzaj działań wskazanych przez RDW oraz przetransponowanych do polskiego prawodawstwa poprzez ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne to działania uzupełniające, opracowane i wdrażane w uzupełnieniu do działań podstawowych dla realizacji celów wskazanych w art. 4 RDW. Dyrektywa zawiera otwartą listę działań uzupełniających w załączniku VI B, natomiast ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne w art. 113a ust. 3 wskazuje następujące działania tego typu:

- środki prawne, administracyjne i ekonomiczne niezbędne do zapewnienia optymalnego wdrożenia przyjętych działań,
- wynegocjowane porozumienia dotyczące korzystania ze środowiska,
- działania na rzecz ograniczenia emisji,
- zasady dobrej praktyki,
- rekonstrukcję terenów podmokłych,
- działania służące efektywnemu korzystaniu z wody i ponownemu jej wykorzystaniu, między innymi promowanie technologii polegających na efektywnym wykorzystaniu wody w przemyśle i wodooszczędnych technik nawodnień,
- przedsięwzięcia techniczne, badawcze, rozwojowe, demonstracyjne i edukacyjne.

Celem wypełnienia obowiązku opracowania PWŚK, wykonany został Katalog działań zawierający zbiór działań, spośród których dokonywano wyboru w trakcie opracowywania programów dla poszczególnych części wód. Katalog składa się z dwóch części, tj. z części pierwszej, w której zawarto działania skierowane do wszystkich części wód bez względu na status zagrożenia nieosiągnięciem celów środowiskowych (obowiązujące na terenie całego kraju działania podstawowe) oraz z części drugiej, w której umieszczono działania wybierane jako działania podstawowe (tam gdzie zostały one zaplanowane), bądź te same działania jako działania uzupełniające, jeżeli zachodziła taka potrzeba, np. konieczność redukcji ładunku azotu poprzez budowę oczyszczalni ścieków, nie objętej wcześniej KPOŚK.

Przy wyborze działań dla poszczególnych części wód kierowano się przede wszystkim wynikami oceny ryzyka nieosiągnięcia przez wody dobrego stanu oraz identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceną ich wpływu na stan wód, jak również przepisami istniejących aktów prawnych, programów i dokumentów realizujących te zapisy, w zakresie spełniania wymagań nałożonych na Polskę i wypełnienia zadań wskazanych w aktach prawnych UE. Znaczącą rolę przy wyborze działań miały również wyniki konsultacji społecznych istotnych problemów gospodarki wodnej. W efekcie doboru działań dla poszczególnych części wód, jak

już wspomniano powyżej, działanie określone jako podstawowe, w niektórych częściach wód może stanowić działanie uzupełniające zmierzające do osiągnięcia założonych celów. Przeprowadzona weryfikacja oceny ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych po uwzględnieniu zaplanowanych i będących w trakcie realizacji działań podstawowych, zwłaszcza działań związanych z realizacją przepisów dyrektywy 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, pozwoliła na precyzyjne wskazanie odpowiednich działań uzupełniających tam gdzie to rzeczywiście konieczne.

Opracowane programy działań dla części wód powierzchniowych, regionów wodnych oraz obszarów dorzeczy ze względu na znaczne rozmiary nie zostały zamieszczone w części tekstowej PWŚK. W celu przedstawienia ich w sposób czytelny, przejrzysty i nieskomplikowany, stworzono bazę danych Microsoft Office Access. Baza ta jest integralną częścią PWŚK, zawiera zaproponowane działania wraz z podaniem kosztów i jednostki odpowiedzialnej za realizację. Nieskomplikowana formuła programu pozwala na łatwe i szybkie dotarcie do pożądaných informacji. Dzięki programowi Microsoft Office Access możliwe jest generowanie raportów, których efektem będą programy działań w wybranym układzie: dla scalonej części wód, regionu wodnego, obszaru dorzecza, ze wskazaniem jednostki podziału administracyjnego kraju, zestawienie kosztów dla działań podstawowych i uzupełniających oraz kosztów działań w danej kategorii. Szacuje się, iż łączny koszt działań na obszarze dorzecza Wisły wyniesie ok. 10,7 mld zł. Szczegółowe informacje na temat przewidywanych kosztów w podziale na regiony wodne, regionalne zarządy gospodarki wodnej, oraz scalone części wód powierzchniowych zawiera baza danych, która stanowi integralną część programu wodno-środowiskowego kraju.

Komentarza wymaga podejście do sposobu oszacowania kosztów poszczególnych działań zawartych w PWŚK. Przyjęto następujące założenia:

- koszty działań, których realizacja wynika z obowiązków statutowych jednostek administracji państwowej i samorządowej przyjęto jako działania bezkosztowe,
- koszty działań dot. inwestycji komercyjnych oszacowane zostały na podstawie aktualnych, na dzień opracowania PWŚK, cen rynkowych,
- koszty działań, które wynikają z realizacji innych planów i programów zostały przyjęte bezpośrednio z tych dokumentów; w przypadku KPOŚK, koszty niektórych działań wynoszą „0” zł; wynika to z faktu, iż niektóre aglomeracje podłączone są do więcej niż jednej oczyszczalni ścieków; w tej sytuacji koszty podane są ogółem dla aglomeracji, a nie rozdzielone na poszczególne oczyszczalnie,
- koszty działań wymagających pozyskania dodatkowych nakładów finansowych, innych niż podstawowy budżet jednostki, zostały oszacowane bezpośrednio przez jednostki odpowiedzialne za realizację określonych działań,
- nie oszacowano kosztów związanych z działaniami dotyczącymi budowy przepławek w celu zapewnienia ciągłości rzek i potoków, z uwagi na fakt, iż obszarem

jednostkowym dla tych działań jest obszar SCWP - bez wskazania szczegółowej lokalizacji i parametrów konkretnych inwestycji, co jest warunkiem określenia kosztów,

- w przypadku, gdy obszar objęty działaniem obejmował więcej niż jedną SCWP, koszt związany z jego realizacją rozdzielony został pomiędzy SCWP zlokalizowane w zasięgu działania.

Podsumowanie programów działań dla wód powierzchniowych rzecznych i podziemnych uwzględniające informacje o kosztach ich realizacji, wraz ze źródłami finansowania (ze szczególnym uwzględnieniem finansowania z budżetu państwa) przedstawiono w tabeli nr 38 i 39. Koszty dla działań podstawowych A i B oraz działań uzupełniających zaokrąglone zostały do setek zł. Dla wód powierzchniowych jezior, przejściowych i przybrzeżnych zakłada się, że wszystkie działania wyznaczone dla osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych rzek będą miały pozytywny wpływ na poprawę ich stanu jakościowego. Natomiast w zakresie wód podziemnych przyjmuje się, że wszystkie działania wyznaczone dla osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych będą miały wpływ na poprawę stanu chemicznego i ilościowego wód podziemnych. W związku z czym dla JCWPd zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych zaproponowano działania uzupełniające, zakładając jako podstawowe działania takie jak dla właściwych wód powierzchniowych.

Zamieszczone w tabeli nr 38 podsumowanie uwzględnia podział działań na podstawowe i uzupełniające. Na obszarze dorzecza Wisły największy udział kosztów przypada na zadania wynikające z KPOŚK (działania podstawowe z grupy A) oraz działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej (działania podstawowe z grupy B). Natomiast największy udział w kosztach działań uzupełniających przypada na działania związane z wdrażaniem krajowego i wojewódzkiego programu zwiększania lesistości.

Na obszarze dorzecza Wisły działania uzupełniające dla wód podziemnych zaplanowano dla tych jednolitych części wód podziemnych, które są zagrożone niespełnieniem celów środowiskowych do 2015 roku. Większość przewidzianych kosztów przeznaczona jest na wykonanie projektów oraz dokumentacji hydrogeologicznych mających na celu udokumentowanie zasobów dyspozycyjnych oraz określenie granic obszarów ochronnych głównych zbiorników wód podziemnych. Pozwoli to na racjonalną gospodarkę zasobami wód podziemnych oraz ich ochronę przed zanieczyszczeniami. Ważnym aspektem ochrony zasobów wód podziemnych jest poszukiwanie i dokumentowanie alternatywnych źródeł zaopatrzenia aglomeracji w wodę przeznaczoną na cele socjalno – bytowe oraz weryfikacja pozwoleń wodno – prawnych. Działania uzupełniające mające na celu ochronę jakości wód podziemnych, oraz przywrócenie im dobrego stanu to przede wszystkim monitoring lokalny wokół źródeł zanieczyszczeń punktowych (m. in. składowiska odpadów) oraz ich rekultywacja. Całkowite

oszacowanie kosztów działań uzupełniających w skali obszaru dorzecza będzie możliwe po dokładnej weryfikacji ilości, wielkości i typu źródeł zanieczyszczeń punktowych. Na obecnym etapie opracowano koszt jednostkowy prowadzenia monitoringu oraz rekultywacji składowisk odpadów i mogilników.

Tabela 38. Podsumowanie programów działań w latach 2010 -2015 na obszarze dorzecza Wisły – wody powierzchniowe

Obszar dorzecza Wisły*	
Ilość JCWP rzek	2660
Ilość niezagrożonych JCWP	1641
Ilość zagrożonych JCWP	1019
Ilość JCWP podlegających DEROGACJOM	871
Koszty działań A	9 590 860 300,0
Koszty działań B	335 466 300,0
Koszty działań uzupełniających	777 857 600,0
Źródła finansowania działań A	budżet państwa**, budżety JST, budżety operatorów, środki gospodarstwa rolnego, zadania ustawowe organów administracji publicznej, NFOŚiGW, WFOŚiGW, PROW (Program rolnośrodowiskowy), POIiŚ, RPO, EFS (Kapitał Ludzki)
Źródła finansowania działań B	budżet państwa***, zadania ustawowe organów administracji publicznej, budżety JST, budżety operatorów, środki gospodarstwa domowego/użytkownika obiektu, budżety zakładów, NFOŚiGW, WFOŚiGW, PROW (Program rolnośrodowiskowy), POIiŚ, RPO, MF EOG, SPPW, NMF.
Źródła finansowania działań uzupełniających	budżet JST, budżet Lasów Państwowych, środki właściciela gruntu, PROW (Program rolnośrodowiskowy), NFOŚiGW, WFOŚiGW, POIiŚ.

* Podmioty realizujące poszczególne działania znajdują się w bazie danych Microsoft Office Access stanowiącej załącznik do programu wodno-środowiskowego kraju.

** tj. 46 200 PLN w ramach Programu wyposażenia zakładów przemysłu rolno-spożywczego o wielkości nie mniejszej niż 4000 RLM odprowadzających ścieki bezpośrednio do wód w urzędzenia zapewniające wymagane przez polskie prawo standardy ochrony wód.

*** tj. 1 786 000 PLN w ramach wojewódzkich programów państwowego monitoringu środowiska, 8 153 250 PLN w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko: projekt POIS.05.03.00-00-186/09 pn „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 na obszarze Polski”.

Tabela 39. Podsumowanie programów działań w latach 2010-2015 na obszarze dorzecza Wisły – wody podziemne

Obszar dorzecza Wisły*	
Ilość JCWPd	90
Koszty działań podstawowych	tożsame z działaniami dla SCWP
Koszty działań uzupełniających	W PGW podano szacunkowo jednostkowe koszty danego działania, są one niewielkie i nie obciążają w żadnym stopniu budżetu państwa
Źródła finansowania działań podstawowych	nie dotyczy
Źródła finansowania działań uzupełniających	właściciele obiektów/ujęć, budżety JST, zakłady górnicze

* Wskazania podmiotów realizujących poszczególne działania zawiera załącznik do programu wodno-środowiskowego kraju

11. Wykaz pozostałych programów i planów wraz z krótką charakterystyką

Ustalenia PGW powinny znaleźć odzwierciedlenie w aktualizacjach dokumentów planistycznych i programowych na poziomie krajowym i regionalnym. Obowiązek adaptacji dotyczy przede wszystkim dokumentów powiązanych z procesem planowania.

Dokumentem nadrzędnym dla PGW jest Narodowa Strategia Gospodarowania Wodami. Pośrednio powiązane dokumenty planistyczne i programowe, dotyczące zagadnień gospodarowania wodami/ochrony zasobów wodnych w innych obszarach środowiskowych czy innych sektorach działalności, powinny uwzględniać najważniejsze kwestie planowania w gospodarce wodnej. Prezentowane poniżej dokumenty krajowe i regionalne dotyczą przedmiotowych zagadnień i powinny być realizowane w zależności od potrzeb przy jednoczesnym zachowaniu zasady zrównoważonego rozwoju.

Dokumenty planistyczne i programowe na poziomie krajowym w zależności od stopnia zbieżności tematycznej, w mniejszym, bądź większym stopniu powinny uwzględniać ustalenia PGW. Aktualnie w niektórych pojawiają się jedynie krótkie wzmianki o prowadzonych pracach planistycznych, inne natomiast w istotny sposób dotyczą tych tematów. Szereg dokumentów na tym szczeblu powstał około 2005 roku, więc kolejne aktualizacje tych programów w sposób bardziej szczegółowy powinny uwzględniać założenia i cele planowania gospodarowania wodami.

Na poziomie regionalnym obserwowana jest podobna sytuacja. W poszczególnych dokumentach pojawiają się wzmianki o prowadzonych pracach związanych z opracowaniem PWŚK i PGW, inne natomiast, np. wojewódzkie programy ochrony środowiska uwzględniają w sposób dość szczegółowy wykonane, czy planowane do wykonania zadania i prace w tym zakresie, uwzględniając je w swoich harmonogramach i kosztorysach. Z czasem aktualizacje poszczególnych dokumentów powinny zawierać coraz dokładniejsze informacje i elementy wypracowane w ramach procesu planowania gospodarowania wodami. Dotychczas to proces planowania gospodarowania wodami w dużym stopniu bazował na zapisach dokumentów planistycznych i programowych szczebla regionalnego, z uwagi na potrzebę uwzględnienia już zaplanowanych do realizacji polityk i programów, oczywiście jeżeli są one zgodne z założeniami i celami RDW. Na tak powstałej bazie zaplanowano odpowiednie zadania „dopełniające” dla uzyskania efektu celowego, które następnie będą musiały zostać uwzględnione i przeniesione na poziom krajowy i regionalny do realizacji.

Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustalenia PGW oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym i planów przeciwdziałania skutkom suszy uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województwa, w planach

zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Wprowadzenie powyższego przepisu reguluje kwestie spójności powstających dokumentów w tych dwóch płaszczyznach bezpośrednio i ściśle ze sobą powiązanych. Realnie taka zmiana będzie odczuwalna dopiero po aktualizacji poszczególnych dokumentów związanych z kształtowaniem gospodarki przestrzennej kraju.

KRAJOWE DOKUMENTY O CHARAKTERZE PLANISTYCZNYM I ROZWOJOWYM

Strategia Rozwoju Kraju 2007 – 2015

1. Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Kraju 2007 – 2015.

2. Zatwierdzenie

Dokument zatwierdzony przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006 roku.

3. Realizacja zapisów

2007 – 2015.

4. Tematyka

Strategia Rozwoju Kraju 2007 – 2015 jest nadrzędnym dokumentem polityki rozwoju społeczno – gospodarczego Polski. Wyznacza priorytetowe cele tej polityki i określa ich realizację na przestrzeni kilkunastu lat. Dokument ten, stanowi podstawę do tworzenia innych opracowań na szczeblu rządowym i samorządu terytorialnego oraz umożliwia racjonalne wykorzystanie środków finansowych pozyskanych z Unii Europejskiej.

Głównym celem strategii jest zmniejszenie istniejącego dystansu rozwojowego Polski, wobec krajów Unii, poprzez podniesienie poziomu i jakości życia swoich obywateli.

5. Wskazanie finansowania

- środki krajowe w kwocie 11,9 mld EUR z:
 - budżetu państwa,
 - budżetu jednostek samorządu terytorialnego,
 - budżetu innych podmiotów sektora finansów publicznych,
 - funduszy celowych,
 - środki prywatnych podmiotów gospodarczych w kwocie 6,4 mld EUR,
- publiczne środki wspólnotowe w kwocie 86 mld EUR z:
 - Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,
 - Europejskiego Funduszu Społecznego,
 - Funduszu Spójności,
 - Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w kwocie 13,2 mld EUR, współfinansowanie w kwocie 3,9 mld EUR,

- Europejskiego Funduszu Rybackiego w kwocie 0,7 mld EUR + współfinansowanie w kwocie 0,1 mld EUR,
- pozostałe źródła finansowania z:
 - Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego,
 - Norweskiego Obszaru Gospodarczego.

6. Działania przewidziane do realizacji

Założenia określają następujące priorytety Strategii:

- wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki w sektorze gospodarki wodnej realizacja powyższego założenia przejawia się poprzez modernizację rybołówstwa i przetwórstwa rybnego,
- poprawa stanu infrastruktury technicznej i społecznej,
- wzrost zatrudnienia i podniesienie jego jakości,
- budowa zintegrowanej wspólnoty społecznej i jej bezpieczeństwa,
- rozwój obszarów wiejskich,
- rozwój regionalny i podniesienie spójności terytorialnej.

Narodowy Plan Rozwoju 2007 – 2013

1. Tytuł dokumentu

„Narodowy Plan Rozwoju 2007 – 2013”.

2. Zatwierdzenie

Dokument przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 6 września 2005 r.

3. Realizacja zapisów

2007 – 2013.

4. Tematyka

Narodowy Plan Rozwoju jest kompleksowym programem rozwoju społecznego i koncepcją modernizacji polskiej gospodarki. NPR ma za zadanie ukierunkować i ustabilizować działanie instytucji publicznych i społecznych, sprzyjać realizowaniu interesów różnych grup ludności. W ten sposób stanie się narzędziem programowania i koordynowania działań podmiotów publicznych, prywatnych i społecznych. Dla osiągnięcia celów rozwojowych określonych w NPR planowane jest podjęcie działań równocześnie w trzech wymiarach, tj.:

- *strukturalnym* - oddziaływanie na cechy strukturalne gospodarki,
- *przestrzennym* - oddziaływanie na zagospodarowanie przestrzeni kraju,
- *regionalnym* - oddziaływanie na rozwój i konkurencyjność regionów (województw).

Jako główne cele strategiczne zostały wymienione:

- utrzymanie gospodarki na ścieżce wysokiego wzrostu gospodarczego,
- wzmocnienie konkurencyjności regionów i przedsiębiorstw oraz wzrost zatrudnienia,

- podniesienie poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej (zmniejszenie regionalnego zróżnicowania poziomu dochodów i dostępność komunikacyjna do regionów).

5. Wskazanie finansowania

Plan finansowany będzie z następujących źródeł:

- publiczne fundusze krajowe – 40,5 mld euro,
- krajowe środki prywatne – 28,0 mld euro,
- publiczne środki unijne oraz inne źródła zagraniczne – 73,6 mld euro.

Łączna kwota finansowania – 142,1 mld euro.

6. Działania przewidziane do realizacji

Do realizacji priorytetów Narodowego Planu Rozwoju zaproponowano 117 działań ujętych w 24 kierunkach. Działania te wynikają z dokumentów strategicznych (horyzontalnych, sektorowych i regionalnych) i stanowią podstawę do opracowania programów operacyjnych.

Narodowa Strategia Rozwoju Regionalnego

1. Tytuł dokumentu

„Narodowa Strategia Rozwoju Regionalnego na lata 2007 – 2013”.

2. Zatwierdzenie

NSRR została przyjęta przez Radę Ministrów dnia 2 października 2007 r.

3. Realizacja zapisów

2007 – 2013.

4. Tematyka

NSRR jest dokumentem określającym uwarunkowania, cele i kierunki wspierania rozwoju regionalnego przez państwo oraz koordynacji polityki sektorowej w województwach. Dokument określa priorytety i kryteria wyodrębniania obszarów wsparcia, zasady i kryteria wsparcia finansowego programów wojewódzkich z punktu widzenia polityki państwa. NSRR wskazuje również sposób koordynacji działań wszystkich ministrów oraz funduszy celowych, które są zgodne z celami i zasadami polityki rozwoju regionalnego państwa.

5. Wskazanie finansowania

Strategia finansowana będzie z następujących źródeł:

- publiczne fundusze krajowe,
- krajowe środki prywatne,
- publiczne środki unijne oraz inne źródła zagraniczne.

6. Działania przewidziane do realizacji

Realizacja działań Strategii będzie ukierunkowana na spełnienie założonych celów strategicznych:

- większa konkurencyjność województw,

- większa spójność społeczna, gospodarcza przestrzenna,
- szybszy wzrost- wyrównywanie szans rozwojowych.

Dla każdego z wymienionych celów zdefiniowano szereg działań priorytetowych, których realizacja pozwoli na wypełnienie założeń Strategii.

Koncepcja Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju

1. Tytuł dokumentu

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju

2. Zatwierdzenie

Koncepcja została przyjęta w dniu 5 października 1999 r. przez Radę Ministrów oraz w dniu 17 listopada 2000 r. przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2001 r. Nr 26, poz. 432).

3. Realizacja zapisów

Okres około 25 lat począwszy od roku 1999.

4. Tematyka

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju jest podstawowym dokumentem określającym zasady polityki państwa w dziedzinie przestrzennego zagospodarowania kraju. Zawiera ogólne kierunki rozwoju poszczególnych struktur i elementów przestrzennych, uwzględniające uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne, priorytety oraz sektorowe założenia rozwojowe, w tym stwierdzenie, że stan ilościowy i jakościowy zasobów wodnych jest jednym z podstawowych problemów strategicznych Polski, warunkującym rozwój cywilizacyjny.

Zgodnie z Koncepcją, cele strategiczne sektora gospodarki wodnej oprócz problemów kształtowania ilości i jakości zasobów wodnych powinny uwzględniać także problematykę ochrony przed powodzią. Szczególny nacisk położony jest na użytkowe aspekty gospodarki wodnej – zarówno w kontekście zapewnienia zaopatrzenia w wodę, ochrony jakości wód jak i racjonalizacji zużycia wody przez odbiorców przemysłowych i gospodarkę komunalną, modernizacji dróg wodnych oraz ochronę przed powodzią. Realizacji celów strategicznych ma służyć proekologiczne gospodarowanie zasobami wód, poddanie regułom gospodarki rynkowej użytkowania wód w gospodarce, zintegrowanie działań prowadzonych na poziomach lokalnym, regionalnym i ponadregionalnym, zagospodarowanie szlaków śródlądowych, budowę zadaniowych zbiorników retencyjnych i stymulowanie małej retencji. Z uwagi na termin opracowania KPPZK (1999 r.), nie uwzględnia ona istotnych zmian w obecnych uwarunkowaniach istniejących w kraju (choćby przystąpienie do UE). W minionych latach przystępowano do opracowania nowej koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, jednak prace te nie były finalizowane. Obecnie trwa przygotowywanie dokumentu Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030, mającego zastąpić w systemie prawa dokument

obecnie obowiązujący. W roku 2010 planowane są konsultacje projektu KPZK 2030 i opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko skutków realizacji tego projektu.

Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016

1. Tytuł dokumentu

„Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejm RP w dniu 22 maja 2009 r.

3. Realizacja zapisów

W latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.

4. Tematyka

Dokument w głównej mierze określa zasady postępowania wobec środowiska oraz określa priorytety jego ochrony. Idea polega na zasadzie zrównoważonego rozwoju.

Posiada strukturę podobną do "Polityki ekologicznej Państwa na lata 2003 - 2006", jednakże inaczej akcentuje potrzebę działań uznanych jako priorytetowe.

5. Wskazanie finansowania

Szacuje się, że niezbędne nakłady na wykonanie zadań określonych w polityce ekologicznej na lata 2009-2012 wyniosą 66,2 mld zł (ceny 2007 r.), a na lata 2013-2016 – 63,5 mld zł.

Źródła finansowania:

- środki prywatne,
- środki publiczne a w nich NFOŚiGW, budżet jednostek samorządu terytorialnego, budżet państwa oraz środki zagraniczne (środki w ramach pomocy Unii Europejskiej oraz środki z Mechanizmu Finansowego EOG i Norweskiego Mechanizmu Finansowego, Instrumentu Szwajcarskiego oraz innej pomocy bilateralnej).

Przewidywane koszty:

- ochrona powietrza atmosferycznego – 19,3 mld zł,
- ochrona wód i gospodarka wodna – 36,1 mld zł,
- gospodarka odpadami – 6,7 mld zł.
- na inne cele polityki ekologicznej dotyczące przedsięwzięć w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi, ochrony powierzchni ziemi, ochrony przyrody, różnorodności przyrodniczej i krajobrazu, działalność badawczo-rozwojową w ochronie środowiska, monitoring oraz pozostałą działalność w ochronie środowiska (poważne awarie, chemikalia, biotechnologie i GMO, promieniowanie jonizujące) - 4,1 mld zł.

6. Działania przewidziane do realizacji

Działania systemowe wyszczególnione w dokumencie to:

I. Uwzględnienie zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych

- rozwój metodologii wykonywania ocen oddziaływania na środowisko dla dokumentów strategicznych oraz szkolenia dla projektodawców tych dokumentów oraz dla osób oceniających.

II. Aktywizacja rynku na rzecz ochrony środowiska

- zastosowanie systemu „zielonych zamówień” w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego organizowanych przez wszystkie instytucje korzystające ze środków publicznych, eliminacja z rynku wyrobów szkodliwych dla środowiska, promocja tworzenia „zielonych miejsc pracy” z wykorzystaniem funduszy Unii Europejskiej, promocja transferu do Polski najnowszych technologii służących ochronie środowiska przez finansowanie projektów w ramach programów unijnych, wykonanie analizy dotyczącej możliwości wprowadzenia w Polsce „zielonej” reformy podatkowej, przeprowadzenie ogólnopolskiej kampanii społecznej kształtującej zrównoważone wzorce konsumpcji, wprowadzenie etykiet informujących o produktach ekologicznych i ich promocja wśród społeczeństwa, opracowanie krajowego planu wycofania proszków do prania zawierających fosforany, wsparcie zastosowania pojazdów o niskiej emisji i wysokiej efektywności energetycznej z napędami alternatywnymi oraz wypracowanie rozwiązań hamujących napływ do krajowego parku zagranicznych pojazdów o niekorzystnych parametrach ekologicznych i energetycznych.

III. Zarządzanie środowiskowe

- stworzenie mechanizmów stymulujących przystępowanie przedsiębiorstw i instytucji do systemów zarządzania środowiskowego. Do mechanizmów tych należą:
 - wprowadzanie „zielonych zamówień” promujących w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego firmy posiadające certyfikaty zarządzania środowiskowego przez uzyskanie przez nie dodatkowych punktów,
 - upowszechnienie wśród społeczeństwa logo EMAS i normy ISO 14001 a także logo CP jako znaków jakości środowiskowej firmy będącej wytwórcą danego wyrobu lub świadczącej określoną usługę,
 - podniesienie prestiżu instytucji publicznej posiadającej certyfikat zarządzania przez akcję wśród społeczeństwa dotyczącą znaczenia takiego certyfikatu,
 - ograniczenie częstotliwości kontroli, w zakresie ochrony środowiska, podmiotów posiadających certyfikaty zarządzania środowiskowego i uproszczenie trybu ich kontroli,
 - ograniczenie kosztów związanych z wdrożeniem systemów zarządzania środowiskowego przez przedsiębiorstwa i instytucje.

IV. Udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska

- doskonalenie metod udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie przez wszystkie instytucje publiczne, rozwój szkolnej edukacji w zakresie ochrony środowiska, dostępu do informacji o środowisku oraz kształtowanie zachowań zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju (akcje, szkolenia dla nauczycieli i szkół), promowanie etykiet znakujących aspekt środowiskowy produktów w celu ułatwienia konsumentom zachowań proekologicznych, finansowe wspieranie przez fundusze ekologiczne projektów realizowanych przez organizacje pozarządowe, zapewnienie udziału pozarządowych organizacji ekologicznych we wszystkich gremiach podejmujących decyzje dotyczące ochrony środowiska, szkolenia dla pracowników instytucji publicznych oraz przedsiębiorców w zakresie przepisów o dostępie społeczeństwa do informacji o środowisku,
- ściślejsza współpraca z dziennikarzami w zakresie edukacji ekologicznej wszystkich grup społecznych.

V. Rozwój badań i postęp techniczny

- uruchomienie systemu zagranicznych stypendiów naukowych dla najlepszych absolwentów uczelni związanych z ochroną środowiska, umożliwienie finansowania przez fundusze ekologiczne wdrażania ekoinnowacji opracowanych w polskich placówkach naukowych, zwiększenie wymiany zespołów badawczych z najlepszymi zagranicznymi instytutami (wspierane finansowo przez fundusze ekologiczne), doposażenie w nowoczesną aparaturę naukową instytutów, uczelni i systemów monitoringu (finansowane przez NFOŚiGW), wspieranie platform technologicznych jako miejsca powstawania rozwiązań innowacyjnych przez ośrodki naukowe i jednostki gospodarcze, wdrożenie systemu informatycznego resortu „Środowisko”, w tym wdrożenie Systemu Informatycznego Inspekcji Ochrony Środowiska „EKOINFONET”, uruchomienie krajowego systemu monitorowania technologii środowiskowych.

VI. Odpowiedzialność za szkody w środowisku

- zakończenie prac nad pełną transpozycją przepisów dyrektywy 2004/35/WE do ustawodawstwa polskiego przez nowelizację ustawy o zapobieganiu i naprawie szkód w środowisku,
- stworzenie bazy danych o szkodach w środowisku i działaniach naprawczych,
- prowadzenie szkoleń na temat odpowiedzialności sprawcy za szkody w środowisku dla pracowników administracji, sądownictwa oraz podmiotów gospodarczych,
- wzmocnienie kadrowe i aparaturowe Inspekcji Ochrony Środowiska pozwalające na pełną realizację zadań kontrolnych,

- zapewnienie w budżecie państwa środków na rekultywację terenów zanieczyszczonych przed 30 kwietnia 2007 r.

VII. Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym

- wdrożenie wytycznych metodycznych dotyczących uwzględnienia w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej, w szczególności wynikających z opracowań ekofizjograficznych, prognoz oddziaływania na środowisko (wraz z poprawą jakości tych dokumentów),
- wdrożenie przepisów umożliwiających przeprowadzanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (które jest opracowaniem planistycznym obejmującym teren całej gminy),
- zatwierdzenie wszystkich obszarów europejskiej sieci Natura 2000 oraz sporządzenie dla nich planów ochrony,
- wdrożenie koncepcji korytarzy ekologicznych,
- uwzględnianie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi,
- określenie zasad ustalenia progów tzw. chłonności środowiskowej oraz pojemności przestrzennej zależnie od typu środowiska,
- wprowadzenie mechanizmów ochrony zasobów złóż kopalin przed zagospodarowaniem powierzchni uniemożliwiającym przyszłe wykorzystanie,
- uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wyników.

Działania związane z ochroną zasobów naturalnych:

- **Ochrona przyrody:**
 - dokończenie inwentaryzacji i waloryzacji różnorodności biologicznej Polski,
 - zadania wynikające z Krajowej strategii ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej dotyczące przywracania właściwego stanu siedlisk przyrodniczych (ekosystemów) i ostoi gatunków na obszarach chronionych wraz z zachowaniem zagrożonych wyginięciem gatunków oraz różnorodności genetycznej roślin, zwierząt i grzybów,
 - przywrócenie drożności lądowych i wodnych korytarzy ekologicznych umożliwiających przemieszczanie się zwierząt i funkcjonowanie populacji w skali kraju, wsparcia procesu opracowania planów ochrony dla obszarów chronionych,
 - zwiększenie świadomości społeczeństwa w zakresie potrzeb i właściwych metod ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - wypracowanie metod skutecznej ochrony cennych przyrodniczo zadrzewień przydrożnych oraz terenów zieleni miejskiej,

- **Ochrona i zrównoważony rozwój lasów:**
 - realizacja przez Lasy Państwowe „Krajowego programu zwiększenia lesistości”,
 - dostosowanie składu gatunkowego drzewostanów do siedliska oraz zwiększenie różnorodności genetycznej i gatunkowej biocenoz leśnych, w tym realizacja programu restytucji jodły w Sudetach oraz ochrony i restytucji cisa w Polsce,
 - rozbudowę funkcji leśnych banków genów oraz wprowadzenie alternatywnego systemu certyfikacji lasów,
- **Racjonalne gospodarowanie zasobami wody:**
 - przyjęcie przez Rząd i Parlament Narodowej Strategii Gospodarowania Wodami do 2030 r. (z uwzględnieniem etapu 2015 r.),
- **Ochrona powierzchni Ziemi:**
 - opracowanie krajowej strategii ochrony gleb, w tym walki z ich zakwaszeniem,
 - promocja rolnictwa ekologicznego i rolnictwa integrowanego,
 - waloryzacja terenów pod względem ich przydatności do produkcji zdrowej żywności oraz promocja takiej żywności,
 - rozwój monitoringu gleb,
 - finansowe wspieranie przez fundusze ekologiczne inicjatyw dotyczących rekultywacji terenów zdegradowanych i zdewastowanych,
 - zakończenie opracowania systemu osłony przeciwoświsiskowej przez Państwowy Instytut Geologiczny,
- **Gospodarowania Zasobami Geologicznymi:**
 - ułatwienia dla przedsiębiorstw prowadzących prace poszukiwawczo-rozpoznawcze przez uchwalenie nowego prawa geologicznego i górniczego,
 - ułatwienia w dostępie do map i danych geologicznych,
 - uzupełnienia mapy geośrodowiskowej Polski w skali 1:50 000 o nowe warstwy tematyczne,
 - uzupełnienie baz danych geologiczno-inżynierskich dla aglomeracji miejskich,
 - tworzenie stanowisk dokumentacyjnych i geoparków w celu prawnej ochrony dziedzictwa geologicznego Polski oraz inwentaryzacja stanowisk geologicznych i utworzenie ich centralnego rejestru,
 - zakończenie prac nad systemem osłony przeciwoświsiskowej SOPO i utworzenie centralnego rejestru osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi,
 - określenie obszarów zagrożonych naturalnymi mikrowstrząsami sejsmicznymi,
 - prowadzenie polityki koncesyjnej mającej na celu zwiększenie udokumentowania złóż surowców energetycznych z jednoczesnym promowaniem nowych technologii pozyskiwania energii ze złóż, zwłaszcza węgla, w celu

minimalizowania negatywnego wpływu na środowisko dotychczasowego sposobu eksploatacji,

- promowanie wykorzystania metanu z pokładów węgla,
- doskonalenie prawodawstwa dotyczącego ochrony zasobów kopalin i wód podziemnych,
- ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kopalin,
- eliminacja nielegalnej eksploatacji kopalin,
- wzmocnienie ochrony niezagospodarowanych złóż kopalin w procesie planowania przestrzennego,
- wykonanie bilansu pojemności struktur geologicznych, w których możliwa jest sekwestracja dwutlenku węgla na terenie Polski,
- rozpoznanie geologiczne złóż soli kamiennej, wyczerpanych złóż ropy i innych struktur geologicznych pod kątem magazynowania ropy naftowej i gazu ziemnego oraz składowania odpadów, w tym promieniotwórczych,
- dokończenie dokumentowania zasobów dyspozycyjnych wód leczniczych i termalnych oraz głównych zbiorników wód podziemnych.

Działania związane z poprawą jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego:

- **Środowisko a zdrowie:**

- doposażenie straży pożarnej w sprzęt do ratownictwa chemiczno-ekologicznego oraz sporządzanie wojewódzkich i powiatowych planów zarządzania ryzykiem wystąpienia awarii,

- **Jakość powietrza:**

- dalsza redukcja emisji SO₂, NO_x i pyłu drobnego z procesów wytwarzania energii; zadanie to jest szczególnie trudne dlatego, że struktura przemysłu energetycznego Polski jest głównie oparta na spalaniu węgla i nie można jej zmienić w ciągu kilku lat,
- możliwie szybkie uchwalenie nowej polityki energetycznej Polski do 2030 r.,
- modernizacja systemu energetycznego,
- podjęcie działań związanych z gazyfikacją węgla (w tym także z gazyfikacją podziemną) oraz z techniką podziemnego składowania dwutlenku węgla,
- konieczne opracowanie i wdrożenie przez właściwych marszałków województw programów naprawczych w 161 strefach miejskich, w których notuje się przekroczenia standardów dla pyłu drobnego PM10 i PM2,5 zawartych w dyrektywie CAFE,

- uruchomienie pierwszej linii kolejowej dla samochodów ciężarowych przejeżdżających przez Polskę w transzycie wschód - zachód (tzw. transport intermodalny),
- **Ochrona wód:**
 - budowa lub modernizacja oczyszczalni ścieków z podwyższonym usuwaniem biogenów dla wszystkich aglomeracji powyżej 15 000 RLM oraz rozbudowa dla nich sieci kanalizacyjnych,
 - uruchomienie działań zapisanych w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy w Polsce oraz w programie wodno-środowiskowym kraju,
 - opracowanie programów działań specjalnych mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia powodowanego przez substancje niebezpieczne i priorytetowe pochodzące przede wszystkim ze źródeł przemysłowych,
 - realizacja programów działań na obszarach szczególnie narażonych na azotany pochodzenia rolniczego,
 - wyposażenie zakładów sektora rolno-spożywczego w wysokosprawne oczyszczalnie ścieków,
 - wyposażenie jak największej liczby gospodarstw rolnych w zbiorniki na gnojnicę i płyty obornikowe,
 - ustanowienie obszarów ochronnych dla głównych zbiorników wód podziemnych oraz stref ochrony ujęć wód podziemnych,
 - rozwój sieci monitoringu jakości wód powierzchniowych i podziemnych,
 - ścisła współpraca z państwami leżącymi nad Morzem Bałtyckim w realizacji programu ochrony wód tego morza w ramach Konwencji Helsińskiej,
 - wdrożenie najbardziej skutecznych i ekonomicznie opłacalnych metod odzysku osadów ściekowych z dużych oczyszczalni ścieków,
- **Gospodarka odpadami:**
 - zorganizowanie banku danych o odpadach (do końca 2009 r.),
 - reforma obecnego systemu zbierania i odzysku odpadów komunalnych w gminach, dająca władzom samorządowym znacznie większe uprawnienia w zarządzaniu i kontrolowaniu systemu (do końca 2009 r.),
 - zwiększenie stawek opłat za składowanie odpadów zmieszanych biodegradowalnych oraz odpadów, które można poddać procesom odzysku,
 - finansowe wspieranie przez fundusze ekologiczne inwestycji dotyczących odzysku i recyklingu odpadów, a także wspieranie wdrożeń nowych technologii w tym zakresie,
 - dostosowanie składowisk odpadów do standardów UE,

- wprowadzenie rozwiązań poprawiających skuteczność systemu recyklingu wyeksploatowanych pojazdów,
- finansowe wspieranie przez fundusze ekologiczne modernizacji technologii prowadzących do zmniejszania ilości odpadów na jednostkę produkcji (technologie małodopadowe),
- realizacja projektów dotyczących redukcji ilości składowanych odpadów komunalnych i zwiększenia udziału odpadów komunalnych poddawanych odzyskowi i unieszkodliwieniu,
- intensyfikacja edukacji ekologicznej promującej minimalizację powstawania odpadów (np. opakowań, toreb foliowych) i ich preselekcję w gospodarstwach domowych,
- wzmocnienie przez Inspekcję Ochrony Środowiska kontroli podmiotów odbierających odpady od wytwórców oraz podmiotów posiadających instalacje do odzyskiwania i unieszkodliwiania odpadów,
- dokończenie akcji likwidacji mogilników, zawierających przeterminowane środki ochrony roślin i inne odpady niebezpieczne oraz akcji eliminacji PCB z transformatorów i kondensatorów,
- **Oddziaływanie hałasu i pól elektromagnetycznych:**
 - sporządzenie map akustycznych dla miast powyżej 100 tys. mieszkańców oraz dla dróg krajowych i lotnisk, a także wynikających z nich programów ochrony przed hałasem,
 - zorganizowanie laboratorium referencyjnego do pomiaru pól w ramach Inspekcji Ochrony Środowiska i szkolenie specjalistów w zakresie ich pomiaru, a także opracowanie w Ministerstwie Środowiska procedur zapewniających bezpieczną lokalizację źródeł pól elektromagnetycznych,
- **Substancje chemiczne w środowisku:**
 - szkolenia dotyczące odpowiedzialnego stosowania chemikaliów i postępowania z ich odpadami, wspierane finansowo przez fundusze ekologiczne oraz propagowanie produktów z substancji ulegających biodegradacji (np. torby na zakupy, naczynia jednorazowe),
 - kontynuacja programów krajowe dotyczące usuwania PCB z transformatorów, kondensatorów i innych urządzeń zawierających te związki wraz z dekontaminacją tych urządzeń, usuwanie azbestu, likwidacja mogilników.

Krajowy Program Zwiększenia Lesistości (aktualizacja 2003 r.)

1. Tytuł dokumentu

Krajowy program zwiększenia lesistości. Aktualizacja 2003.

2.Zatwierdzenie

Aktualizacja dokumentu „Krajowy program zwiększania lesistości” został zaakceptowany do realizacji przez Radę Ministrów RP w dniu 23 czerwca 1995 r.

3.Realizacja zapisów

Realizacja „Krajowego programu zwiększenia lesistości” obejmuje lata 1995-2020.

4.Tematyka

Program zakłada zwiększenie zalesienia Polski do 30% do 2020 r. oraz do 33% po roku 2050. Został podzielony na cztery etapy:

- pierwszy etap został zrealizowany w latach 1995-2000,
- drugi etap zaplanowany na lata 2001-2005,
- trzeci etap zaplanowany na lata 2006-2010,
- czwarty etap zaplanowany na lata 2011 – 2020.

5.Wskazanie finansowania

Koszty realizacji I etapu zalesień (lata 1995-2000) dotyczące gruntów państwowych były finansowane z trzech źródeł:

- budżet państwa 214,2 mln zł (89,3%),
- NFOŚiGW 22,6 mln zł (9,4%),
- EKOFUNDUSZ 3,0 mln zł (1,3%),
- RAZEM 239,8 mln zł (100%).

I etap programu zalesienia gruntów państwowych kosztował 239,8 mln zł, a zaplanowane przez Program koszty miały wynieść 75 mln zł. Ta trzykrotnie większa wartość spowodowana była kilkudziesięciu procentowym wzrostem inflacji pomiędzy cenami z roku 1994, a latami 1995-2000. Istotnym powodem było również zwiększenie zakresu powierzchni do zalesienia w latach 1998-2000.

Koszty zalesień w ramach realizacji Programu w kolejnych okresach jego wdrażania określone zostały w następującej wysokości:

- w okresie 2001 – 2005 – 708 mln zł,
- w okresie 2006 – 2010 – 1638 mln zł,
- w okresie 2011 – 2020 – 7704 mln zł,

6.Działania przewidziane do realizacji.

W latach 2001-2010 priorytetem jest zalesienie 90 tys. ha należących do Skarbu Państwa oraz 190 tys. gruntów niepaństwowych. Na lata 2001-2005 z przewidzianych 120 tys. ha gruntów do zalesienia, zalesione zostało 95,4 tys. ha gruntów z czego 46,3 tys. ha gruntów państwowych oraz 49,1 tys. ha gruntów niepaństwowych. Natomiast w latach 2006-2010 zaplanowane do zalesienia jest 160 tys. ha gruntów z czego 40 tys. ha gruntów Skarbu Państwa i 120 tys. ha gruntów niepaństwowych.

Etap trzeci w latach 2011-2020 przewiduje do zalesienia 130 tys. ha gruntów państwowych i 550 tys. ha pozostałych gruntów.

Strategia Rozwoju Energetyki Odnawialnej

1. Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Energetyki Odnawialnej.

2. Zatwierdzenie

Dokument przyjęty przez Sejm w dniu 23 sierpnia 2001 r.

3. Realizacja zapisów

W latach 2001-2020.

4. Tematyka

Strategia podkreśla znaczenie odnawialnych źródeł energii (OZE). Celem dokumentu jest zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w bilansie paliwowo-energetycznym kraju do 7,5% w 2010 roku i do 14% w 2020 roku w strukturze zużycia nośników pierwotnych. Główną korzyścią z rozwoju energetyki odnawialnej jest poprawa warunków klimatycznych przez redukcję emisji gazów cieplarnianych, głównie dwutlenku węgla.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Strategia przedstawia jedynie ogólne działania organizacyjne, formalno-prawne, wspierające rozwój naukowy oraz edukacyjne, których realizacja powinna pozwolić na właściwe wdrożenie założeń strategii i tym samym zwiększenie wykorzystania energii z OZE, m. in.:

- kreowanie polityki dot. odnawialnych źródeł energii,
- przygotowanie programów rozwoju poszczególnych rodzajów OZE wraz z przeprowadzeniem analiz ekonomicznych,
- wprowadzenie niezbędnych zmian w przepisach prawa, zwłaszcza w Prawie energetycznym,
- stworzenie systemu wspierania OZE,
- wsparcie finansowe przedsięwzięć z zakresu odnawialnych źródeł energii,
- wspieranie programów badawczych i demonstracyjnych,
- wprowadzenie programów informacyjnych w tym zakresie,
- wykorzystanie doświadczeń innych krajów w ramach współpracy międzynarodowej.

Krajowa Strategia Ochrony i Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej

1. Tytuł dokumentu

Krajowa Strategia Ochrony i Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej oraz Program Działań na lata 2007-2013.

2. Zatwierdzenie

Dokument zatwierdzony przez Radę Ministrów w dniu 26 października 2007 roku.

3. Realizacja zapisów

W latach 2007-2013.

4. Tematyka

Przedmiotem Strategii jest cała różnorodność biologiczna na poziomie wewnątrzgatunkowym, międzygatunkowym oraz ponadgatunkowym.

Głównym celem jest zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski, oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa. Zgodnie z przyjętymi założeniami rozwinięcie Krajowej Strategii stanowi program działań (opracowany na lata 2007 – 2013). Niektóre z zadań w nim wskazanych są działaniami długoterminowymi, które będą realizowane w kolejnych okresach.

5. Wskazanie finansowania

Łączny koszt działań planowanych do realizacji w okresie 2008 – 2013 w ramach Strategii oszacowano na 281,1 mln zł.

Finansowanie będzie realizowane z następujących źródeł:

- budżet państwa: 168,1 mln zł, z tego 88,4 mln zł to fundusze UE i międzynarodowe,
- Inne środki krajowe, w tym NFOŚiGW i WFOŚiGW – 113,0 mln zł.

6. Działania przewidziane do realizacji

Działania strategiczne:

- rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń,
- skuteczne usunięcie lub ograniczanie aktualnych pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej,
- zachowanie i/lub wzbogacanie istniejących oraz odtwarzanie utraconych elementów różnorodności biologicznej,
- pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy

zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju,

- podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej,
- udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej,
- rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej,
- użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Realizację strategii i działań strategicznych oparto na 4 zasadach:

- zasada konsolidacji – maksymalna integracja działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej na wszystkich poziomach realizowanej polityki ekologicznej państwa,
- zasada regionalizacji – opracowanie regionalnych strategii i programów i wyznaczenie organów koordynujących ich wdrażanie,
- zasada umiędzynarodowienia – respektowanie międzynarodowych konwencji, porozumień i zasad w zakresie ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,
- zasada uspołecznienia – potrzeba stworzenia mechanizmów wykorzystujących zaangażowanie potencjału społecznego w działania na rzecz ochrony różnorodności biologicznej.

Działania operacyjne wskazane w Dziale Gospodarka Wodna obejmują:

- wzmocnienie działań na rzecz osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a także ekosystemów wodnych i od wód zależnych, w tym utrzymania wszędzie tam gdzie jest to możliwe, naturalnego lub zbliżonego do naturalnego charakteru rzek i ich dolin,
- odtworzenie ciągłości ekologicznej rzek.

Strategia Ochrony Obszarów Wodno-Błotnych w Polsce

1. Tytuł dokumentu

Strategia ochrony obszarów wodno-błotnych w Polsce wraz z planem działań (na lata 2006 -2013).

2. Zatwierdzenie

„Strategia ochrony obszarów wodno-błotnych w Polsce wraz z planem działań” została zatwierdzona 10 października 2006 r. przez Ministra Środowiska.

3. Realizacja zapisów

Strategia obejmuje lata 2006-2013.

4. Tematyka

Obszary wodno-błotne stanowią jedno z największych źródeł wód słodkich dla przyrody ożywionej, a jednocześnie są ekosystemami zagrożonymi. Dlatego ich ochrona to jedno z ważniejszych zadań do realizacji. Strategia ta oparta jest na konwencji Ramsar z 1975 roku, która ma charakter międzynarodowej współpracy w zakresie ochrony i utrzymania obszarów określanych jako „wodno-błotne”.

5. Wskazania finansowania

W zakresie działu „Gospodarka wodna”, omawiana Strategia szacuje środki konieczne do realizacji działań w tym zakresie na kwotę 170,0 tys. zł. Większość działań w ramach wskazanego programu oszacowano jako działania nie generujące dodatkowych kosztów, przeprowadzane w ramach środków własnych instytucji odpowiedzialnych za wdrożenie programu. Łączny koszt zaplanowanego programu działań we wszystkich jego działach, oszacowano na 23,727 mln zł, z czego około 3,276 mln zł będzie pochodzić ze środków budżetowych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Zagadnienia dotyczące ochrony środowiska wodno-błotnego zostały uwzględnione w dokumentach takiej rangi jak „II Polityka Ekologiczna Państwa” przyjęta przez Radę Ministrów w 2001 roku oraz „Strategia Ochrony i Umiarkowanego Użytkowania Różnorodności Biologicznej” również z 2001 roku, przyjęta przez Ministra Środowiska.

Główne cele/działania Strategii to:

- doskonalenie i harmonizacja przepisów prawnych,
- synchronizacja działań różnych resortów, struktur zarządzania i organizacji,
- synchronizacja działań w zakresie zalesień siedlisk hydrogenicznych,
- ochrona prawna obiektów najcenniejszych przez włączanie ich w sieć obszarów chronionych,
- wskazanie priorytetowych obszarów wymagających ochrony lub renaturyzacji,
- rozwój metod czynnej ochrony obszarów wodno-błotnych,
- usprawnienie i wdrożenie instrumentów finansowych w sferze ochrony środowiska, wspierających ochronę obszarów wodno-błotnych,
- zapewnienie właściwej edukacji i promocji wartości obszarów wodno-błotnych, ich zagrożeń oraz potrzeb ochrony,
- rozwój badań naukowych i monitoringu na obszarach wodno-błotnych, w tym stworzenie zintegrowanego monitoringu obszarów wodno-błotnych objętych

ochroną w ramach sieci Natura 2000, obszarów objętych dyrektywą Azotanową i obszarów wdrażania Wspólnej Polityki Rolnej.

Sektorowe programy operacyjne na lata 2007-2013

Wśród Sektorowych programów operacyjnych, zaplanowanych do wdrażania w okresie 2007 – 2013 znajdują się:

- Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko,
- Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka,
- Program Operacyjny Kapitał Ludzki,
- Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej,
- Program Operacyjny Pomoc Techniczna,
- Programy Europejskiej Współpracy Terytorialnej.

Z uwagi na fakt, iż praktycznie tylko Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko dot. zagadnień powiązanych bezpośrednio z gospodarką wodną, poniżej skupiono się na identyfikacji właśnie tego programu.

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007 - 2013

1. Tytuł dokumentu

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007 – 2013.

2. Zatwierdzenie

„Program Infrastruktura i Środowisko 2007 - 2013” został zatwierdzony przez Komisję Europejską decyzją z dnia 7 grudnia 2007 r. oraz uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 2008 r.

3. Realizacja zapisów

W latach 2007-2013.

4. Tematyka

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko określa cele służące podniesieniu atrakcyjności inwestycyjnej Polski i jej regionów, poprzez rozwój infrastruktury technicznej przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska, zdrowia, zachowaniu tożsamości kulturowej i rozwijaniu spójności terytorialnej. Dokument zawiera m. in. opis stanu istniejącego poszczególnych sektorów oraz analizę SWOT (mocne i słabe strony, szanse i zagrożenia w poszczególnych sektorach).

5. Wskazanie finansowania

Na początku wskazano środki finansowania całego projektu, natomiast kolejno środki wybranych osi związanych z gospodarką wodną.

Ogółem 37,566 mld euro:

- środki unijne – 27,914 mld euro,
- wkład krajowy – 9,652 mld euro.

Środki na współfinansowanie krajowe pochodzić będą z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego, oraz z innych środków publicznych i prywatnych.

Wysokość finansowania poszczególnych priorytetów (wybrane osie bezpośrednio związane z gospodarką wodną):

- gospodarka wodno-ściekowa: 3 275,2 mln euro:
 - wkład wspólnotowy 2 783,9 mln euro,
 - wkład krajowy (krajowe środki publiczne) 491,3 mln euro,
- zarządzanie zasobami i przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska (w tym m.in. zadanie - Retencjonowanie wody i zapewnienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego): 655,0 mln euro:
 - wkład wspólnotowy 556,8 mln euro,
 - wkład krajowy 98,2 mln euro,
- przedsięwzięcia dostosowujące przedsiębiorstwa do wymogów ochrony środowiska (w tym m.in. zadanie - Wsparcie dla przedsiębiorstw w zakresie gospodarki wodno-ściekowej): 667,0 mln euro:
 - wkład wspólnotowy 200,0 mln euro,
 - wkład krajowy 467,0 mln euro.

6. Działania przewidziane do realizacji

Wymienione działania odnoszą się do wymienionych powyżej osi priorytetowych i zadań w ich obrębie:

- gospodarka wodno-ściekowa w aglomeracjach powyżej 15 tys. RLM; wyposażenie aglomeracji powyżej 15 tys. RLM w systemy kanalizacji oraz oczyszczalnie ścieków zgodnie z wymogami dyrektywy 91/271/EWG w sprawie oczyszczania ścieków komunalnych; działania dotyczą budowy, rozbudowy i modernizacji oczyszczalni ścieków komunalnych oraz modernizacji systemów kanalizacji zbiorczej,
- retencjonowanie wody i zapewnienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego; zwiększenie ilości zasobów dyspozycyjnych niezbędnych dla ludności i gospodarki kraju oraz stopnia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego i przeciwdziałania skutkom suszy wraz ze zwiększeniem naturalnej retencji dolin rzecznych z zachowaniem dobrego stanu ekologicznego; realizacja zadań z tzw. programów małej retencji, przygotowanych przez wszystkie województwa; projekty dotyczące modernizacji istniejącej infrastruktury lub budowy nowych obiektów, w celu zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa zarówno budowli

hydrotechnicznych, jak również bezpieczeństwa powodziowego; w ramach Małej Retencji Lasów Państwowych:

- zwiększenie możliwości retencyjnych ekosystemów leśnych oraz przeciwdziałanie przyczynom suszy w ekosystemach leśnych na terenach nizinnych,
- przeciwdziałanie skutkom odpływu wód opadowych na terenach górskich; zwiększenie retencji i utrzymanie potoków górskich oraz związanej z nimi infrastruktury w dobrym stanie,
- wsparcie dla przedsiębiorstw w zakresie gospodarki wodno-ściekowej; ograniczenie ładunku zanieczyszczeń (w szczególności substancji niebezpiecznych) odprowadzanych przez przemysł do środowiska wodnego oraz zmniejszenie ilości nieoczyszczonych ścieków przemysłowych odprowadzanych do wód lub do ziemi.

Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka

1. Tytuł dokumentu

„Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka”.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 1 października 2007 r. oraz uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 października 2007 r.

3. Realizacja zapisów

Lata 2007-2013.

4. Tematyka

Dokument został opracowany dla rozwoju gospodarki w Polsce, opierając się o innowacyjne przedsiębiorstwa. Dodatkowymi celami były:

- zwiększenie innowacyjności przedsiębiorstw,
- wzrost konkurencyjności polskiej nauki,
- zwiększenie roli nauki w rozwoju gospodarczym,
- zwiększenie udziału innowacyjnych produktów polskiej gospodarki w rynku międzynarodowym,
- tworzenie trwałych i lepszych miejsc pracy,

W ramach opisywanego programu mamy do czynienia z krajową i/lub międzynarodową innowacyjnością, nie wspierano lokalnej lub regionalnej.

Program operacyjny Innowacyjna Gospodarka opiera się na 9 podstawowych priorytetach:

- badania i rozwój nowoczesnych technologii,
- infrastruktura strefy B+R,
- kapitał dla innowacji,
- inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia,

- dyfuzja innowacji,
- polska gospodarka na rynku międzynarodowym,
- społeczeństwo informacyjne – budowa elektronicznej administracji,
- społeczeństwo informacyjne – zwiększanie innowacyjności,
- pomoc techniczna.

5.Wskazanie finansowania

- środki publiczne – krajowe:
(budżet państwa) i wspólnotowe (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego),
- środki prywatne.

Łączna wielkość publicznych środków finansowych - 9 711 629 742 euro.

6.Działania przewidziane do realizacji

Priorytet I - Badania i rozwój nowoczesnych technologii:

- wsparcie badań naukowych dla budowy gospodarki opartej na wiedzy,
- wzmocnienie potencjału kadrowego nauki,
- wsparcie projektów B+R na rzecz przedsiębiorców realizowanych przez jednostki naukowe,
- wsparcie projektów celowych.

Priorytet II - Infrastruktura sfery B+R:

- rozwój ośrodków o wysokim potencjale badawczym,
- wsparcie tworzenia wspólnej infrastruktury badawczej jednostek naukowych,
- inwestycje związane z rozwojem infrastruktury informatycznej nauki.

Priorytet III - Kapitał dla innowacji:

- inicjowanie działalności innowacyjnej,
- wspieranie funduszy kapitału podwyższonego ryzyka,
- tworzenie systemu ułatwiającego inwestowanie w MSP.

Priorytet IV - Inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia:

- wsparcie wdrożeń wyników prac B+R,
- stymulowanie działalności B+R przedsiębiorstw oraz wsparcie w zakresie wzornictwa przemysłowego,
- kredyt technologiczny,
- nowe inwestycje o wysokim potencjale innowacyjnym,
- wsparcie inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki.

Priorytet V - Dyfuzja innowacji:

- wspieranie rozwoju powiązań kooperacyjnych o znaczeniu ponadregionalnym,
- wspieranie instytucji otoczenia biznesu świadczących usługi proinnowacyjne oraz ich sieci o znaczeniu ponadregionalnym,
- wspieranie ośrodków innowacyjności,

- zarządzanie własnością intelektualną.

Priorytet VI - Polska gospodarka na rynku międzynarodowym:

- paszport do eksportu,
- rozwój sieci centrów obsługi inwestorów i eksporterów oraz powstawanie nowych terenów inwestycyjnych,
- promocja turystycznych walorów Polski,
- inwestycje w produkty turystyczne o znaczeniu ponadregionalnym,
- promocja polskiej gospodarki.

Priorytet VII - Społeczeństwo informacyjne – budowa elektronicznej administracji.

Priorytet VIII - Społeczeństwo informacyjne – zwiększanie innowacyjności gospodarki:

- wspieranie działalności gospodarczej w dziedzinie gospodarki elektronicznej,
- wspieranie wdrażania elektronicznego biznesu typu B2B,
- przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu – eInclusion,
- zapewnienie dostępu do Internetu na etapie „ostatniej mili”.

Priorytet IX - Pomoc techniczna:

- wsparcie zarządzania,
- wyposażenie instytucji,
- informacja i promocja,
- ewaluacja.

Regionalne Programy Operacyjne na lata 2007-2013

1. Tytuł dokumentu

Regionalne Programy Operacyjne.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzenie 16 RPO nastąpiło w okresie wrzesień – grudzień 2007 r.

3. Realizacja zapisów

W latach 2007-2013.

4. Tematyka

Regionalne Programy Operacyjne zawierają priorytety mające na celu zwiększenie poziomu życia i atrakcyjności terenu z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju. Program umożliwia wsparcie różnorodnym rodzajom inwestycji m.in.:

- inwestycji w infrastrukturę lokalną:
 - infrastruktura drogowa,
 - pobór i zaopatrzenie w wodę,
 - odprowadzanie i oczyszczanie ścieków,
 - przesył energii elektrycznej i gazu,
 - poprawa jakości powietrza,

- odnowa centrów miejscowości,
- kompleksowe uzbrojenie terenu pod inwestycje,
- rozwoju turystyki i funkcji rekreacyjnej obszarów wiejskich:
 - budowa i modernizacja lokalnej bazy turystycznej i rekreacyjnej,
 - rozwój agroturystyki,
 - promocja lokalnego produktu turystycznego,
- promowania regionalnego produktu i usług,
- lokalnej infrastruktury społecznej:
 - wyrównanie szans w dostępie do edukacji,
 - podniesienie jakości podstawowej opieki medycznej,
- społeczeństwo informacyjne:
 - zwiększenie dostępu do internetu na obszarach wiejskich,
 - zwiększenie zakresu usług teleinformacyjnych dostępnych on-line,
- ochrony dziedzictwa kulturowego,
- rozwoju obszarów wiejskich,
- ochrony przeciwpowodziowej.

5. Wskazanie finansowania

- budżet państwa,
- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- inne środki publiczne,
- Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego,
- środki prywatne.

6. Działania przewidziane do realizacji

Liczne działania w zależności od planowanych do osiągnięcia efektów. W zakresie gospodarki wodnej oraz ochrony zasobów wodnych, najczęściej wymieniane są działania zmierzające do realizacji nakreślonych celów:

- poprawa stanu środowiska naturalnego oraz bezpieczeństwa ekologicznego i przeciwpowodziowego,
- racjonalne kształtowanie i zachowanie zasobów naturalnych dla polepszenia warunków życia mieszkańców i stanowienia korzystnych warunków dla rozwoju gospodarki, przy uwzględnieniu zasad zrównoważonego rozwoju,
- budowa i modernizacja oczyszczalni ścieków, sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, działania z zakresu sanitacji i racjonalnego gospodarowania wodą, zwłaszcza na obszarach wiejskich i terenach objętych ochroną oraz na terenach turystycznych i uzdrowiskowych.

Program rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007-2013

1. Tytuł dokumentu

„Program rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007-2013”.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Komisję Europejską dnia 24 lipca 2007 r.

3. Realizacja zapisów

W latach 2007 – 2013.

4. Tematyka

Dokument określa i opisuje działania które mają służyć rozwojowi obszarów wiejskich. Opisuje on cztery główne osie priorytetowe. Program będzie realizowany w latach 2007-2013 na terenie całego kraju.

5. Wskazanie finansowania

- Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich,
- budżet państwa.

6. Działania przewidziane do realizacji

W ramach PROW 2007-2013 wyróżniono cztery główne priorytety:

oś.1 (gospodarcza)

Poprawa konkurencyjności sektora rolnego i leśnego

DZIAŁANIA:

- szkolenia zawodowe dla osób zatrudnionych w rolnictwie i leśnictwie,
- ułatwianie startu młodym rolnikom,
- renty strukturalne,
- korzystanie z usług doradczych przez rolników i posiadaczy lasów,
- modernizacja gospodarstw rolnych,
- zwiększanie wartości dodanej podstawowej produkcji rolnej i leśnej,
- poprawianie i rozwijanie infrastruktury związanej z rozwojem i dostosowaniem rolnictwa i leśnictwa,
- uczestnictwo rolników w systemach jakości żywności,
- działania informacyjne i promocyjne,
- grupy producentów rolnych,

oś.2 (środowiskowa)

Poprawa środowiska naturalnego i obszarów wiejskich

DZIAŁANIA:

- wspieranie gospodarowania na obszarach górskich i innych obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania (ONW),
- program rolnośrodowiskowy,
- zalesianie gruntów rolnych oraz zalesianie gruntów innych niż rolne,

- odtwarzanie potencjału produkcji leśnej zniszczonego przez katastrofy oraz wprowadzanie instrumentów zapobiegawczych,

oś.3 (społeczna)

Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej

DZIAŁANIA:

- różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej,
- tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw,
- podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej,
- odnowa i rozwój wsi,

oś.4 Leader

DZIAŁANIA:

- wdrażanie lokalnych strategii rozwoju,
- wdrażanie projektów współpracy,
- funkcjonowanie lokalnej grupy działania, nabywanie umiejętności i aktywizacja.

Dodatkowe działania to:

- działania promujące równość mężczyzn i kobiet na poszczególnych etapach realizacji programu (projekt, realizacja, monitorowanie i ocena),
- sposób zapobiegania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną na różnych etapach realizacji programu.

Strategia rozwoju społeczno – gospodarczego Polski Wschodniej do roku 2020

1.Tytuł dokumentu

„Strategia rozwoju społeczno – gospodarczego Polski Wschodniej do roku 2020”.

2.Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Radę Ministrów w dniu 30 grudnia 2008 r.

3.Realizacja zapisów

Horyzont czasowy strategii do roku 2020.

4.Tematyka

Dokument opisuje uwarunkowania zewnętrzne Polski Wschodniej a także strategię jej rozwoju. Polska Wschodnia została podzielona na pięć województw: lubelskie, podkarpackie, świętokrzyskie, warmińsko – mazurskie. Na cele powyższego dokumentu wykonano analizę SWOT oraz określono potencjał rozwoju Polski Wschodniej oraz wskazano cele i kierunki jej rozwoju.

5. Wskazanie finansowania

- środki dostępne z Unii Europejskiej na wspieranie rozwoju społeczno-gospodarczego Polski wschodniej,
- fundusze strukturalne: Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i Europejski Fundusz Społeczny oraz Fundusz Spójności,
- Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich,
- Europejski Bank Inwestycyjny – w nim wyróżniono kilka możliwości finansowania - kredyty bezpośrednie, kredyty z gwarancjami rządowymi, linie kredytowe za pośrednictwem banków oraz kredyty dla banków na pożyczki dla beneficjentów (global loans).

6. Działania przewidziane do realizacji

Priorytety i cele realizacji strategii podzielono na cztery główne grupy:

CEL 1 – rozwój systemów infrastruktury technicznej i społecznej

DZIAŁANIA:

- rozbudowa i podnoszenie standardów infrastruktury społecznej,
- podnoszenie standardów i stworzenie spójnego układu komunikacyjnego oraz gospodarki przestrzennej stymulującej rozwój regionu,
- rozwój komunalnej infrastruktury ochrony środowiska,
- zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego,
- rozwój systemów informatycznych – szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz regionalnej zintegrowanej platformy usług elektronicznych,
- poprawa stanu infrastruktury mieszkaniowej oraz regionalnych połączeń komunikacyjnych jako czynników warunkujących wzrost mobilności zasobów ludzkich i racjonalnego kształtowania ośrodków osadniczych,

CEL 2 – baza ekonomiczna

DZIAŁANIA:

- rozwój innowacyjności gospodarki regionu,
- wsparcie przedsiębiorczości,
- rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich,
- rozwój turystyki i lecznictwa uzdrowiskowego,
- tworzenie spójnego i efektywnego systemu promocji,
- rozwój kadr gospodarki regionu, w tym kształcenia ustawicznego,
- rozwój funkcji metropolitalnych,

CEL 3 – wzrost konkurencyjności regionalnej gospodarki oraz jej zdolności do tworzenia miejsc pracy

DZIAŁANIA:

- restrukturyzację tradycyjnych gałęzi regionalnej gospodarki i dostosowanie jej do reguł wspólnego rynku,
- rozwój i podnoszenie konkurencyjności regionalnego agrobiznesu,
- specjalizację województwa w wybranych sektorach produkcji i usług cechujących się wysokim poziomem konkurencyjności,
- rozwój małych i średnich przedsiębiorstw oraz wzrost poziomu ich innowacyjności,
- rozwój regionalnego potencjału B+R oraz jego wykorzystanie dla potrzeb gospodarki,
- rozwój społeczeństwa informacyjnego,

CEL 4 – rozwój zasobów ludzkich

DZIAŁANIA:

- doskonalenie systemu szkolnictwa z uwzględnieniem rynku pracy,
- rozwój potencjału kadrowego nauki i sektora badawczo-rozwojowego,
- rozwój form kształcenia ustawicznego,
- aktywna polityka rynku pracy,
- zintegrowana polityka społeczna,
- budowanie społeczeństwa obywatelskiego,
- wyrównywanie szans edukacyjnych mieszkańców obszarów wiejskich.

Celem strategicznym polityki państwa w latach 2007-2020 jest wzrost poziomu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej całej Polski Wschodniej i każdego z jej województw w rozszerzonej Unii Europejskiej z uwzględnieniem zasady trwałego i zrównoważonego rozwoju.

PRIORYTETY STRATEGII:

- oddziaływanie na poprawę jakości kapitału ludzkiego,
- budowanie społeczeństwa informacyjnego opartego na wiedzy,
- wspieranie gospodarki, wspieranie funkcjonowania MSP,
- zwiększenie dostępności komunikacyjnej Polski Wschodniej poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej,
- wykorzystanie położenia przy zewnętrznej granicy UE, rozwój współpracy transgranicznej,
- wsparcie funkcji metropolitalnych miast Polski Wschodniej,
- konserwacja i wykorzystanie zasobów środowiska przyrodniczego oraz ochrona różnorodności biologicznej.

Strategia Gospodarki Wodnej 2005 r.

1. Tytuł dokumentu

Strategia Gospodarki Wodnej.

2. Zatwierdzenie

Dokument przyjęty przez Radę Ministrów dnia 13 września 2005 r.

3. Realizacja zapisów

2005-2020.

4. Tematyka

Określa podstawowe kierunki i zasady umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. Celem strategii jest:

- zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód,
- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych,
- podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy.

„Strategia Gospodarki Wodnej” wyróżnia trzy osie problemowe:

- oś techniczną (utrzymanie i odtworzenie majątku, nowe przedsięwzięcia inwestycyjne),
- oś finansową (koszty utrzymania, finansowanie),
- oś instytucjonalną (zarządzanie wodami, koordynacja gospodarki wodnej).

5. Wskazanie finansowania

- fundusze Unii Europejskiej,
- fundusze ekologiczne,
- fundusze celowe,
- kredyty bankowe,
- środki publiczne,
- środki własne samorządu województw i gmin,
- środki własne przedsiębiorców i rolników.

6. Działania przewidziane do realizacji

Działania zmierzające do osiągnięcia I celu (zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód):

- opracowanie i wdrożenie Krajowego Programu Retencjonowania Wód,
- zwiększenie zasobów dyspozycyjnych poprzez dokończenie budowy wielozadaniowych zbiorników retencyjnych, rozwój małej retencji wodnej oraz budowę nowych zbiorników retencyjnych o znaczeniu ponadregionalnym tam, gdzie ich funkcje społeczne i gospodarcze będą uzasadniały wysokość nakładów,

- zwiększenie zasobów wód dla produkcji rolnej poprzez rozwój małej retencji wodnej oraz popieranie melioracji nawodnieniowych,
- udostępnienie obiektów piętrzących do budowy małych elektrowni wodnych,
- opracowanie i wdrożenie zasady zwrotu kosztów usług wodnych,
- poprawa jakości wód wykorzystywanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia,
- poprawa jakości wody w kąpieliskach,
- udokumentowanie warunków hydrogeologicznych na obszarach wydzielonych 123 zbiorników wód podziemnych wymagających szczególnej ochrony,
- utrzymanie i modernizację istniejących dróg wodnych, zwłaszcza o charakterze turystycznym wraz z uwzględnieniem obiektów wpisanych do rejestru zabytków.

Działania zmierzające do osiągnięcia II celu (osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych):

- opracowanie planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy Wisły i Odry,
- realizacja programu wodno-środowiskowego kraju,
- utworzenie programów monitoringu wód powierzchniowych i podziemnych na obszarach dorzeczy,
- realizację zadań Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych,
- zapewnienie wyposażenia zakładów sektora rolno-spożywczego w oczyszczalnie ścieków,
- doprowadzenie do wyposażenia aglomeracji poniżej 2000 RLM w systemy kanalizacji oczyszczalnie ścieków,
- ograniczenie lub eliminowanie substancji szczególnie szkodliwych i azotanów wprowadzonych do wód,
- zagospodarowanie osadów ściekowych,
- realizacja przedsięwzięć służących wypełnieniu przepisów dyrektyw: 92/43/EWG, 85/337/EWG, 96/82/WE, 91/414/EWG.

Działania zmierzające do osiągnięcia III celu (podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy):

- opracowanie planów ochrony przeciwpowodziowej i przeciwdziałania skutkom suszy dla obszaru kraju,
- właściwe utrzymanie koryt rzecznych i stworzenie warunków dla swobodnego spływu wód powodziowych i lodów,
- zwiększenie retencji dolinowej rzek,

- stymulowanie działań zatrzymujących wodę w glebie poprzez modernizację melioracji szczegółowych,
- poprawę stanu technicznego budowli hydrotechnicznych zagrażających bezpieczeństwu, w tym obowiązkowe wykonanie robót remontowych i modernizacyjnych na podstawie monitoringu sprawności technicznej,
- budowę i modernizację urządzeń przeciwpowodziowych,
- utrzymanie rzek i związanej z nimi infrastruktury w dobrym stanie technicznym, odnowienie floty lodotamaczy dla zapewnienia swobodnego spływu wód Wisły i Odry w okresach zlodzenia,
- komunalizację wałów przeciwpowodziowych, polegającą na przekazaniu ich jednostką samorządu lokalnego,
- tworzenie systemów obowiązkowych ubezpieczeń majątku od powodzi.

Projekt Polityki wodnej państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016)

1. Tytuł dokumentu

Projekt Polityki wodnej państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016).

2. Zatwierdzenie

Dokument w fazie zatwierdzania

3. Realizacja zapisów

Przewidziano zakres realizacji do 2030 r. z uwzględnieniem roku 2016.

4. Tematyka

Polityka wodna państwa do roku 2030 określa podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Osiągnięcie najważniejszych z punktu widzenia społeczeństwa i rozwoju gospodarki narodowej celów Polityki wodnej, musi przebiegać przy pełnym integrowaniu ochrony i zrównoważonego gospodarowania wodą z innymi dziedzinami polityk wspólnotowych takich jak energetyka, transport, rolnictwo, rybołówstwo, polityka regionalna i turystyka. Polityka wodna tworzy podstawę do kontynuacji dialogu oraz rozwoju strategii dla dalszej integracji i rozwoju poszczególnych obszarów tych polityk.

Polityka wodna państwa przewiduje dążenie do spełnienia szeregu celów. Celem nadrzędnym *Polityki wodnej państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016)* jest zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne

ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powódzie i susze. Ma to nastąpić w połączeniu z utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki, poprawie spójności terytorialnej i dążeniu do wyrównania dysproporcji regionalnych oraz uwzględnieniu integrowania ochrony środowiska wodnego z innymi dziedzinami gospodarki kraju.

Cele strategiczne dla osiągnięcia celu nadrzędnego są następujące:

- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód oraz związanych z nimi ekosystemów,
- zapewnienie dostępu do zasobów wodnych dla zaspokojenia potrzeb ludności, środowiska naturalnego oraz społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki,
- ograniczenie negatywnych skutków powodzi i suszy oraz minimalizowanie ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych,
- wdrożenie systemu zintegrowanego zarządzania zasobami wodnymi i gospodarowania wodami.

Ramowy plan wdrożenia *Polityki wodnej państwa* przedstawia się następująco:

Z uwagi na wymogi średniookresowej Strategii Rozwoju Kraju oraz przyjętej przez Rząd RP Polityki ekologicznej państwa, podstawowym okresem wdrożeniowym PWP są lata 2011-2016. Natomiast okres 2017-2030 dostosowany został do innych krajowych dokumentów strategicznych.

Zakres planu wdrożenia Polityki wodnej państwa obejmuje:

- działania wynikające z wdrożenia dyrektyw UE zgodnie z terminami wymaganymi prawem,
- działania związane z wdrożeniem reformy gospodarki wodnej według ustalonego harmonogramu, jako narzędzia realizacji celów Polityki wodnej państwa,
- inne działania priorytetowe do roku 2016.

Reforma obejmuje trzy okresy – okres wstępny (trwający kilka miesięcy), okres wdrażania (2011-2016) i okres docelowy (2017-2030). Ponadto reforma musi nie tylko respektować zakres i terminy realizacji polskich zobowiązań akcesyjnych w ramach wdrażania dyrektyw związanych z gospodarowaniem wodami, ale zdecydowanie ułatwiać i wspierać ich realizację. W okresie wstępnym (2011) zostanie uszczegółowiona koncepcja reformy i przygotowany plan jej wdrożenia.

W okresie wdrażania (2011-2016) będą realizowane następujące 3 etapy:

- Etap I - przygotowanie reformy - (trwający około 18 miesięcy przy odpowiedniej koncentracji środków i zasobów ludzkich) w zakresie szczegółowych rozwiązań organizacyjnych (instytucjonalnych).
- Etap II - wprowadzanie nowych rozwiązań, monitorowany na szczeblu centralnym (trwający około 18 miesięcy), w którym część zadań będzie realizowana zgodnie z dotychczasowym porządkiem.
- Etap III - weryfikacja i kontrola efektów wdrożenia reformy (2014-2016) z uwzględnieniem działań korygujących.

5. Wskazanie finansowania

Etap I i etap II :

- budżet państwa,
- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- fundusze ekologiczne,
- fundusze pomocowe,
- użytkownicy wód.

Etap III Polityki wodnej państwa (podział w gospodarce wodnej na –

a) zarządzanie zasobami wodnymi,

b) utrzymanie wód i zarządzanie majątkiem Skarbu Państwa):

- finansowanie zadań związanych z zarządzaniem zasobami wodnymi:
 - środki pochodzące z zastosowania nowego systemu instrumentów ekonomicznych,
 - budżet państwa,
 - fundusze ekologiczne,
 - fundusze pomocowe,
- finansowanie zadań związanych z utrzymaniem wód i zarządzaniem majątkiem Skarbu Państwa:
 - środki pochodzące z zastosowania nowego systemu instrumentów ekonomicznych,
 - budżet państwa,
 - budżety jednostek samorządu terytorialnego,
 - fundusze ekologiczne,
 - fundusze pomocowe.

W Polityce wodnej państwa podano szacunkowy koszt wdrożenia reformy gospodarowania wodami, który wynosi 139 500 tys. zł, dla okresu od IV kwartału 2008 r. do 2016 r.

6. Działania przewidziane do realizacji

Ramowy plan wdrożenia Polityki wodnej państwa obejmuje trzy główne rodzaje działań:

- działania związane z wdrożeniem reformy gospodarowania wodami:

- opracowanie szczegółowej koncepcji realizacji reformy,
- przygotowanie i wdrożenie nowych instrumentów zarządzania zasobami wodnymi oraz majątkiem Skarbu Państwa i utrzymaniem wód,
- przygotowanie i wdrożenie nowej struktury organizacyjno - instytucjonalnej zarządzania zasobami wodnymi,
- przygotowanie i wdrożenie nowej struktury organizacyjno - instytucjonalnej zarządzania majątkiem Skarbu Państwa i utrzymaniem wód,
- identyfikacja i plan zarządzania konfliktami w gospodarowaniu wodami,
- opracowanie i wdrożenie nowoczesnych metod i programów dla zabezpieczenia przed powodzią i suszą,
- przygotowanie i wdrożenie nowych polityk zlewniowych,
- działania związane z wdrożeniem dyrektyw UE:
 - zadania organizacyjno - prawne (do 2009 r.):
 - identyfikacja następstw wdrożenia dyrektyw UE dot. gospodarowania wodami w odniesieniu do polityk sektorowych i polityki rozwoju regionalnego,
 - zakończenie prac nad podstawami wdrożenia dyrektywy 2007/60/WE,
 - nowelizacja ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne oraz aktów prawnych niższego rzędu zgodnie z dyrektywami UE,
 - wdrażanie RDW:
 - opracowanie krajowego programu udroźnienia rzek,
 - wdrożenie zmodernizowanego systemu monitoringu wód powierzchniowych i podziemnych,
 - opracowanie programu wodno- środowiskowego kraju oraz projektów planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
 - opracowanie i wdrożenie polityk opłat za wodę,
 - publikacja planów gospodarowania wodami wraz z przeprowadzeniem procesu konsultacji społecznych oraz ich aktualizacja i weryfikacja,
 - wdrażanie ustaleń planów gospodarowania wodami i kontrola efektów,
 - wdrożenie dyrektywy 2007/60/WE:
 - ustalenie kryteriów i priorytetów ochrony przed powodzią dla identyfikacji obecnego poziomu ochrony obszarów, w celu oceny rzeczywistego ryzyka powodziowego,
 - ustalenie zasad wyceny majątku trwałego i ruchomego narażonego na szkodę,
 - dokonanie wstępnej oceny ryzyka powodziowego,

- analiza i ocena poziomu zagrożenia na potrzeby oceny skuteczności działań profilaktycznych,
 - opracowanie map zagrożenia i ryzyka powodziowego,
 - przestrzenna identyfikacja możliwości działań profilaktycznych dla obniżenia obecnego i ograniczenia przyszłego zagrożenia,
 - opracowanie, konsultacje społeczne, opublikowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym,
 - wdrażanie, aktualizacja i weryfikacja planów zarządzania ryzykiem powodziowym,
- inne priorytetowe działania dla okresu wdrażania Polityki wodnej państwa (do 2016 r.):
 - rozwiązanie problemu wydatkowania funduszy ze źródeł krajowych i unijnych na przedsięwzięcia hydrotechniczne, mające negatywny wpływ na hydromorfologię cieków,
 - opracowanie metodyki określania przepływów nienaruszalnych,
 - rozwiązanie problemu utraty drożności ekologicznej cieków – opracowanie brakujących wojewódzkich programów udrażniania rzek oraz ich implementacja, niskie nakłady oraz niska efektywność wykorzystania środków unijnych na udrażnianie rzek,
 - wdrożenie programu interwencyjnego dla powstrzymania najbardziej szkodliwych działań prowadzących do pogorszenia stanu wód w rozumieniu RDW,
 - podjęcie działań w zakresie ograniczenia niezgodnych z zasadami RDW regulacji cieków dla zachowania i poprawy ekologicznej drożności cieków,
 - podjęcie działań na rzecz zapobiegania i skutecznego zwalczania wycieków substancji ropopochodnych i innych substancji niebezpiecznych do wód,
 - weryfikacja dotychczasowych planów inwestycyjnych pod kątem spełniania wymagań RDW i zgodności z nowymi założeniami polityki wodnej kraju.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych z 2003 r.

1. Tytuł dokumentu

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

2. Zatwierdzenie

Dokument przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 16 grudnia 2003 r.

3. Realizacja zapisów

Poszczególne działania przewidziane w programie są podzielone wg terminu ich realizacji, tj. na okresy do końca 2005 r., 2010 r., 2013 r., bądź do roku 2015, zgodnie z ustaleniami Traktatu Akcesyjnego Polski do UE.

4. Tematyka

KPOŚK stanowi realizację przepisów dyrektywy 91/271/EWG, transponowanych poprzez umieszczenie odpowiednich przepisów w art. 43 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne. KPOŚK został przygotowany na podstawie uzyskanych w 2003 r. od gmin informacji o stanie i zamierzeniach dotyczących realizacji przez gminę przedsięwzięć w zakresie wyposażenia terenów zabudowanych i przeznaczonych pod zabudowę, w zbiorcze sieci kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków komunalnych (wg stanu na koniec 2002 r.). Program przewiduje realizację zadań w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji obiektów oczyszczalni ścieków komunalnych oraz sieci kanalizacyjnej aby osiągnąć odpowiedni efekt ekologiczny w określonym czasie, wg następujących zasad:

- 31 grudnia 2005 r. zgodność z dyrektywą powinna być osiągnięta w 674 aglomeracjach, z których ładunek zanieczyszczeń biodegradowalnych stanowi 69% całkowitego ładunku zanieczyszczeń tego typu pochodzącego z aglomeracji,
- 31 grudnia 2010 r. zgodność z dyrektywą powinna być osiągnięta w 1069 aglomeracjach, z których ładunek zanieczyszczeń biodegradowalnych stanowi 86% całkowitego ładunku zanieczyszczeń tego typu pochodzącego z aglomeracji,
- 31 grudnia 2013 r. zgodność z dyrektywą powinna być osiągnięta w 1165 aglomeracjach, z których ładunek zanieczyszczeń biodegradowalnych stanowi 91% całkowitego ładunku zanieczyszczeń tego typu pochodzącego z aglomeracji,
- 31 grudnia 2015 r. zgodność z dyrektywą powinna być osiągnięta we wszystkich aglomeracjach, z których ładunek zanieczyszczeń biodegradowalnych stanowi 100% całkowitego ładunku zanieczyszczeń tego typu pochodzącego z aglomeracji.

5. Wskazanie finansowania

- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- budżet państwa,
- fundusze zagraniczne,
- fundusze ekologiczne,
- kredyty i pożyczki krajowe, w tym bankowe,
- inne źródła finansowania.

Nakłady finansowe niezbędne do realizacji KPOŚK oszacowano na 35 378 184 tys. PLN. W podziale na poszczególne okresy i rodzaje inwestycji, koszty te przedstawiają się następująco (tys. zł):

- budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych:
 - 2003 - 2005 r. – 2 092 200,
 - 2006 - 2010 r. – 5 939 400,
 - 2011 - 2013 r. – 9 263 000,
 - 2014 – 2015 r. – 6 792 000,RAZEM 2005 – 2015: 24 086 000,
- rozbudowa, modernizacja i budowa oczyszczalni ścieków:
 - 2003 - 2005 r. – 5 034 000,
 - 2006 r. – 2010 – 4 042 000,
 - 2011 r. – 2013 – 60 000,
 - 2014 – 2015 r. – 2 156 000,RAZEM 2005 – 2015: 11 292 000.

6. Działania przewidziane do realizacji

Zadania ujęte w KPOŚK przewidywały realizację:

- 2003 - 2005 r. – realizację zadań budowy, rozbudowy bądź modernizacji dot. 442 oczyszczalni ścieków oraz budowę 3006,6 km sieci kanalizacyjnej,
- 2006 - 2010 r. – realizację zadań budowy, rozbudowy bądź modernizacji dot. 301 oczyszczalni ścieków oraz budowę 3754 km sieci kanalizacyjnej,
- 2011 - 2013 r. – realizację zadań budowy, rozbudowy bądź modernizacji dot. 30 oczyszczalni ścieków oraz budowę 8206,8 km sieci kanalizacyjnej,
- 2014 – 2015 r. – realizację zadań budowy, rozbudowy bądź modernizacji dot. 390 oczyszczalni ścieków oraz budowę 6034,6 km sieci kanalizacyjnej.

Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych z 2005 r.

1. Tytuł dokumentu

Aktualizacja załączników 1, 2, 3 i 4 do Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, stanowiących wykazy niezbędnych przedsięwzięć w zakresie wyposażenia aglomeracji w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków do końca 2005 r., 2010 r., 2013 r. i 2015 r.

2. Zatwierdzenie

Dokument przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 7 czerwca 2005 r.

3. Realizacja zapisów

Poszczególne działania przewidziane w programie są podzielone wg terminu ich realizacji, tj. na okresy do końca 2005 r., 2010 r., 2013 r., bądź do roku 2015.

4. Tematyka

Dokument stanowi aktualizację Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, stanowiący wypełnienie zobowiązań przyjętych w Traktacie Akcesyjnym Polski do UE w części dot. dyrektywy 91/271/EWG, zatwierdzonych przez Rząd RP w dniu 16 grudnia 2003 r. Jednocześnie przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne zobowiązują Ministra Środowiska do aktualizacji postanowień KPOŚK z częstotliwością nie rzadszą niż raz na cztery lata. Efektem przeprowadzenia pierwszej aktualizacji jest opisywany dokument z 2005 r., stanowiący wykaz niezbędnych przedsięwzięć w zakresie wyposażenia aglomeracji w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków komunalnych w latach: 2005, 2006 – 2010, 2011 – 2013, 2014 – 2015. Aktualizacja przeprowadzona została na podstawie przeprowadzonych konsultacji z gminami, urzędami wojewódzkimi, wojewódzkimi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej, urzędami marszałkowskimi oraz przedsiębiorstwami wodociągowo - kanalizacyjnymi, w zakresie przewidywanych zmian i uzupełnień KPOŚK, spowodowanych zwiększeniem rozpoznania problemów gospodarki wodnej w gminach oraz sposobów i programów ich rozwiązania.

5. Wskazanie finansowania

- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- budżet państwa,
- fundusze zagraniczne,
- fundusze ekologiczne,
- kredyty i pożyczki krajowe, w tym bankowe,
- inne źródła finansowania.

Nakłady finansowe niezbędne do realizacji KPOŚK oszacowano na 42 642 569 tys. zł. W podziale na poszczególne okresy i rodzaje inwestycji, koszty te przedstawiają się następująco (tys. zł):

- budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych:
 - 2005 r. – 2 869 305,
 - 2006 r. – 2010 - 20 321 829,
 - 2011 r. – 2013 – 4 396 843,
 - 2014 – 2015 r. – 4 542 967,
 - RAZEM 2005 – 2015: 32 130 944,
- rozbudowa, modernizacja i budowa oczyszczalni ścieków:
 - 2005 r. – 1 068 228,
 - 2006 r. – 2010 – 7 671 396,
 - 2011 r. – 2013 – 529 645,
 - 2014 – 2015 r. – 1 242 356,

RAZEM 2005 – 2015: 10 511 625.

6. Działania przewidziane do realizacji

Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych określa działania do zrealizowania w zakresie:

- systemów kanalizacji zbiorczej i modernizacji oczyszczalni ścieków w aglomeracjach, w których istniejące w 2004 r. oczyszczalnie spełniały wymagania prawa,
- systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków, które osiągną efekty ekologiczne w zakresie oczyszczania w terminie do końca 2005 r. do 2010, 2013 i 2015 r.,
- systemów kanalizacji zbiorczej w gminach, niezbędnych do zapewnienia, że co najmniej 75 – 85% ludności w aglomeracjach do końca 2015 r. będzie obsługiwane przez te systemy.

Działaniami w zakresie realizacji KPOŚK przewidziano objęcie 1577 aglomeracji, 44 230 936 RLM (budowa, rozbudowa lub modernizacja 1734 oczyszczalni ścieków) oraz wybudowanie w okresie 2005 – 2015 37 221,40 km sieci kanalizacyjnej w aglomeracjach, w których oczyszczalnie ścieków osiągnęły efekt ekologiczny zgodny z wymaganiami prawa w poszczególnych terminach.

Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych z 2009 r.

1. Tytuł dokumentu

Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych 2009 – AKPOŚK 2009.

2. Zatwierdzenie

Dokument przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 2 marca 2010 r.

3. Realizacja zapisów

Termin realizacji poszczególnych działań przewidzianych w programie został określony okres 2007 – 2015 r.

4. Tematyka

Dokument stanowi realizację przepisu art. 43 ust. 4c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, określającego konieczność dokonywania aktualizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych przyjętego w 2003 r. i zaktualizowanego po raz pierwszy w roku 2005. KPOŚK stanowi wypełnienie zobowiązań przyjętych w Traktacie Akcesyjnym Polski do UE w części dot. dyrektywy 91/271/EWG.

Ostateczna wersja dokumentu składa się z części opisowej oraz trzech załączników, w których wyodrębniono aglomeracje:

- priorytetowe dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego (Załącznik 1) – obejmuje on 1313 aglomeracji o łącznym RLM 44 161 819,
- nie stanowiące priorytetu dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego (Załącznik 2) – obejmuje on 322 aglomeracje o łącznym RLM 1 360 434,
- pozostałe aglomeracje (Załącznik 3) – wykaz 104 aglomeracji o łącznym RLM 474 956, które nie spełniły wymogów formalnych, by znaleźć się w załączniku 1 lub 2. Aglomeracje te nie są wliczone do zakresu rzeczowego i finansowego AKPOŚK 2009.

5. Wskazanie finansowania

- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- budżet państwa,
- krajowe fundusze ekologiczne,
- środki pomocowe Unii Europejskiej,
- inne źródła finansowania.

Nakłady finansowe niezbędne do realizacji przedsięwzięć AKPOŚK 2009 oszacowano na kwotę 37 426 905 tys. zł. Koszty te przedstawiają się następująco:

- aglomeracje priorytetowe dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego (Załącznik 1):

○ systemy kanalizacyjne	19 165 918 tys. zł,
○ oczyszczalnie ścieków	11 359 155,4 tys. zł,
○ zagospodarowanie osadów	1 312 886,1 tys. zł,
RAZEM	31 837 858 tys. zł,
- aglomeracje nie stanowiące priorytetu dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego (Załącznik 2):

○ systemy kanalizacyjne	4 506 658,5 tys. zł,
○ oczyszczalnie ścieków	1 042 859,8 tys. zł,
○ zagospodarowanie osadów	39 529,6 tys. zł,
RAZEM	5 589 047,9 tys. zł.

6. Działania przewidziane do realizacji

Dokument jest aktualizacją poprzednich wersji KPOŚK uwzględniającą informacje z poziomu gmin, przedstawiającą działania do zrealizowania do roku 2015 w zakresie:

- budowy i modernizacji kanalizacji sanitarnej,
- budowy, modernizacji bądź rozbudowy komunalnych oczyszczalni ścieków.

Działaniami w zakresie realizacji AKPOŚK 2009 przewidziano objęcie 1635 aglomeracji, o łącznym RLM 45 522 253.

Przewiduje się, że realizacja załącznika 1 AKPOŚK 2009 będzie obejmować:

- budowę 30 641 km sieci kanalizacyjnej,

- modernizację 2 883 km sieci kanalizacyjnej,
- modernizację lub rozbudowę 569 oczyszczalni ścieków,
- budowę 177 nowych oczyszczalni.

Przewiduje się, że realizacja załącznika 2 AKPOŚK 2009 będzie obejmować:

- budowę 11 663 km sieci kanalizacyjnej,
- modernizację 72 km sieci kanalizacyjnej,
- budowę modernizację lub rozbudowę 333 oczyszczalni ścieków.

REGIONALNE DOKUMENTY O CHARAKTERZE PLANISTYCZNYM I ROZWOJOWYM

Strategia rozwoju dla województw

1. Tytuł dokument

Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego.

2. Zatwierdzenie

Strategia ta została uchwalona przez Sejmik Województwa Pomorskiego w dniu 3 lipca 2000 roku. Aktualizacja strategii nastąpiła w 2005 r.

3. Realizacja zapisów

Strategia obejmuje lata 2005-2020.

4. Tematyka

Dokument określa cele i priorytety polityki rozwoju prowadzonej na terenie województwa pomorskiego.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Przy wyborze celów strategicznych punktem odniesienia są podstawowe dokumenty unijne, przede wszystkim Strategia Lizbońska oraz obowiązujące i opracowywane dokumenty krajowe m.in.: projekt Narodowego Planu Rozwoju na lata 2007-2013 oraz projekt Narodowej Strategii Rozwoju Regionalnego na lata 2007-2013.

Na podstawie tych dokumentów sformułowano sześć celów strategicznych, dwa odnoszące się do sfery gospodarczej, dwa do sfery przestrzennej i środowiska oraz dwa do sfery społecznej, które dotyczą rozwoju strategii województwa pomorskiego:

- wzrost innowacyjności i efektywności gospodarowania,
- wzmacnianie mechanizmów rynkowych i otoczenia gospodarczego,
- zwiększenie przestrzennej konkurencyjności regionu,
- zachowanie i ochrona wartości przyrodniczych, racjonalna gospodarka zasobami,
- budowanie otwartej i konkurencyjnej społeczności,

- wzrost tożsamości i spójności społecznej regionu.

1. Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego na lata 2006-2020. Tom II cele i priorytety strategii oraz system wdrażania.

2. Zatwierdzenie

Dokument jest aktualizacją Strategii Rozwoju Województwa Lubelskiego, uchwalonej przez Sejmik Województwa w dniu 14 lipca 2000 roku.

3. Realizacja zapisów

Dokument obejmuje lata 2006-2020.

4. Tematyka

Działania mające na celu podniesienie poziomu rozwoju gospodarczego województwa oraz poprawę jakości życia mieszkańców.

5. Wskazania finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Realizacja celów to przede wszystkim:

- tworzenie jak najlepszych warunków rozwoju gospodarki i wzrostu zamożności mieszkańców regionu,
- wszechstronna poprawa warunków życia człowieka w środowisku jego zamieszkania,
- wzrost poziomu cywilizacyjnego społeczeństwa,
- rozwój gospodarczy zrównoważony ekologicznie,
- ochrona i pomnażanie wartości dziedzictwa kulturowego,
- stała poprawa ładu przestrzennego.

1. Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do roku 2020.

2. Zatwierdzenie

Dokument zatwierdzono dnia 30 czerwca 2000 roku przez Sejmik Wojewódzki, który w październiku 2006 roku wprowadził aktualizację Strategii Rozwoju.

3. Realizacja

Dokument obejmuje lata 2006-2020.

4. Tematyka

Dokument zawiera zasady zrównoważonego rozwoju, rozumianego jako zachowanie równowagi pomiędzy celami gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6.Działania przewidziane do realizacji

Cele strategiczne województwa świętokrzyskiego to:

- przyspieszenie rozwoju bazy ekonomicznej i wzrost innowacyjności województwa,
- rozwój zasobów ludzkich,
- ochrona i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody i dóbr kultury,
- wzmocnienie potencjału instytucjonalnego województwa,
- rozwój systemów infrastruktury technicznej i społecznej,
- aktywizacja rolnictwa i wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich.

1.Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do 2020 Roku.

2.Zatwierdzenie

Strategia uchwalona przez Sejmik Wojewódzki dnia 30 stycznia 2006 r.

3.Realizacja zapisów

Zasięg realizacji strategii lata 2006-2020.

4.Tematyka

Dokument zawiera cele i działania dla województwa aby stało się ono regionem aktywnego i zrównoważonego rozwoju z wykorzystaniem walorów środowiska naturalnego, wielokulturowej tradycji i położenia przygranicznego.

5.Wskazania finansowania

Brak danych.

6.Działania przewidziane do realizacji

Cele strategiczne dla województwa podlaskiego to:

- podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej województwa,
- rozwój zasobów ludzkich zgodnie z potrzebami rynku pracy,
- podniesienie konkurencyjności podlaskich firm w aspekcie krajowym i międzynarodowym,
- ochrona środowiska naturalnego,
- rozwój turystyki z wykorzystaniem walorów przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego,
- wykorzystanie przygranicznego i transgranicznego położenia województwa,
- rozwój rolnictwa i tworzenie warunków wielofunkcyjnego rozwoju wsi.

1.Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020. Aktualizacja.

2.Zatwierdzenie

Dokument uchwalony na posiedzeniu Sejmiku Województwa Mazowieckiego w dniu 29 maja 2006 r.

3.Realizacja zapisów

Realizacja Strategii przewidziana na lata 2006-2020.

4.Tematyka

Tematem dokumentu są cele i działania wyznaczone przez województwo aby stać się najbardziej rozwiniętym gospodarczo rejonem w Polsce. Rozwój musi mieć charakter rozwoju zrównoważonego, rozumianego jako zachowanie równowagi pomiędzy celami gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi.

5.Wskazanie finansowania

Brak danych.

6.Działania przewidziane do realizacji

- budowa społeczeństwa informacyjnego i poprawa jakości życia mieszkańców województwa,
- zwiększenie konkurencyjności regionu w układzie międzynarodowym,
- poprawa spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej regionu w warunkach zróżnicowanego rozwoju.

Cele strategiczne Mazowsza są podzielone na pięć celów pośrednich, które pomagają wyznaczyć kierunki działań.

1.Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego na lata 2007-2020.

2.Zatwierdzenie

Zatwierdzona przez Sejmik Województwa Łódzkiego dnia 31 stycznia 2006 r.

3.Realizacja zapisów

Obowiązuje na lata 2007-2020.

4.Tematyka

Dokument przedstawia strategię osiągnięcia do 2020 r. przez województwo łódzkie wizerunku atrakcyjnego w strukturze regionalnej Polski i Europy.

5.Wskazanie finansowania

Brak danych.

6.Działania przewidziane do realizacji

Dla województwa łódzkiego cele to:

- wzrost ogólnego poziomu cywilizacyjnego województwa,
- poprawa pozycji konkurencyjnej,

- stworzenie rzeczywistego regionu społeczno-ekonomicznego posiadającego własną podmiotowość kulturową i gospodarczą.

1.Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego na lata 2000-2020.

2.Zatwierdzenie

Zatwierdzona 4 lipca 2005 r. przez Sejmik Województwa Śląskiego.

3.Realizacja zapisów

Okres realizacji lata 2000-2020.

4.Tematyka

Dokument wskazuje działania jakie województwo chce zrealizować na rzecz zaspokajania potrzeb mieszkańców regionu, stałego podnoszenia jakości życia i utrzymania regionu na ścieżce trwałego i zrównoważonego rozwoju.

5.Wskazanie finansowania

Brak danych.

6.Działania przewidziane do realizacji

Założenia określają następujące priorytety Strategii:

- wzrost wykształcenia mieszkańców oraz ich zdolności adaptacyjnych do zmian społecznych i gospodarczych w poczuciu bezpieczeństwa społecznego i publicznego,
- rozbudowa oraz unowocześnienie systemów infrastruktury technicznej,
- wzrost innowacyjności i konkurencyjności gospodarki,
- poprawa jakości środowiska naturalnego i kulturowego oraz zwiększenie atrakcyjności przestrzeni.

1.Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020.

2.Zatwierdzenie

Zatwierdzona przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego dnia 31 sierpnia 2005r.

3.Realizacja zapisów

Okres obejmuje lata 2005-2020.

4.Tematyka

Dokument zawiera cele i działania zmierzające do rozwoju województwa.

5.Wskazanie finansowania

Brak danych.

6.Działania przewidziane do realizacji

Cele strategicznego rozwoju województwa warmińsko-mazurskiego:

- wzrost konkurencyjności gospodarki,
- wzrost aktywności społecznej,
- wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych.

1.Tytuł dokumentu

Strategia Województwa Małopolskiego na lata 2007-2013.

2.Zatwierdzenie

Projekt zatwierdzony przez Sejmik Województwa Małopolskiego dnia 30 stycznia 2006 r.

3.Realizacja zapisów

Strategia obejmuje lata 2007-2013.

4.Tematyka

Dokument określa cele i priorytety polityki rozwoju prowadzonej na terenie regionu.

5.Wskazanie finansowania

Środki finansowe przeznaczone na ochronę zasobów wodnych będą pochodzić z Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Narodowego i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska.

6.Działania przewidziane do realizacji

Cele strategicznego rozwoju województwa małopolskiego:

- wzmocnienie konkurencyjności gospodarczej województwa,
- stworzenie warunków dla wszechstronnego rozwoju społecznego i wysokiej jakości życia,
- wzmocnienie potencjału instytucjonalnego województwa.

1.Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2007-2020.

2.Zatwierdzenie

Uchwalona przez Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego dnia 12 grudnia 2005r.

3.Realizacja zapisów

Dokument obejmuje lata 2007-2020.

4.Tematyka

Strategia przedstawia cele jakie województwo zamierza osiągnąć aby region stał się konkurencyjny jak również działania mające podnieść poziom życia mieszkańców przy zachowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

5.Wskazanie finansowania

Brak danych.

6.Działania przewidziane do realizacji

Cele strategiczne dla województwa kujawsko-pomorskiego:

- rozwój nowoczesnej gospodarki,
- unowocześnienie struktury funkcjonalno-przestrzennej regionu,
- rozwój zasobów ludzkich.

Dla województwa kujawsko-pomorskiego cele strategiczne zawierają 14 działań operacyjnych m.in.: gospodarcze wykorzystanie Wisły i Kaskady Dolnej Wisły oraz właściwe kształtowanie gospodarki wodnej.

1.Tytuł dokumentu

Strategia Rozwoju Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2020.

2.Zatwierdzenie

Dokument zatwierdzony przez Sejmik Województwa Podkarpackiego dnia 20 października 2006 r.

3.Realizacja zapisów

Strategia obejmuje lata 2007-2020.

4.Tematyka

Dokument przedstawia cele Strategii, które zapewnią województwu podkarpackiemu partnerską i konkurencyjną pozycję w Polsce i Europie w oparciu o położenie geograficzne, potencjał demograficzny, walory środowiskowe, historyczne i kulturowe.

5.Wskazanie finansowania

Nakłady finansowe na realizację strategii w latach 2007-2020 w obszarze ochrony środowiska to 3324,43 mln zł. Z czego 478,14 mln zł to środki własne, 317,72 mln zł będzie finansowane z budżetu państwa, 215,11 mln zł finansowane z kredytów i pożyczek, 1950,02 mln zł finansowane ze środków unijnych, a 363,44 mln zł z innych źródeł. W strategii nie ma wyszczególnionej kwoty przeznaczonej na gospodarowanie wodami.

6.Działania przewidziane do realizacji

Cele strategiczne dla województwa podkarpackiego:

- tworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki poprzez rozwijanie przedsiębiorczości, zwiększenie jej innowacyjności oraz podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej regionu,
- poprawa dostępności komunikacyjnej i infrastruktury technicznej województwa,
- wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich sprzyjających powstawaniu rentownych gospodarstw rolnych oraz kreowaniu pozarolniczych źródeł dochodów,

- poprawa jakości środowiska oraz zachowanie i ochrona zasobów przyrodniczych i wartości krajobrazowych,
- wszechstronny rozwój kapitału społecznego, umożliwiający pełne wykorzystanie potencjału i możliwości rozwoju osobistego mieszkańców regionu,
- wspieranie rozwoju gospodarczego regionu, wykorzystanie potencjału turystycznego i dziedzictwa kulturowego oraz ochrona wartości przyrodniczo-krajobrazowych,
- bezpieczeństwo zdrowotne ludności,
- integracja działań w zakresie pomocy społecznej.

Wojewódzkie programy ochrony środowiska i plany gospodarki odpadami

1. Tytuł dokumentu

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2011-2014.

2. Zatwierdzenie

Dokument uchwalony przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego, uchwałą Nr XI/128/03 z dnia 30 czerwca 2003 r. zmieniona uchwałą Nr XIV/189/03 z dnia 13 listopada 2003 r.

3. Realizacja zapisów

W latach 2007-2010.

4. Tematyka

Program ochrony środowiska województwa warmińsko-mazurskiego zawiera opis uwarunkowań zewnętrznych wynikających z polityki ekologicznej państwa i przepisów dotyczących ochrony środowiska, zawartych w strategiach i programach uchwalonych przez Sejmik Województwa. Program zawiera opis stanu istniejącego, cele środowiskowe i kierunki działań na lata 2007-2010, oraz wskaźnik oceny realizacji programu i nakłady finansowe.

5. Wskazanie finansowania

Wskazania źródeł finansowania dla działań w celu kształtowania zasobów wodnych i ochrony przed powodzią i skutkami suszy w latach 2007 - 2010 oraz dla działań w celu uzyskania dobrego stanu wód (nie wskazano wielkości środków):

- budżet państwa,
- fundusze celowe,
- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- budżet wojewody,
- środki prywatne.

6. Działania przewidziane do realizacji

Działania w celu kształtowania zasobów wodnych i ochrony przed powodzią i skutkami suszy:

- poprawa stosunków wodnych poprzez zmniejszenia nierównomierności przepływów cieków, przede wszystkim na obszarach węzłów hydrograficznych,
- identyfikacja głównych obszarów zasilania wód podziemnych i odpowiednie ich zagospodarowanie,
- opracowanie bilansów i programów zlewniowych,
- wdrażanie systemu zarządzania zasobami wodnymi,
- weryfikacja obszarów zagrożonych niebezpieczeństwem powodzi,
- budowa urządzeń wstrzymujących erozję wodną,
- poprawa zdolności retencyjnych poprzez odpowiednie rozwijanie retencji naturalnej lub budowę stopni wodnych, zbiorników retencyjnych oraz jazów,
- aktualizacja planów ochrony przeciwpowodziowej,
- budowa i modernizacja systemu zabezpieczenia przeciwpowodziowego,
- utrzymanie i odnawianie urządzeń melioracyjnych,
- dokonanie przeglądu i określenie zasadności utrzymania całego systemu przeciwpowodziowego i melioracyjnego (powiat elbląski, braniewski),
- budowa i modernizacja dróg dojazdowych do obiektów osłony przeciwpowodziowej.

Działania w celu uzyskania dobrego stanu wód:

- budowa i modernizacja oczyszczalni ścieków oraz systemów kanalizacji,
- tworzenie wokół jezior i rzek stref ochronnych, zagospodarowanych trwałą zielenią i niezabudowanych,
- zwiększenie lesistości oraz rozbudowa systemu małej retencji w szczególności na obszarach węzłów hydrograficznych,
- renaturalizacja, polegająca głównie na odtworzeniu mokradeł, zwiększeniu zadrzewień i lesistości oraz na rozbudowie systemu małej retencji,
- ograniczenie dopływu do wód zanieczyszczeń pochodzących z rolnictwa m.in. poprzez stosowanie zasad dobrej praktyki rolniczej,
- rekultywacja zdegradowanych systemów wodnych,
- monitorowanie stanu wód.

1. Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego.

2. Zatwierdzenie

Dokument uchwalony przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego, uchwała nr IX/152/07 z dnia 20 września 2007 r.

3. Realizacja zapisów

Lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektywy do 2014 roku.

4. Tematyka

Program zawiera diagnozę stanu istniejącego środowiska województwa świętokrzyskiego, ocenę realizacji „drugiej edycji” programu ochrony środowiska, priorytety polityki ekologicznej, strategię działań dla poprawy stanu środowiska, źródła finansowania, oraz listę działań priorytetowych.

5. Wskazanie finansowania

Przewidywane nakłady finansowania na wdrażanie programu w okresie 2007-2015 wg źródeł finansowania:

- środki własne przedsiębiorstw – 1117,1 mln zł,
- budżety jednostek samorządu terytorialnego – 1815,9 mln zł,
- budżet państwa – 1208,1 mln zł,
- fundusze ekologiczne – 972,5 mln zł,
- fundusze unijne – 2380,4 mln zł.

6. Działania przewidziane do realizacji

Lista przedsięwzięć priorytetowych w województwie świętokrzyskim na lata 2007 – 2013 dotyczące gospodarki wodnej:

- gospodarka wodno-ściekowa - budowa i modernizacja oczyszczalni ścieków, kanalizacji i wodociągów,
- ochrona przed powodzią i suszą - budowa zbiorników, wałów, regulacje rzek, program małej retencji, melioracje szczegółowe, denaturalizacja rzeki Nidy.

1. Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska województwa pomorskiego na lata 2003-2006 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2007-2010.

2. Zatwierdzenie

Uchwalony przez Sejmik Województwa Pomorskiego dnia 29 września 2003 roku, uchwała nr 153/XIII/03.

3. Realizacja zapisów

Lata 2003-2006 z perspektywą do 2010 roku.

4. Tematyka

Program realizuje politykę ekologiczną państwa. Jego celem jest osiągnięcie do 2010 roku stanu środowiska wymaganego przez UE. Program zawiera ocenę stanu środowiska, cele ekologiczne i kierunki działań do 2010 roku, ich źródła finansowania, oraz plan operacyjny na lata 2003-2006.

5. Wskazanie finansowania

Struktura finansowania wdrażania Programu w latach 2003-2006 (tys. zł):

- fundusze ekologiczne (NFOŚiGW, WFOŚiGW)- wariant I - 605 921; wariant II- 795 877,
- budżety terenowe (miasta, gmin) w tym gminne i powiatowe fundusze ekologiczne- wariant I - 526 888; wariant II - 489 033,
- podmioty gospodarcze (środki własne i kredyty bankowe) - wariant I - 790 331; wariant II - 1 438 331,
- fundusze pomocowe i strukturalne - wariant I - 579 576; wariant II - 1 951 336,
- budżet państwa- wariant I - 131 722; wariant II - 119 861.

Poniżej zestawiono szacowany koszt wdrażania Programu w latach 2003-2006 w tys. zł.

Tabela 40. Szacunkowy koszt wdrażania Programu w latach 2003-2006 (tys. zł)

Zagadnienia	Koszty w latach 2003-2006 w tys. PLN		
	Pozainwestycyjne	Inwestycyjne	Razem
Jakość wód i stosunki wodne	20 670	899 145	919 915

Brak danych dotyczących perspektywy do 2010 roku.

6. Działania przewidziane do realizacji

Celem działań jest zapewnienie odpowiedniej jakości użytkowej wód, racjonalizacja wykorzystania zasobów wody w zlewniach oraz ochrona przed powodzią i suszą.

Kierunki działań:

Zarządzanie zasobami wodnymi:

- opracowanie planów gospodarowania wodą na obszarach dorzeczy,
- opracowanie warunków korzystania z wód regionu wodnego,
- opracowanie dokumentacji hydrogeologicznych zlewni i GZWP,
- wdrożenie Katastru Wodnego,
- stworzenie systemu informacji o gospodarce wodnej województwa pomorskiego.

Zaopatrzenie w wodę:

- wdrożenie założeń „Studium zaopatrzenia m. Gdańska w wodę”,
- poprawa zaopatrzenia w wodę mieszkańców Żuław poprzez rozbudowę i modernizację Centralnego Wodociągu Żuławskiego (CWŻ),
- modernizacja i rozbudowa ujęć wody i sieci wodociągowych w pasie nadmorskim z uwzględnieniem specyficznych wymogów zasobów wód podziemnych,
- intensyfikacja działań związanych z poprawą zaopatrzenia w wodę mieszkańców województwa pomorskiego (budowa, rozbudowa i modernizacja wodociągów, modernizacja ujęć wody oraz modernizacja i rozbudowa stacji uzdatniania wody w celu dostosowania jakości wody do picia do standardów UE),
- sukcesywna wymiana i renowacja wyeksploatowanych odcinków sieci wodociągowej,

- wyznaczenie obszarów prewencji i kontroli gospodarki ściekami, osadami ściekowymi, nawozami naturalnymi i organicznymi,
- likwidacja nieczynnych ujęć wody.

Gospodarka ściekowa:

- uporządkowanie gospodarki ściekowej w aglomeracjach o RLM: ponad 100 tys.; ponad 15 tys.; ponad 2 tys.; poniżej 2 tys.,
- modernizacja gospodarki ściekowej w zakładach przemysłowych, w tym sektora rolno-spożywczego,
- wsparcie i egzekwowanie programów racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej w zakładach przemysłowych,
- realizacja programów dostosowawczych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, zgodnie ze wskazaniami prawa ochrony środowiska,
- sukcesywne ograniczenie negatywnego wpływu na środowisko zanieczyszczeń obszarowych i punktowych, pochodzących z działalności rolniczej,
- wprowadzanie programów rolno-środowiskowych.

Ochrona przed powodzią:

- wdrażanie programu ochrony przed powodziowej miasta Gdańska,
- wdrażanie projektu „Kompleksowe zabezpieczenie przeciwpowodziowe Żuław – Etap I”,
- kontrola stanu wałów i urządzeń wodnych wraz z wytypowaniem odcinków do rekonstrukcji i modernizacji oraz kontynuowanie budowy i modernizacji wałów i innych urządzeń wodnych,
- wyznaczenie i ujęcie w planach zagospodarowania przestrzennego terenów zalewowych,
- stworzenie systemu monitorowania i ostrzegania o zagrożeniu powodzią, w tym o zagrożeniu katastrofą wałów wiślanych,
- modernizacja floty lodołamaczy.

Ochrona przed suszą:

- wdrażanie opracowanego Programu Małej Retencji Województwa Pomorskiego do roku 2015,
- kontynuacja budowy obiektów małej retencji oraz regulacja rzek i potoków na obszarze województwa pomorskiego ze szczególną troską o zapewnienie warunków bytowania, rozmnażania i migracji organizmów wodnych.

1. Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska województwa podlaskiego na lata 2007-2010.

2. Zatwierdzenie

Brak informacji

3. Realizacja zapisów

Lata 2007-2010, z perspektywą do 2014 r.

4. Tematyka

Program realizuje cele polityki ekologicznej. Zawiera ocenę stanu aktualnego środowiska oraz zadania krótkookresowe do 2010 i długookresowe do 2014 roku.

5. Wskazanie finansowania

Źródła finansowania:

- instytucjonalne:
 - NFOŚiGW,
 - WFOŚiGW,
 - Ekofundusz,
 - fundusze pomocowe Unii Europejskiej,
 - budżet państwa,
 - budżety jednostek samorządu terytorialnego,
 - banki,
- przedmiotowe:
 - administracyjne kary pieniężne wymierzone za niedopełnianie standardów określonych decyzjami administracyjnymi,
 - grzywny,
 - opłaty koncesyjne, za eksploatację kopalni,
 - opłaty za korzystanie ze środowiska, realizowane zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”,
 - kary i opłaty za brak pozwoleń w zakresie ochrony środowiska,
 - środki mieszkańców i przedsiębiorców,
 - dotacje, spadki i darowizny.

6. Działania przewidziane do realizacji

Celami działań w zakresie jakości wód jest:

- osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego wszystkich rodzajów wód pod względem jakościowym i ilościowym,
- zapobieganie zanieczyszczeniom wód powierzchniowych i podziemnych ze szczególnym uwzględnieniem zapobiegania „u źródła”,
- ochrona wód Morza Bałtyckiego przed substancjami biogennymi i niebezpiecznymi oraz przed nadmiernym eksploatowaniem zasobów żywych,

- przywracanie wodom podziemnym i powierzchniowym właściwego stanu ekologicznego, a przez to zapewnienie odpowiednich źródeł poboru wody do picia,
- zwiększenie retencyjności zlewni oraz poprawa stanu technicznego urządzeń zabezpieczenia przeciwpowodziowego,
- właściwe zagospodarowanie terenów zagrożonych powodzią oraz suszą hydrologiczną.

Działania w zakresie gospodarki wodnej:

- modernizacja oczyszczalni ścieków i rozwój sieci wodno-kanalizacyjnej:
 - wyposażenie aglomeracji liczących powyżej 15 tys. mieszkańców w oczyszczalnię ścieków do 2015 r.,
 - wyposażenie aglomeracji liczących 2 - 15 tys. mieszkańców w oczyszczalnię ścieków do 2010 r.,
- ograniczenie zanieczyszczeń azotowych pochodzących z rolnictwa (budowa nowoczesnych stanowisk do składowania obornika i zbiorników na gnojówkę w gospodarstwach rolnych) do 2010 r.,
- zaprzestanie odprowadzania do Bałtyku substancji niebezpiecznych do 2006 r.,
- redukcja biogenów w dorzeczu Wisły i Odry ze ścieków komunalnych o 75% do 2015 r.,
- przywrócenie prawidłowego funkcjonowania melioracji terenów zagrożonych deficytem wodnym.

1. Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska województwa mazowieckiego na lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektywy do 2014 r.

2. Zatwierdzenie

Dokument Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Mazowieckiego dnia 19 lutego 2007 r.

3. Realizacja zapisów

W latach 2007-2010 z perspektywą do 2014 r.

4. Tematyka

Program realizuje cele polityki ekologicznej na szczeblu województwa. Zawiera ocenę aktualnego stanu środowiska, oraz ważne dla Mazowsza kwestie ekologiczne. Wskazuje kierunki działań mające na celu poprawę środowiska, ochronę przyrody, wzrost wiedzy ekologicznej, zrównoważone wykorzystanie materiałów wody i energii, oraz rozwój proekologicznych form działalności gospodarczej.

5. Wskazanie finansowania

Środki na realizację programu ochrony środowiska mogą pochodzić ze źródeł:

- budżet państwa,
- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- NFOŚiGW,
- fundusze UE,
- Ekofundusz,
- kredyty udzielane na preferowanych warunkach,
- komercyjne kredyty bankowe,
- własne środki inwestorów.

Poniżej przedstawiono nakłady na realizację programu w latach 2007-2014.

Tabela 41. Nakłady na realizację programu w latach 2007-2014

Lp.	Cele główne	Szacunkowy koszt w mln zł
1	Zmniejszenie zanieczyszczeń środowiska	26 800,0
2	Zrównoważone wykorzystanie materiałów, wody i energii oraz rozwój proekologicznych form działalności w gospodarce	15 850,0
3	Racjonalna gospodarka odpadami	3 800,0
4	Utworzenie spójnego systemu obszarów chronionych	65,0
5	Zwiększenie lesistości i ochrona lasów	2 200,0
6	Poprawa stanu bezpieczeństwa ekologicznego	25 540,0
7	Podniesienie poziomu wiedzy ekologicznej	26,0
Razem nakłady finansowe na realizację programu w latach 2007-2014		74 281,0

6. Działania przewidziane do realizacji

Celami strategicznymi gospodarki wodnej jest do 2014 roku:

- osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych poprzez dążenie do poprawy jakości wód i ochrony zasobów,
- zmniejszenie deficytu wód powierzchniowych i podziemnych, efektywne i racjonalne wykorzystanie zasobów wodnych,
- ograniczenie skutków występowania powodzi i suszy.

Kierunki działań związane z poprawą jakości wód:

- budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków komunalnych i systemów kanalizacji zbiorczej,
- modernizacja i rozbudowa oczyszczalni ścieków przemysłowych oraz wprowadzanie technologii produkcji ograniczających zrzut substancji niebezpiecznych,
- ograniczenie spływu zanieczyszczeń powierzchniowych z rolnictwa,

- wspieranie realizacji indywidualnych systemów oczyszczania ścieków w zabudowie rozproszonej,
- zapewnienie skutecznej ochrony wód podziemnych przed degradacją zwłaszcza głównych zbiorników wód podziemnych,
- zapewnienie mieszkańcom wody pitnej dobrej jakości.

Kierunki działań związane z racjonalną gospodarką wodną:

- poprawa zarządzania wodami poprzez opracowanie i realizację na obszarze województwa programu działań i planu gospodarowania wodami środkowej Wisły zgodnie z prawem wodnym i RDW,
- wprowadzanie zintegrowanego systemu informacyjnego o sposobie gospodarowania zasobami wodnymi na obszarze województwa,
- optymalizacja zużycia wody,
- pełne zidentyfikowanie i zinstytucjonalizowanie poborów wód powierzchniowych i podziemnych, w szczególności w zakresie poborów dla celów bytowych i rolniczych oraz stopniowe eliminowanie wykorzystania wód podziemnych do celów przemysłowych,
- przywrócenie właściwego działania melioracji wodnych na terenach dotkniętych deficytem wód i realizacja zbiorników małej retencji,
- racjonalne wykorzystanie zasobów wód leczniczych i termalnych,
- realizacja założeń Programu Ochrony i rozwoju Zasobów Wodnych województwa Mazowieckiego w zakresie udrożnienia rzek dla ryb dwuśrodowiskowych.

Kierunki działań ochrony przed powodzią i suszą:

- wdrożenie systemów ostrzegania i ochrony przeciwpowodziowej.
- przygotowanie forum dyskusyjnego z udziałem hydrotechników, przyrodników i ekologicznych organizacji pozarządowych dla wypracowania konsensusu dotyczącego technicznych, nietechnicznych i innych rozwiązań ochrony przed powodzią w powiązaniu z ochroną przyrody,
- tworzenie warunków dla właściwego zagospodarowania terenów zagrożonych powodzią oraz suszą hydrologiczną,
- zwiększenie retencyjności zlewni oraz poprawa stanu technicznego urządzeń zabezpieczenia przeciwpowodziowego, realizacja „Programu Małej Retencji Województwa Mazowieckiego”,
- zwiększenie liczby inwestycji związanych z budową i modernizacją obwałowań przeciwpowodziowych wzdłuż rzek: Wisła, Narew, Bug, Pilica, Bzura,
- systematyczna kontrola stanu wałów i urządzeń wodnych (w tym kanałów ulgi) oraz prowadzenie prac związanych z ich rekonstrukcją, modernizacją oraz rozbudową,

- budowa polderów,
- realizacja zbiorników m.in.: Regimin na rzece Łydyni, Niewiadoma na rzece Cetyni, Strzegowo-Unierzyż na rzece Wkrze,
- ochrona terenów bagiennych i podmokłych oraz obszarów wododziałowych,
- opracowanie i wdrożenie programu ochrony wód dla zlewni: Liwca, Omulwi, Łydyni i Radomki,
- opracowanie i wdrożenie programów przywrócenia prawidłowego funkcjonowania melioracji dla terenów zagrożonych deficytem wody,
- wdrażanie Programu Budowy Zbiorników Retencyjnych na Terenie Województwa Mazowieckiego.

1. Tytuł dokumentu

„Program ochrony środowiska z planem gospodarki odpadami województwa kujawsko-pomorskiego”. Aktualizacja na lata 2007-2010 z perspektywą na lata 2011-2014.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa kujawsko - pomorskiego w dniu 3 października 2005 r.

3. Realizacja zapisów

Realizacja zadań do roku 2010 z perspektywą 2011-2014.

4. Tematyka

Dokument w głównej mierze określa cele ekologiczne, priorytety ekologiczne, rodzaj i harmonogram przedsięwzięć ekologicznych, środki niezbędne do osiągnięcia celów, w tym mechanizmy prawno-ekonomiczne i środki finansowe. Opisuje on też i ocenia stan środowiska w województwie.

5. Wskazanie finansowania

- PO (infrastruktura i środowisko),
- RPO,
- PROW,
- budżet państwa,
- fundusze ekologiczne,
- samorząd województwa, samorzady powiatowe i gminne,
- środki własne podmiotów gospodarczych.

6. Działania przewidziane do realizacji

- związane z ochroną i racjonalnym użytkowaniem zasobów przyrodniczych:
 - wdrażanie sieci ekologicznej Natura 2000,
 - opracowanie planów ochrony dla obszarów Natura 2000,
 - opracowanie planów ochrony dla rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych,

- czynna ochrona gatunków ginących, zagrożonych oraz chronionych flory i fauny,
- inwentaryzacja przyrodnicza i monitoring przyrodniczy województwa i wybranych obszarów,
- zakończenie działań zmierzających do utworzenia rezerwatu biosfery „Bory Tucholskie”,
- ochrona i konserwacja tworów przyrody,
- zwiększenie lesistości województwa – zalesienie około 2000 ha gruntów,
- wspieranie wielofunkcyjnego rozwoju obszarów leśnych,
- promocja walorów przyrodniczych i edukacja ekologiczna,
- rewitalizacja przyrodniczych obszarów zdegradowanych i przywracanie ich walorów użytkowych,
- związane z zasobami wodnymi i gospodarką wodno – ściekową:
 - modernizacja i rozbudowa do 2010 roku komunalnych oczyszczalni ścieków z podwyższonym usuwaniem związków biogenych w aglomeracjach o liczbie równoważnych mieszkańców (RLM) powyżej 15000,
 - budowa, modernizacja i rozbudowa do 2015 roku komunalnych oczyszczalni ścieków w aglomeracjach o liczbie równoważnych mieszkańców (RLM) od 2000 do 15000 (częściowo cel ten będzie zrealizowany do 2010 r.),
 - budowa, modernizacja i rozbudowa oczyszczalni ścieków w miejscowościach o RLM poniżej 2000,
 - zagospodarowanie osadów ściekowych,
 - budowa oczyszczalni przyzagrodowych w obszarach o rozproszonej zabudowie, gdzie budowa sieci kanalizacyjnych nie ma ekonomicznego uzasadnienia,
 - sukcesywna modernizacja istniejącej i realizacja nowej sieci kanalizacji sanitarnej,
 - sukcesywna modernizacja istniejącej i budowa nowej sieci kanalizacji deszczowej wraz z urządzeniami podczyszczającymi,
 - aktualizacja dostępnych zasobów pitnych wód podziemnych wraz z budową, przebudową, rozbudową oraz monitoringiem komunalnych ujęć wód,
 - ochrona przeciwpowodziowa (wały, regulacja wód),
 - budowa zbiorników wodnych,
 - melioracje szczegółowe,
 - realizacja programu małej retencji,
 - projekt „Ekologiczne zabezpieczenie stopnia Włocławek” - zadania modernizacyjne na Stopniu Wodnym we Włocławku:
 - budowa nowego stopnia wodnego bądź progu poniżej stopnia wodnego we Włocławku,

- roboty regulacyjne na rzece Wiśle,
 - modernizacja wału przeciwpowodziowego w Dolinie Ciechocińskiej,
 - działalność inspekcyjno-kontrolna służb Inspekcji Ochrony Środowiska,
- związane z gospodarką odpadami:
 - opracowanie i uchwalenie aktualizacji Planu gospodarki odpadami województwa,
 - opracowanie aktualizacji powiatowych planów gospodarki odpadami,
 - opracowanie aktualizacji gminnych planów gospodarki odpadami,
 - tworzenie międzygminnych kompleksów unieszkodliwiania odpadów komunalnych,
 - budowa Zakładu Termicznego Przekształcania Odpadów,
 - wdrożenie systemu selektywnej zbiórki odpadów,
 - zamykanie i rekultywacja składowisk odpadów na których składowane są odpady komunalne,
 - inwentaryzacja i likwidacja „dzikich” wysypisk odpadów,
 - zamknięcie i rekultywacja składowisk odpadów przemysłowych,
 - opracowanie i wdrażanie programów usuwania wyrobów zawierających azbest,
 - tworzenie Gminnych Punktów Zbierania Odpadów niebezpiecznych (GPZON),
 - organizacja systemu zbiórki, transportu i magazynowania odpadów medycznych i weterynaryjnych,
 - działalność inspekcyjno-kontrolna służb Inspekcji Ochrony Środowiska,
- związane z klimatem akustycznym,
- związane z Polami elektromagnetycznymi,
- związane z poważnymi awariami i poważnymi awariami przemysłowymi:
 - intensyfikacja inspekcji i kontroli wszystkich zakładów mogących być potencjalnymi źródłami poważnych awarii,
 - weryfikacja, wyznaczenie i zatwierdzenie tras przewozu substancji niebezpiecznych po drogach na terenie województwa,
 - wyznaczenie bezpiecznych miejsc parkingowych dla pojazdów przewożących niebezpieczne substancje,
 - działalność inspekcyjno-kontrolna służb Inspekcji Ochrony Środowiska,
- związane z ochroną powietrza:
 - sporządzenie i wdrażanie programów ochrony powietrza,
 - modernizacja/wymiana kotłów grzewczych/kotłowni zakładowych,
 - działalność inspekcyjno-kontrolna służb Inspekcji Ochrony Środowiska,
 - działalność systemu oceny jakości powietrza, tj. sieci stacji pomiarowych w województwie,
- związane z ochroną zasobów kopalin:

- rekultywacja wyrobisk poeksploatacyjnych, w tym wyznaczenie perspektywicznych wyrobisk pokopalnianych dla potrzeb magazynowania paliw,
- działalność inspekcyjno-kontrolna służb Inspekcji Ochrony Środowiska,
- związane z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych:
 - sporządzenie analizy dotyczącej wyznaczenia terenów dla lokalizacji elektrowni wiatrowych, w tym szczególnie parków wiatrowych oraz innych instalacji OZE,
 - zwiększenie wykorzystania energii odnawialnej.

1. Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska województwa lubelskiego na lata 2007-2011.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony 22 kwietnia 2008 roku przez Sejmik Wojewódzki.

3. Realizacja

W latach 2007-2015.

4. Tematyka

Program ochrony środowiska województwa lubelskiego zawiera opis uwarunkowań zewnętrznych wynikających z polityki ekologicznej państwa i zapisów dotyczących ochrony środowiska, zawartych w strategiach i programach uchwalonych przez Sejmik Województwa. Program zawiera opis stanu istniejącego, cele środowiskowe i kierunki działań na lata 2007-2015 oraz nakłady finansowe.

5. Wskazania finansowania

Środki na realizację programu ochrony środowiska mogą pochodzić ze źródeł:

- budżet państwa,
- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- fundusze ekologiczne,
- fundusze UE,
- własne środki inwestorów.

W dokumencie przedstawiono wielkość finansowania zarówno przedsięwzięć zrealizowanych w 2007 r. jak i planowanych do realizacji. W zakresie działań dot. zarządzania zasobami wodnymi koszty oszacowano na 2 387 478 tys. zł.

6. Działania przewidziane do realizacji

- ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody,
- zrównoważone wykorzystanie materiałów, wody i energii,
- dalsza poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
- doskonalenie systemu zarządzania środowiskiem.

1.Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska województwa łódzkiego na lata 2008-2011 z perspektywą na lata 2012-2015.

2.Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Łódzkiego dnia 31 marca 2008 r.

3.Realizacja

Program obejmuje lata 2008-2011 z perspektywą na lata 2012-2015.

4.Tematyka

Dokument zawiera cele i priorytety ekologiczne, rodzaj i harmonogram działań proekologicznych oraz środki niezbędne do osiągnięcia celów, w tym środki finansowe.

5.Wskazanie finansowania

Koszty realizacji programu w latach 2008-2011 to 7,8 mld zł. Działania związane z ochroną wód w tym poprawę jakości, ochronę przeciwpowodziową, zmniejszenie deficytu wód oraz poprawę jakości powietrza pochłaniają najwięcej kosztów.

Dla działań związanych z ochroną środowiska potencjalnym źródłem finansowania są:

- fundusze własne inwestorów,
- budżet państwa,
- pożyczki, dotacje i dopłaty do oprocentowania preferencyjnych kredytów udzielane przez Fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej,
- zagraniczna pomoc finansowa udzielana przez fundacje i programy pomocnicze,
- fundusze Unii Europejskiej,
- kredyty preferencyjne z Banku Ochrony Środowiska,
- kredyty międzynarodowych instytucji finansowych,
- kredyty, pożyczki udzielane przez banki komercyjne,

6. Działania przewidziane do realizacji

- ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych wraz z poprawą ich jakości oraz ochrona przed powodzią,
- ochrona powierzchni ziemi i gleb przed degradacją,
- ochrona i wzrost różnorodności biologicznej i krajobrazowej oraz wzrost lesistości,
- poprawa jakości powietrza.

1.Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska województwa małopolskiego na lata 2007-2014.

2.Zatwierdzenie

Uchwalony przez Sejmik Województwa Małopolskiego dnia 24 września 2007 r.

3.Realizacja

W latach 2007-2014.

4.Tematyka

Dokument określa cele polityki ekologicznej województwa, którymi jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego i tworzenie podstaw do zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego.

5.Wskazania finansowania

W Programie przedstawiono harmonogram Programu Ochrony Środowiska krótkoterminowy i długoterminowy oraz koszty potrzebnych nakładów finansowych na ich realizację.

Potrzeby finansowe na realizację długoterminowego Programu Ochrony Środowiska Województwa Małopolskiego na lata 2007-2014 wynoszą ogółem – 10 428,48 mln zł, w tym na ochronę zasobów wodnych przewidziano 2 394,08 mln zł.

6.Działania przewidziane do realizacji

- poprawa stanu wód i racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi oraz ochrona przed powodzią i suszą,
- ochrona powietrza przed zanieczyszczeniami,
- uporządkowanie gospodarki odpadami.

1.Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska województwa śląskiego do 2004 r. oraz cele długoterminowe do roku 2015.

2.Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Śląskiego dnia 15 kwietnia 2002 r.

3.Realizacja

W latach 2001-2004 wraz z celami długoterminowymi do 2015 r.

4.Tematyka

Celem nadrzędnym Programu jest zasada zrównoważonego rozwoju, umożliwiająca harmonizację rozwoju gospodarczego i społecznego z ochroną walorów środowiska.

5.Wskazania finansowania

Brak danych o finansowaniu działań od roku 2005.

Szacunkowe koszty działań z Programu ochrony środowiska woj. śląskiego w okresie 2001-2004, w zakresie ochrony zasobów wodnych wyniosły 2 553 500 tys. zł, w tym działania pozainwestycyjne - 3 500 tys. zł oraz działania inwestycyjne - 2 550 000 tys. zł.

Potencjalne źródła finansowania Programu to:

- fundusze ekologiczne,
- budżety jednostek samorządu terytorialnego,
- podmioty gospodarcze,
- fundusze unijne,

- budżet państwa.

6. Działania przewidziane do realizacji

- utworzenie systemu kształtowania i wykorzystania zasobów wodnych,
- uporządkowanie i wdrożenie systemu gospodarki odpadami,
- polepszenie jakości powietrza,
- rewitalizacja terenów przemysłowych oraz pogórnicych,
- zagospodarowanie centrów miasta,
- ukształtowanie regionalnego systemu obszarów chronionych,
- kształtowanie ośrodków wiejskich.

1. Tytuł dokumentu

Program ochrony środowiska dla województwa podkarpackiego na lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2011-2014.

2. Zatwierdzenie

Aktualizacja Programu nastąpiła 26 maja 2008 roku przez Sejmik Województwa Podkarpackiego.

3. Realizacja

Program obejmuje lata 2007-2010 z uwzględnieniem lat 2011-2014.

4. Tematyka

Program zwiera działania związane z ochroną środowiska oraz gospodarki wodnej.

5. Wskazania finansowania

Nakłady na realizację Programu Ochrony Środowiska Województwa Podkarpackiego w latach 2007-2010 oraz 2008-2011 (wg cen z grudnia 2006 r.) (tab. 42).

Tabela 42. Nakłady na realizację Programu Ochrony Środowiska

Nazwa realizowanego działania	Szacowane nakłady w mln zł w latach 2007-2010	% kosztów ogółem	Szacowane nakłady w mln zł w latach 2011-2014	% kosztów ogółem
Ochrona wód i efektywne wykorzystanie zasobów wodnych	1 179,4	25,80	654,1	10,42

Środki finansowe dostępne z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013 dotyczące działania Infrastruktura przeciwpowodziowa i racjonalna gospodarka zasobami wodnymi wynoszą 60 784,114 tys. euro w tym :

- gospodarka i zaopatrzenie w wodę - 7 670,078 tys. euro,

- zapobieganie zagrożeniom, w tym opracowanie i wdrożenie planów i instrumentów zapobiegania i zarządzania zagrożeniami naturalnymi i technologicznymi - 38 350,389 tys. euro,
- inne działania na rzecz ochrony środowiska i zapobieganie zagrożeniom - 5 113,385 tys. euro.

6. Działania przewidziane do realizacji

- ochrona wód i kształtowanie stosunków wodnych,
- gospodarka odpadami,
- ochrona przed polami elektromagnetycznymi,
- ochrona przed hałasem,
- przeciwdziałanie poważnym awariom oraz zapewnienie bezpieczeństwa chemicznego i biologicznego,
- ograniczenie zanieczyszczeń powietrza i przeciwdziałanie zmianom klimatu,
- ochrona przyrody, krajobrazu i różnorodności biologicznej.

Plany gospodarowania odpadami województw

1. Tytuł dokumentu

Plan gospodarowania odpadami województwa.

2. Realizacja zapisów

Plany realizowane w latach 2002-2015.

3. Tematyka

Wojewódzkie plany gospodarowania odpadami określają działania na terenie danego województwa które:

- zapobiegają powstaniu odpadów lub ograniczają ilości powstających odpadów i ich negatywny wpływ na środowisko,
- zapewniają zgodny z zasadami ochrony środowiska odzysk, jeżeli nie udało się zapobiec ich powstaniu,
- zapewniają zgodny z zasadami ochrony środowiska proces unieszkodliwiania odpadów, których powstaniu nie udało się zapobiec lub których nie udało się poddać odzyskowi.

4. Wskazanie finansowania

- źródłem finansowania planów gospodarowania odpadami są:
 - środki własne przedsiębiorstw,
 - budżety jednostek samorządu terytorialnego,
 - fundusze ekologiczne,
 - fundusze przedakcesyjne, strukturalne i Fundusz Spójności.

5. Działania przewidziane do realizacji

Większość działań przewidzianych w przedmiotowych planach, mających na celu właściwe postępowanie z odpadami będzie wpływać na poprawę stanu wód podziemnych i powierzchniowych. Główne działania mające wpływ na wody to:

- właściwa lokalizacja składowisk odpadów,
- odpowiednie zabezpieczenie techniczne oraz wyposażenie składowisk w infrastrukturę odpowiadającą normom,
- ograniczenie ilości odpadów biodegradowalnych w strumieniu odpadów trafiającym na składowiska,
- spełnienie unijnych norm dot. zmniejszenia ilości odpadów biodegradowalnych, segregacji odpadów oraz ich ponownego wykorzystania,
- podnoszenie świadomości ludności w zakresie gospodarki odpadami, czyli szeroko zakrojona edukacja.

Wojewódzkie programy udrażniania rzek

1. Tytuł dokumentu

Program ochrony i rozwoju zasobów wodnych w województwie kujawsko-pomorskim (udroźnienie rzek dla ryb dwuśrodowiskowych).

2. Zatwierdzenie

Brak informacji

3. Realizacja zapisów

Od roku 2004.

4. Tematyka

Tematem dokumentu jest przywrócenie ciągłości biologicznej rzek, zakłóconej przez obiekty hydrotechniczne. Obiekty hydrotechniczne ograniczają możliwości przemieszczania się ryb, co przyczynia się do zmniejszenia różnorodności ryb i innych organizmów wodnych. Program udrażniania rzek ma na celu ustalenie potrzeb budowy przepławek dla ryb oraz kolejności ich realizacji.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Przy każdej budowli piętrzącej, która stanowi przegrodę dla wód rzeki, a tym samym przeszkodę uniemożliwiającą migrację ryb, wybudowanie urządzenia umożliwiającego migrację ryb w górę rzeki (budowa przepławek).

Poszczególne etapy realizacji przepławek ustalono pod kątem wymagań siedliskowych ryb.

I etap: budowle na rzekach gdzie występowały i występują ryby wędrowne.

II etap: budowle w górnych odcinkach rzek, w których występowały ryby wędrowne.

III etap: budowle na rzekach dość zasobnych w wodę, na których występują przegrody uniemożliwiające wędrówkę ryb w ich górnych odcinkach, lub przy połączeniu biegu dolnego i górnego (Mątawa).

IV etap: budowle położone w górnych partiach rzeki głównej poza zasięgiem występowania ryb wędrównych + rzeka Mątawa.

Przewidziano następujące ilości udrożeń do wykonania w poszczególnych etapach:

I etap – 21,

II etap – 6,

III etap – 12,

IV etap – 25.

1. Tytuł dokumentu

„Wojewódzki Program Ochrony Zasobów Wodnych dla województwa świętokrzyskiego ze szczególnym uwzględnieniem restytucji i ochrony ryb dwuśrodowiskowych, oraz przywrócenia możliwości wędrówek ryb”.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego w dniu 30 maja 2005 r.

3. Realizacja zapisów

Brak informacji odnośnie innych perspektyw czasowych.

4. Tematyka

Dokument obejmuje opis stanu wód województwa świętokrzyskiego a także opis działań dążących do przywrócenia drożności wód powierzchniowych w województwie oraz przywrócenia dróg migracji ryb dwuśrodowiskowych.

5. Wskazanie finansowania

Pomoc finansowa na projekty przeznaczone do realizacji w ramach Działania „Ochrona i rozwój zasobów wodnych” w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb” udzielana jest w wysokości 100% kosztów kwalifikowalnych projektu.

Udział publicznych środków wspólnotowych (IFWR) stanowi 75% w całości środków, a pozostałą część stanowią publiczne środki krajowe. Łącznie na finansowanie programu w latach 2004-2006 przewidziano 11 868 tys Euro w skali kraju.

6. Działania przewidziane do realizacji

- udrożnienie rzek w wyniku budowy przepławek i urządzeń piętrzących,
- wykonanie zarybień w celu odtworzenia gatunków.

Priorytety udrażniania:

Etap I – najwyższy priorytet - udrożnienie cieków Nidy oraz jej dorzecza (82 urządzenia hydrotechniczne),

Etap II – wysoki priorytet – bezpośrednie dopływy Wisły oraz jej dorzecza,

Etap III – średni priorytet – dorzecze Pilicy od Czarnej Włoszczowskiej do Czarnej Koneckiej,

Etap IV – najniższy priorytet – rzeki tj. np. Niedzica, Opatówka.

1. Tytuł dokumentu

„Program gospodarki wodnej województwa lubelskiego”.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Lubelskiego w dniu 4 lipca 2005 r.

3. Realizacja zapisów

W części II i III zawarte jest sprawozdanie z prac w latach 2001 – 2003 oraz działania planowane do 2006 r. Osiągnięcie dobrego stanu wód powinno być osiągnięte do roku 2015.

4. Tematyka

Dokument został opracowany w celu zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi poprzez realizację zadań w układach zlewniowych. Podzielony on został na trzy części:

- I – Identyfikacja stanu i problemów,
- II – Program działań,
- III – Strategia realizacji.

Część pierwsza opublikowana była w roku 2003 jako zebranie danych pozwalających na opis stanu użytkowania zasobów wodnych województwa lubelskiego oraz zidentyfikowanie i zhierarchizowanie problemów ograniczających użytkowanie zasobów wodnych. Dokument ww. ma na celu doprowadzenie do osiągnięcia co najmniej dobrego stanu ekologicznego i chemicznego wód powierzchniowych oraz dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych do 2015 roku, a także osiągnięcia do 2015 roku stanu obszarów chronionych zgodnego ze wszystkimi normami i założonymi celami.

5. Wskazanie finansowania

- fundusze strukturalne:
 - Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR; ERDF),
 - Europejski Fundusz Społeczny (EFS; ESF),
 - Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOIGR; EAGGF),
 - Finansowy Instrument Wspierania Rybołówstwa (FIWR; FIG),
- Fundusz Spójności,
- fundusze pomocowe - PHARE, ISPA i SAPARD,
- fundusze unijne – ERDF i ESF.

6. Działania przewidziane do realizacji

Wyróżnione zostały kierunki działań związane z formami wykorzystania wód w zlewniach rzek województwa tj.:

I. Woda dla ludności

DZIAŁANIA INWESTYCYJNE:

- budowa (w uzasadnionych przypadkach) nowych ujęć wód podziemnych,
- budowa i rozbudowa sieci wodociągowych,
- rozbudowa i modernizacja stacji uzdatniania wody gwarantujących uzyskanie wody pitnej o wymaganych parametrach jakościowych,
- budowa i rozbudowa sieci kanalizacji sanitarnej,
- budowa sieci kanalizacji deszczowej na terenach zurbanizowanych wraz z realizacją wymaganych urządzeń oczyszczających,
- budowa i modernizacja komunalnych oczyszczalni ścieków, w tym realizacja KPOŚ,
- likwidacja nieużytkowanych studni kopanych w obszarach zwodociągowanych,
- likwidacja szamb w terenach objętych siecią kanalizacyjną,
- budowa przydomowych oczyszczalni ścieków w obszarach o budowie rozproszonej wg warunków opisanych w dokumentacji hydrogeologicznej (z wyłączeniem terenów stref ochronnych ujęć wody).

DZIAŁANIA POZAINWESTYCYJNE:

- dokumentowanie zasobów wód podziemnych,
- przebudowa systemu monitoringu stanu ilościowego i jakościowego zasobów wód podziemnych,
- przebudowa systemu monitoringu wody pitnej,
- ustanawianie i zagospodarowanie stref ochronnych komunalnych ujęć wody zlokalizowanych w obszarach GZWP, w terenach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia,
- zabezpieczenie otworów nieeksploatowanych studni ujęć perspektywicznych,
- realizacja działań z zakresu ochrony wód wynikających z „Planu gospodarowania odpadami województwa lubelskiego”,
- prowadzenie monitoringu lokalnego zwierciadła wód podziemnych w rejonie odwodnień kopalni oraz dużych ujęć komunalnych,
- opracowanie raportu „Woda i zdrowie” (wpływ jakości wody pitnej na zdrowie mieszkańców – stan aktualny i prognoza),
- opracowanie programu oszczędzania wody w miastach powyżej 50 tys. mieszkańców,
- opracowanie raportu „Sanitacja terenów o budowie rozproszonej – stan aktualny i prognoza).

II. Ekosystemy, mała retencja, rekreacyjne korzystanie z wód, energia odnawialna

DZIAŁANIA INWESTYCYJNE:

- zbiorniki małej retencji oraz budowle towarzyszące,

- użytki ekologiczne,
- wyposażenie istniejących kąpielisk w niezbędną infrastrukturę sanitarną wymaganą przepisami,
- mała energetyka wodna (MEW),
- prowadzenie działań ochronnych źródeł,
- utrzymanie rzek w dobrym stanie hydromorfologicznym.

DZIAŁANIA POZAINWESTYCYJNE:

- wykonanie programów działań dla ochrony siedlisk w ramach sieci Natura 2000,
- wykonanie studiów hydrologicznych dla potrzeb obiektów małej retencji,
- wykonanie studiów przyrodniczych dla obiektów małej retencji,
- coroczne sprzątanie i utrzymanie w porządku rzek przepływających przez obszary zurbanizowane (zwłaszcza w miastach i wsiach o zwartej zabudowie),
- opracowanie „Programu ochrony źródeł”,
- opracowanie „Program rozwoju turystyki wodnej”,
- przebudowa systemu monitoringu stanu ilościowego i jakościowego wód powierzchniowych oraz monitoringu emisji zanieczyszczeń do tych wód.

III. Woda dla gospodarki

DZIAŁANIA INWESTYCYJNE:

- budowa, rozbudowa lub modernizacja systemów melioracyjnych (nawodnienia i odwodnienia),
- regulacja i udroźnienie rzek dla potrzeb melioracji,
- budowa, rozbudowa lub modernizacja przemysłowych oczyszczalni oraz podczyszczalni ścieków, w tym obiektów, których zadaniem jest eliminowanie lub ograniczanie zrzutu substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego,
- budowa rozbudowa lub modernizacja hodowlanych stawów rybnych,
- realizacja inwestycji w rolnictwie dla potrzeb programów „azotanowych”.

DZIAŁANIA POZAINWESTYCYJNE:

- kontynuowanie wydawania pozwoleń zintegrowanych,
- wydawanie pozwoleń wodnoprawnych, w tym również dla podmiotów odprowadzających substancje szkodliwe dla środowiska wodnego,
- realizacja programów „azotanowych” – monitoring, badania, sprawozdawczość,
- opracowanie raportu „Ocena oraz analiza ekonomiczna zapotrzebowania na inwestycje wodno-melioracyjne oraz na wodę dla potrzeb rolnictwa – stan aktualny i perspektywa”,
- opracowanie raportu „Ocena oraz analiza ekonomiczna gospodarki wodno - ściekowej w przemyśle – stan aktualny i perspektywa”,

- opracowanie raportu „Ocena oraz analiza ekonomiczna gospodarki wodno-ściekowej w rybactwie śródlądowym – stan aktualny i perspektywa”,
- zanieczyszczenia obszarowe – źródła i ocena stanu zagrożenia.

IV. Ochrona przeciwpowodziowa

DZIAŁANIA INWESTYCYJNE:

- modernizacja i rozbudowa istniejących urządzeń przeciwpowodziowych,
- budowa nowych urządzeń przeciwpowodziowych,
- budowa i modernizacja średnich i dużych zbiorników,
- udrożnienia rzek (w niezbędnym zakresie dla ochrony przeciwpowodziowej).

DZIAŁANIA POZAINWESTYCYJNE:

- kompleksowe wprowadzanie biernej ochrony przeciwpowodziowej do planowania przestrzennego,
- ustalenie rezerw powodziowych na dużych zbiornikach retencyjnych oraz aktualizacja instrukcji gospodarowania wodą na tych zbiornikach.

V. Wody graniczne

DZIAŁANIA INWESTYCYJNE:

- realizacja prac dotyczących zabezpieczenia brzegów na rzece Bug – celem stabilizacji Granicy Państwa.

DZIAŁANIA POZAINWESTYCYJNE:

- realizacja polsko – ukraińsko - białoruskich projektów i działań w zlewni rzeki Bug przy współpracy z województwem podlaskim i mazowieckim.

VI. Działania systemowo-organizacyjne, realizacja i monitorowanie Programu Gospodarki Wodnej

DZIAŁANIA INWESTYCYJNE:

- zaopatrzenie w sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie jednostki odpowiedzialnej za prowadzenie i aktualizację bazy WODA,
- zaopatrzenie w sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie jednostek korzystających z bazy WODA.

DZIAŁANIA POZAINWESTYCYJNE:

- utworzenie stosownych związków gmin, powiatów dla realizacji PGW w obszarach zlewni pilotowych,
- opracowanie wojewódzkiego programu poprawy jakości danych dotyczących użytkowania wód oraz systemu ich gromadzenia i obiegu,
- opracowanie wojewódzkiej bazy danych WODA,
- opracowanie mapy komputerowej użytkowania wód stowarzyszonej z bazą WODA,
- opracowanie raportów z realizacji PGW – cykl 2 lata,
- opracowanie wskaźników bazowych dla potrzeb monitorowania PGW, coroczne,

- określanie wielkości wskaźników dla poszczególnych działań,
- cykliczne szkolenia z zakresu praktycznego stosowania przepisów prawnych i wdrażania RDW,
- ustanowienie Komitetu Sterującego dla potrzeb realizacji Programu oraz współpracy międzyinstytucjonalnej dla potrzeb wdrażania RDW.

1. Tytuł dokumentu

„Program ochrony i rozwoju zasobów wodnych Województwa lubelskiego w zakresie udrożnienia rzek dla ryb dwuśrodowiskowych”.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Lubelskiego w dniu 30 listopada 2007 r.

3. Realizacja zapisów

W okresie lat 2007-2013.

4. Tematyka

Dokument stanowi uzupełnienie Programu gospodarki wodnej województwa lubelskiego. Ww. program jest jednym z pierwszych etapów działań zmierzających do poprawy warunków ekologicznych i przywracania różnorodności biologicznej. Głównym jego celem jest możliwość odbudowy dróg migracji ryb dwuśrodowiskowych oraz ochrona istniejących szlaków migracji, miejsc rozrodu i wychowu. Określa on priorytety udrożnienia rzek.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

- odbudowa dróg migracji ryb dwuśrodowiskowych,
- udrożnienie rzek (wybudowanie przepławek) w ramach trzech etapów wyszczególnionych w tabeli 10 opisywanego dokumentu; zakwalifikowanie do danego etapu wynika ze znaczenia danej zlewni dla odbudowy populacji ryb,
- monitoring oceniający skuteczność funkcjonowania przepławek.

1. Tytuł dokumentu

Wojewódzki Program Ochrony i Rozwoju Zasobów Wodnych dla województwa łódzkiego.

2. Zatwierdzenie

Uchwalony przez Sejmik Wojewódzki dnia 31 stycznia 2006 roku.

3. Realizacja zapisów

Od roku 2006.

4. Tematyka

Program zawiera kierunki działań jakie należy podjąć, aby osiągnąć cel: udrożnienie rzek województwa łódzkiego dla umożliwienia wędrówki ryb przez budowle piętrzące.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Prace nad udrażnianiem rzek podzielono na 4 etapy:

Etap I i II – rzeki, w których występowały bądź występują ryby dwuśrodowiskowe.

Etap III – rzeki, w których ryby dwuśrodowiskowe nie występują i nie występowały, ale zasoby wodne wskazują możliwości wejścia tych ryb do nich.

Etap IV – rzeki mniejsze, gdzie migracja ryb ma charakter lokalny i ogranicza się w zasadzie do tej samej rzeki i nie dotyczy ryb dwuśrodowiskowych (realizowany w najbardziej odległej perspektywie czasowej).

Przewidziano następujące ilości udrożeń do wykonania w poszczególnych etapach:

I etap - 27

II etap - 74

III etap - 74

IV etap - 421

1. Tytuł dokumentu

Wojewódzki Program Ochrony i Rozwoju Zasobów Wodnych Województwa Podkarpackiego w Zakresie Przywrócenia Możliwości Migracji oraz Restytucji Ryb Dwuśrodowiskowych.

2. Zatwierdzenie

2006 rok.

3. Realizacja zapisów

Od 2006 roku.

4. Tematyka

Dokument ma na celu wybranie cieków łączących w przeszłości miejsca tarła i żerowiska ryb dwuśrodowiskowych, oraz wytypowanie do udrożnienia tych cieków, których biologiczna ciągłość jest obecnie zakłócona w wyniku przegrodzenia lub zmiany stosunków wodnych. Celem dokumentu jest również, stworzenie stabilnych podstaw przyrodniczych do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w wodach morskich, oraz śródlądowych z zachowaniem równowagi i różnorodności biologicznej w środowisku wodnym.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Działania mają na celu:

- przywrócenie drożności wybranych śródlądowych powierzchniowych wód płynących,
- poprawę efektywności działania urządzeń umożliwiających swobodną wędrówkę organizmów wodnych – przepławek dla ryb,
- zapewnienie rybom dwuśrodowiskowym bezpiecznego przejścia przez te urządzenia, zarówno w górę jak i w dół cieku,
- zwiększenie powierzchni żerowisk lub tarlisk dla ryb dwuśrodowiskowych,
- trwałą poprawę stanu populacji organizmów wodnych, ze szczególnym uwzględnieniem stanu populacji ryb dwuśrodowiskowych.

Prace nad udrażnianiem rzek podzielono na 5 etapów:

Etap I - rzeki stanowiące drugorzędowe szlaki migracji ryb dwuśrodowiskowych z jednym wyjątkiem rzeki Sanna, stanowiącej trzeciorzędowy szlak.

Etap II – rzeki będące bezpośrednimi dopływami drugorzędowych i trzeciorzędowych szlaków migracji ryb dwuśrodowiskowych o pow. zlewni powyżej 40 km², lub przepływach średniorocznych większych od 0,25 m³/s.

Etap III - rzeki będące bezpośrednimi i pośrednimi dopływami drugorzędowych i trzeciorzędowych szlaków migracji ryb dwuśrodowiskowych o pow. zlewni powyżej 40 km², lub przepływach średniorocznych większych od 0,25 m³/s.

Etap IV – rzeki i potoki o pow. Zlewni powyżej 15 km², lub przepływach średniorocznych większych od 0,25 m³/s. Cieki w całości zabudowane lub skanalizowane, nie występują w nich ryby łososiowate i nie występują warunki odpowiednie do ich bytowania.

Etap V – pozostałe zabudowane rzeki i potoki, w których nie występują ryby łososiowate, o znacznym stopniu odkształcenia koryta i warunków hydrologicznych od stanu naturalnego.

Przewidziano następujące ilości udrożeń do wykonania w poszczególnych etapach:

I etap - 15

II etap - 51

III etap - 172

IV etap – 115

V etap - 143

1. Tytuł dokumentu

Projekt udrażniania biologicznego rzek województwa warmińsko-mazurskiego.

2. Zatwierdzenie

2006 rok.

3. Realizacja zapisów

Od 2006 roku.

4. Tematyka

Tematem dokumentu jest wybranie cieków łączących w przeszłości miejsca tarła i żerowiska ryb, wytypowanie do udroźnienia tych cieków, których biologiczna ciągłość jest obecnie zakłócona w wyniku przegrodzenia lub zmiany stosunków wodnych. Dokument określa również, stworzenie stabilnych podstaw przyrodniczych do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w wodach morskich, oraz śródlądowych z zachowaniem równowagi i różnorodności biologicznej w środowisku wodnym. Projekt zawiera kierunki działań, jakie należy podjąć, aby osiągnąć udroźnienie rzek województwa, dla umożliwienia wędrówki ryb. Dotyczy on udroźnienia rzek przy budowłach piętrzących, które ograniczają, a niekiedy uniemożliwiają migrację ryb, zwłaszcza ryb dwuśrodowiskowych.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Do udroźnienia zakwalifikowano przede wszystkim budowle stale piętrzące wodę przez cały rok, co wyklucza możliwość migracji ryb w rzece. Są to głównie piętrzenia przy elektrowniach wodnych, stawach rybnych, ujęciach wody oraz budowłach regulacyjnych tj. przegrodach stałych w korytach rzek, korygujące spadki dna. Projekt nie przewiduje budowy przepławek przy istniejących budowłach piętrzących służących rolnictwu tj. dla nawodnień.

Jako priorytetowe zadania przyjęto udroźnienie tych rzek, w których występowały lub występują ryby dwuśrodowiskowe. Zadania udroźnienia tych rzek, przez budowę przy istniejących przegrodach urządzeń zapewniających migrację ryb, określono jako fazę I priorytetową. Jako fazę II, o nieznacznie mniejszym znaczeniu, określono udroźnienie tych rzek, w których jedynym przedstawicielem ryb dwuśrodowiskowych jest węgorz europejski, a migracja pozostałych ryb odbywa się w zasięgu jednej rzeki (zlewni).

„Projekt udrażniania biologicznego rzek województwa warmińsko-mazurskiego” nie wskazuje konkretnych miejsc, w których należy przeprowadzić udroźnienie cieków, wskazuje jedynie ze sposób rozlokowania budowli hydrotechnicznych na ciekach.

1. Tytuł dokumentu

Projekt udrażniania rzek województwa pomorskiego.

2. Zatwierdzenie

Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 355/XXIV/04 z dnia 14 czerwca 2004 roku.

3. Realizacja zapisów

Od roku 2004.

4. Tematyka

Dokument zawiera informacje na temat przywrócenia ciągłości biologicznej rzek w województwie pomorskim, zaburzonej na skutek lokalizacji budowli hydrotechnicznych. W wielu przypadkach program spowoduje ożywienie rzek przez wprowadzenie występujących w nich gatunków ryb, lub odtworzenie właściwości wpływających na życie i rozwój organizmów.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Przy opracowaniu działań kierowano się zasadą, że przy każdej budowli piętrzącej, która stanowi przegrodę dla wód rzeki, a tym samym przeszkodę umożliwiającą migrację ryb, winno znajdować się urządzenie umożliwiające migrację ryb w górę rzeki. Praktycznie w każdym przypadku będzie to przepławka.

Etapy realizacji działań ustalono wg wymagań siedliskowych ryb.

I etap: budowle na rzekach, gdzie występują ryby wędrowne, których kierunkiem rozwoju jest możliwość wędrówki na tarła z morza w górę rzek, a następnie powrót po kilku latach narybku do morza.

II etap: budowle na rzekach, w których występowały ryby wędrowne, przeważnie są to dopływy rzek głównych o warunkach topograficznych i hydrograficznych pozwalających sądzić, że ryby wędrowne będą do nich wchodzić. Dotyczy to głównie budowli w dolnym biegu rzek, gdzie budowa przepławki stwarza możliwość wejścia troci i łososi.

III etap: budowle na rzekach dość zasobnych w wodę, na których występują liczne przegrody.

IV etap: budowle położone w górnych partiach rzeki głównej poza zasięgiem występowania ryb wędrownych.

Przewidziano następujące ilości udrożeń do wykonania w poszczególnych etapach:

I etap - 35

II etap - 1

III etap - 0

IV etap – 55

1. Tytuł dokumentu

Program ochrony i rozwoju zasobów wodnych województwa śląskiego w zakresie udrożenia rzek dla ryb dwuśrodowiskowych.

2. Zatwierdzenie

Uchwalony przez Sejmik Województwa Śląskiego uchwałą z dnia 25 kwietnia 2005 roku nr II/34/3/2005.

3. Realizacja zapisów

Od roku 2005.

4. Tematyka

Program zawiera priorytety w zakresie kolejności udroźniania rzek, oraz określa działania zmierzające do poprawy istniejącej sytuacji wędrówki ryb oraz tarła w rzekach województwa śląskiego.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Podział miejsc przewidzianych do udroźnienia pod względem priorytetowości działań:

ETAP I - Do udroźnienia w pierwszym etapie realizacji zakwalifikowano główne korytarze rzeczne województwa, które w przeszłości były miejscami tarliskowymi ryb wędrownych, a mianowicie rzekę Wartę (krajowa ostoja ryb i minogów). Celem działania będzie udroźnienie rzeki dla certy - gatunku, którego historyczne tarliska znajdowały się na obszarze zlewni Warty.

ETAP II - Do udroźnienia w drugim etapie zakwalifikowano większe dopływy do głównych korytarzy rzecznych, o powierzchni zlewni min. 40 km² oraz przepływach średniorocznych większych od 0,25 m³/s. Cieki te charakteryzują się niskim stopniem zabudowy hydrotechnicznej, przeważnie w odcinku przyujściowym, historycznym występowaniem ryb wędrownych, występowaniem ryb łososiowatych oraz dobrą jakością wody. W tym etapie uwzględniono następujące cieki: Pilica (regionalna ostoja ryb i minogów), Soła, Żylica, Koszarawa.

ETAP III - Do udroźnienia w trzecim etapie zakwalifikowano większe dopływy do głównych korytarzy rzecznych o powierzchni zlewni min. 40 km² oraz przepływach średniorocznych większych od 0,25 m³/s. Cieki te charakteryzują się znacznym stopniem zabudowy hydrotechnicznej na całej długości, z nielicznym występowaniem ryb łososiowatych lub ich możliwym występowaniem ze względu na fizjografię cieku oraz przeciętną jakość wody. Do tej kategorii zakwalifikowano też cieki o powierzchni zlewni poniżej 40 km² oraz przepływach średniorocznych mniejszych od 0,25 m³/s, z występowaniem historycznym ryb wędrownych lub obecnym ryb łososiowatych, o niskiej zabudowie głównie na odcinku przyujściowym (Liswarta - krajowa ostoja ryb i minogów).

ETAP IV - Do udroźnienia w czwartym etapie zakwalifikowano cieki o powierzchni zlewni min. 40 km² oraz przepływach średniorocznych większych od 0,25 m³/s. Cieki te są na znacznej swej długości zabudowane, skanalizowane, nie występują tam ryby łososiowate, a pod względem fizjografii nie nadają się do ich bytowania. W biegu cieku występują objekty małej retencji, gospodarstwa stawowe. Są to przeważnie cieki o znaczeniu rolniczym. Do kategorii tej zaliczono także części głównych korytarzy rzecznych, których udroźnienie powinno nastąpić po wcześniejszym udroźnieniu zlokalizowanych poniżej przeszkód dla migracji ryb.

ETAP V - Do udroźnienia w piątym etapie zakwalifikowano pozostałe zabudowane cieki województwa, charakteryzujące się złą jakością wody, brakiem ryb łososiowatych, dużym stopniem przekształcenia

technicznego. Do tej kategorii zaliczono też miejsca na rzekach w górnej części, poza zasięgiem możliwego występowania ryb wędrownych, lub gdy udrożnienie cieku w tym miejscu otwiera niewielki jego odcinek: Wisła, Przemsza. Celem działania będzie udrożnienie rzeki dla migracji pstrąga potokowego. Na wniosek Komisji Rolnictwa i Terenów Wiejskich Urzędu Marszałkowskiego w Katowicach w etapie V przewidziano także udrożnienie rzek: Rawa, Brynica, Biała Przemsza, Czarna Przemsza na całej ich długości.

Wykaz rzek przewidzianych do udrożnienia na terenie woj. Śląskiego w obrębie obszaru dorzecza Wisły:

Warta – 7 miejsc

Pilica – 3 miejsca

Soła – 5 miejsc

Żylica – 2 miejsca

Koszarawa – 1 miejsce

Przemsza – 1 miejsce

Wisła – 6 miejsc.

1. Tytuł dokumentu

„Program Ochrony i Rozwoju Zasobów Wodnych Województwa mazowieckiego w zakresie udrożnienia rzek dla ryb dwuśrodowiskowych”.

2. Zatwierdzenie

Uchwalony przez Sejmik Województwa Mazowieckiego uchwałą z dnia 29 maja 2006 roku nr 98/06.

3. Realizacja zapisów

Brak informacji odnośnie innych perspektyw czasowych.

4. Tematyka

Dokument obejmuje charakterystykę sieci hydrograficznej województwa mazowieckiego oraz opis jakości wód powierzchniowych wraz z ichtiofauną. Dodatkowo zawiera on rozdział odnośnie programu udrażniania rzek (sposoby udrażniania, etapy).

5. Wskazanie finansowania

Finansowy Instrument Sterowania Rybołówstwa (FIFG).

6. Działania przewidziane do realizacji

- udrożnienie rzek w wyniku budowy przepławek i urządzeń hydrotechnicznych w celu umożliwienia migracji rydom,
- modernizacja lub techniczne wyposażenie urządzenia lub zespołu urządzeń umożliwiających wędrówkę ryb dwuśrodowiskowy.

Priorytety udrażniania:

Etap I – 121 przegród na rzekach Zwolenia, Radomka, Wilga, Pilica, Drzewiczka, Świder, Jeziorka do ujścia Kraski, Narew, Wkra do km 40, Bug, Liwiec, Prut, Wymakracz, Płodownica, Bzura do ujścia Rawki, Łasica, Skrwa Prawa do granicy Brudzeńskiego PK;

Etap II – 98 przegród na rzekach Jeziorka powyżej ujścia Kraski, Wkra od km 40, Mławka do km 20, Orzyc, Omulew, Rozoga, Szkwa, Bzura powyżej ujścia Rawki, Skrwa Prawa powyżej górnej granicy Brudzeńskiego PK;

Etap III – 95 przegród na rzekach Iłzanka, Zagożdżonka, Okrzejka, Sona, Łydynia, Mławka od km 20, Rządza, Toczna, Pisia;

Etap IV – 488 przegród zlokalizowanych na pozostałych ciekach.

Programy małej retencji

1. Tytuł dokumentu

Program małej retencji dla województwa świętokrzyskiego. Synteza.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego dnia 27 grudnia 2007 r.

3. Realizacja zapisów

Realizacja projektu planowana jest do 2015 r.

4. Tematyka

Na terenie województwa świętokrzyskiego występuje duża zmienność zasobów wodnych. Okresowo występują niedobory wody, które nie są wystarczające na zaspokojenie potrzeb gospodarczych oraz utrzymania dobrego stanu ekologicznego wód powierzchniowych. Realizacja programu ma na celu zwiększenie retencji wodnej oraz złagodzenie skutków suszy poprzez odbudowę i modernizację urządzeń piętrzących oraz budowę zbiorników retencyjnych. Podstawowym zadaniem zbiorników małej retencji oprócz retencji wody będzie ochrona przeciwpowodziowa terenów poniżej zbiornika, zaopatrzenie w wodę dla celów gospodarczych i rolniczych, wyrównanie przepływów poniżej zbiornika podczas niszówek.

5. Wskazanie finansowania

Głównymi źródłami finansowania programu będą:

- WFOŚiGW,
- fundusze UE.

Łączny koszt realizacji programu w woj. świętokrzyskim oszacowano na około 1,157 mld zł.

6. Działania przewidziane do realizacji

Działania programu małej retencji to przede wszystkim:

- budowa i odbudowa małych zbiorników retencyjnych, w tym stawów rybackich.
- zwiększenie retencji korytowej i dolinnej,
- ochrona siedlisk hydrogennych: bagien, torfowisk i mokradet,

- ukierunkowane na zwiększenie retencji obszarowej kształtowanie krajobrazu zlewni,
- zwiększenie retencji glebowej i ograniczenie erozji,
- inne techniczne formy retencji, w tym retencji wód opadowych na obszarach miejskich.

W ostatecznej wersji programu małej retencji zostało przyjętych do budowy lub przebudowy 173 szt. zbiorników, które spełniają konkretne funkcje w zależności od potrzeb danego regionu.

1. Tytuł dokumentu

Program małej retencji dla województwa mazowieckiego.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Mazowieckiego dnia 21 kwietnia 2008 r.

3. Realizacja zapisów

Realizacja projektu planowana jest do 2015 r.

4. Tematyka

W województwie mazowieckim głównym problemem jest mała dyspozycyjność zasobów wód powierzchniowych, niski stopień retencji wód oraz znaczne ich zanieczyszczenie. Występuje również zagrożenie powodziowe w dolinach rzek województwa oraz zanik ekosystemów mokradłowych i łąkowych.

Ochrona przeciwpowodziowa zawarta w programie małej retencji swoimi działaniami obejmuje małe cieki i zagrożenia w skali lokalnej, i są to:

- poldery przy głównych rzekach województwa,
- renaturyzacja przekształconych odcinków rzek i ich terenów zalewowych,
- ograniczenie zabudowy na terenach zalewowych,
- ochrona walorów przyrodniczych.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Działania programu małej retencji województwa mazowieckiego to:

- budowa nowych lub modernizacja istniejących zbiorników wodnych, z uwzględnieniem jezior i stawów rybnych,
- budowa nowych lub modernizacja istniejących budowli piętrzących na niewielkich ciekach,
- budowa systemów progów i zastawek dla podwyższenia poziomu wody na zdegradowanych obiektach torfowych (dolinowe obiekty melioracyjne).

Zestawienie obiektów przewidzianych do budowy:

- zbiorniki wodne:
 - w okresie 2007 – 2010 – 36,
 - w okresie 2011 – 2015 – 38,
- urządzenia korytowe:
 - w okresie 2007 – 2010 – 34,
 - w okresie 2011 – 2015 – 35,
- stawy rybne:
 - w okresie 2007 – 2010 – 6,
 - w okresie 2011 – 2015 – 4,
- inne obiekty:
 - w okresie 2007 – 2010 – 5,
 - w okresie 2011 – 2015 – 18.

1. Tytuł dokumentu

Wojewódzki program małej retencji dla województwa łódzkiego.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Łódzkiego dnia 28 marca 2006 r.

3. Realizacja zapisów

Realizacja projektu planowana jest do 2015 r.

4. Tematyka

Dokument zawiera działania na rzecz zwiększenia zasobów wodnych i oszczędnego nimi gospodarowania. W projekcie przedstawiono plany budowy i przebudowy obiektów do retencjonowania wody, które również znajdować się będą na obszarach objętych ochroną. Na terenie województwa znajduje się 88 rezerwatów przyrody, 7 parków krajobrazowych, 14 obszarów chronionego krajobrazu, obszary specjalnej ochrony ptaków, specjalne obszary ochrony siedlisk, użytki ekologiczne, stanowiska dokumentacyjne, 23 zespoły przyrodniczo-krajobrazowe oraz bardzo liczne pomniki przyrody. Powoduje to, że obiekty małej retencji znajdujące się w ścisłym związku na obszarach chronionych (326 zbiorników małej retencji) muszą być indywidualnie rozpatrywane co do ich lokalizacji i wpływu na środowisko.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych

6. Działania przewidziane do realizacji

Zasadniczym celem programu małej retencji dla województwa łódzkiego jest stworzenie pełnego programu retencjonowania wód. W tym celu na terenie województwa zostanie zrealizowane 343 zbiorników małej retencji, które spełniają następujące funkcje:

- gospodarcze:

- zaopatrzenie w wodę do nawodnień rolniczych,
- hodowle ryb,
- wykorzystanie energetyczne rzek i zbiorników,
- ochronę przeciwpowodziową,
- ochronę przeciwpożarową,
- aktywizację gospodarczą regionu,
- przyrodnicze:
 - oddziaływanie obiektu retencyjnego na świat roślin i zwierząt,
 - poprawę jakości wody (neutralizacja zanieczyszczeń biogenych),
 - wzbogacenie krajobrazu, powstrzymanie degradacji zasobów przyrodniczych,
 - powstrzymanie erozji dennej,
- rekreacyjne:
 - poprawa warunków wykorzystania obiektów dla potrzeb turystyki, rekreacji.

Wśród 343 zbiorników można wyróżnić 192 obiekty o powierzchni mniejszej od 5 ha oraz 151 obiektów, których powierzchnia wynosi powyżej 5 ha.

1. Tytuł dokument

„Program małej retencji województwa pomorskiego do roku 2015. Aktualizacja czerwiec 2008”.

2. Zatwierdzenie

Zmiana programu Małej Retencji Województwa Pomorskiego do roku 2015 została przyjęta Uchwałą Nr 787/137/08 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 5 sierpnia 2008 r.

3. Realizacja zapisów

Realizacja projektu planowana jest do 2015 r.

4. Tematyka

Program małej retencji na całym terenie województwa pomorskiego ma na celu zwiększenie zasobów wodnych oraz:

- poprawę mikroklimatu, warunków glebowych i zwiększenie bioróżnorodności na obszarach wykorzystywanych rolniczo,
- poprawę stosunków wodnych na obszarach przyrodniczo cennych,
- poprawę walorów krajobrazowych i turystycznych regionu (oczka i zbiorniki wodne, zwiększenie powierzchni jezior i stawów),
- poprawę zabezpieczenia przed lokalnymi podtopieniami i powodzią,
- zwiększenie zabezpieczenia pożarowego terenów wiejskich i leśnych.

5. Wskazanie finansowania

Obiekty małej retencji objęte programem planowane są do realizacji przy wsparciu finansowym z Funduszy Europejskich oraz z tzw. innych źródeł (m. in. z budżetu państwa).

6. Działania przewidziane do realizacji

Program opiera się na wykonaniu 91 obiektów, wykorzystaniu zbiorników naturalnych oraz istniejących urządzeń wodnych, znajdujących się na obszarze dorzecza Wisły:

- wykorzystanie istniejących systemów nawodnień w celu utrzymania mokradł i bagien oraz trwałych użytków zielonych, a także – jeżeli to możliwe – ponowne zabagnienie terenów osuszanych na przestrzeni ostatnich dziesięcioleci,
- odbudowę, remont i budowę nowych progów korekcyjnych w ciekach,
- wykorzystanie zbiorników przeciwpożarowych na terenach wiejskich,
- odbudowę, budowę i modernizację stawów rybnych,
- wykonanie zbiorników retencyjnych na obszarach wiejskich i leśnych.

W aktualizacji Programu małej retencji dla województwa pomorskiego w obrębie obszaru dorzecza Wisły przewiduje się wykonanie 91 obiektów na rzekach zestawionych w poniższej tabeli.

Tabela 43. Wykaz rzek na których przewiduje się wykonanie obiektów w ramach Programu małej retencji.

Nazwa zlewni	Liczba planowanych obiektów
I. Rzeka Brda	7 szt.
II. Rzeka Wda	8 szt.
III. Rzeka Wierzyca	8 szt.
IV. Rzeka Motława	6 szt.
V. Rzeka Radunia	4 szt.
VI. Rzeka Łupawa	5 szt.
VII. Rzeka Słupia	8 szt.
VIII. Rzeka Łeba	10 szt.
IX. Rzeka Reda	12 szt.
X. Rzeka Piaśnica	2 szt.
XI. Rzeka Czarna Wda	1 szt.
XII. Rzeka Płutnica	3 szt.
XIII. Rzeki wpływające do Bałtyku	1 szt.
XIV. Rzeka Niechwaszcz	9 szt.
XV. Rzeka Mlusino	2 szt.
XVI. Czerska Struga	3 szt.
XVII. Rzeka Nogat	2 szt.
Ogółem	91 szt.

1. Tytuł dokumentu

Program małej retencji województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2006-2015.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego uchwałą z dnia 11 grudnia 2007 r.

3. Realizacja zapisów

Realizacja programu przewidziana jest na lata 2006-2015.

4. Tematyka

Celem programu małej retencji jest zwiększenie zasobów dyspozycyjnych oraz regulacja stanów wód powierzchniowych i gruntowych .

5. Wskazanie finansowania

Brak danych o źródłach finansowania przedsięwzięcia.

Koszty realizacji zadań mają charakter orientacyjny, określono je na podstawie cen z 2006 roku.

Zestawienie kosztów realizacji małej retencji do roku 2015 (w tys. zł):

- zbiorniki – 154 426,
- zbiorniki hodowlane – 48 765,
- stawy i oczka wodne – 1 003,
- MEW – 185 290,
- obiekty nawadniane – 38 456,
- jeziora do podpiętrzenia – 58 102,
- użytki ekologiczne – 20 539,

RAZEM – 506 581.

6. Działania przewidziane do realizacji

Działania mające na celu zwiększenie retencyjności zlewni to:

- stosowanie urządzeń piętrzących na wyptywach z jezior w celu wykorzystania ich naturalnych zdolności retencyjnych,
- odbudowa i budowa systemów melioracyjnych oraz nawadniania użytków rolnych,
- stosowanie małych budowli piętrzących do zatrzymania wody w mokradłach, oczkach wodnych, dolinach rzecznych i obniżeniach terenu,
- wprowadzenie zmian w sposobie uprawy użytków rolnych,
- zalesienie powierzchni o mało urodzajnych glebach przepuszczalnych,
- modernizacja istniejących lub budowa nowych stawów i zbiorników zarówno rybnych jak i rekreacyjnych,
- wykorzystanie naturalnych zagłębień terenu do gromadzenia wód opadowych,
- odtwarzanie mokradeł i bagien na terenach leśnych,
- przywrócenie funkcji zbiornika retencyjnego zespołu jezior jeziora Jeziorak,

- przywrócenie poziomu piętrzeń, do których przystosowane są budowle hydrotechniczne w Systemie Wielkich Jezior Mazurskich, co w sposób znaczący wpłynie na wielkość zasobów retencjonowanych wód.

Do realizacji przewidziano następujące ilości obiektów:

- obiekty małej energetyki wodnej – 40,
- jeziora do podpiętrzenia – 178,
- jeziora i stawy do hodowli ryb – 144,
- obiekty małej retencji jako użytki ekologiczne – 217.

1. Tytuł dokumentu

Program małej retencji dla województwa śląskiego.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony 16 stycznia 2006 r. przez Sejmik Województwa Śląskiego, uchwałą nr II/43/1/2006.

3. Realizacja zapisów

Projekt planowany do zrealizowania do 2012 roku.

4. Tematyka

Celem programu małej retencji województwa śląskiego jest poprawa stanu, odbudowa oraz dążenie do powiększenia zasobów wodnych kraju pod względem ilościowym i jakościowym oraz ochrona przeciwpowodziowa.

5. Wskazanie finansowania

Koszty realizacji programu, mające charakter szacunkowy, ustalono na poziomie 126,6 mln zł (nie uwzględniono kosztów związanych z utrzymaniem, eksploatacją i bieżącą konserwacją obiektów).

Wsparcie finansowe dla „Projektu małej retencji województwa Śląskiego” będzie pochodzić ze środków unijnych, w formie dotacji z NFOŚiGW oraz WFOŚiGW. Przedsięwzięcie będzie również wymagać środków budżetowych i samorządowych.

6. Działania przewidziane do realizacji

Kierunki działań w zakresie małej retencji to:

- odbudowa, modernizacja i budowa urządzeń piętrzących, w celu wykorzystania wody do nawodnień, spowolnienia odpływu wód powierzchniowych oraz ochrony gleb torfowych,
- uzupełnienie i modernizacja obiektów melioracyjnych pod kątem zachowania równowagi ekologicznej biotopów,
- odbudowa, modernizacja i budowa budowli piętrzących i stopni przeciwerozyjnych dla podniesienia poziomu wody gruntowej na obszarach przyległych,

- odbudowa, modernizacja i budowa nowych sztucznych zbiorników wodnych o pojemności do 5 mln m³ na rzekach i potokach,
- odbudowa, modernizacja i budowa nowych stawów rybnych,
- piętrzenie istniejących małych jezior i magazynowanie dodatkowych zasobów wody z jednoczesnym podniesieniem walorów krajobrazowych i estetycznych środowiska przyrodniczego.

Łącznie przewidziano do realizacji 92 obiekty małej retencji (suche zbiorniki, zbiorniki wodne, zbiorniki zaporowe, stawy ziemne).

1. Tytuł dokumentu

Program małej retencji województwa małopolskiego.

2. Zatwierdzenie

Projekt zatwierdzony przez Sejmik Województwa Małopolskiego dnia 25 października 2004 r.

3. Realizacja zapisów

Realizacja programu planowana do 2015 roku.

4. Tematyka

Działania małej retencji województwa małopolskiego mają na celu powiększenie zasobów wodnych pod względem ilościowym i jakościowym, poprawę stanu czystości wód, ochronę przeciwpowodziową. Na terenie województwa występują obszary chronione, parki narodowe, rezerwaty przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu oraz użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe i stanowiska dokumentacyjne. Mając na uwadze szczególną troskę o te obszary, na terenie tym lokalizacja zbiorników planowo zależeć będzie od opinii Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody i dyrekcji parków krajobrazowych. Ogólnie zaplanowano budowę 64 zbiorników małej retencji oraz 4 poldery.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

Koszty związane z realizacją programu:

- budowa zbiorników – 994 083 tys. zł,
- budowa polderów – 36 159 tys. zł,

6. Działania przewidziane do realizacji

Zabiegi zwiększające retencję w województwie będą polegać na:

- budowie i odbudowie urządzeń piętrzących na małych odcinkach,
- podpiętrzaniu jazów,
- podpiętrzaniu jezior,
- wykorzystaniu stawów wiejskich i oczek wodnych jako miejsc retencji,
- wykorzystaniu istniejących wyrobisk jako zbiorników retencyjnych,

- budowie nowych zbiorników retencyjnych.

1. Tytuł dokumentu

Synteza programu nawodnień rolniczych województwa podlaskiego na lata 2007-2013.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Podlaskiego dnia 6 maja 2008 r.

3. Realizacja

Projekt obejmuje lata 2007-2013.

4. Tematyka

Na terenie województwa podlaskiego konieczne jest zwiększenie zdolności retencyjnej poprzez zatrzymanie nadmiaru wody na terenie zlewni i wykorzystanie jej podczas trwających okresów posuszy. Magazynowanie wody będzie miało korzystny wpływ na postępującą degradację walorów przyrodniczych środowiska zlewni.

5. Wskazania finansowania

Brak danych.

6. Działania przewidziane do realizacji

W projekcie planuje się :

- odbudowę naturalnych zbiorników wodnych, stawów rybnych,
- modernizację i odbudowę budowli na ciekach stabilizujących poziom zwierciadła wody.

Nie przewiduje się budowy zbiorników retencyjnych o powierzchni większej od 5 mln m³.

Plan budowy małej retencji z wykorzystaniem do nawodnień rolniczych do 2013 r. przewiduje realizację 27 sztucznych zbiorników wodnych oraz 22 budowli piętrzących.

1. Tytuł dokumentu

Synteza programów małej retencji wodnej dla województwa podkarpackiego na lata 2000-2015. Aktualizacja.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzona przez Wojewodę Podkarpackiego w 2000 r.

3. Realizacja

Termin realizacji obejmuje lata 2000-2015.

4. Tematyka

Celem programu jest realizacja efektywnej gospodarki wodnej poprzez zwiększenie zasobów dyspozycyjnych wód powierzchniowych, ochronę przed powodzią i regulację stosunków wodnych.

5.Wskazania finansowania

Brak danych.

Łączny koszt realizacji założeń programu wynosi 1 071 mln zł.

6.Działania przewidziane do realizacji

- budowa dużych wielofunkcyjnych zbiorników retencyjnych,
- budowa zbiorników małej retencji,
- budowa i modernizacja obwałowań,
- regulacja rzek i potoków.

Po zaktualizowaniu programu małej retencji planuje się wykonać 201 zbiorników wodnych.

1.Tytuł dokumentu

Aktualizacja programu retencjonowania wód powierzchniowych województwa kujawsko-pomorskiego.

2.Zatwierdzenie

Dokument zatwierdzony Uchwałą Zarządu Województwa w 2006 r.

3.Realizacja

Realizacja programu planowana jest do roku 2015.

4.Tematyka

Program zawiera działania związane ze zwiększeniem zasobów dyspozycyjnych wody w zlewni poprzez realizowanie przedsięwzięć małej retencji.

5.Wskazania finansowania

Brak danych.

W latach 2005-2015 planowane są do poniesienia następujące koszty na wykonanie obiektów małej retencji w zlewniach Warty i Wisły:

- budowie piętrzące na ciekach – 30,6 mln zł,
- podpiętrzenie jezior – 7,44 mln zł.

6.Działania przewidziane do realizacji

Działania programu to przede wszystkim budowa, przebudowa lub modernizacja istniejących obiektów małej retencji pozwalających racjonalnie gospodarować zasobami wodnymi oraz wykorzystanie naturalnych zbiorników do magazynowania wody.

Na obszarze województwa planowane jest wykonanie 83 budowli piętrzących oraz podpiętrzenie 70 jezior. W projekcie nie przewiduje się budowy dużych zbiorników retencyjnych.

W latach 2005-2015 planowane są do realizacji następujące obiekty małej retencji:

- budowle piętrzące na ciekach – 83 szt.,
- podpiętrzenie jezior – 70 szt.

1. Tytuł dokumentu

„Aktualizacja programu małej retencji dla województwa lubelskiego”.

2. Zatwierdzenie

Zatwierdzony przez Sejmik Województwa Lubelskiego w dniu 3 października 2005 r.

3. Realizacja zapisów

Brak danych.

4. Tematyka

Dokument dotyczący programu małej retencji w województwie lubelskim składa się z II części:

- I część – przyrodnicza to opis warunków przyrodniczo – geologicznych, hydrologicznych, glebowych oraz użytkowania terenu pod kątem wpływu na możliwości retencjonowania wód powierzchniowych,
- II część opisuje możliwości lokalizacji budowy obiektów i urządzeń małej retencji wraz z zestawieniami tabelarycznymi, załącznikami mapowymi. Zamieszczone tu są również ogólne uwarunkowania i wymogi, jakie powinny spełniać obiekty małej retencji oraz konieczność ewentualnych badań i ocen specjalistycznych dla wymienionych obiektów z zakresu oddziaływania na środowisko przyrodnicze, hydrologii, zagrożenia ze strony obiektów i urządzeń.

5. Wskazanie finansowania

Brak danych.

Szacunkowy koszt realizacji tych obiektów wynosi 1 mld 77 mln zł.

6. Działania przewidziane do realizacji

- budowa 393 obiektów małej retencji,
- modernizacja, rozbudowa lub przebudowa 286 obiektów.

Plany ochrony parków narodowych

1. Temat dokumentu

Plan ochrony parku narodowego.

2. Zatwierdzenie

Plan ochrony dla parku narodowego ustanawia w drodze rozporządzenia Minister właściwy do spraw środowiska, na podstawie projektu planu przygotowanego przez dyrektora parku narodowego, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu.

3. Realizacja

Plan sporządza się na okres 20 lat.

4. Tematyka

Plan ochrony parku narodowego zawiera:

- cele ochrony przyrody oraz wskazanie przyrodniczych i społecznych uwarunkowań ich realizacji,
- identyfikację oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków,
- wskazanie obszarów ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej,
- określenie działań ochronnych na obszarach ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej, z podaniem rodzaju, zakresu i lokalizacji tych działań,
- wskazanie obszarów i miejsc udostępnianych dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych, amatorskiego połowu ryb i rybactwa oraz określenie sposobów ich udostępniania,
- wskazanie miejsc, w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza,
- ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych.

5. Działania przewidziane do realizacji

Zakres ochrony zasobów, tworów i składników przyrody w parku narodowym obejmuje w szczególności:

- naturalne procesy przyrodnicze,
- siedliska przyrodnicze oraz siedliska roślin, zwierząt lub grzybów dziko występujących, objętych ochroną gatunkową oraz zagrożonych wyginięciem lub rzadko występujących,
- populacje roślin, zwierząt lub grzybów dziko występujących, w szczególności gatunków objętych ochroną ścisłą, zagrożonych wyginięciem lub rzadko występujących, z uwzględnieniem ich różnorodności genetycznej,
- różnorodność ekosystemową, z uwzględnieniem zmienności siedliskowej, faz rozwojowych i stadiów sukcesyjnych ekosystemów,
- różnorodność krajobrazową, z uwzględnieniem estetycznych i widokowych walorów krajobrazowych,
- przyrodę nieożywioną, w szczególności: wody, powietrze, gleby, jaskinie, głązy, skały, rzeźbę terenu, procesy rzeźbotwórcze i procesy glebowe,
- walory krajobrazowe i wartości kulturowe.

Zabiegi ochronne na obszarach parków narodowych, objętych ochroną czynną, w stosunku do ekosystemów wodnych, mogą obejmować w szczególności:

- ograniczanie nadmiernego odpływu wód przez wykonywanie zastawek lub likwidację rowów odwadniających,
- ograniczanie dopływu substancji biogenych i eliminowanie dopływu zanieczyszczonych wód, w tym ścieków,
- rekultywację i odtwarzanie terenów podmokłych i podtopień, drobnych zbiorników i cieków wodnych, w szczególności oczek wodnych oraz przywracanie naturalnego biegu cieków wodnych,
- usuwanie zanieczyszczeń antropogenicznych,
- zachowanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej właściwej dla danego typu ekosystemu, w szczególności przez zachowanie lub przywracanie siedlisk roślin i zwierząt, a w razie potrzeby, przez wprowadzanie tych gatunków,
- regulację struktury gatunkowej i liczebności populacji zwierząt, w szczególności ryb, w przypadku wystąpienia istotnych zaburzeń w strukturze troficznej ekosystemu lub składzie gatunkowym ichtiofauny,
- utrzymanie lub odtwarzanie możliwości migracji ryb, w szczególności przez budowę lub przebudowę urządzeń wodnych w sposób umożliwiający migrację ryb oraz zapewniający utrzymanie w ciekach co najmniej przepływu nienaruszalnego,
- ograniczenie wielkości poboru wód powierzchniowych i podziemnych,
- eliminowanie obcych gatunków zagrażających rodzimym gatunkom.

Plany ochrony parków krajobrazowych

1. Temat dokumentu

Plan ochrony parku krajobrazowego.

2. Zatwierdzenie

Plan ochrony dla parku krajobrazowego ustanawia sejmik województwa w drodze uchwały, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu planu albo odmawia jego ustanowienia, jeżeli projekt planu jest niezgodny z celami ochrony przyrody. Plan ochrony może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony przyrody.

3. Realizacja

Plan sporządza się na okres 20 lat.

4. Tematyka

Dokument określa: powierzchnię, środowisko przyrodnicze, infrastrukturę, główne siedliska przyrodnicze, gatunki roślin objętych ochroną ścisłą i ochrona częściową, gatunki roślin rzadkich ujętych w Czerwonej Księdze Roślin, wykaz zwierząt prawnie chronionych, występujące typy krajobrazów, wartości kulturowe (zabytki architektury, miejsca pamięci narodowej), itp.

Dokument zawiera:

- cele ochrony przyrody oraz przyrodnicze, społeczne i gospodarcze uwarunkowania ich realizacji,
- identyfikację oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków,
- wskazanie obszarów realizacji działań ochronnych,
- określenie zakresu prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu,
- wskazanie obszarów udostępnianych dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, amatorskiego połowu ryb i dla innych form gospodarowania oraz określenie sposobów korzystania z tych obszarów,
- ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych.

5. Działania przewidziane do realizacji

Zakres ochrony zasobów, tworów i składników przyrody w parku krajobrazowym obejmuje w szczególności:

- krajobraz wraz z jego składnikami, walorami fizjonomicznymi i powiązaniem ekologicznymi,
- różnorodność biologiczną na poziomie gatunkowym, ekosystemowym i krajobrazowym,
- charakterystyczne dla danego obszaru formy gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej służące zrównoważonemu użytkowaniu ekosystemów i zachowaniu ich różnorodności biologicznej.

Sposoby ochrony zasobów, tworów i składników przyrody obejmują w szczególności:

- eliminowanie lub ograniczanie źródeł zagrożeń, w szczególności zanieczyszczenia powietrza, wód i gleb, przez:
 - usuwanie zanieczyszczeń antropogenicznych,
 - kształtowanie prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej,
 - eliminowanie lub zapobieganie skażeniom oraz erozji gleb przez promowanie takich sposobów gospodarowania gruntami, aby ograniczać rozmiary erozji gleb,
 - ograniczanie stosowania chemicznych środków ochrony roślin przez promowanie ograniczania stosowania tych środków,
- zachowanie lub poprawę stosunków wodnych przez:
 - ograniczanie nadmiernego odpływu wód,

- zachowanie lub odtwarzanie zbiorników i cieków wodnych oraz ekosystemów wodno-błotnych, w szczególności oczek wodnych i torfowisk,
- gospodarowanie zasobami wodnymi w sposób uwzględniający potrzeby ekosystemów wodnych i wodno-błotnych,
- zachowanie naturalnego charakteru cieków wodnych,
- zachowanie lub przywracanie dobrego stanu ekologicznego wód, w tym różnorodności biologicznej zbiorników i cieków wodnych,
- kształtowanie zagospodarowania przestrzennego w sposób umożliwiający zachowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz wartości kulturowych, w szczególności przez:
 - ochronę otwartej przestrzeni przed nadmierną zabudową,
 - kształtowanie zalesień w sposób optymalny dla ochrony różnorodności biologicznej i walorów krajobrazowych,
 - ochronę punktów, osi i przedpoli widokowych,
 - zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych i niewprowadzanie barier ekologicznych,
- niewznoszenie obiektów zmniejszających walory przyrodnicze i krajobrazowe,
- uwzględnianie potrzeb ochrony przyrody w gospodarce człowieka, w tym w gospodarce rolnej, leśnej, wodnej, rybackiej i turystyce,
- ochronę czynną zasobów, tworów i składników przyrody w warunkach zrównoważonego rozwoju i w uzgodnieniu z właścicielami gruntów, w szczególności przez:
 - zachowanie lub odtwarzanie różnorodnych siedlisk przyrodniczych, w tym w razie potrzeby, wykonywanie zabiegów ochronnych,
 - wzbogacanie zieleni i zadrzewień,
 - wprowadzanie gatunków zagrożonych wyginięciem, z uwzględnieniem konieczności ochrony ich zasobów genowych,
 - eliminowanie obcych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów zagrażających rodzimym gatunkom, w tym ograniczanie możliwości ich rozprzestrzeniania,
 - obejmowanie szczególnymi formami ochrony obszarów i obiektów cennych pod względem przyrodniczym,
 - zachowanie lub odtwarzanie korytarzy ekologicznych,
 - budowę podziemnych i nadziemnych przejść dla zwierząt oraz przepławek dla ryb,
 - konserwację lub przywracanie walorów zieleni zabytkowej,
- ochronę wartości kulturowych, w szczególności przez:

- sprawowanie opieki nad zabytkami w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.), w tym prowadzenie prac restauratorskich i konserwatorskich przy zabytkach,
- dostosowywanie istniejących i nowo budowanych budynków i budowli do form architektonicznych charakterystycznych dla obszaru objętego ochroną,
- edukację ekologiczną społeczeństwa,
- ochronę walorów przyrodniczych obszarów produkcji rolniczej i leśnej przez:
 - stosowanie dobrych praktyk rolniczych,
 - uwzględnianie potrzeb ochrony przyrody w gospodarce leśnej,
 - wdrażanie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i rozwój rolnictwa ekologicznego.

Plany ochrony rezerwatów przyrody

1. Temat dokumentu

Plan ochrony rezerwatu przyrody.

2. Zatwierdzenie

Plan ochrony dla rezerwatu przyrody ustanawia w drodze zarządzenia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska na podstawie projektu planu ochrony sporządzonego przez organ, który uznał dany obszar za rezerwat przyrody lub, po uzgodnieniu z tym organem, przez zarządzającego rezerwatem albo sprawującego nadzór nad rezerwatem, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu.

3. Realizacja

Plan sporządza się na okres 20 lat.

4. Tematyka

Dokument zawiera:

- cele ochrony przyrody oraz wskazanie przyrodniczych i społecznych uwarunkowań ich realizacji,
- identyfikację oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków,
- wskazanie obszarów ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej,
- określenie działań ochronnych na obszarach ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej, z podaniem rodzaju, zakresu i lokalizacji tych działań,
- wskazanie obszarów i miejsc udostępnianych dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych, amatorskiego połowu ryb i rybactwa oraz określenie sposobów ich udostępniania,
- wskazanie miejsc, w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza,

- ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych.

5. Działania przewidziane do realizacji

Zakres ochrony zasobów, tworów i składników przyrody w rezerwacie przyrody, tak samo jak w parku narodowym obejmuje w szczególności:

- naturalne procesy przyrodnicze;
- siedliska przyrodnicze oraz siedliska roślin, zwierząt lub grzybów dziko występujących, objętych ochroną gatunkową oraz zagrożonych wyginięciem lub rzadko występujących,
- populacje roślin, zwierząt lub grzybów dziko występujących, w szczególności gatunków objętych ochroną ścisłą, zagrożonych wyginięciem lub rzadko występujących, z uwzględnieniem ich różnorodności genetycznej,
- różnorodność ekosystemową, z uwzględnieniem zmienności siedliskowej, faz rozwojowych i stadiów sukcesyjnych ekosystemów,
- różnorodność krajobrazową, z uwzględnieniem estetycznych i widokowych walorów krajobrazowych,
- przyrodę nieożywioną, w szczególności: wody, powietrze, gleby, jaskinie, głazy, skały, rzeźbę terenu, procesy rzeźbotwórcze i procesy glebowe,
- walory krajobrazowe i wartości kulturowe.

Zabiegi ochronne na obszarach rezerwatów przyrody, objętych ochroną czynną, w stosunku do ekosystemów wodnych, mogą obejmować w szczególności:

- ograniczanie nadmiernego odpływu wód przez wykonywanie zastawek lub likwidację rowów odwadniających,
- ograniczanie dopływu substancji biogennych i eliminowanie dopływu zanieczyszczonych wód, w tym ścieków,
- rekultywację i odtwarzanie terenów podmokłych i podtopień, drobnych zbiorników i cieków wodnych, w szczególności oczek wodnych oraz przywracanie naturalnego biegu cieków wodnych,
- usuwanie zanieczyszczeń antropogenicznych,
- zachowanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej właściwej dla danego typu ekosystemu, w szczególności przez zachowanie lub przywracanie siedlisk roślin i zwierząt, a w razie potrzeby, przez wprowadzanie tych gatunków,

- regulację struktury gatunkowej i liczebności populacji zwierząt, w szczególności ryb, w przypadku wystąpienia istotnych zaburzeń w strukturze troficznej ekosystemu lub składzie gatunkowym ichtiofauny,
- utrzymanie lub odtwarzanie możliwości migracji ryb, w szczególności przez budowę lub przebudowę urządzeń wodnych w sposób umożliwiający migrację ryb oraz zapewniający utrzymanie w ciekach co najmniej przepływu nienaruszalnego,
- ograniczenie wielkości poboru wód powierzchniowych i podziemnych,
- eliminowanie obcych gatunków zagrażających rodzimym gatunkom.

Plany ochrony dla obszarów Natura 2000

1. Temat dokumentu

„Plan ochrony dla obszaru Natura 2000”.

2. Zatwierdzenie

Plan ochrony obszaru Natura 2000 ustanawia w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw środowiska. Projekt planu ochrony obszaru Natura 2000 sporządza sprawujący nadzór nad obszarem tj. wojewoda w terminie 5 lat od dnia wyznaczenia tego obszaru, w uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin.

3. Realizacja

Plan sporządza się na okres 20 lat.

4. Tematyka

- opis i ocena istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków,
- opis warunków zachowania lub przywrócenia właściwego stanu ochrony siedlisk i gatunków,
- wskazanie zadań ochronnych, z określeniem sposobu ich wykonania, rodzaju, zakresu i lokalizacji, na okres stosowany do potrzeb,
- określa zakres monitoringu przyrodniczego,
- zawiera opis przebiegu granic obszaru.

5. Działanie przewidziane do realizacji

Dokumentacja planistyczna do celów planu ochrony obszaru Natura 2000 obejmuje:

- zebranie materiałów niepublikowanych i opracowań publikowanych, przydatnych do sporządzenia projektu planu,
- analiza istniejących opracowań planistycznych pod kątem ich zgodności z ochroną obszaru Natura 2000,
- inwentaryzacja i ocena stanu siedlisk przyrodniczych oraz populacji gatunków roślin i zwierząt, dla ochrony których został wyznaczony obszar Natura 2000,

- sporządzenie wykazu rodzajów użytków gruntowych położonych na obszarze Natura 2000 w obrębie siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin i zwierząt, dla ochrony których obszar ten został utworzony, z podaniem właścicieli i użytkowników wieczystych tych gruntów,
- określenie korytarzy ekologicznych umożliwiających przemieszczanie się gatunków zwierząt w obszarze Natura 2000 oraz łączących ten obszar z innymi obszarami przyrodniczymi w szczególności objętymi ochroną prawną,
- sformułowanie wytycznych do innych planów i programów mających związek z ochroną obszarów Natura 2000, w szczególności parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych oraz planów urządzania lasów,
- opracowanie map.

12. Krótka charakterystyka działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie

I tura konsultacji społecznych

Ramy czasowe i przedmiot

I tura konsultacji społecznych prowadzona była od dnia 22 grudnia 2006 r. do dnia 22 czerwca 2007 r. i dotyczyła „Harmonogramu i programu prac związanych ze sporządzaniem planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z zestawieniem działań, które należy przeprowadzić w drodze konsultacji społecznych”. Konsultowany dokument przedstawiał harmonogram (termin rozpoczęcia, czas trwania i termin zakończenia) realizacji poszczególnych działań mających na celu opracowanie PGW. Konsultacje przeprowadzone zostały przez KZGW przy współudziale poszczególnych RZGW na obszarach ich działania.

Cel

Celem działań prowadzonych podczas I tury konsultacji społecznych było zebranie uwag, opinii i komentarzy do konsultowanego dokumentu oraz przybliżenie społeczeństwu wiedzy na temat RDW, przyczyn i poszczególnych etapów jej wdrażania, ze szczególnym uwzględnieniem ram czasowych i merytorycznych pierwszego cyklu planistycznego, jak również celów i skutków całego procesu planistycznego.

Adresaci

Założono, że na obszarach RZGW do aktywnego udziału w konsultacjach społecznych zostaną zaproszeni reprezentanci możliwie wielu grup interesów, które odczują skutki wdrożenia PGW. Wyodrębniono następujące grupy:

- administracja samorządowa,
- administracja rządowa,
- użytkownicy wód różnych sektorów,
- ekologiczne organizacje pozarządowe,
- inni.

Zapewniono również szeroko pojętemu społeczeństwu możliwość składania uwag do konsultowanego dokumentu.

Zastosowane działania

Konsultacje przeprowadzono za pomocą badań ankietowych, posiedzeń rad gospodarki wodnej regionów wodnych i posiedzeń stałych komisji ds. udziału społeczeństwa, spotkań konsultacyjnych organizowanych przez RZGW dla różnych środowisk oraz spotkań organizowanych przez różne instytucje i organizacje, w których uczestniczyli przedstawiciele RZGW.

Na obszarze dorzecza Wisły w badaniach ankietowych na ok. 8400 rozprawdzonych ankiet otrzymano nieco ponad 1100 odpowiedzi. Zorganizowano 2 wspólne posiedzenia Rad Regionów i Stałych Komisji, 3 posiedzenia Rad Regionów i 3 posiedzenia Stałych Komisji. W spotkaniach tych uczestniczyło łącznie 200 osób. Natomiast wszystkich spotkań konsultacyjnych zorganizowano 9 a uczestniczyło w nich co najmniej 170 osób. Ponadto zorganizowano I Krajowe Forum Wodne, w którym uczestniczyło 85 osób, oraz przeprowadzono dodatkowe działania informacyjne i edukacyjne, które miały na celu wsparcie działań konsultacyjnych. Podczas I tury konsultacji społecznych wykorzystano różnego rodzaju narzędzia wspierające proces konsultacji, m.in. umieszczono artykuły w prasie, opracowano i rozprawdzano broszury informacyjne, zorganizowano wystawy, utworzono fora internetowe.

Podsumowanie wyników

I tura konsultacji społecznych dot. „Harmonogramu i programu prac ...” była pierwszym etapem konsultacji w procesie sporządzania planów gospodarowania wodami w Polsce. Działania tego typu prowadzone były w odniesieniu do gospodarowania wodami po raz pierwszy na tak szeroką skalę. W efekcie uzyskano uwagi, które pozwoliły na lepsze przygotowanie się do kolejnych etapów konsultacji oraz zwiększenie efektywności podejmowanych działań poprzez weryfikację sposobu przeprowadzania konsultacji.

II tura konsultacji społecznych

Ramy czasowe i przedmiot

II tura konsultacji społecznych prowadzona była od dnia 22 grudnia 2007 r. do dnia 22 czerwca 2008 r. i dotyczyła „Przeglądu istotnych problemów gospodarki wodnej dla obszarów dorzeczy”. Konsultowano dokument określający dla każdego obszaru dorzecza wstępną listę najważniejszych problemów, które mogą utrudnić osiągnięcie dobrego stanu wód na danym obszarze. Konsultacje przeprowadzane zostały przez KZGW wspierany przez poszczególne RZGW na obszarach ich działania.

Cel

Celem działań prowadzonych podczas II tury konsultacji społecznych było zebranie uwag, opinii i komentarzy do konsultowanego dokumentu oraz dalsze przekazywanie informacji o szeroko rozumianym procesie planowania w gospodarowaniu wodami w świetle prawodawstwa unijnego (RDW) oraz krajowego (ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne).

Adresaci

Podobnie jak w I turze konsultacji społecznych, niemożliwe było bezpośrednie zaangażowanie całego społeczeństwa w proces konsultacji, dlatego założono, że na obszarach RZGW konsultacje adresowane będą głównie do zainteresowanych stron. W II turze konsultacji społecznych przyjęto następujące grupy docelowe:

- administracja samorządowa,
- administracja rządowa,
- użytkownicy wód różnych sektorów,
- ekologiczne organizacje pozarządowe,
- inni.

Zapewniono również szeroko pojętemu społeczeństwu możliwość składania uwag do konsultowanego dokumentu.

Zastosowane działania

Konsultacje przeprowadzono za pomocą badań ankietowych, posiedzeń rad gospodarki wodnej regionów wodnych i posiedzeń stałych komisji ds. udziału społeczeństwa, spotkań konsultacyjnych organizowanych przez RZGW dla różnych środowisk oraz spotkań organizowanych przez różne instytucje i organizacje, w których uczestniczyli przedstawiciele RZGW. Na obszarze dorzecza Wisły w badaniach ankietowych na około 10 tys. rozprawdzonych ankiet otrzymano ponad 2,5 tys. odpowiedzi. Zorganizowano 5 spotkań Komisji ds. Udziału Społeczeństwa oraz 3 spotkania Rad Regionu. Łącznie odbyło się 8 spotkań, w których uczestniczyło 168 osób. Natomiast wszystkich spotkań konsultacyjnych zorganizowano 26, wzięło w nich udział łącznie 722 uczestników. Ponadto zorganizowano II Krajowe Forum Wodne, w którym uczestniczyło 320 osób, oraz wspierano konsultacje społeczne działaniami informacyjnymi i edukacyjnymi. Podczas II tury konsultacji wykorzystano ponownie różnego rodzaju narzędzia konsultacyjne: broszury, wystawy, artykuły w prasie, fora internetowe itp.

Podsumowanie wyników

Przy organizacji II tury konsultacji społecznych uwzględniono wnioski wynikające z I tury. Przeprowadzono więcej spotkań konsultacyjnych, podczas których pozyskiwano uwagi do konsultowanego dokumentu, a w badaniach ankietowych uzyskano znacznie większy procent zwrotu ankiet niż w I turze. W efekcie konsultacje społeczne „Przeglądu istotnych problemów gospodarki wodnej dla obszarów dorzeczy” spotkały się z dużym zainteresowaniem społeczeństwa. Pozyskano ponad 5 tys. ankiet na temat istotnych problemów gospodarki wodnej oraz kilkadziesiąt uwag dotyczących zmian lub uzupełnienia konsultowanego dokumentu. Po zakończeniu II tury konsultacji społecznych wszystkie opinie zostały przeanalizowane i na ich podstawie wprowadzono zmiany w dokumencie, m.in. poszerzono listę istotnych problemów o dodatkowe problemy występujące na obszarach dorzeczy wskazane w trakcie konsultacji, zweryfikowano zasięg występowania istotnych problemów w zlewniach bilansowych.

III tura konsultacji społecznych

Ramy czasowe i przedmiot

III tura konsultacji społecznych prowadzona była od dnia 22 grudnia 2008 r. do dnia 22 czerwca 2009 r. i dotyczyła m.in. „Projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”. Konsultowano dokumenty podsumowujące wszelkie informacje i działania, jakie należy przeprowadzić na obszarze danego dorzecza, aby do 2015 r. osiągnąć dobry stan wód. Konsultacje przeprowadzane były przez KZGW przy współudziale poszczególnych RZGW na obszarach ich działania.

Cel

Celem działań prowadzonych podczas III tury konsultacji społecznych było zebranie uwag, opinii i komentarzy do konsultowanych dokumentów.

Adresaci

Konsultacje społeczne przeprowadzono z przedstawicielami grup społecznych, na których wdrożenie planów może mieć wpływ. Poszczególne grupy adresatów zostały określone już we wcześniejszych turach konsultacji, co miało zapewnić porównywalność wyników.

Wyodrębnione zostały następujące grupy adresatów:

- administracja samorządowa,
- administracja rządowa,
- użytkownicy wód różnych sektorów,

- ekologiczne organizacje pozarządowe,
- inni.

Zapewniono również szeroko pojętemu społeczeństwu możliwość składania uwag do konsultowanych dokumentów.

Zastosowane działania

Podczas konsultacji społecznych przeprowadzono działania konsultacyjne oraz działania informacyjne, promocyjne oraz edukacyjne wspierające proces konsultacji.

W ramach działań konsultacyjnych przeprowadzono głównie badania ankietowe, zorganizowano posiedzenia rad gospodarki wodnej regionów wodnych i posiedzenia stałych komisji ds. udziału społeczeństwa oraz spotkania konsultacyjne w celu zaopiniowania konsultowanych dokumentów. Na obszarze dorzecza Wisły w badaniach ankietowych na około 8300 rozprawdzonych ankiet otrzymano ponad 1200. Zwołano 1 posiedzenie Rady Regionu oraz 5 wspólnych posiedzeń Rad Regionów i powołanych przy nich Stałych Komisji. Łącznie odbyło się 6 spotkań, w których uczestniczyło ponad 180 osób. Natomiast wszystkich spotkań konsultacyjnych zorganizowano 30, a wzięło w nich udział łącznie 1090 uczestników. Ponadto zorganizowano III Krajowe Forum Wodne, w którym uczestniczyło około 280 osób, oraz przeprowadzono dodatkowe działania, które miały na celu wsparcie działań konsultacyjnych.

Działania informacyjne i promocyjne:

- opracowanie i rozpowszechnienie materiałów informacyjnych (broszury informacyjne, ankiet, plakat, mapa, spoty informacyjno-promocyjno-reklamowe),
- wysyłanie drogą mailową informacji nt. konsultacji społecznych i związanych z nimi wydarzeń,
- udostępnienie informacji m.in. na stronie internetowej KZGW oraz na stronach poszczególnych RZGW,
- publikacja artykułów w czasopiśmie,
- zorganizowanie paneli dyskusyjnych i konferencji prasowych,
- udzielenie wywiadów przez przedstawicieli KZGW i RZGW,
- zorganizowanie wyjazdu studyjnego dla dziennikarzy,
- uruchomienie specjalnych linii telefonicznych.

Działania edukacyjne:

- zorganizowanie i udział w szkoleniach, seminariach, sympoziach i innych spotkaniach w celu dotarcia do użytkowników z informacją nt. procesu i przedmiotu konsultacji społecznych.

Podsumowanie wyników

Konsultacje społeczne projektów PGW spotkały się z bardzo dużym zainteresowaniem społeczeństwa. W efekcie pozyskano ok. 4500 ankiet na temat projektów planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy w Polsce oraz ok. 3000 propozycji i sugestii dotyczących zmian konsultowanego dokumentu. Po zakończeniu III tury konsultacji społecznych wszystkie opinie zostały dokładnie przeanalizowane i na ich podstawie wprowadzono zmiany w niniejszym PGW. Najważniejsze z nich zestawiono poniżej:

- w rozdziale 1 uzupełniono skróty i pojęcia występujące w treści dokumentu oraz dodano słowniczek pojęć stosowanych w dokumencie,
- w rozdziale 2 zmieniono zakres i strukturę rozdziału,
- rozdział 3 uzupełniono o ogólną charakterystykę obszaru dorzecza (powierzchnia, położenie na tle Polski, położenie wg podziału administracyjnego, struktura użytkowania gruntów, opis sieci rzecznej, ukształtowanie powierzchni terenu oraz charakterystyka zasobów wód podziemnych),
- w rozdziale 4 uporządkowano strukturę rozdziału,
- w rozdziale 5 opisano warunki klimatyczne w odniesieniu do obszaru dorzecza,
- w rozdziale 6 usunięto wykaz części wód powierzchniowych do bytowania ryb, skorupiaków i mięczaków w warunkach naturalnych,
- rozdział 7 uzupełniono o opis programów monitoringu wód powierzchniowych, podziemnych,
- w rozdziale 8 wskazano cele środowiskowe dla JCWPd oraz poszerzono zakres rozdziału o odstępstwa od celów środowiskowych (derogacje) wyjaśniając, czym są derogacje i w jakich przypadkach są możliwe do zastosowania,
- w rozdziale 9 rozszerzono podsumowanie o wyniki dodatkowych analiz w sektorze komunalnym (wpływ dotacji, związek kosztów z wielkością produkcji, związek kosztów z wysokością strat, związek kosztów z wysokością opłat za korzystanie ze środowiska, związek między podatkiem VAT a ceną usług, zależność między formą prawną operatora a kosztami, finansowanie skrośne, wpływ odpisów amortyzacyjnych, opłat za dzierżawę i podatku od nieruchomości na koszty); wyniki przedstawiono dla całych obszarów dorzeczy a nie, jak w projektach, dla regionów wodnych; rozszerzono analizę o pozostałe sektory

oprócz komunalnego, przemysłu i rolnictwa, czyli: żeglugę, hydroenergetykę oraz zarządzanie ryzykiem powodziowym,

- rozdział 10 uzupełniono o informacje dotyczące harmonogramu wdrożenia proponowanych programów działań i ich kosztów; ponadto wyjaśniono, co zawierają działania podstawowe z grupy A i B oraz koszty działań A, B i uzupełniających,
- rozdział 11 uzupełniono o analizę powiązań wskazanych dokumentów planistycznych z celami RDW; uzupełniono wykaz o brakujące dokumenty wskazane w trakcie konsultacji społecznych oraz uaktualniono zakres zadań scharakteryzowanych dokumentów planistycznych i rozwojowych,
- w rozdziale 12 uszczegółowiono informacje z zakresu konsultacji społecznych, w tym: grupy adresatów które wzięły udział w III turze konsultacji społecznych, działania jakie zastosowano podczas półrocznych konsultacji nt. PGW; dodatkowo zamieszczono wykaz zmian, jakie wprowadzono w ostatecznej wersji dokumentu na podstawie wyników konsultacji społecznych,
- rozdział 13 uszczegółowiono w zakresie organów właściwych ds. gospodarki wodnej o Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, marszałków województw, dyrektorów wojewódzkich zarządów melioracji i urzędzeń wodnych, wojewodów oraz starostów, wraz z charakterystyką ich kompetencji zgodnie z ustawą dnia 18 lipca 2001 r.– Prawo wodne,
- w rozdziale 14 wskazano instytucje kompetentne do udzielania informacji z zakresu monitoringu wód powierzchniowych, podziemnych oraz obszarów chronionych.

13. Wykaz właściwych władz

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, głównymi organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są: minister właściwy ds. gospodarki wodnej, oraz Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Ponadto jako organ właściwy ds. gospodarki morskiej wskazany jest Minister Infrastruktury.

Poniżej zestawiono organy właściwe w sprawach gospodarowania wodami oraz akty prawne, na mocy których powołuje się właściwe władze.

Tabela 44. Zestawienie organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami

Organ	Adres	Strona www
Minister Środowiska	ul. Wawelska 52/54 00-922 Warszawa tel. +48 22 57 92 900	www.mos.gov.pl
Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej	ul. Grzybowska 80/82 00-844 Warszawa tel. +48 22 37 20 210	www.kzgw.gov.pl
Minister Infrastruktury	ul. Chałubińskiego 4/6, 00-928 Warszawa tel. +48 22 630 10 00	www.mi.gov.pl
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi	ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa tel. +48 22 623 10 00	www.minrol.gov.pl

Tabela 45. Zestawienie aktów prawnych powołujących właściwe władze oraz określające ich zakres działania

Organ	Prawna podstawa działania	
Minister Środowiska	Zarządzenie nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 2008 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Środowiska	M.P. Nr 92, poz. 789, z późn. zm.
	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska	Dz. U. Nr 216, poz. 1606
	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej	Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.
	Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.
Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie nadania statutu Krajowemu Zarządowi Gospodarki Wodnej	Dz. U. Nr 108, poz. 744, z późn. zm.

	Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.
Minister Infrastruktury	Zarządzenie nr 136 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Infrastruktury	M. P. Nr 90, poz. 980, z późn. zm.
	Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej	Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.
	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Infrastruktury oraz zniesienia Ministerstwa Budownictwa, Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Ministerstwa Transportu	Dz. U. Nr 216, poz. 1589
	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej	Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Zarządzenie nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Rolnictwa i Rozwoju Wsi	M. P. Nr 97, poz. 1074, z późn. zm.
	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Dz. U. Nr 216, poz. 1599
	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej	Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.
	Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne	Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.

Minister Środowiska

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne minister właściwy do spraw gospodarki wodnej składa Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, co dwa lata, nie później niż do 30 czerwca, informacje o gospodarowaniu wodami dotyczącą:

- stanu zasobów wodnych państwa,
- stanu wykorzystywania zasobów wodnych,
- realizowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
- współpracy międzynarodowej na wodach granicznych i realizacji umów w tym zakresie,

- utrzymywania wód powierzchniowych oraz urządzeń wodnych,
- prowadzonych inwestycji,
- stanu ochrony ludności i mienia przed powodzią lub suszą.

Ponadto zgodnie z art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w szczególności w zakresie:

- zatwierdzania programów realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód lub urządzeń wodnych oraz inwestycji w gospodarce wodnej,
- zatwierdzania corocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 91 ustawy dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
- zatwierdzania planu kontroli gospodarowania wodami wykonywanej przez Prezesa Krajowego Zarządu,
- polecenia przeprowadzenia kontroli nieujętych w planie kontroli.

Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej

Zgodnie z art. 89 oraz art. 90 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej jest centralnym organem administracji rządowej, właściwym w sprawach gospodarowania wodami, a w szczególności w sprawach zarządzania wodami oraz korzystania z wód i wykonuje zadania określone ww. ustawą, a w szczególności:

- opracowuje projekty planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
- opracowuje program wodno-środowiskowego kraju,
- opracowuje projekt planu ochrony przeciwpowodziowej oraz przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze kraju, z uwzględnieniem podziału na obszary dorzeczy,
- uzgadnia projekty warunków korzystania z wód regionu wodnego,
- prowadzi kataster wodny dla obszaru państwa, z uwzględnieniem podziału na obszary dorzeczy,
- sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, a w szczególności kontrolowanie ich działań, zatwierdzanie planów działalności oraz sprawozdań z ich wykonania, a także zlecenie przeprowadzenia doraźnej kontroli gospodarowania wodami w regionie wodnym,
- sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej oraz państwowej służby hydrogeologicznej,
- reprezentuje Skarb Państwa w stosunku do mienia związanego z gospodarką wodną określonego ustawą,
- programuje, planuje i nadzoruje realizację zadań związanych z utrzymywaniem wód lub urządzeń wodnych oraz inwestycji w gospodarce wodnej,

- uzgadnia, w części dotyczącej gospodarki wodnej, projekty list programów priorytetowych Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o których mowa w art. 415 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Pełni on funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałków województw i dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w sprawach określonych ustawą (art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne).

Prezes KZGW wykonuje prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, w stosunku do wód istotnych dla kształtowania zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wód podziemnych oraz śródlądowych wód powierzchniowych:

- w potokach górskich i ich źródłach,
- w ciekach naturalnych, od źródeł do ujścia, o średnim przepływie z wielolecia równym lub wyższym od 2,0 m³/s w przekroju ujściowym,
- w jeziorach oraz sztucznych zbiornikach wodnych, przez które przepływają cieki, o których mowa w lit. b,
- granicznych,
- w śródlądowych drogach wodnych (art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne).

Zgodnie z art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne działania w zakresie gospodarowania wodami morskich wód wewnętrznych i wodami morza terytorialnego Prezes Krajowego Zarządu wykonuje we współpracy z właściwymi organami administracji morskiej.

Prezes KZGW prowadzi kataster wodny dla obszaru państwa z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne (art. 154 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne).

Prezes KZGW oraz dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej wykonują kontrolę gospodarowania wodami zgodnie z art. 156 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne w zakresie:

- stanu realizacji planów i programów dotyczących gospodarki wodnej, ustalonych na podstawie ustawy,
- korzystania z wód,
- przestrzegania warunków ustalonych w decyzjach wydanych na podstawie ustawy,
- utrzymania wód oraz urządzeń wodnych,
- przestrzegania nałożonych na właścicieli gruntów obowiązków oraz ograniczeń,
- przestrzegania warunków obowiązujących w strefach i obszarach ochronnych ustanowionych na podstawie ustawy,

- przestrzegania warunków obowiązujących na wałach przeciwpowodziowych oraz na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią,
- stanu zabezpieczenia przed powodzią oraz przebiegu usuwania skutków powodzi związanych z utrzymaniem wód oraz urządzeń wodnych,
- ustawiania i utrzymywania stałych urządzeń pomiarowych na brzegach i w wodach,
- wykonywania w pobliżu urządzeń wodnych robót lub czynności, które mogą zagrażać tym urządzeniom lub spowodować ich uszkodzenie,
- usuwania szkód związanych z ruchem zakładu górniczego w zakresie gospodarki wodnej.

Ze środków budżetu państwa w części dotyczącej gospodarki wodnej, będących w dyspozycji Prezesa KZGW, finansowane jest:

- utrzymywanie bieżącej działalności państwowej służby hydrologiczno - meteorologicznej oraz państwowej służby hydrogeologicznej,
- utrzymywanie, odbudowa, rozbudowa, przebudowa i rozbiórka podstawowej sieci obserwacyjno-pomiarowej państwowej służby hydrologiczno - meteorologicznej oraz systemu gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych,
- utrzymywanie, odbudowa, rozbudowa, przebudowa i rozbiórka hydrogeologicznych urządzeń pomiarowych państwowej służby hydrogeologicznej,
- utrzymywanie i rozwój komórek metodycznych,
- opracowywanie danych oraz informacji hydrologiczno-meteorologicznych i hydrogeologicznych,
- opracowywanie i publikowanie ostrzeżeń, ogólnych prognoz oraz komunikatów hydrologicznych i meteorologicznych, biuletynów, a także roczników hydrologicznych, meteorologicznych i hydrogeologicznych (art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne).

Organem opiniodawczo-doradczym Prezesa KZGW jest Krajowa Rada Gospodarki Wodnej (art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne).

Członków Krajowej Rady powołuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej na wniosek Prezesa KZGW spośród osób zgłoszonych przez ogólnopolskie organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego, uczelnie, jednostki naukowo-badawcze i organizacje społeczne, gospodarcze, ekologiczne związane z gospodarką wodną (art. 97 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne).

Tworzy się także rady gospodarki wodnej regionów wodnych jako organy opiniodawczo-doradcze dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej (art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne). Rada regionu składa się z 30 członków zgłoszonych przez organy samorządu terytorialnego, organizacje gospodarcze, rolnicze, rybackie oraz społeczne

związane z gospodarką wodną, a także przez zakłady korzystające z wód oraz właścicieli wód nie należących do Skarbu Państwa (art. 100 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne). Członków rady regionu powołuje Prezes KZGW na wniosek dyrektora RZGW na okres 4 lat.

Organy współpracujące z Prezesem KZGW w zakresie wdrażania RDW zestawiono w poniższej tabeli.

Tabela 46. Organy współpracujące z Prezesem KZGW w zakresie wdrażania RDW

Nazwa właściwych władz	Nazwa organów współpracujących
Prezes KZGW	Minister Środowiska, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Minister Gospodarki, Minister Zdrowia, Minister Infrastruktury, Główny Inspektor Sanitarny, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, wojewódzki inspektor sanitarny, województwie, marszałkowie.

Dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej

Prezesowi KZGW podlegają dyrektorzy RZGW (art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne).

Akty prawne regulujące działalność RZGW:

- ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych (Dz. U. Nr 126, poz. 878 oraz z 2010 r. Nr 130, poz. 874).

Poniżej przedstawiono w tabelach podległość dyrektorów RZGW oraz akty prawne ustanawiające statuty RZGW.

Tabela 47. Podległość dyrektorów RZGW, siedziby oraz strony www

Nazwa organu	Nazwa i adres organów podległych	Dane kontaktowe i strona www instytucji podległej
Prezes KZGW	Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku	ul. Franciszka Rogaczewskiego 9/19 80-804 Gdańsk www.rzgw.gda.pl
	Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach	ul. Sienkiewicza 2 44-100 Gliwice www.rzgw.gliwice.pl
	Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie	ul. Marsz. J. Piłsudskiego 22 31-109 Kraków www.krakow.rzgw.gov.pl
	Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie	ul. Zarzecze 13 B 03-194 Warszawa www.rzgw.warszawa.pl

Tabela 48. Akty prawne ustanawiające statuty RZGW oraz przynależne regiony wodne

Nazwa RZGW	Nadanie statutu	Przynależne regiony wodne
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku	Zarządzenie nr 86 Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie nadania statutu RZGW w Gdańsku (Dz. U. MŚ i GIOŚ z 2007 r. Nr 2, poz. 21, z późn. zm.)	region wodny Dolnej Wisły
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach	Zarządzenie nr 87 Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie nadania statutu RZGW w Gliwicach (Dz. U. MŚ i GIOŚ z 2007 r. Nr 2, poz. 22, z późn. zm.)	region wodny Małej Wisły, region wodny Górnej Odry, region wodny Czadeczki
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie	Zarządzenie nr 88 Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie nadania statutu RZGW w Krakowie (Dz. U. MŚ i GIOŚ z 2007 r. Nr 2, poz. 23, z późn. zm.)	region wodny Górnej Wisły, region wodny Czarnej Orawy, region wodny Dniestru
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie	Zarządzenie nr 91 Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie nadania statutu RZGW w Warszawie (Dz. U. MŚ i GIOŚ z 2007 r. Nr 2, poz. 26, z późn. zm.)	region wodny Środkowej Wisły region wodny Jarft, region wodny Niemna, region wodny Łyny i Węgorapy, region wodny Świeżej

Do zadań dyrektora regionalnego zarządu zgodnie z art. 92 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne należy w szczególności:

- sporządzanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i ocen ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych w regionie wodnym,
- opracowywanie warunków korzystania z wód regionu wodnego,
- opracowywanie analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód w regionie wodnym,
- sporządzanie i prowadzenie wykazów obszarów chronionych na podstawie przepisów ustawy oraz przepisów odrębnych,
- opracowywanie studiów ochrony przeciwpowodziowej w regionie wodnym,
- opracowywanie projektów planów ochrony przeciwpowodziowej regionu wodnego,
- koordynowanie działań związanych z ochroną przed powodzią oraz suszą w regionie wodnym, w szczególności prowadzenie ośrodków koordynacyjno - informacyjnych ochrony przeciwpowodziowej,
- prowadzenie katastru wodnego dla regionu wodnego,
- występowanie na prawach strony w postępowaniach administracyjnych, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy, w sprawach dotyczących regionu wodnego,
- wykonywanie kontroli gospodarowania wodami,
- planowanie przedsięwzięć związanych z odbudową ekosystemów zdegradowanych przez eksploatację zasobów wodnych,
- uzgadnianie, w zakresie przedsięwzięć dotyczących gospodarki wodnej na terenie regionu, projektów list przedsięwzięć priorytetowych przedkładanych przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o których mowa w art. 414 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- opiniowanie projektów gminnych, powiatowych i wojewódzkich planów gospodarki odpadami w zakresie ochrony zasobów wodnych,
- opiniowanie, w odniesieniu do bezpośrednich zagrożeń szkodą w wodach i szkody w wodach, decyzji o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska

Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest centralnym organem administracji rządowej, powołanym do kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz badania stanu środowiska, nadzorowanym przez ministra właściwego do spraw środowiska. Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.), do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska między innymi należą:

- kontrola przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i racjonalnym użytkowaniu zasobów przyrody, sposobu prowadzenia ewidencji wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa,
- kontrola przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska,
- udział w postępowaniu dotyczącym lokalizacji inwestycji,
- udział w przekazywaniu do eksploatacji obiektów, które mogą pogorszyć stan środowiska, oraz urządzeń chroniących środowisko przed zanieczyszczeniem,
- kontrola eksploatacji urządzeń chroniących środowisko przed zanieczyszczeniem,
- podejmowanie decyzji wstrzymujących działalność prowadzoną z naruszeniem wymagań związanych z ochroną środowiska, lub naruszaniem warunków korzystania ze środowiska,
- współdziałanie w zakresie ochrony środowiska z innymi organami kontrolnymi, organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości oraz organami administracji państwowej i rządowej, obrony cywilnej, a także organizacjami społecznymi,
- organizowanie i koordynowanie państwowego monitoringu środowiska, prowadzenie badań jakości środowiska, obserwacji i oceny jego stanu oraz zachodzących w nim zmian,
- opracowywanie i wdrażanie metod analityczno-badawczych i kontrolno-pomiarowych,
- inicjowanie działań tworzących warunki zapobiegania poważnym awariom oraz usuwania ich skutków i przywracania środowiska do stanu właściwego,
- uzgadnianie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi.

Starostowie

Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starostów jest właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, zgodnie z przepisami art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

Do ich zadań, zgodnie z ww. ustawą należy między innymi:

- ustalanie na wniosek mającego interes prawny lub faktyczny linii brzegu dla wód (art. 15 ust. 2 pkt 3),
- dokonywanie podziału kosztów ponoszonych na utrzymywanie tworzących brzeg wody budowli lub murów niebędących urządzeniami wodnymi (art. 21 ust. 2),
- ustanawianie strefy ochronnej urządzeń pomiarowych służb państwowych, na wniosek właściwej służby, określając zakazy, nakazy, ograniczenia oraz obszary, na których obowiązują (art. 107 ust. 6),

- wydawanie pozwoleń wodnoprawnych (art. 140 ust. 1),
- zatwierdzanie statutu spółki, w przypadku niezgodności statutu z prawem starosta wzywa do usunięcia niezgodności statutu z prawem w określonym terminie, a jeżeli niezgodności nie zostaną usunięte – odmawia, w drodze decyzji, jego zatwierdzenia (art. 165 ust. 3),
- włączanie zakładu do spółki, na wniosek spółki wodnej lub zainteresowanego zakładu, jeżeli jest to uzasadnione celami, dla których spółka została utworzona (art. 168),
- nadzór i kontrola nad działalnością spółek wodnych (art. 178).

Marszałkowie województw

Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałków województw jest Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, zgodnie z przepisami art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

Marszałkowie województw realizują m.in. zadania z zakresu administracji rządowej wynikające z przepisów ww. ustawy.

Do ich zadań zgodnie z art. 140 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne należy:

- wydawanie pozwoleń wodnoprawnych:
 - jeżeli szczególne korzystanie z wód, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji bądź urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
 - o których mowa w art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, jeżeli dotyczą korzystania z wód i wykonywania urządzeń wodnych w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, będących przedsięwzięciem, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane,
 - na wykonanie urządzeń wodnych zabezpieczających przed powodzią,
 - na przerzuty wody i wykonanie niezbędnych do tego urządzeń wodnych,
 - na wprowadzanie do wód powierzchniowych substancji hamujących rozwój glonów,
 - o których mowa w art. 122 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
 - na wydobywanie z wód powierzchniowych kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów,
 - na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska określone w przepisach wydanych na podstawie art. 45a ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. –

Prawo wodne, pochodzących z eksploatacji instalacji związanej z przedsięwzięciami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

- wszystkie, o których mowa w art. 122 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, wymagane dla przedsięwzięcia, jeżeli jest organem właściwym do wydania jednego z tych pozwoleń,
- na wspólne korzystanie z wód, o którym mowa w art. 130 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, jeżeli jest organem właściwym do wydania pozwolenia wodnoprawnego dla jednego z zakładów.

Dyrektorzy wojewódzkich zarządów melioracji i urządzeń wodnych

Wojewódzkie zarządy melioracji i urządzeń wodnych działają na podstawie niżej wymienionych aktów prawnych:

- ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
- ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Wojewódzkie zarządy melioracji i urządzeń wodnych realizują, w imieniu marszałka województwa, zadania wynikające z wykonywania przez marszałka województwa praw właścicielskich w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa oraz w stosunku do pozostałych wód nie podlegających zarządzaniu przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej lub dyrektorów parków narodowych.

Minister Infrastruktury

Minister Infrastruktury jest ministrem właściwym ds. gospodarki morskiej.

Dział gospodarki morskiej obejmuje sprawy wskazane w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.), do których należą sprawy:

- transportu morskiego i żeglugi morskiej,
- obszarów morskich,
- portów i przystani morskich,
- ochrony środowiska morskiego.

Minister Infrastruktury jest organem nadrzędnym w stosunku do dyrektorów urzędów morskich oraz dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej.

Kompetencje i terytorialny zakres działania organów administracji morskiej określa art. 42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.):

- do organów administracji morskiej należą sprawy z zakresu administracji rządowej związane z korzystaniem z morza w zakresie unormowanym ustawą o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej i innymi ustawami,
- w szczególności do organów administracji morskiej należą sprawy:
 - bezpieczeństwa żeglugi morskiej,
 - korzystania z dróg morskich oraz portów i przystani morskich,
 - bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego,
 - ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem wskutek korzystania z morza oraz przez zatapianie odpadów i innych substancji w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa geologicznego i górniczego,
 - uzgadniania decyzji w sprawie wydawania pozwoleń wodnoprawnych i pozwoleń budowlanych na obszarze pasa technicznego, morskich portów i przystani, morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, jak również wszelkich innych decyzji dotyczących zagospodarowania tego pasa,
 - budowy, utrzymywania i ochrony umocnień brzegowych, wydm i zalesień ochronnych w pasie technicznym,
 - wyznaczania dróg morskich, kotwiczowisk i badania warunków ich żeglowności,
 - wydawania oraz uzgadniania decyzji wynikających z przepisów ustawy z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. Nr 166, poz.1361, z późn. zm.),
 - sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej,
 - budowy i utrzymywania obiektów infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich,
 - planowania rozwoju portów i przystani morskich,
 - monitorowania i informowania o ruchu statków,
 - nadzoru nad wprowadzonymi do obrotu lub oddanymi do użytku wyrobami wyposażenia morskiego oraz rekreacyjnymi jednostkami pływającymi, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935),
 - zarządu nad morzem terytorialnym i morskimi wodami wewnętrznymi oraz nad gruntami pokrytymi tymi wodami, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

Dyrektorzy urzędów morskich

Urzędy morskie działają na podstawie aktów prawnych:

- ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej,
- rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 7 października 1991 r. w sprawie utworzenia urzędów morskich, określenia ich siedzib oraz terytorialnego zakresu działania dyrektorów urzędów morskich (Dz. U. Nr 98, poz. 438, z późn. zm.).

W tabeli poniżej zestawiono podległość dyrektorów urzędów morskich, siedziby oraz zarządzenia nadające statut urządnom morskim.

Tabela 49. Podległość dyrektorów urzędów morskich, siedziby oraz zarządzenia nadające statut urządnom morskim

Nazwa organu	Nazwa i adres organu podległego	Dane kontaktowe i strona www instytucji podległej	Akt prawny nadający statut
Minister Infrastruktury	Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni	ul. Chrzanowskiego 10 81-338 Gdynia www.umgdy.gov.pl	Zarządzenie nr 29 Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 22 czerwca 1995 w sprawie nadania statutu organizacyjnego UM w Gdyni, (Dz. U. MT i GW z 1995 r. Nr 7, poz. 15, z późn. zm.)
	Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku	ul. Al. Sienkiewicza 18 76-200 Słupsk www.umsl.gov.pl	Zarządzenie nr 30 Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 22 czerwca 1995 w sprawie nadania statutu organizacyjnego UM w Słupsku, (Dz. U. MT i GW z 1995 Nr 7, poz. 16, z późn. zm.)

Dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej

Urzędy żeglugi śródlądowej działają na podstawie niżej wymienionych aktów prawnych, które nadają im uprawnienia oraz regulują zasady żeglugi na wodach śródlądowych. Są nimi:

- ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 kwietnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia siedzib i terytorialnego zakresu działania dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 70, poz. 639),

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 212, poz. 2072).

W tabeli poniżej zestawiono podległość dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej.

Tabela 50. Podległość dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej, ich siedziby oraz strony www

Nazwa organu	Nazwa i adres organów podległych	Dane kontaktowe instytucji podległej
Minister Infrastruktury	Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy	ul. Ks. Konarskiego 1/3 85-066 Bydgoszcz www.bydg.uzs.gov.pl
	Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku	ul. Toruńska 8/4 80-822 Gdańsk www.gda.uzs.gov.pl
	Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Krakowie	ul. Skawińska 31/3 31-066 Kraków
	Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Warszawie	ul. Dubois 9 00 - 182 Warszawa www.uzswawa.republika.pl

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Zgodnie z art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa w drodze rozporządzenia sposób:

- prowadzenia ewidencji: śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, urządzeń melioracji wodnych, oraz zmeliorowanych gruntów,
- ustalania obszaru, na który wywierają korzystny wpływ urządzenia melioracji wodnych szczegółowych.

Współpraca międzynarodowa

Zarówno organy właściwe do spraw gospodarki wodnej jak i inne reprezentujące polski rząd prowadzą współpracę międzynarodową zarówno z krajami należącymi do Wspólnoty Europejskiej jak również spoza niej. Współpraca odbywa się na podstawie umów międzynarodowych pomiędzy państwami, których dotyczy.

Za współpracę polsko-słowacką w dziedzinie gospodarki wodnej odpowiedzialna jest Polsko-Słowacka Komisja do spraw Wód Granicznych, która została utworzona na podstawie „Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o gospodarce wodnej na wodach granicznych” podpisanej w Warszawie dnia 14 maja 1997 r.

W ramach działania Polsko-Słowackiej Komisji do spraw Wód Granicznych zostały powołane 4 grupy robocze:

- grupa do spraw współpracy w dziedzinie przedsięwzięć przeciwpowodziowych, regulacji cieków granicznych, zaopatrzenia w wodę, melioracji terenów przygranicznych, planowania i hydrogeologii (zwana Grupą R),
- grupa do spraw współpracy w dziedzinie hydrologii i osłony przeciwpowodziowej na wodach granicznych (zwana Grupą HyP),
- grupa do spraw ochrony wód granicznych przed zanieczyszczeniem (zwana Grupą OPZ),
- grupa do spraw zapewnienia realizacji zadań wynikających z RDW Unii Europejskiej (zwana Grupą WFD).

W kolejnych tabelach zestawiono umowy dwustronne oraz wielostronne.

Tabela 51. Umowy dwustronne

Państwo	Nazwa umowy	Data podpisania
Republika Białorusi	Porozumienie między MOŚZNiL RP a Państwowym Komitetem Republiki Białorusi do spraw Ekologii o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska	20.05.1992
Republika Litewska	Porozumienie między MOŚZNiL RP a Departamentem Ochrony Środowiska Republiki Litewskiej o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska	24.01.1992
Federacja Rosyjska	Porozumienie Rządu PRL i Rządu ZSRR o gospodarce wodnej na wodach granicznych	17.07.1964 (Dz. U. z 1965 r. Nr 12, poz. 78, z późn. zm.)
Federacja Rosyjska	Porozumienie między Rządem RP a Rządem FR o współpracy północno- wschodnich województw Rzeczypospolitej Polskiej i Obwodu Kaliningradzkiego Federacji Rosyjskiej (tylko w części dotyczącej ochrony środowiska, Zalewu Wiślanego i monitoringu wód granicznych)	22.05.1992
Republika Słowacka	Umowa Między Rządem RP a Rządem Republiki Słowackiej o gospodarce wodnej na wodach granicznych	14.05.1997
Ukraina	Umowa między Rządem RP a Rządem Ukrainy o współpracy w dziedzinie gospodarki wodnej na wodach granicznych	10.10.1996 (Dz. U. z 1999 r. Nr 30, poz. 282)

Tabela 52. Umowy wielostronne

Umowa	Data podpisania	Data ratyfikacji i/lub wejścia w życie dla Polski
Porozumienie o ochronie małych waleń Bałtyku, Północno-Wschodniego Atlantyku, Morza Irlandzkiego i Północnego z 1992 r. (ASCOBANS)	17.03.1992	18.01.1996 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 96, poz. 1108, z późn. zm.)
Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego z 1971 r. (Konwencja Ramsarska)	22.11.1972	22.03.1978 r. (Dz. U. z 1978 r. Nr 7, poz. 24, z późn. zm.)
Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego (Konwencja Helsińska - HELCOM)	09.04.1992	24.06.1999 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346)
Konwencja o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych sporządzona w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.	18.03.1992	(Dz. U. z 2003 r. Nr 78, poz. 702) Informacja o ratyfikacji (Dz. U. z 2003 r. Nr 78, poz. 703)
Wspólny projekt „Budowa polsko-białorusko-ukraińskiej polityki wodnej w zlewni Bugu” na lata 2007-2009	18-20.10.2006	01.09.2007 r.

14. Punkty kontaktowe i procedury pozyskiwania źródłowej dokumentacji i informacji wykorzystanej do sporządzenia PGW

Punkty kontaktowe pozyskiwania źródłowej dokumentacji i informacji z zakresu planów gospodarowania wodami, w szczególności danych dotyczących działań na rzecz ograniczenia zanieczyszczeń, łącznie z wymogiem uprzedniego uzyskania zezwolenia na sztuczne zasilanie lub uzupełnienie części wód podziemnych oraz działań związanych z ochroną wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł punktowych.

Organem właściwym do udzielania informacji z zakresu PGW jest Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Informacje adresowe podano poniżej.

Tabela 53. Dane adresowe KZGW

Organ	Adres	Strona www
Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej	ul. Grzybowska 80/82 00-844 Warszawa tel. +48 22 37 20 210	www.kzgw.gov.pl

Instytucjami wspierającymi KZGW jest regionalny zarząd gospodarki wodnej właściwy na obszarze dorzecza. Informacje adresowe podano poniżej.

Tabela 54. Dane adresowe RZGW na obszarze dorzecza Wisły

Nazwa instytucji	Dane kontaktowe i strona www
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku	ul. Franciszka Rogaczewskiego 9/19 80-804 Gdańsk www.rzgw.gda.pl
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach	ul. Sienkiewicza 2 44-100 Gliwice www.rzgw.gliwice.pl
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie	ul. Marsz. J. Piłsudskiego 22 31-109 Kraków www.krakow.rzgw.gov.pl
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie	ul. Zarzecze 13 B 03-194 Warszawa www.rzgw.warszawa.pl

Punkty kontaktowe pozyskiwania aktualnych danych monitoringu wód powierzchniowych, podziemnych oraz obszarów chronionych zgodnie z art. 8 i załącznikiem V RDW.

Organem właściwym do udzielania informacji z zakresu monitoringu wód powierzchniowych, podziemnych oraz obszarów chronionych jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska. Informacje adresowe podano poniżej.

Tabela 55. Dane adresowe GIOŚ

Organ	Adres	Strona www
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	ul. Wawelska 52/54 00-922 Warszawa tel. +48 22 825 41 29	www.gios.gov.pl

Procedury pozyskiwania źródłowej informacji

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organ administracji zobowiązany jest do udostępnienia każdemu informacji o środowisku i jego ochronie znajdujących się w jego posiadaniu lub które są dla nich przeznaczone. Udostępnienie informacji następuje w formie ustnej, pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej lub w innej formie (art. 9 ust. 2 ww. ustawy). Ponadto organ administracyjny informuje na wniosek podmiotu żądającego informacji, o miejscu, w którym znajdują się dane na temat metod przeprowadzania pomiarów, w tym sposobów poboru i przekazania próbek oraz sposobu interpretacji uzyskanych danych, które posłużyły do wytworzenia udostępnianej informacji (art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko). Udostępnienie informacji następuje na pisemny wniosek, chyba że informacja ta nie wymaga wyszukiwania. Rodzaj informacji, która może być udostępniona reguluje art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i są to między innymi materiały dotyczące środków takich jak: środki administracyjne, polityki, przepisy prawa dotyczące środowiska i gospodarki wodnej, plany, programy oraz porozumienia w sprawie ochrony środowiska, a także działania wpływające lub mogące wpłynąć na elementy środowiska takich jak np. woda, powierzchnia ziemi, klimat, powietrze itp. oraz środki i działania, które mają na celu ochroną tych elementów. Organ administracyjny udostępnia niniejsze informacje bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku.

Dane o dokumentach zawierających informację o środowisku i jego ochronie zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach (art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko). Zgodnie z art. 21 ust. 2 ww. ustawy zamieszcza się między innymi takie dane jak: informacje o projektach dokumentów np. polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie gospodarki wodnej oraz o projektach zmian tych dokumentów, przed skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa, informacje o odstąpieniu bądź konieczności przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o prognozach oddziaływania na środowisko itp.

15. Podsumowanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Podstawa prawna:

- *ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.),*
- *dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 6, str. 157).*

Ustalenia zawarte w Prognozie oddziaływania na środowisko

Opracowanie Prognozy oddziaływania na środowisko stanowiło jeden z etapów procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. W czasie tego postępowania analizowano możliwe znaczące oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, skumulowane) skutków realizacji postanowień tego dokumentu na poszczególne komponenty środowiska, ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury. Zwrócono uwagę na działania, które wymagają podjęcia niezbędnych środków ostrożności związanych z ich realizacją. Podczas strategicznej oceny oddziaływania projektu dokumentu nie zidentyfikowano działań, które mogłyby mieć znaczący negatywny wpływ na istniejące i proponowane obszary Natura 2000, jak również występujące tam siedliska i gatunki. Ponadto nie stwierdzono znaczącego negatywnego oddziaływania na inne obszary chronione oraz istniejące korytarze ekologiczne i obszary węzłowe.

W Prognozie oddziaływania na środowisko zasugerowano następujące postulaty, które winny być rozpatrzone w dokumencie ostatecznym Planu:

- wskazanie działań zmierzających bezpośrednio do poprawy stanu siedlisk i gatunków (ochrona gatunków i siedlisk związanych z wodą),
- wskazanie działań związanych z oceną stanu krajowego systemu melioracyjnego i zasadności istnienia niektórych z jego elementów – szczególnie w obszarach chronionych,
- wskazanie działań zmierzających do renaturyzacji zdegradowanych siedlisk hydrogenicznych oraz zwiększania zasobów wodnych kraju,

- wskazanie konkretnych działań uwzględniających strategię ochrony obszarów wodno – błotnych w Polsce na lata 2006–2013 (IOŚ 2006) oraz plany ochrony obszarów chronionych,
- inwentaryzację i ocenę stanu zasobów ekosystemów wodnych i hydrogenicznych oraz ich monitoring.

Należy zwrócić uwagę, iż część ww. działań zamyka się w ramach kategorii działań: *kształtowanie stosunków wodnych oraz ochrona ekosystemów od wód zależnych (w tym morfologia i zachowanie ciągłości biologicznej)*. Bieżąca ochrona walorów przyrodniczych: zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, użytków ekologicznych, pomników przyrody, stanowisk dokumentacyjnych oraz ochrona, zachowanie i przywracanie biotopów i naturalnych siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (działania wynikające z dyrektywy w sprawie dzikiego ptactwa oraz dyrektywy w sprawie siedlisk przyrodniczych) została wzięta pod uwagę już w projekcie Planu. Autor Prognozy wniknął w problemy, które zamykają się w ww. kategorii działań. Proponowane w PGW opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 (niejednokrotnie związanych z ekosystemami wodnymi i wodno – błotnymi) daje możliwość uszczegółowienia zakresu działań na tych obszarach na etapie opracowywania dokumentów. Na poziomie Planu nie narzucono jakiegokolwiek zakresu dla tych planów zadań. Każdorazowo decyduje o tym właściwy wojewoda wraz z właściwymi radami gmin znającymi lokalne warunki i zagrożenia a następnie przedkłada plan Ministrowi Środowiska celem zatwierdzenia.

Ponadto ocena stanu krajowego systemu melioracyjnego jest zadaniem Programu gospodarowania rolniczymi zasobami wodnymi na lata 2007 – 2015.

Działania wskazane w dziale: „Gospodarka wodna” w „Strategii ochrony obszarów wodno – błotnych w Polsce na lata 2006–2013” zostały uwzględnione już na etapie opracowania projektu PGW. Zadania te miały charakter ogólny i dotyczyły „uwzględnienia problematyki ochrony obszarów wodno-błotnych w opracowywanych, w ramach wdrażania Ramowej Dyrektywy Wodnej, projektach planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy. W PGW obszary wodno-błotne zostały uwzględnione przy wyznaczaniu obszarów chronionych na podstawie art. 6 i zał. IV ust. 1 pkt (v) RDW. Dodatkowo w PGW wskazano na „Strategię ochrony obszarów wodno – błotnych ...”, jako na dokument planistyczny, który ze względu na podejmowaną tematykę związaną z RDW, powinien być realizowany zgodnie z wewnętrznym harmonogramem.

W ramach Prognozy oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, przeanalizowano konieczność zaproponowania rozwiązań alternatywnych. Rozwiązania takie powinny być związane z ograniczeniem skali oddziaływania na poszczególne elementy

środowiska w stosunku do oddziaływań wynikających z rozwiązań pierwotnych. Z uwagi na charakter analizowanego dokumentu, zawierającego działania głównie o charakterze naprawczym, nie przewiduje się znaczących negatywnych oddziaływań. Dlatego też stwierdzono, iż nie ma konieczności wskazywania rozwiązań alternatywnych. Zaproponowane działania powinny umożliwić uzyskanie założonego celu – dobrego stanu/potencjału wód, przy stosunkowo niewielkich kosztach środowiskowych.

Opinie właściwych organów (Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, Główny Inspektor Sanitarny)

Zgodnie z przepisami art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko stopień szczegółowości informacji wymaganych w Prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska i Głównym Inspektorem Sanitarnym.

W piśmie (z dnia 30.01.2009 r. znak: DOOŚ-073/322/2008/MK) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przedstawił zakres Prognozy, wskazując potrzebę opracowania dokumentu zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Ponadto wskazał potrzebę by w Prognozie:

- określić wpływ zapisów Planu na stan i funkcjonowanie obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a w szczególności na stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt oraz integralność i spójność obszarów Natura 2000, a zwłaszcza siedlisk i gatunków wodnych i zależnych od wody, uwzględnić zarówno obszary wyznaczone jak i projektowane oraz potencjalne; ponadto szczególną uwagę poświęcić ekosystemom, siedliskom i gatunkom wodnym i zależnym od wody a także korytarzom ekologicznym,
- zaproponować stosownie do skali projektu dokumentu, kierunki działań i rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu,
- przedstawić propozycje przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej prowadzenia,
- przedstawić rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych,
- zawrzeć informację o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Ponadto, Główny Inspektor Sanitarny w piśmie z dnia 08.01.2009 r., znak: GIS-HŚ-NZ-073-25-1/DS/08/09 zaakceptował zaproponowany przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zakres Prognozy, zwracając uwagę na potrzebę przeanalizowania oddziaływania na zdrowie ludzi.

Po opracowaniu *Prognozy oddziaływania na środowisko projektu Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*, przedmiotowy dokument wraz z projektem Planu został przedłożony Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska i Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu do opiniowania, zapewniając jednocześnie wypełnienie zobowiązań art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W dniu 30 lipca 2009 r. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydał opinię znak: DOOŚ-073/850/668/09/MK w przedmiotowej sprawie. Z uwagi na fakt, iż opinia zawierająca uwagi wpłynęła po ustawowym terminie i po zakończeniu realizacji ostatecznej wersji Prognozy, uniemożliwiło to uwzględnienie uwag w treści Prognozy. Sugestie odnośnie projektu Planu zawarte w opinii GDOŚ zostały uwzględnione w ostatecznym dokumencie Planu.

Główny Inspektor Sanitarny wydał pozytywną opinię do przedstawionych dokumentów.

Zgłoszone uwagi i wnioski

Poza prowadzonymi w okresie od dnia 22 grudnia 2008 r. do dnia 22 czerwca 2009 r. konsultacjami społecznymi projektu Planu, o których mowa w rozdziale 12, w okresie od dnia 21 maja do dnia 11 czerwca 2009 r. odbyły się konsultacje społeczne w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Informacja o przystąpieniu do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz postępowaniu z udziałem społeczeństwa dla projektu Planu została zamieszczona na stronie internetowej KZGW oraz poszczególnych regionalnych zarządów gospodarki wodnej. W trakcie konsultacji istniała możliwość zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy, którą stanowiły:

- projekt Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły,
- opinie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Głównego Inspektora Sanitarnego w sprawie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko,
- Prognoza oddziaływania na środowisko opracowana dla projektu Planu.

Dokumentacja, o której mowa powyżej została wyłożona do wglądu w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej oraz zamieszczona na stronie internetowej www.kzgw.gov.pl.

Uwagi i wnioski mogły być wnoszone w formie pisemnej, ustnej do protokołu lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym.

W ramach przeprowadzonych konsultacji społecznych na etapie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w formie pisemnej wpłynęło 6 uwag z kategorii ogólne (z czego 4 zostały uwzględnione) oraz 6 uwag z kategorii szczegółowe (z czego 3 zostały uwzględnione).

W ramach kategorii: uwagi ogólne, nie uwzględniono dwóch uwag nawiązujących do obszerności poszczególnych rozdziałów oraz braku analizy wyceny kosztów programów działań, wyjaśniając sposób takiego sporządzania dokumentów oraz ich zakres. Pozostałe 4 uwagi zostały uwzględnione, poprzez naniesienie zaproponowanych zmian w treści dokumentów.

W ramach kategorii: uwagi szczegółowe, do Prognozy oddziaływania na środowisko projektu Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły nie uwzględniono trzech uwag, które były niezasadne. Dotyczyły one wskazanych przyczyn słabego stanu chemicznego JCWPd, które oparto na wynikach pracy „Opracowanie analizy presji i wpływów zanieczyszczeń antropogenicznych ...” oraz problemu uaktualnienia zakazów i nakazów na wyznaczonych strefach ochrony ujęć w kontekście Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego. Trzecia uwaga dotyczyła przedstawionej listy obszarów Natura 2000, sugerując brak uwzględnienia dwóch obszarów. Przedstawione w dokumencie obszary związane były z gatunkami oraz siedliskami wodnymi lub wodno – błotnymi, co jednocześnie stanowiło kompletność listy obszarów w tym zakresie.

Pozostała część uwag została uwzględniona, zmieniając niektóre zapisy dokumentu. Prognoza została uzupełniona o charakterystykę regionu wodnego Małej Wisły oraz o rysunek przedstawiający rozmieszczenie GZWP na obszarze analizowanego dorzecza. Ponadto, w działaniach uzupełniających uszczegółowiono zapis dotyczący ograniczenia poboru dla przemysłu, dopisując zapis: „należy wykorzystywać wodę dobrej jakości z odwodnień”.

Uwagi i sugestie wnoszone w ramach konsultacji społecznych w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dotyczyły wyłącznie dokumentu Prognozy.

Wyniki postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko

Analizując projekt Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły na poziomie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, nie stwierdzono występowania znaczącego negatywnego oddziaływania o charakterze transgranicznym.

Po analizie poszczególnych zadań zaproponowanych w ramach dorzecza Wisły nie stwierdzono działań, które zgodnie z kryteriami Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonymi w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 96, poz. 1110) mają charakter inwestycji mogących spowodować znaczące negatywne oddziaływanie transgraniczne.

Zaproponowane w planie działania umożliwią utrzymanie bądź poprawę stanu wód oraz ekosystemów od wód zależnych. Realizacja założeń dokumentu poprzez inwestycje związane

z gospodarką komunalną (np. budowa oczyszczalni, kanalizacji, przydomowych oczyszczalni ścieków), ograniczenie zanieczyszczeń pochodzenia rolniczego, redukcję zanieczyszczeń pochodzenia przemysłowego oraz zwiększanie lesistości i ochronę bioróżnorodności, następnie poprzez działania związane z zagospodarowaniem przestrzennym uwzględniającym wymagania ochrony środowiska, a na końcu wprowadzenie działań prawnych, organizacyjnych i edukacyjnych umożliwi osiągnięcie poprawy stanu wód i ekosystemów od wód zależnych.

Należy zauważyć, że postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko będzie musiało być przeprowadzone w odniesieniu do każdego tego zamierzenia inwestycyjnego, dla którego na poziomie uzyskiwania stosownych decyzji, zostanie zidentyfikowane zagrożenie.

Propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu

W rozdziale 7 przedstawiono szczegółowy opis programów monitoringu zarówno wód powierzchniowych, podziemnych jak i obszarów chronionych. Pierwotnie projekt Planu ograniczał się wyłącznie do przedstawienia map sieci monitoringu oraz map przedstawiających stan ekologiczny i chemiczny wód. Ostateczny dokument został uzupełniony o definicje, akty prawne i inne wyczerpujące informacje dotyczące metod i częstotliwości prowadzenia monitoringu wód, których jakość jest wskaźnikiem skuteczności realizacji postanowień Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej składa Ministrowi Środowiska, nie później niż do dnia 15 maja coroczne sprawozdanie z postępu prac nad Planem, udziela informacji w tym zakresie, a także przedstawia własne wnioski w sprawach dotyczących kształtowania polityki państwa w zakresie gospodarowania zasobami wodnymi. Cyklicznie wykonywane badania stanu/potencjału wód są źródłem informacji potrzebnych do raportowania skuteczności działań przyjętych w planie. W przypadku stwierdzenia zagrożenia celów środowiskowych, analizuje się przyczyny powstania tego zagrożenia i uzupełnia Plan o dodatkowe działania.

16. Literatura

1. **Błachuta J., Jarząbek A. i in. 2006.** „Weryfikacja wskaźników dla przeprowadzenia oceny stanu ilościowego i morfologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wraz ze zmianą ich wartości progowych dla uściślenia wstępnego wyznaczenia silnie zmienionych części wód, Warszawa.
2. **Ciepielowski A. 1999.** Podstawy gospodarowania wodą, Wyd. SGGW, Warszawa.
3. **Chowaniec J., Freiwald P., Patorski R., Witek K. 2007.** Identyfikacja oddziaływań zmian poziomów zwierciadła wód podziemnych w regionie wodnym górnej Wisły, PIG Kraków.
4. **Cydzik D., Soszka H. 2003.** Changes in water quality of Polish lakes in the years 1991-2000 (based on lake monitoring results). *Limnological Review* 3, 53-58.
5. **GUS 2007.** Ochrona środowiska, Warszawa.
6. **GUS 2009.** Mały rocznik statystyczny Polski 2009, Warszawa.
7. **Herbich P., Paczyński B. 2007.** Zasoby słodkich wód podziemnych Polski [w:] Paczyński B., Sadurski A. (red.), *Hydrogeologia regionalna Polski, tom I, Wody słodkie*, PIG Warszawa.
8. **Herbich P. i in. 2007.** Subregion środkowej Wisły nizinny [w:] Paczyński B., Sadurski A. (red.), *Hydrogeologia regionalna Polski, tom I, Wody słodkie*, PIG Warszawa.
9. **Hordejuk T. i in. 2008.** Raport o stanie chemicznym i ilościowym jednolitych części wód podziemnych dla obszarów dorzeczy zgodnie z wymaganiami RDW, PIG Warszawa.
10. **Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej Dekadowy Biuletyn Agrometeorologiczny 2001-2.** Biuletyn Państwowej Służby Hydrologiczno-Meteorologicznej 2003-2007, IMGW, Warszawa.
11. **Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Państwowy Instytut Geologiczny, Instytut Ochrony Środowiska 2007.** „Opracowanie analizy presji i wpływów zanieczyszczeń antropogenicznych w szczegółowym ujęciu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych dla potrzeb opracowania programów działań i planów gospodarowania wodami”.
12. **Jankowski J. 2007.** Stan prac rekultywacyjnych w Polsce. [w:] *Ochrona i rekultywacja jezior*. R. Wiśniewski i J. Piotrowiak (red). Materiały konferencyjne. PZiTS Toruń, 83-94.
13. **Kajak Z. 1998.** *Hydrobiologia – Limnologia. Ekosystemy wód śródlądowych.* Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa: 355.
14. **Kordalski Z., Lidzbarski M. 2005.** Zmiany położenia zwierciadła wód podziemnych w regionie wodnym Dolnej Wisły, PIG Oddział Geologii Morza, Gdańsk.
15. **Kowalczyk A. i in. 2007.** Subregion środkowej Wisły wyżynny część zachodnia [w:] Paczyński B., Sadurski A. (red.), *Hydrogeologia regionalna Polski, tom I, Wody słodkie*, PIG Warszawa.
16. **Kozak A., Gołdyn R., Kowalczevska-Madura K. 2007.** Rekultywacja Zbiornika Maltańskiego w Poznaniu. [w:] *Ochrona i rekultywacja jezior*. R. Wiśniewski i J. Piotrowiak (red). Materiały konferencyjne. PZiTS Toruń, 225-230.

17. **Kożuchowski K. 2004.** Zmienność opadów atmosferycznych w Polsce w XX i XXI wieku, [w:] K. Kożuchowski (red.), Skala, uwarunkowania i perspektywy współczesnych zmian klimatycznych w Polsce, Łódź, 47-57.
18. **Krajewski S., Woźnicka M. 2007.** Subregion środkowej Wisły wyżynny część wschodnia [w:] Paczyński B., Sadurski A. (red.), Hydrogeologia regionalna Polski, tom I, Wody słodkie, PIG Warszawa.
19. **Krzanowski S. 2000.** Wpływ retencji zbiornikowej na wybrane elementy środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zmian reżymu przepływów w rzece poniżej zbiornika (na przykładzie dorzecza Sanu), Zesz. Nauk AR w Krakowie, Seria Rozprawy 259.
20. **Lidzbarski M. i in. 2007.** Region dolnej Wisły [w:] Paczyński B., Sadurski A. (red.), Hydrogeologia regionalna Polski, tom I, Wody słodkie, PIG Warszawa.
21. **Lorenc H. 2005.** Atlas klimatu Polski pod redakcją Haliny Lorenc, IMGW, Warszawa
22. **Lossow K. 1998.** Ochrona i rekultywacja jezior – teoria a praktyka. [w:] Bioróżnorodność w środowisku wodnym. M. Kraska (red.) Idee Ekologiczne 13, Seria Szkice, nr 7: 55-70.
23. **Małecka D., Chowaniec J., Małecki J. 2007.** Region górnej Wisły [w:] Paczyński B., Sadurski A. (red.), Hydrogeologia regionalna Polski, tom I, Wody słodkie, PIG Warszawa.
24. **MGGP S.A. Kraków, Przedsiębiorstwo Geologiczne PROXIMA S.A. we Wrocławiu 2008.** „Identyfikacja programów działań wraz z analizą efektywności kosztowej oraz wskazaniem i uzasadnieniem konieczności zastosowania derogacji w regionach wodnych”.
25. **Nachlik E. 2004.** Diagnoza gospodarki wodnej w Polsce. Praca zbiorowa pod redakcją Elżbiety Nachlik, Monografia, Seria Inżynieria Środowiska 319, Kraków.
26. **Oficjalska H. i in. 2007.** Identyfikacja zmian oddziaływań poziomów zwierciadła wód podziemnych w granicach regionalnego zarządu gospodarki wodnej w Warszawie, Warszawa.
27. **Olszewski P. 1971 a.** Ustalanie zasad prawidłowej ochrony jezior. Zesz. Nauk. WSR w Olsztynie, Seria C, Supl. 3: 15-21.
28. **Olszewski P. 1971 b.** Dotychczasowe wyniki eksperymentu nad odmładzaniem Jeziora Kortowskiego. Zesz. Nauk. WSR w Olsztynie, Seria C, Supl. 3: 23-31.
29. **Paczyński J, Niedźwiedź T. 1991.** Klimat [w:] Geografia Polski, Środowisko Przyrodnicze red. Starkel L. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
30. **Pracownia Projektowa i Konsultingowa RS-EKO, 2007.** „Weryfikacja ekspercka wstępnie wyznaczonych, silnie zmienionych części wód oraz weryfikacja szczegółowa wraz z uzasadnieniem”, Kraków.
31. **Prażak J. 2007.** Subregion środkowej Wisły wyżynny część centralna [w:] Paczyński B., Sadurski A. (red.), Hydrogeologia regionalna Polski, tom I, Wody słodkie, PIG Warszawa.
32. **Premazzi G., Damiglio A., Cardoso A.C., Chiaudani G. 2003.** Lake management in Italy: the implication of the Water Framework Directive. Lake & Reservoirs: Research and Management 8: 41-59.
33. **Press H. 1963.** Praktyka selskochozjajstwiej melioracji. Moskwa.

34. **Rzeczpospolita Polska Ministerstwo Środowiska 2004.** „Raport dla Obszaru Dorzecza Odry z realizacji artykułu 3, załącznika I Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (OJ L 327, 22.12.2000)”, Warszawa.
35. **Rzeczpospolita Polska Ministerstwo Środowiska 2004.** „Raport dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji artykułu 3, załącznika I Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (OJ L 327, 22.12.2000)”, Warszawa.
36. **Rzeczpospolita Polska Ministerstwo Środowiska 2005.** „Raport dla Obszaru Dorzecza Odry z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE”, Warszawa.
37. **Rzeczpospolita Polska Ministerstwo Środowiska 2005.** „Raport dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE”, Rzeczpospolita Polska Ministerstwo Środowiska, Warszawa.
38. **Rzeczpospolita Polska Minister Środowiska 2007.** „Raport dla Komisji Europejskiej: Program monitoringu wód powierzchniowych i podziemnych w Polsce według wymagań Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r., ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej”, Warszawa.
39. **Słota H. 1997.** Zarządzanie systemami gospodarki wodnej, IMGW w Warszawie.
40. **Słota H. 2000.** Zarządzanie gospodarką wodną w Polsce, Informator, IMGW w Krakowie
41. **Solarczyk A. 2007.** Hydrometeorologiczne uwarunkowania bilansu biogenów rekultywowanego Jeziora Rudnickiego Wielkiego w 2005. [w:] Ochrona i rekultywacja jezior. R. Wiśniewski i J. Piotrowiak (red). Materiały konferencyjne. PZiTS Toruń: 157-172.
42. Typologia wód powierzchniowych i wyznaczenie części wód powierzchniowych i podziemnych zgodnie z wymogami ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE; IMGW, IOŚ, PiG, Instytut Morski, Warszawa 2004 r.
43. **Wiśniewski R. 2007.** Skład chemiczny osadów dennych Jeziora Kortowskiego po 50 latach rekultywacji. [w:] Ochrona i rekultywacja jezior. R. Wiśniewski i J. Piotrowiak (red). Materiały konferencyjne. PZiTS Toruń: 191-200.
44. **Wytyczne** i rekomendacje dla procesu planowania według Ramowej Dyrektywy Wodnej Projekt Bliźniaczy PL 2003/IB/EN/02.
45. **Zawora T., Ziernicka A. 2003.** Precipitation variability in time in Poland in the light of multi-annual mean values (1891-2000). *Studia Geograficzne 75 Acta Universitatis Wratislaviensis* No 2542, Wrocław, 123-128.
46. **Ziernicka A. 2004.** Globalne ocieplenie a efektywność opadów atmosferycznych. *Acta Agrophysica*, 3(2), 393-397.
47. **Ziernicka-Wojtaszek A. 2006.** Zmienność opadów atmosferycznych na obszarze Polski w latach 1971-2000. *Klimatyczne aspekty środowiska geograficznego*, IGiGP UJ, 139-148, ISBN 83-88424-16-5.
48. **Ziernicka-Wojtaszek A. 2009.** Weryfikacja rolniczo-klimatycznych regionalizacji Polski w świetle współczesnych zmian klimatu. *Acta Agrophysica*, 13(3), 803-812.

49. **Żmudzka E. 2002.** O zmienności opadów atmosferycznych na obszarze Polski nizinnej w drugiej połowie XX wieku. Wiad. IMGW T. XXV(XLVI), 4, 23-38.

17. Spis tabel

Tabela 1. Dyspozycyjne i perspektywiczne zasoby wód podziemnych na obszarze dorzecza Wisły (wg P. Herbich i in., 2003)	16
Tabela 2. Główne zbiorniki wód podziemnych na obszarze dorzecza Wisły.	17
Tabela 3. Wartości referencyjne dla chlorofilu a	28
Tabela 4. Zestawienie liczbowe zarejestrowanych w latach 2003 – 2007 zagrożeń nadzwyczajnych mogących oddziaływać na stan zasobów wodnych.....	33
Tabela 5. Oszacowany łączny ładunek zanieczyszczeń w ściekach nieoczyszczonych, pochodzący od mieszkańców niepodłączonych do kanalizacji	35
Tabela 6. Średni ładunek zanieczyszczeń pochodzący od mieszkańców niepodłączonych do kanalizacji w przeliczeniu na km ² powierzchni obszaru dorzecza	35
Tabela 7. Pobór wód powierzchniowych na obszarze dorzecza Wisły [oszacowano na podstawie danych z GUS, 2007]	36
Tabela 8. Pobór wód podziemnych na obszarze dorzecza Wisły [oszacowano na podstawie danych z GUS, 2007]	36
Tabela 9. Średnie miesięczne i roczne sumy opadów atmosferycznych (mm) na obszarze dorzecza Wisły (1971-2000).....	40
Tabela 10. Roczne średnie sumy opadów atmosferycznych (mm) na obszarze dorzecza Wisły.....	41
Tabela 11. Średnie miesięczne i roczne wartości temperatur powietrza (°C) na obszarze dorzecza Wisły (1971-2000).....	44
Tabela 12. Średnie roczne temperatury powietrza (°C) na obszarze dorzecza Wisły.....	44
Tabela 13. Różnice temperatury, sum opadów i oceny wilgotności wierzchniej warstwy gleby w miesiącach IV, V, VII, VIII i X w okresach 1971-2000 i 1991-2000	47
Tabela 14. Wartości graniczne wybranych wskaźników wód odnoszących się do dobrego i wyższego niż dobry stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych....	63
Tabela 15. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości biologicznej i fizyko - chemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych płynących na obszarze dorzecza, uznanych za naturalne oraz silnie zmienione, bądź sztuczne.....	64
Tabela 16. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości biologicznej i fizyko- chemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód jezior.....	65
Tabela 17. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości biologicznej i fizyko- chemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód przejściowych na obszarze dorzecza, uznanych za naturalne oraz silnie zmienione, bądź sztuczne	66

Tabela 18. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości biologicznej i fizyko- chemicznej wód ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód przybrzeżnych na obszarze dorzecza, uznanych za naturalne oraz silnie zmienione, bądź sztuczne	67
Tabela 19. Wartości graniczne wybranych wskaźników jakości fizykochemicznej wód, ustalonych jako cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych	70
Tabela 20. Parametry dla ustalenia celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych na obszarze dorzecza.....	73
Tabela 21. Zestawienie inwestycji związanych z wydobywaniem węgla kamiennego oraz rud cynku i ołowiu, na wydobycie których zostały udzielone koncesje w latach 2008 – 2009 przez Ministra Środowiska	90
Tabela 22. Odstępstwa od celów środowiskowych dla JCWP na obszarze dorzecza Wisły	91
Tabela 23. Odstępstwa od celów środowiskowych dla JCWPd na obszarze dorzecza Wisły ..	91
Tabela 24. Struktura przedsiębiorstw na obszarze dorzecza Wisły.....	92
Tabela 25. Finansowa stopa zwrotu kosztów	94
Tabela 26. Wpływ dotacji na stopę zwrotu kosztów	94
Tabela 27. Udział opłat za pobór wód w kosztach zaopatrzenia w wodę	95
Tabela 28. Finansowa stopa zwrotu kosztów	96
Tabela 29. Udział opłat za zrzut ładunków zanieczyszczeń w kosztach odbioru i oczyszczania ścieków.....	97
Tabela 30. Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów w sektorze komunalnym	98
Tabela 31. Koszty netto ochrony wód w przemyśle	99
Tabela 32. Koszty środowiskowe i zasobowe w przemyśle	99
Tabela 33. Koszty netto ochrony wód i koszty całkowite związane z gospodarką wodną w przemyśle w 2006 r.	99
Tabela 34. Finansowa stopa zwrotu w rolnictwie.....	100
Tabela 35. Ekonomiczna stopa zwrotu kosztów w rolnictwie	101
Tabela 36. Wyniki oszacowania kosztów środowiskowych dla roku 2006.....	104
Tabela 37. Podział odpowiedzialności za koszty środowiskowe w roku 2006	105
Tabela 38. Podsumowanie programów działań w latach 2010-2015 na obszarze dorzecza Wisły wody powierzchniowe	120
Tabela 39. Podsumowanie programów działań w latach 2010-2015 na obszarze dorzecza Wisły – wody podziemne.....	121
Tabela 40. Szacunkowy koszt wdrażania Programu w latach 2003-2006 (tys. zł).....	172
Tabela 41. Nakłady na realizację programu w latach 2007-2014.....	176
Tabela 42. Nakłady na realizację Programu Ochrony Środowiska	184
Tabela 43. Wykaz rzek na których przewiduje się wykonanie obiektów w ramach Programu małej retencji.	203
Tabela 44. Zestawienie organów właściwych ds. gospodarki wodnej	225

Tabela 45. Zestawienie aktów prawnych powołujących właściwe władze oraz określające ich zakres działania	225
Tabela 46. Organy współpracujące z Prezesem KZGW w zakresie wdrażania RDW	230
Tabela 47. Podległość dyrektorów RZGW, siedziby oraz strony www	231
Tabela 48. Akty prawne ustanawiające statuty RZGW oraz przynależne regiony wodne.....	231
Tabela 49. Podległość dyrektorów urzędów morskich, siedziby oraz zarządzenia nadające statut urzędom morskim	237
Tabela 50. Podległość dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej, ich siedziby oraz strony www	238
Tabela 51. Umowy dwustronne	239
Tabela 52. Umowy wielostronne	240
Tabela 53. Dane adresowe KZGW	241
Tabela 54. Dane adresowe RZGW na obszarze dorzecza Wisły.....	241
Tabela 55. Dane adresowe GIOŚ.....	242

18. Spis rysunków

Rysunek 1. Pokrycie terenu obszaru dorzecza Wisły	10
Rysunek 2. Stopień wielkości rezerw wód podziemnych oraz granice lejów depresji	38
Rysunek 3. Opady atmosferyczne - wysokości średnie roczne (mm) – 1971-2000.....	40
Rysunek 4. Trendy rocznych sum opadów atmosferycznych na obszarze Polski w okresie 1891-2000.....	41
Rysunek 5. Temperatura powietrza - średnia roczna (°C) – 1971-2000	42
Rysunek 6. Temperatura powietrza - średnia miesięczna (°C) Styczeń	43
Rysunek 7. Temperatura powietrza - średnia miesięczna (°C) Lipiec.....	43
Rysunek 8. Regiony pluwiotermiczne na obszarze Polski w latach 1971-2000.....	46
Rysunek 9. Regiony pluwiotermiczne na obszarze Polski w latach 1971-2000 scenariusz +1°C	46